

II

(Icke-lagstiftningsakter)

ARBETSORDNINGAR OCH RÄTTEGÅNGSREGLER

EUROPAPARLAMENTET

ARBETSORDNING**Sjunde valperioden****Mars 2011***Anmärkning till läsaren:*

I enlighet med parlamentets beslut om att språket i dess handlingar bör vara könsneutralt har arbetsordningen anpassats för att ta hänsyn till de riktlinjer beträffande denna fråga som antogs av högnivågruppen för jämställdhet mellan kvinnor och män samt mångfald den 13 februari 2008 och som godkändes av presidiet den 19 maj 2008.

Tolkningar till arbetsordningen återges (i enlighet med artikel 211) i kursiv stil.

INNEHÅLL

		<i>Sida</i>
AVDELNING I	LEDAMÖTER, PARLAMENTETS ORGAN OCH POLITISKA GRUPPER ...	12
KAPITEL 1	EUROPAPARLAMENTETS LEDAMÖTER	12
Artikel 1	Europaparlamentet	12
Artikel 2	Obundet mandat	12
Artikel 3	Valprovning	12
Artikel 4	Mandatets varaktighet	13
Artikel 5	Immunitet och privilegier	14
Artikel 6	Upphävande av immunitet	14
Artikel 7	Immunitetsförfaranden	14
Artikel 8	Tillämpning av ledamotsstadgan	15
Artikel 9	Ledamöternas ekonomiska intressen, ordningsregler och tillträde till parlamentet	16
Artikel 10	Interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)	16
Artikel 11	Observatörer	16
KAPITEL 2	UPPDRAG	17
Artikel 12	Tillfällig ordförande	17
Artikel 13	Nomineringar och allmänna bestämmelser	17
Artikel 14	Val av talman – öppningsanförande	17
Artikel 15	Val av vice talmän	17
Artikel 16	Val av kvestorer	17
Artikel 17	Mandattid	17
Artikel 18	Lediga poster	18
Artikel 19	Entledigande	18
KAPITEL 3	ORGAN OCH UPPGIFTER	18
Artikel 20	Talmannens uppgifter	18
Artikel 21	Vice talmännens uppgifter	18
Artikel 22	Presidiets sammansättning	19
Artikel 23	Presidiets uppgifter	19
Artikel 24	Talmanskonferensens sammansättning	19
Artikel 25	Talmanskonferensens uppgifter	20
Artikel 26	Kvestorernas uppgifter	20
Artikel 27	Utskottsordförandekonferensen	20
Artikel 28	Delegationsordförandekonferensen	20
Artikel 29	Offentlighet när det gäller presidiet och talmanskonferensen	21

KAPITEL 4	POLITISKA GRUPPER	21
Artikel 30	Bildande av politiska grupper	21
Artikel 31	De politiska gruppernas verksamhet och rättsliga ställning	21
Artikel 32	Tvärlösliska grupper	21
Artikel 33	Grupplösa ledamöter	22
Artikel 34	Fördelning av platser i plenisalen	22
AVDELNING II	LAGSTIFTNINGS- OCH BUDGETFÖRFARANDEN SAMT ANDRA FÖRFARANDEN	22
KAPITEL 1	LAGSTIFTNINGSFÖRFARANDEN – ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	22
Artikel 35	Kommissionens arbetsprogram	22
Artikel 36	Respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna	22
Artikel 37	Kontroll av den rättsliga grunden	22
Artikel 37a	Delegering av lagstiftningsbefogenhet	23
Artikel 38	Kontroll av ekonomisk förenlighet	23
Artikel 38a	Kontroll av respekten för subsidiaritetsprincipen	23
Artikel 39	Parlamentets tillgång till handlingar och information till parlamentet	24
Artikel 40	Parlamentets företrädare vid rådsmöten	24
Artikel 41	Parlamentets initiativrätt enligt fördragen	24
Artikel 42	Initiativ enligt artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt	24
Artikel 43	Behandling av lagstiftningsakter	25
Artikel 44	Lagstiftningsförfaranden om initiativ som läggs fram av medlemsstater	25
KAPITEL 2	FÖRFARANDEN I UTSKOTTEN	26
Artikel 45	Betänkanden som avser lagstiftning	26
Artikel 46	Förenklat förfarande	26
Artikel 47	Betänkanden som inte avser lagstiftning	26
Artikel 48	Initiativbetänkanden	26
Artikel 49	Utskottsyttanden	27
Artikel 50	Förfarande med associerade utskott	27
Artikel 51	Förfarande med gemensamma utskottssammanträden	28
Artikel 52	Utarbetande av betänkanden	28
KAPITEL 3	FÖRSTA BEHANDLINGEN	28
I utskotten		28
Artikel 53	Ändring av ett förslag till lagstiftningsakt	28
Artikel 54	Kommissionens och rådets ståndpunkt vid ändringsförslag	28

I kammaren	29
Artikel 55	Avslutande av första behandlingen 29
Artikel 56	Förkastande av kommissionsförslag 29
Artikel 57	Antagande av ändringar till ett kommissionsförslag 29
Uppföljning	30
Artikel 58	Uppföljning av parlamentets ståndpunkt 30
Artikel 59	Nytt hörande av parlamentet 30
Artikel 60	Utgår 31
KAPITEL 4	ANDRA BEHANDLINGEN 31
I utskotten	31
Artikel 61	Översändande av rådets ståndpunkt 31
Artikel 62	Förlängning av tidsfrister 31
Artikel 63	Hänvisning till och förfarande i ansvarigt utskott 31
I kammaren	32
Artikel 64	Avslutande av andra behandlingen 32
Artikel 65	Avvisning av rådets ståndpunkt 32
Artikel 66	Ändringsförslag till rådets ståndpunkt 32
KAPITEL 5	TREDJE BEHANDLINGEN 32
Förlikning	32
Artikel 67	Sammanställande av förlikningskommittén 32
Artikel 68	Delegationen till förlikningskommittén 32
I kammaren	33
Artikel 69	Gemensamt utkast 33
KAPITEL 6	LAGSTIFTNINGSFÖRFARANDET – AVSLUTANDE 33
Artikel 70	Interinstitutionella förhandlingar i lagstiftningsförfaranden 33
Artikel 71	Överenskommelse vid första behandlingen 33
Artikel 72	Överenskommelse vid andra behandlingen 33
Artikel 73	Krav i samband med utarbetande av lagstiftningsakter 34
Artikel 74	Undertecknande av antagna rättsakter 34
KAPITEL 6a	KONSTITUTIONELLA FRÅGOR 34
Artikel 74a	Ordinarie förfarande för fördragsändringar 34
Artikel 74b	Förenklat förfarande för fördragsändringar 35
Artikel 74c	Anslutningsfördrag 35
Artikel 74d	Utträde ur unionen 35
Artikel 74e	En medlemsstats åsidosättande av grundläggande principer 35

Artikel 74f	Parlamentets sammansättning	36
Artikel 74g	Fördjupat samarbete mellan medlemsstater	36
KAPITEL 7	BUDGETFÖRFARANDEN	36
Artikel 75	Flerårig budgetram	36
Artikel 75a	Sammanträdeshandlingar	36
Artikel 75b	Behandling av budgetförslaget – första etappen	36
Artikel 75c	Finanspolitiskt trepartsmöte	37
Artikel 75d	Budgetförlikning	37
Artikel 75e	Slutgiltigt antagande av budgeten	38
Artikel 75f	Systemet med de provisoriska toltedelarna	38
Artikel 76	Ansvarsfrihet för kommissionen beträffande genomförandet av budgeten	38
Artikel 77	Andra förfaranden för beviljande av ansvarsfrihet	38
Artikel 78	Parlamentets kontroll över genomförandet av budgeten	38
KAPITEL 8	INTERNA BUDGETFÖRFARANDEN	38
Artikel 79	Parlamentets budgetberäkning	38
Artikel 79a	Förfarande för upprättandet av parlamentets budgetberäkning	39
Artikel 80	Ekonomiska åtaganden och reglering av utgifter	39
KAPITEL 9	GODKÄNNANDEFÖRFARANDET	39
Artikel 81	Godkännandeförfarandet	39
KAPITEL 10	UTGÅR	39
Artikel 82	Utgår	39
KAPITEL 11	ÖVRIGA FÖRFARANDEN	40
Artikel 83	Yttranden i enlighet med artikel 140 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt	40
Artikel 84	Förfaranden som rör dialogen mellan arbetsmarknadens parter	40
Artikel 85	Förfaranden för kontroll av frivilliga överenskommelser	40
Artikel 86	Kodifiering	40
Artikel 87	Omarbetning	40
Artikel 87a	Delegerade akter	41
Artikel 88	Genomförandeåtgärder	41
AVDELNING IIA	YTTRE FÖRBINDELSER	42
KAPITEL 12	INTERNATIONELLA AVTAL	42
Artikel 89	Utgår	42
Artikel 90	Internationella avtal	42

Artikel 91	Förfaranden enligt artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller provisorisk tillämpning eller tillfälligt upphävande av internationella avtal eller fastställande av unionens ståndpunkt i ett organ som inrättats genom ett internationellt avtal	43
KAPITEL 13	UNIONENS EXTERNA REPRESENTATION OCH DEN GEMENSAMMA UTRIKES- OCH SÄKERHETSPOLITIKEN	43
Artikel 92	Utgår	43
Artikel 93	Särskilda representanter	43
Artikel 94	Utgår	43
Artikel 95	Internationell representation	43
Artikel 96	Samråd med och underrättande av parlamentet inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken	43
Artikel 97	Rekommendationer inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken	44
Artikel 98	Kränkningar av de mänskliga rättigheterna	44
KAPITEL 14	UTGÅR	44
Artikel 99	Utgår	44
Artikel 100	Utgår	44
Artikel 101	Utgår	44
KAPITEL 15	UTGÅR	44
Artikel 102	Utgår	44
AVDELNING III	ÖPPENHET OCH INSYN	44
Artikel 103	Insyn i parlamentets verksamhet	44
Artikel 104	Allmänhetens tillgång till handlingar	45
AVDELNING IV	FÖRBINDELSER MED ANDRA ORGAN	45
KAPITEL 1	NOMINERINGAR OCH UTNÄMNINGAR	45
Artikel 105	Val av kommissionens ordförande	45
Artikel 106	Val av kommissionen	46
Artikel 107	Misstroendeförklaring mot kommissionen	46
Artikel 107a	Utnämning av domare och generaladvokater till Europeiska unionens domstol	46
Artikel 108	Utnämning av revisionsrättens ledamöter	46
Artikel 109	Utnämning av direktionsledamöter i Europeiska centralbanken	47
KAPITEL 2	UTTALANDEN	47
Artikel 110	Uttalanden av kommissionen, rådet och Europeiska rådet	47
Artikel 111	Förklaringar av kommissionens beslut	47
Artikel 112	Uttalanden av revisionsrätten	47

Artikel 113	Uttalanden av Europeiska centralbanken	47
Artikel 114	Rekommendation om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken . . .	48
KAPITEL 3	PARLAMENTSFRÅGOR	48
Artikel 115	Frågor för muntligt besvarande med debatt	48
Artikel 116	Frågestund	48
Artikel 117	Frågor för skriftligt besvarande	48
Artikel 118	Frågor till Europeiska centralbanken för skriftligt besvarande	49
KAPITEL 4	RAPPORTER FRÅN ANDRA INSTITUTIONER	49
Artikel 119	Årsrapporter och andra rapporter från andra institutioner	49
KAPITEL 5	RESOLUTIONER OCH REKOMMENDATIONER	49
Artikel 120	Resolutionsförslag	49
Artikel 121	Rekommendationer till rådet	50
Artikel 122	Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer	50
Artikel 123	Skriftliga förklaringar	51
Artikel 124	Samråd med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén	51
Artikel 125	Samråd med Regionkommittén	51
Artikel 126	Begäran till EU-organ	51
KAPITEL 6	INTERINSTITUTIONELLA AVTAL	52
Artikel 127	Interinstitutionella avtal	52
KAPITEL 7	FÖRFARANDE VID EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL	52
Artikel 128	Förfaranden vid Europeiska unionens domstol	52
Artikel 129	Utgår	53
AVDELNING V	FÖRBINDELSER MED NATIONELLA PARLAMENT	53
Artikel 130	Utbyte av uppgifter samt kontakter och ömsesidiga resurser	53
Artikel 131	Konferensen mellan parlamentariska organ för EU-frågor (Cosac)	53
Artikel 132	Parlamentariska konferenser	53
AVDELNING VI	SESSIONER	53
KAPITEL 1	PARLAMENTETS SESSIONER	53
Artikel 133	Parlamentets valperiod, sessioner, sammanträdesperioder, sammanträden	53
Artikel 134	Sammankallande av parlamentet	54
Artikel 135	Plats för sammanträden	54
Artikel 136	Deltagande i sammanträden	54

KAPITEL 2	PARLAMENTETS ARBETSGÅNG	54
Artikel 137	Förslag till föredragningslista	54
Artikel 138	Förfarande i kammaren utan ändringsförslag och debatt	54
Artikel 139	Kortfattad redogörelse	55
Artikel 140	Godkännande och ändring av föredragningslistan	55
Artikel 141	Särskild debatt	55
Artikel 142	Brådskande förfarande	55
Artikel 143	Gemensam debatt	56
Artikel 144	Tidsfrister	56
KAPITEL 3	ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR PLENARSAMMANTRÄDEN	56
Artikel 145	Tillträde till plenisalen	56
Artikel 146	Språk	56
Artikel 147	Övergångsbestämmelser	56
Artikel 148	Utdelning av handlingar	56
Artikel 149	Fördelning av talartid samt talarlista	57
Artikel 150	Anföranden på en minut	57
Artikel 151	Personliga uttalanden	57
KAPITEL 4	ÅTGÄRDER VID LEDAMÖTERS ÖVERTRÄDELSE AV ORDNINGSGREGLERNA	58
Artikel 152	Omedelbara åtgärder	58
Artikel 153	Påföljder	58
Artikel 154	Internt förfarande för överklagande	58
KAPITEL 5	BESLUTSFÖRHET OCH OMRÖSTNING	59
Artikel 155	Beslutsförhet	59
Artikel 156	Ingivande och framläggande av ändringsförslag	59
Artikel 157	Ändringsförslags tillåtlighet	59
Artikel 158	Omröstningar	60
Artikel 159	Lika röstetal	60
Artikel 160	Grundläggande principer för omröstningen	61
Artikel 161	Omröstningsordning vid ändringsförslag	61
Artikel 162	Behandling i utskott av ändringsförslag ingivna för behandling i plenum	62
Artikel 163	Delad omröstning	62
Artikel 164	Rösträtt	62
Artikel 165	Omröstning	62
Artikel 166	Slutomröstning	62
Artikel 167	Omröstning med namnupprop	62
Artikel 168	Elektronisk omröstning	62
Artikel 169	Sluten omröstning	63

Artikel 170	Röstförklaringar	63
Artikel 171	Invändningar beträffande omröstningar	63
KAPITEL 6	PROCEDURFRÅGOR	64
Artikel 172	Förslag som rör förfaranden	64
Artikel 173	Ordningsfrågor	64
Artikel 174	Avvisning av ett ärende som otillåtligt	64
Artikel 175	Återförvisning till utskott	64
Artikel 176	Avslutande av debatt	64
Artikel 177	Uppskjutande av debatt och omröstning	65
Artikel 178	Avbrytande eller avslutande av sammanträde	65
KAPITEL 7	DOKUMENTATION AV SAMMANTRÄDEN	65
Artikel 179	Protokoll	65
Artikel 180	Antagna texter	65
Artikel 181	Fullständigt förhandlingsreferat	66
Artikel 182	Audiovisuell upptagning av förhandlingar	66
AVDELNING VII	UTSKOTT, UNDERSÖKNINGSKOMMITTÉER OCH DELEGATIONER	66
KAPITEL 1	UTSKOTT OCH UNDERSÖKNINGSKOMMITTÉER – TILLSÄTTNING OCH ANSVARSOMRÅDEN	66
Artikel 183	Tillsättning av ständiga utskott	66
Artikel 184	Tillsättning av särskilda utskott	66
Artikel 185	Undersökningskommittéer	66
Artikel 186	Utskottens och undersökningskommittéernas sammansättning	67
Artikel 187	Suppleanter	68
Artikel 188	Utskottens ansvarsområden	68
Artikel 189	Utskott med ansvar för valprovning	69
Artikel 190	Underutskott	69
Artikel 191	Utskottspresidium	69
Artikel 192	Utskottssamordnare och skuggföredragande	69
KAPITEL 2	UTSKOTT OCH UNDERSÖKNINGSKOMMITTÉER – ARBETSSÄTT	70
Artikel 193	Utskottssammanträden	70
Artikel 194	Protokoll från utskottssammanträden	70
Artikel 195	Omröstningar i utskott	70
Artikel 196	Bestämmelser för plenarsammanträden som även ska gälla utskottssammanträden	70
Artikel 197	Frågestund i utskott	70
KAPITEL 3	INTERPARLAMENTARISKA DELEGATIONER	70
Artikel 198	Tillsättning av interparlamentariska delegationer och delegationernas uppgifter	70

Artikel 199	Samarbete med Europarådets parlamentariska församling	71
Artikel 200	Gemensamma parlamentarikerkommittéer	71
AVDELNING VIII FRAMSTÄLLNINGAR		71
Artikel 201	Rätt att inge framställningar	71
Artikel 202	Prövning av framställningar	72
Artikel 203	Tillkännagivande av framställningar	73
AVDELNING IX OMBUDSMANNEN		73
Artikel 204	Val av ombudsmannen	73
Artikel 205	Ombudsmannens verksamhet	73
Artikel 206	Avsättning av ombudsmannen	74
AVDELNING X PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT		74
Artikel 207	Generalsekretariat	74
AVDELNING XI BEFOGENHETER GÄLLANDE POLITISKA PARTIER PÅ EUROPEISK NIVÅ		74
Artikel 208	Talmannens befogenheter	74
Artikel 209	Presidiets befogenheter	74
Artikel 210	Ansvarigt utskotts och plenums befogenheter	75
AVDELNING XII TILLÄMPNING OCH ÄNDRING AV ARBETSORDNINGEN		75
Artikel 211	Tillämpning av arbetsordningen	75
Artikel 212	Ändring av arbetsordningen	75
AVDELNING XIII DIVERSE BESTÄMMELSER		76
Artikel 213	Unionens symboler	76
Artikel 214	Oavslutade ärenden	76
Artikel 215	Bilagor till arbetsordningen	76
Artikel 216	Rättelser	76
BILAGA I	Genomförandebestämmelser till artikel 9.1 – Öppenhet och ledamöternas ekonomiska intressen	78
BILAGA II	Genomförande av frågestunden i artikel 116	79
BILAGA III	Riktlinjer för frågor för skriftligt besvarande enligt artiklarna 117 och 118	81
BILAGA IV	Riktlinjer och allmänna principer för att fastställa vilka frågor som ska tas upp på föredragningslistan till debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer enligt artikel 122	82

BILAGA V	Utgår	82
BILAGA VI	Förfarande för överläggningar om och antagande av beslut om beviljande av ansvarsfrihet	83
BILAGA VII	Ständiga utskotts ansvarsområden	85
BILAGA VIII	Sekretessbelagda handlingar och känslig information	92
BILAGA IX	Närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ...	98
BILAGA X	Genomförandebestämmelser till artikel 9.4 – Lobbyverksamhet vid Europaparla- mentet	101
BILAGA XI	Ombudsmannens ämbetsutövning	102
BILAGA XII	Villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrä- gerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskaper- nas intressen	111
BILAGA XIII	Överenskommelse mellan Europaparlamentet och kommissionen om tillämpnings- föreskrifter till rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter, ändrat genom beslut 2006/512/EG	114
BILAGA XIV	Ramavtal om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommis- sionen	117
BILAGA XV	Förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till handlingar	130
BILAGA XVI	Riktlinjer för tolkning av ordningsreglerna för ledamöterna	137
BILAGA XVII	Riktlinjer för godkännande av kommissionen	138
BILAGA XVIII	Förfarande för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden	140
BILAGA XIX	Samarbete för kommunikation om Europa	144
BILAGA XX	Gemensam förklaring av Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 13 juni 2007 om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet (artikel 251 i EG-fördraget)	146
BILAGA XXI	Uppförandekod för förhandlingar i det ordinarie lagstiftningsförfarandet	150

AVDELNING I

LEDAMÖTER, PARLAMENTETS ORGAN OCH POLITISKA GRUPPER

KAPITEL 1

Europaparlamentets ledamöter

Artikel 1

Europaparlamentet

1. Europaparlamentet är den församling som är vald i överensstämmelse med fördragen, akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet samt den från fördragen härledda nationella lagstiftningen.

2. Europaparlamentets valda företrädare benämns:

"Членове на Европейския парламент" på bulgariska,

"Diputados al Parlamento Europeo" på spanska,

"Poslanci Evropského parlamentu" på tjeckiska,

"Medlemmer af Europa-Parlamentet" på danska,

"Mitglieder des Europäischen Parlaments" på tyska,

"Euroopa Parlamendi liikmed" på estniska,

"Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου" på grekiska,

"Members of the European Parliament" på engelska,

"Députés au Parlement européen" på franska,

"Feisirí de Pharlaimint na hEorpa" på iriska,

"Deputati al Parlamento europeo" på italienska,

"Eiropas Parlamenta deputāti" på lettiska,

"Europos Parlamento nariai" på litauiska,

"Európai Parlamenti Képviselők" på ungerska,

"Membri tal-Parlament Ewropew" på maltesiska,

"Leden van het Europees Parlement" på nederländska,

"Posłowie do Parlamentu Europejskiego" på polska,

"Deputados ao Parlamento Europeu" på portugisiska,

"Deputați în Parlamentul European" på rumänska,

"Poslanci Európskeho parlamentu" på slovakiska,

"Poslanci Evropskega parlamenta" på slovenska,

"Euroopan parlamentin jäsenet" på finska samt

"Ledamöter av Europaparlamentet" på svenska.

Artikel 2

Obundet mandat

Europaparlamentets ledamöter har ett obundet mandat. De får inte bindas av instruktioner eller uppdrag.

Artikel 3

Valprovning

1. Efter val till Europaparlamentet ska dess ordförande (härefter kallad *talman*) uppmana de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att utan dröjsmål meddela parlamentet namnen på de valda ledamöterna, så att alla ledamöter kan tillträda sitt uppdrag i parlamentet från och med öppnandet av det första sammanträdet efter valet.

Samtidigt ska talmannen göra dessa myndigheter uppmärksamma på de relevanta bestämmelserna i akten av den 20 september 1976 och uppmana dem att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undvika oförenlighet med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet.

2. Varje vald ledamot vars namn meddelats parlamentet ska, innan han eller hon tillträder sitt uppdrag som ledamot, avge en skriftlig förklaring om att han eller hon inte innehar något uppdrag som är oförenligt med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet, enligt vad som avses i artikel 7.1 eller 7.2 i akten av den 20 september 1976. Efter allmänna val ska denna förklaring om möjligt avges senast sex dagar före parlamentets konstituerande sammanträde. Fram till dess att bevis om valet av ledamöter har granskats eller beslut fattats beträffande en eventuell tvist, ska ledamoten, förutsatt att han eller hon undertecknat den ovannämnda skriftliga förklaringen, tillträda sitt uppdrag i parlamentet och i dess organ, och ha alla de rättigheter som följer av uppdraget.

Om det, genom ett faktaunderlag som kan verifieras i källor som är tillgängliga för allmänheten, konstateras att en ledamot innehar ett uppdrag som är oförenligt med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet, enligt vad som avses i artikel 7.1 eller 7.2 i akten av den 20 september 1976, ska parlamentet på grundval av information från talmannen förklara platsen vakant.

3. Med utgångspunkt i ett betänkande från utskottet med ansvar för valprovning ska parlamentet omgående granska bevisen om val av ledamöter och avgöra varje enskild ny ledamots mandat, samt eventuella tvister som uppkommer till följd av bestämmelserna i akten av den 20 september 1976 med undantag av invändningar som grundar sig på nationella vallagar.

4. Utskottets betänkande ska grunda sig på de officiella kunskörelserna från de enskilda medlemsstaterna om det samlade valresultatet, med namnen på de valda kandidaterna och deras ersättare samt en rangordning baserad på valresultatet.

Giltigheten av en ledamots mandat får inte bekräftas förrän ledamoten har avgett de skriftliga förklaringar som följer av denna artikel och bilaga I till arbetsordningen.

Parlamentet kan när som helst på grundval av ett betänkande från utskottet yttra sig om varje invändning mot ett mandats giltighet.

5. Om en ledamot utnämns till följd av att en kandidat på samma lista har dragit sig tillbaka, ska utskottet kontrollera att ett sådant tillbakadragande har skett i enlighet med andan och bokstaven i akten av den 20 september 1976 och i artikel 4.3.

6. Utskottet ska se till att medlemsstaternas och unionens myndigheter omgående ger parlamentet alla uppgifter som kan komma att påverka en parlamentsledamots mandat eller ersättnings rangordning, och i de fall det är fråga om en utnämning ska den dag anges från vilken utnämningen gäller.

När behöriga myndigheter i medlemsstaterna inleder ett förfarande som kan leda till att en ledamot skiljs från sitt uppdrag, ska talmannen begära regelbunden information från dem om hur förfarandet framskrider och hänvisa ärendet till ansvarigt utskott. Parlamentet kan på förslag av detta utskott yttra sig över ärendet.

Artikel 4

Mandatets varaktighet

1. Mandatet börjar och slutar i enlighet med akten av den 20 september 1976. Det upphör också när en ledamot avlider eller begär entledigande.

2. Alla ledamöter har kvar sina uppdrag till dess att parlamentets första sammanträde efter valet öppnas.

3. Varje ledamot som begär entledigande ska anmäla detta till talmannen tillsammans med angivande av det datum från vilket entledigandet ska gälla, vilket inte får vara senare än tre

månader efter anmälan. Anmälan ska ske i form av ett skriftligt protokoll som upprättas i närvaro av generalsekreteraren eller generalsekreterarens företrädare. Det ska undertecknas av generalsekreteraren och den berörda ledamoten samt omgående överlämnas till ansvarigt utskott, vilket ska ta upp det på föredragningslistan till sitt första sammanträde efter det att handlingen mottagits.

Om det ansvariga utskottet anser att en begäran om entledigande strider mot andan eller bokstaven i akten av den 20 september 1976, ska parlamentet underrättas om detta, så att parlamentet kan avgöra om platsen ska förklaras vakant eller inte.

I annat fall ska platsen förklaras vakant från och med det datum som den avgående ledamoten har angett i det skriftliga protokollet. Det sker ingen omröstning i parlamentet i detta fall.

För att komma till rätta med vissa exceptionella förhållanden har ett förenklat förfarande införts, vilket gäller i synnerhet när en eller flera sammanträdesperioder kommer att äga rum mellan det datum från vilket entledigandet ska gälla och det ansvariga utskottets första sammanträde, vilket – om platsen inte förklaras vakant – skulle hindra den politiska grupp som den avgående ledamoten tillhör från att erhålla en ersättare under denna period. Det förenklade förfarandet ger det ansvariga utskottets föredragande rätt att utan dröjsmål undersöka en vederbörligen anmäld begäran om entledigande och, om undersökningen visar att en försening skulle kunna få skadliga följder, rätt att uppmana utskottets ordförande att i överensstämmelse med punkt 3

— antingen på utskottets vägnar meddela talmannen att platsen kan förklaras vakant, eller

— sammankalla till ett extra utskottssammanträde för att gå igenom alla särskilda problem som utskottets föredragande har påpekat.

4. När en behörig myndighet i en medlemsstat meddelar talmannen att mandatet för en ledamot av Europaparlamentet upphört i enlighet med bestämmelserna i medlemsstatens lagstiftning, till följd av antingen oförenlighet enligt artikel 7.3 i akten av den 20 september 1976 eller tillbakadragande av mandatet enligt artikel 13.3 i den akten, ska talmannen meddela parlamentet att mandatet upphört den dag som medlemsstaten angett och uppmana medlemsstaten att utan dröjsmål tillsätta den vakanta platsen.

I de fall medlemsstaternas eller unionens ansvariga myndigheter eller ledamoten i fråga underrättar talmannen om att en ledamot tilldelats ett uppdrag eller valts till ett ämbete som är oförenligt med uppdraget som ledamot av parlamentet enligt vad som avses i artikel 7.1 eller 7.2 i akten av den 20 september 1976 ska talmannen underrätta parlamentet, som förklarar att platsen är vakant.

5. Medlemsstaternas eller unionens myndigheter ska underätta talmannen om varje uppdrag som de ämnar anförtro en ledamot. Talmannen ska hänvisa frågan om huruvida uppdraget är förenligt med andan och bokstaven i akten av den 20 september 1976 till ansvarigt utskott samt underrätta kammaren, den berörda ledamoten och de berörda myndigheterna om utskottets slutsatser.

6. Mandatet ska anses ha upphört och platsen vara vakant från och med följande tidpunkter:

— Vid begäran om entledigande: från och med den dag parlamentet konstaterar att platsen är vakant i enlighet med anmälan.

— Vid tilldelning av ett uppdrag eller val till ett ämbete som inte är förenligt med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet enligt vad som avses i artikel 7.1 eller 7.2 i akten av den 20 september 1976: från och med den dag som ledamoten eller medlemsstaternas eller unionens ansvariga myndigheter angett.

7. När parlamentet förklarat att en plats är vakant ska det underrätta berörd medlemsstat och uppmana den att utan dröjsmål tillsätta den vakanta platsen.

8. Alla tvister rörande giltigheten av mandatet för en ledamot vars bevis redan granskats ska hänvisas till ansvarigt utskott, som omgående och senast vid början av nästföljande sammanträdesperiod ska underrätta parlamentet.

9. Parlamentet förbehåller sig rätten att ogiltigförklara det mandat som är under prövning eller att inte förklara att platsen är vakant, då det i förbindelse med godkännandet eller upphävandet av mandatet konstateras att felaktigheter eller brister föreligger.

Artikel 5

Immunitet och privilegier

1. Ledamöterna åtnjuter immunitet och privilegier i enlighet med protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

2. Passerkort som tillåter ledamöterna att fritt röra sig i medlemsstaterna ska utfärdas av parlamentets talman så snart talmannen meddelats vilka ledamöter som valts.

3. Ledamöterna har rätt att ta del av alla handlingar som parlamentet eller ett utskott innehar, med undantag av personakter och personliga räkenskaper, vilka endast de berörda ledamöterna har rätt att ta del av. I bilaga VIII till denna arbetsordning finns bestämmelser om undantag från denna princip när det gäller hantering av sådana handlingar som allmänheten kan nekas tillgång till i enlighet med Europaparlamentets och

rådets förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar.

Artikel 6

Upphävande av immunitet

1. Parlamentet ska vid utövandet av sina befogenheter i frågor som rör immunitet och privilegier i första hand försöka upprätthålla parlamentets integritet som en demokratisk lagstiftande församling och befästa ledamöternas oberoende när dessa fullgör sina åligganden.

2. Varje begäran ställd till talmannen från en i en medlemsstat behörig myndighet om upphävande av en ledamots immunitet ska tillkännages i kammaren och hänvisas till ansvarigt utskott.

3. Varje begäran om fastställelse av immunitet och privilegier som en ledamot eller före detta ledamot lämnar in till talmannen ska tillkännages i kammaren och hänvisas till ansvarigt utskott.

Ledamoten eller den före detta ledamoten kan representeras av en annan ledamot. En begäran kan inte lämnas in av en annan ledamot utan den berörda ledamotens godkännande.

4. Om en ledamot grips eller får sin rörelsefrihet begränsad på ett sätt som förmodas kränka hans eller hennes immunitet och privilegier kan talmannen, i brådskande fall och efter samråd med det ansvariga utskottets ordförande och föredragande, själv ta initiativ till att bekräfta ledamotens immunitet och privilegier. Talmannen ska meddela utskottet detta och informera parlamentet.

Artikel 7

Immunitetsförfaranden

1. Ansvarigt utskott ska utan dröjsmål, och i den ordning de inkommit, pröva varje begäran om upphävande av immunitet och varje begäran om fastställelse av immunitet eller privilegier.

2. Utskottet ska lägga fram ett förslag till motiverat beslut, i vilket utskottet ska rekommendera huruvida en begäran om upphävande av immuniteten eller en begäran om fastställelse av immunitet och privilegier ska bifallas eller avslås.

3. Utskottet kan uppmana den berörda myndigheten att förse utskottet med alla upplysningar och preciseringar som det anser sig behöva för att kunna ta ställning till om immuniteten bör upphävas eller fastställas. De berörda ledamöterna ska ges möjlighet att höras och att lämna in allt skriftligt material som de anser relevant för utskottets ställningstagande. De har rätt att låta sig företrädas av en annan ledamot.

4. Om en begäran om upphävande av immunitet hänför sig till flera gärningar kan upphävande av immuniteten beträffande var och en av dessa gärningar bli föremål för ett enskilt beslut. I utskottets betänkande kan det i undantagsfall föreslås att upphävandet av immuniteten endast ska beröra åtalet och att ledamoten, så länge som det inte finns någon lagakraftvunnen dom varken kan gripas, anhållas, häktas eller utsättas för någon annan åtgärd som skulle förhindra honom eller henne att utföra sina åligganden i enlighet med uppdraget som ledamot av Europaparlamentet.

5. När en ledamot anmodas att vittna eller framträda som sakkunnig behöver ingen begäran om upphävande av immuniteten inges, under förutsättning att

— ledamoten inte tvingas vittna en dag eller vid ett tillfälle som hindrar eller försvårar hans eller hennes arbete som parlamentsledamot, eller under förutsättning att vittnesmålet kan avges skriftligt eller på annat sätt som inte försvårar ledamotens utförande av sina åligganden som parlamentsledamot,

— ledamoten inte är skyldig att avlägga vittnesmål som omfattar sådana sekretessbelagda uppgifter som erhållits under utövandet av ledamotsuppdraget och som ledamoten inte anser sig kunna röja.

6. Vid ärenden som rör fastställelse av immunitet eller privilegier ska utskottet dels ange huruvida omständigheterna innefattar en administrativ eller annan begränsning av ledamöternas rörelsefrihet under resa till eller från parlamentets mötesplats, eller ett yttrande som gjorts eller en röst som avgetts under utövandet av ledamöternas uppdrag, eller om de kan jämföras med andra aspekter som omfattas av artikel 10 i protokollet om immunitet och privilegier och som inte omfattas av nationell lagstiftning, dels föreslå att den berörda myndigheten uppmanas att dra nödvändiga slutsatser.

7. Utskottet får avge ett motiverat yttrande om huruvida myndigheten i fråga kan anses behörig och huruvida den begäran myndigheten har ingett kan anses tillåtlig, men utskottet får under inga omständigheter uttala sig i skuldfrågan, eller på annat sätt yttra sig över ledamoten eller om det riktiga i att väcka åtal för de uttalanden eller handlingar som tillskrivs ledamoten, inte ens vid tillfällen där utskottet genom prövning av en begäran erhåller detaljerad kunskap i fallet.

8. Utskottets betänkande ska tas upp som första punkt på föredragningslistan till det första sammanträdet efter det att betänkandet har lagts fram. Det är inte tillåtet att inge ändringsförslag till förslaget eller förslagen till beslut.

Det är endast tillåtet att debattera grunderna för och emot varje enskilt förslag om att upphäva eller upprätthålla immunitet eller fastställa immunitet eller privilegier.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 151 får den ledamot vars immunitet eller privilegier det är fråga om inte yttra sig i debatten.

Omröstning om betänkandets förslag till beslut ska ske vid det första omröstningstillfället efter det att debatten avslutats.

Efter behandling i kammaren ska särskild omröstning ske om varje enskilt förslag i betänkandet. Om ett förslag förkastas ska motsatt beslut anses fattat.

9. Talmannen ska omedelbart meddela parlamentets beslut till ledamoten i fråga och till den behöriga myndigheten i berörd medlemsstat och begära att talmannen hålls underrättad om hur de relevanta förfarandena fortskrider och om eventuella rättsliga avgöranden i samband därmed. När talmannen erhåller denna information, ska parlamentet, vid behov efter att ha hört ansvarigt utskott, underrättas på det sätt talmannen finner mest lämpligt.

10. När talmannen använder sig av de befogenheter som han eller hon tilldelas i artikel 6.4 ska det ansvariga utskottet ta upp talmannens initiativ till behandling vid det påföljande utskottssammanträdet. Om utskottet anser det nödvändigt kan det lägga fram ett betänkande till parlamentet.

11. Utskottet ska vid behandlingen av dessa ärenden och eventuella handlingar det tar emot iaktta strikt sekretess.

12. Efter att ha hört medlemsstaterna kan utskottet utarbeta en vägledande förteckning över de myndigheter i de olika medlemsstaterna som är behöriga att inkomma med en begäran om upphävande av en ledamots immunitet.

13. Alla förfrågningar som en behörig myndighet gör beträffande omfattningen av ledamöternas immunitet och privilegier ska behandlas i enlighet med bestämmelserna ovan.

Artikel 8

Tillämpning av ledamotsstadgan

Parlamentet ska anta Europaparlamentets ledamotsstadga och alla ändringar av denna på grundval av ett förslag från det ansvariga utskottet. Artikel 138.1 ska gälla i tillämpliga delar. Presidiet ska ansvara för tillämpningen av dessa bestämmelser och besluta om anslagsfördelningen utgående från den årliga budgeten.

Artikel 9

Ledamöternas ekonomiska intressen, ordningsregler och tillträde till parlamentet

1. Parlamentet ska fastställa regler om öppenhet i fråga om ledamöternas ekonomiska intressen, vilka fogas som bilaga till arbetsordningen ⁽¹⁾.

Dessa regler får på intet sätt hindra eller begränsa en ledamots utövande av sitt mandat, politisk verksamhet eller annan verksamhet i förbindelse härmed.

2. Ledamöternas uppträdande ska präglas av ömsesidig respekt baserad på de värderingar och principer som fastställs i Europeiska unionens grundläggande rättsakter, och ledamöterna ska slå vakt om parlamentets värdighet och uppträda på ett sätt som inte stör parlamentets arbete eller ordningen i någon av parlamentets byggnader. Ledamöterna ska följa parlamentets regler om behandling av sekretessbelagd information.

Om dessa föreskrifter och regler inte respekteras kan åtgärder i enlighet med artiklarna 152, 153 och 154 komma att tillämpas.

3. Tillämpningen av denna artikel ska inte vara till hinder för en livlig debatt i parlamentet eller begränsa ledamöternas yttrandefrihet.

Artikeln ska tillämpas med fullt iakttagande av ledamöternas befogenheter, i enlighet med vad som fastställs i primärrätten och i ledamotsstadgan.

Artikeln ska tillämpas med iakttagande av öppenhetsprincipen och på ett sätt som medför att ledamöterna underrättas om alla gällande bestämmelser om öppenhet samt informeras personligen om sina rättigheter och skyldigheter.

4. Kvestorerna ska ansvara för utfärdandet av personliga passerkort med en giltighet på högst ett år till personer som regelbundet vill ha tillträde till parlamentets lokaler för att i eget eller tredje mans intresse förse ledamöter med information inom ramen för ledamöternas mandat.

Dessa personer ska i gengäld

— följa de ordningsregler som anges i en bilaga till arbetsordningen ⁽²⁾,

— skriva in sig i ett register som förs av kvestorerna.

Allmänheten kan på begäran få ta del av detta register på alla parlamentets arbetsorter och på parlamentets informationskontor i medlemsstaterna på det sätt som kvestorerna fastställer.

⁽¹⁾ Se bilaga I.

⁽²⁾ Se bilaga X.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna punkt ska anges i en bilaga till arbetsordningen ⁽³⁾.

5. Ordningsregler, rättigheter och privilegier för före detta ledamöter ska fastställas genom ett beslut av presidiet. Alla före detta ledamöter ska behandlas lika.

Artikel 10

Interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf)

I det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) återfinns gemensamma bestämmelser om erforderliga åtgärder för att underlätta utredningar som genomförs av Olaf, och dessa bestämmelser ska gälla inom parlamentet i enlighet med parlamentets beslut som fogats som bilaga till arbetsordningen ⁽⁴⁾.

Artikel 11

Observatörer

1. Om ett fördrag om en stats anslutning till Europeiska unionen har undertecknats kan talmannen, efter att talmanskonferensen gett sitt godkännande, uppmana anslutningsstatens parlament att bland sina egna ledamöter utse observatörer som till antalet motsvarar den aktuella statens framtida platser i Europaparlamentet.

2. Observatörerna ska delta i parlamentets överläggningar i avvaktan på anslutningsfördragets ikraftträdande och ha rätt att uttala sig i utskott och politiska grupper. De ska inte ha rösträtt och inte heller vara valbara för ämbeten inom parlamentet. Deras deltagande ska inte ha någon rättslig inverkan på parlamentets överläggningar.

3. Dessa observatörer ska i lika stor utsträckning som parlamentsledamöterna ha rätt att använda parlamentets resurser och erhålla ersättning för kostnader som de åsamkas i sin egenskap av observatörer.

4. Punkt 1 ska gälla i tillämpliga delar i avvaktan på ikraftträdande av den ordning ⁽⁵⁾ som innebär att ett antal ytterligare platser i parlamentet tilldelas vissa medlemsstater till och med utgången av parlamentets sjunde valperiod. De berörda medlemsstaterna ska uppmanas utse observatörer i enlighet med sin nationella lagstiftning.

⁽³⁾ Se bilaga X.

⁽⁴⁾ Se bilaga XII.

⁽⁵⁾ I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets möte den 11–12 december 2008.

KAPITEL 2

Uppdrag

Artikel 12

Tillfällig ordförande

1. Vid det sammanträde som avses i artikel 134.2 och vid varje annat sammanträde där avsikten är att välja talman och presidium ska den avgående talmannen eller, om denne inte är närvarande, en av de avgående vice talmännen – enligt rangordning – eller, om inte någon av dem är närvarande, den ledamot som har haft sitt mandat under längst tid leda sammanträdet till dess att en talman valts.

2. När en ledamot med stöd av punkt 1 tillfälligt leder sammanträdet får inga andra frågor behandlas än sådana som rör val av talman eller granskning av bevis om val av ledamöter.

Den ledamot som med stöd av punkt 1 tillfälligt leder sammanträdet ska utöva de av talmannens befogenheter som avses i artikel 3.2 andra stycket. Övriga frågor som rör granskning av bevis om val av ledamöter och som tas upp när den ledamoten leder sammanträdet ska hänvisas till utskottet med ansvar för valprovning.

Artikel 13

Nomineringar och allmänna bestämmelser

1. Talman, vice talmän och kvestorer ska väljas genom sluten omröstning i enlighet med artikel 169. Ingen får nomineras utan att ha gett sitt godkännande. Nomineringar kan endast göras av politiska grupper eller minst 40 ledamöter. Om antalet kandidater inte överstiger antalet lediga platser, kan emellertid kandidaterna väljas med acklamation.

2. Vid val av talman, vice talmän och kvestorer bör hänsyn tas till behovet av en för medlemsstaterna och de politiska åsiktstäckningarna övergripande rättvis representation.

Artikel 14

Val av talman – öppningsanförande

1. Talmannen ska väljas först. Före varje omröstning ska nomineringarna föreläggas den ledamot som med stöd av artikel 12 tillfälligt leder sammanträdet, vilken ska tillkännage dem i kammaren. Har ingen kandidat erhållit absolut majoritet av de avgivna rösterna efter tre valomgångar, ska den fjärde valomgången begränsas till de två kandidater som i den tredje valomgången erhöll flest antal röster. Vid lika röstetal ska den äldsta kandidaten förklaras vald.

2. Så snart talmannen är vald ska den ledamot som med stöd av artikel 12 tillfälligt leder sammanträdet överlämna ordföran-

deposten till talmannen. Endast den nyvalda talmannen får hålla ett öppningsanförande.

Artikel 15

Val av vice talmän

1. Därefter ska vice talmän väljas från en enda valsedel. Vid första omröstningen ska de 14 kandidater förklaras valda som erhållit absolut majoritet av de avgivna rösterna och deras inbördes rangordning bestäms av antalet erhållna röster. Om antalet valda kandidater är lägre än antalet personer som ska väljas, hålls en andra valomgång på samma villkor för att fylla de återstående platserna. Om en tredje valomgång blir nödvändig, ska de kandidater som får flest röster förklaras valda till de återstående platserna. Vid lika röstetal ska de äldsta kandidaterna förklaras valda.

Trots att det till skillnad från vad som är fallet i artikel 14.1 inte uttryckligen föreskrivs att nya kandidater ska nomineras vid varje valomgång vid val av vice talmän, har parlamentet rätt att göra detta, eftersom parlamentet som suverän församling måste kunna fatta beslut om alla tänkbara kandidater, särskilt som valet annars skulle försvåras.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 18.1 ska de vice talmännens rangordning bestämmas utifrån den ordning de valdes och vid lika röstetal av ålder.

När val inte har förrättats genom sluten omröstning ska rangordningen vara den ordning i vilken talmannen läst upp namnen.

Artikel 16

Val av kvestorer

Efter valet av vice talmän ska parlamentet välja fem kvestorer.

Kvestorerna ska väljas enligt samma förfarande som de vice talmännen.

Artikel 17

Mandattid

1. Mandattiden för talmannen, vice talmännen och kvestorerna är två och ett halvt år.

Även om en ledamot ändrar sin gruppstillhörighet, ska ledamoten under den resterande delen av sin mandattid på två och ett halvt år behålla sin eventuella plats i presidiet eller kvestorskollegiet.

2. Om en av dessa poster blir vakant före denna mandattids utgång, ska den ledamot som då väljs endast inneha sitt uppdrag till och med utgången av företrädarens mandattid.

Artikel 18

Lediga poster

1. Om det blir nödvändigt att ersätta talmannen, en vice talman eller en kvestor ska ersättare väljas i enlighet med bestämmelserna ovan.

En nyvald vice talman ska inta sin företrädares plats enligt rangordningen för vice talmän.

KAPITEL 3

Organ och uppgifter

Artikel 20

Talmannens uppgifter

1. Talmannen ska i enlighet med de i arbetsordningen fastställda reglerna leda allt arbete i parlamentet och dess organ samt ska ha alla nödvändiga befogenheter för att utöva ordförandeskapet vid alla parlamentets överläggningar och se till att de genomförs på ett korrekt sätt.

Denna bestämmelse kan tolkas som att de befogenheter som följer av bestämmelsen omfattar befogenheten att avbryta överdriven användning av begäranden såsom ordningsfrågor, förfarandefrågor och röstförklaringar samt begäranden om särskild omröstning, delad omröstning och omröstning med namnupprop, i de fall då talmannen är övertygad om att dessa begäranden uppenbarligen är avsedda att åstadkomma, och kommer att resultera i, allvarliga och långvariga störningar av kammarens överläggningar eller av andra ledamöters utövande av sina rättigheter.

I de befogenheter som följer av denna bestämmelse ingår även att låta textdelar gå till omröstning i en annan ordning än den ordning i vilken de förekommer i den handling som omröstningen avser. I likhet med vad som sägs i artikel 161.7 kan talmannen i förväg inhämta parlamentets medgivande till detta.

2. Talmannen har till uppgift att öppna, avbryta och avsluta sammanträden. Talmannen ska avgöra huruvida ändringsförslag ska förklaras tillåtliga, avgöra ärenden som rör frågor till rådet och kommissionen samt avgöra huruvida betänkanden uppfyller arbetsordningens bestämmelser. Talmannen ska se till att arbetsordningen efterlevs, upprätthålla ordningen, ge talare ordet, förklara debatter avslutade, förrätta omröstningar och tillkännage

2. Om talmansposten blir ledig ska förste vice talman utföra talmannens uppgifter till dess att en ny talman valts.

Artikel 19

Entledigande

Talmanskonferensen får med en majoritet av tre femtedelar av de avgivna rösterna, som ska företräda minst tre politiska grupper, föreslå parlamentet att det entledigar talmannen, en vice talman, en kvestor, en ordförande eller vice ordförande i ett utskott, en ordförande eller vice ordförande i en interparlamentarisk delegation, eller någon annan befattningshavare som utsetts av parlamentet, om talmanskonferensen anser att ledamoten i fråga har gjort sig skyldig till allvarlig försummelse. För att godkänna ett sådant förslag krävs två tredjedelar av de avgivna rösterna och en majoritet av parlamentets ledamöter.

omröstningsresultat. Talmannen ska även hänvisa ärenden till utskotten i enlighet med deras respektive ansvarsområden.

3. Talmannen får endast yttra sig i en debatt för att sammanfatta debatten och för att upprätthålla ordningen. Om talmannen önskar delta i en debatt ska ordförandeskapet överlåtas, och talmannen får inte återta ordförandeskapet förrän debatten i fråga är avslutad.

4. Talmannen företräder parlamentet i internationella förbindelser, vid ceremonier samt i administrativa, juridiska och ekonomiska angelägenheter och han eller hon får delegera dessa befogenheter.

Artikel 21

Vice talmännens uppgifter

1. Om talmannen är frånvarande eller förhindrad att fullgöra sina uppgifter, eller önskar delta i en debatt i enlighet med artikel 20.3, ska en av de vice talmännen träda in i talmannens ställe i enlighet med artikel 15.2.

2. De vice talmännen ska även utföra de uppgifter de tilldelas i artiklarna 23, 25.3, 25.5 och 68.3.

3. Talmannen kan delegera alla typer av uppgifter till de vice talmännen, exempelvis att representera parlamentet vid bestämda ceremonier eller i bestämda angelägenheter. Talmannen kan ge en vice talman befogenhet att utföra de uppgifter som talmannen tilldelas i artiklarna 116.3 och 117.2.

*Artikel 22***Presidiets sammansättning**

1. Presidiet består av talmannen och parlamentets 14 vice talmän.
2. Kvestorerna är medlemmar av presidiet med rådgivande funktion.
3. Talmannen har utslagsröst vid lika röstetal vid omröstningar i presidiet.

*Artikel 23***Presidiets uppgifter**

1. Presidiet ska utföra de uppgifter det tilldelas enligt arbetsordningen.
2. Presidiet ska avgöra ekonomiska, organisatoriska och administrativa ärenden som rör parlamentets interna organisation, dess sekretariat och dess organ.
3. Presidiet ska fatta ekonomiska, organisatoriska och administrativa beslut i frågor som rör ledamöterna på förslag från generalsekreteraren eller en politisk grupp.
4. Presidiet ska avgöra frågor som rör sammanträdesordningen.

Begreppet sammanträdesordning inbegriper frågor som rör ledamöternas uppträdande i parlamentets samtliga lokaler.

5. Presidiet ska fastställa föreskrifter för grupplösa ledamöter i enlighet med artikel 33.
6. Presidiet ska fastställa generalsekretariatets tjänsteförteckning samt föreskrifter för tjänstemäns och övriga anställdas administrativa och ekonomiska situation.
7. Presidiet ska utarbeta parlamentets preliminära förslag till budgetberäkning.
8. Presidiet ska fastställa riktlinjer för kvestorerna i enlighet med artikel 26.
9. Presidiet är det organ som godkänner utskottssammanträden utanför de vanliga arbetsorterna, utskottsutfrågningar samt studie- och informationsresor för föredragande.

När sådana sammanträden eller sammankomster godkänns ska det fastställas vilka språkregler som ska gälla med utgångspunkt

i de officiella språk som ledamöterna och suppleanterna i utskottet i fråga använder och begär.

Detsamma ska gälla för delegationerna, om inte berörda ledamöter och suppleanter kommer överens om något annat.

10. Presidiet ska utse en generalsekreterare i enlighet med artikel 207.

11. Presidiet ska fastställa tillämpningsföreskrifter till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2004/2003 om regler för och finansiering av politiska partier på europeisk nivå. I samband med genomförandet av den förordningen ska presidiet utföra de uppgifter det tilldelas i arbetsordningen.

12. Presidiet ska fastställa regler för hur parlamentet och dess organ, befattningshavare samt andra ledamöter ska behandla sekretessbelagd information, med beaktande av eventuella interinstitutionella avtal på detta område. Dessa regler ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och bifogas till arbetsordningen.

13. Talmannen och/eller presidiet kan tilldela en eller flera medlemmar av presidiet allmänna eller specifika uppgifter som ligger inom talmannens eller presidiets ansvarsområde. Samtidigt ska det fastställas hur dessa uppgifter ska genomföras.

14. Presidiet ska utse två vice talmän som ska ansvara för förbindelserna med de nationella parlamenten.

Dessa ska regelbundet rapportera till talmanskonferensen om sin verksamhet i detta avseende.

15. Vid nyval till parlamentet ska det avgående presidiet ha kvar sina uppgifter fram till dess att det nya parlamentet sammanträder för första gången.

*Artikel 24***Talmanskonferensens sammansättning**

1. Talmanskonferensen består av talmannen och ordförandena i de politiska grupperna. En ordförande i en politisk grupp kan låta sig företrädas av en medlem av sin grupp.
2. Parlamentets talman ska inbuda en av de grupplösa ledamöterna att delta vid talmanskonferensens sammanträden. Denna ledamot har inte rösträtt.
3. Talmanskonferensen ska sträva efter att uppnå enighet om frågor som förelägs den.

I fall där enighet inte kan uppnås ska frågan gå till omröstning, varvid gruppernas röster ska räknas i förhållande till antalet medlemmar i respektive grupp.

Artikel 25

Talmanskonferensens uppgifter

1. Talmanskonferensen ska utföra de uppgifter den tilldelas enligt arbetsordningen.
2. Talmanskonferensen ska fatta beslut om parlamentets arbetsorganisation och frågor som rör planering av lagstiftningsarbete.
3. Talmanskonferensen ska svara för frågor som rör förbindelserna med Europeiska unionens övriga institutioner och organ och med medlemsstaternas nationella parlament.
4. Talmanskonferensen ska svara för frågor som rör förbindelser med tredje land samt med institutioner och organisationer utanför Europeiska unionen.
5. Talmanskonferensen ska svara för organisationen av strukturerade samråd med det europeiska civila samhället om viktiga ämnen. Detta kan inbegripa anordnande av offentliga debatter som rör frågor av allmänt europeiskt intresse, öppna för intresserade medborgares deltagande. Presidiet ska utse en vice ordförande som ska svara för genomförandet av sådana samråd och rapportera till talmanskonferensen.
6. Talmanskonferensen ska utarbeta förslag till föredragningslista till parlamentets sammanträdesperioder.
7. Talmanskonferensen ska svara för sammansättning av och ansvarsområden för utskott, undersökningskommittéer, gemensamma parlamentariskommittéer, ständiga delegationer och ad hoc-delegationer.
8. Talmanskonferensen ska i enlighet med artikel 34 avgöra platsfördelningen i plenisalen.
9. Talmanskonferensen är det organ som har behörighet att ge tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden.

10. Talmanskonferensen ska lämna in förslag till presidiet om administrativa frågor och budgetfrågor som rör de politiska grupperna.

Artikel 26

Kvestorernas uppgifter

Kvestorerna ska ha ansvaret för administrativa och ekonomiska frågor som direkt berör ledamöterna, i enlighet med riktlinjer fastställda av presidiet.

Artikel 27

Utskottsordförandekonferensen

1. Utskottsordförandekonferensen består av ordförandena i alla ständiga och särskilda utskott. Den ska välja en ordförande.

I ordförandens frånvaro ska den äldsta ledamoten, eller i dennes frånvaro den äldsta närvarande ledamoten, leda sammanträdet.

2. Utskottsordförandekonferensen kan utfärda rekommendationer till talmanskonferensen angående utskottens arbete och upprättandet av föredragningslista till sammanträdesperioderna.

3. Presidiet och talmanskonferensen kan ge utskottsordförandekonferensen i uppdrag att utföra vissa uppgifter.

Artikel 28

Delegationsordförandekonferensen

1. Delegationsordförandekonferensen består av ordförandena i alla ständiga interparlamentariska delegationer. Den ska välja en ordförande.

I ordförandens frånvaro ska den äldsta ledamoten, eller i dennes frånvaro den äldsta närvarande ledamoten, leda sammanträdet.

2. Delegationsordförandekonferensen kan utfärda rekommendationer till talmanskonferensen angående delegationernas arbete.

3. Presidiet och talmanskonferensen kan ge delegationsordförandekonferensen i uppdrag att utföra vissa uppgifter.

Artikel 29

Offentlighet när det gäller presidiet och talmanskonferensen

1. Protokollen från presidiet och talmanskonferensens sammanträden ska översättas till de officiella språken, tryckas och delas ut till samtliga parlamentsledamöter och vara tillgängliga för allmänheten, såvida inte presidiet eller talmanskonferensen, av sekretessskäl enligt artikel 4.1–4.4 i Europaparlamentets och

rådets förordning (EG) nr 1049/2001, undantagsvis beslutar annorlunda beträffande bestämda punkter i protokollen.

2. Varje ledamot kan ställa frågor som rör presidiet, talmanskonferensens eller kvestorernas arbete. Sådana frågor ska inges skriftligen till talmannen och tillsammans med de avgivna svaren meddelas ledamöterna och offentliggöras på parlamentets webbplats inom 30 dagar från det att de ingavs.

KAPITEL 4

Politiska grupper

Artikel 30

Bildande av politiska grupper

1. Ledamöter får bilda grupper efter politisk samhörighet.

Parlamentet behöver i normala fall inte bedöma gruppledamöters politiska samhörighet. Ledamöter som tillsammans bildar en grupp i enlighet med denna artikel accepterar per definition att de har politisk samhörighet. Endast då de berörda ledamöterna förnekar detta blir det nödvändigt för parlamentet att bedöma om gruppen har bildats i enlighet med arbetsordningens bestämmelser.

2. En politisk grupp ska omfatta ledamöter som valts i minst en fjärdedel av medlemsstaterna. För att bilda en politisk grupp fordras minst 25 ledamöter.

3. Om antalet ledamöter i en grupp är mindre än tröskelvärdet kan talmannen efter medgivande av talmanskonferensen bevilja gruppen rätt att finnas kvar fram till parlamentets nästa konstituerande sammanträde, förutsatt att följande villkor uppfylls:

— Ledamöterna företräder alltjämt minst en femtedel av medlemsstaterna.

— Gruppen har funnits i mer än ett år.

Talmannen ska inte tillämpa det här undantaget om det finns tillräckliga bevis för att anta att det missbrukas.

4. En ledamot får inte tillhöra flera än en politisk grupp.

5. Bildandet av en politisk grupp ska anmälas till talmannen. Anmälan ska omfatta gruppens namn och namnen på dess medlemmar och dess ledning.

6. Anmälan ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 31

De politiska gruppernas verksamhet och rättsliga ställning

1. De politiska grupperna ska utföra sina uppgifter inom ramen för unionens verksamhet, även de arbetsuppgifter som tillkommer dem genom arbetsordningen. De politiska grupperna ska inom ramen för generalsekretariatets tjänsteförteckning förfoga över ett sekretariat, administrativa resurser och de anslag som förs in i parlamentets budget.

2. Presidiet ska fastställa bestämmelser om hur dessa resurser och anslag ska tillhandahållas, utnyttjas och kontrolleras samt om de hårtill hörande delegeringarna av befogenheter att genomföra budgeten.

3. I de bestämmelserna ska anges de administrativa och ekonomiska konsekvenserna i händelse av att en politisk grupp upplöses.

Artikel 32

Tvärpolitiska grupper

1. Enskilda ledamöter får bilda tvärpolitiska grupper eller andra inofficiella grupper med ledamöter, för att informellt utbyta åsikter om särskilda frågor mellan de olika politiska grupperna genom att locka till sig ledamöter från parlamentets olika utskott, och för att främja kontakten mellan ledamöterna och det civila samhället.

2. Sådana grupper får inte delta i verksamhet som skulle kunna leda till att förväxlingar sker med parlamentets eller dess organs officiella verksamhet. De politiska grupperna kan, under förutsättning att villkoren i de bestämmelser om inrättande av tvärpolitiska grupper eller andra inofficiella grupper som antagits av presidiet är uppfyllda, underlätta dessa gruppernas verksamhet genom att förse dem med logistiskt stöd. Sådana grupper ska redogöra för alla externa bidrag i enlighet med bilaga I.

*Artikel 33***Grupplösa ledamöter**

1. Ledamöter som inte tillhör någon politisk grupp ska ha tillgång till ett sekretariat. Närmare föreskrifter ska fastställas av presidiet på förslag av generalsekreteraren.

2. Presidiet ska avgöra sådana ledamöters ställning och parlamentariska rättigheter.

3. Presidiet ska fastställa bestämmelser om tillhandahållande, utnyttjande och kontroll av anslag som förs in i parlamentets budget för att täcka de grupplösa ledamöternas utgifter för sekretariat och administrativa resurser.

*Artikel 34***Fördelning av platser i plenisalen**

Talmanskonferensen ska avgöra fördelningen av platser i plenisalen för de politiska grupperna, de grupplösa ledamöterna och Europeiska unionens institutioner.

AVDELNING II

LAGSTIFTNINGS- OCH BUDGETFÖRFARANDEN SAMT ANDRA FÖRFARANDEN

KAPITEL 1

Lagstiftningsförfaranden – allmänna bestämmelser*Artikel 35***Kommissionens arbetsprogram**

1. Parlamentet ska tillsammans med kommissionen och rådet utforma Europeiska unionens lagstiftningsprogram.

Parlamentet och kommissionen ska samarbeta under förberedelserna av kommissionens arbetsprogram – som är kommissionens bidrag till unionens årliga och fleråriga programplanering – i enlighet med den tidsplan och de närmare föreskrifter som de två institutionerna kommit överens om och som fogas som bilaga till arbetsordningen ⁽⁶⁾.

2. Vid brådskande och oförutsedda omständigheter har en institution rätt att på eget initiativ, och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i fördragen, föreslå lagstiftningsåtgärder utöver dem som föreslås i kommissionens arbetsprogram.

3. Talmannen ska översända den av parlamentet antagna resolutionen till de andra institutionerna som deltar i Europeiska unionens lagstiftningsförfaranden och till medlemsstaternas parlament.

Talmannen ska uppmana rådet att yttra sig över kommissionens arbetsprogram samt över parlamentets resolution.

4. Om en av institutionerna inte kan följa den fastställda tidsplanen ska den uppmanas att underrätta de andra institutionerna om skälen till förseningen och att föreslå en ny tidsplan.

⁽⁶⁾ Se bilaga XIV.

*Artikel 36***Respekt för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna**

1. Parlamentet ska i all sin verksamhet till fullo respektera de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Parlamentet ska även till fullo respektera rättigheterna och principerna i artiklarna 2, 6.2 och 6.3 i fördraget om Europeiska unionen.

2. Om det utskott som är ansvarigt för ärendet, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter anser att ett förslag till lagstiftningsakt eller delar av det strider mot rättigheterna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska ärendet på deras begäran hänvisas till utskottet med ansvar för tolkningen av stadgan. Yttrandet från det utskottet ska som bilaga bifogas betänkandet från det utskott som är ansvarigt för ärendet.

*Artikel 37***Kontroll av den rättsliga grunden**

1. Innan förslag till lagstiftningsakter och andra texter som avser lagstiftning behandlas, ska det utskott som är ansvarigt för ärendet först göra en kontroll av den rättsliga grund som valts.

2. Om det utskottet anser att den rättsliga grunden är inkorrekt eller olämplig – inbegripet kontroll i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen – ska det begära att utskottet med ansvar för rättsliga frågor yttrar sig.

3. Utskottet med ansvar för rättsliga frågor kan också på eget initiativ behandla frågor som rör den rättsliga grunden för förslag till lagstiftningsakter. I sådana fall ska det utskott som är ansvarigt för ärendet underrättas.

4. Om utskottet med ansvar för rättsliga frågor anser att den rättsliga grunden är inkorrekt eller olämplig, ska det underrätta parlamentet om sina slutsatser. Parlamentet ska rösta om dessa slutsatser innan det röstar om innehållet i förslaget.

5. Ändringsförslag som läggs fram i parlamentet i syfte att ändra den rättsliga grunden för ett förslag till lagstiftningsakt är tillåtliga endast om det utskott som är ansvarigt för ärendet eller utskottet med ansvar för rättsliga frågor anser att den rättsliga grunden är inkorrekt eller olämplig.

6. Om kommissionen inte är villig att ändra sitt förslag i överensstämmelse med den rättsliga grund som parlamentet har godkänt, kan föredraganden eller ordföranden i utskottet med ansvar för rättsliga frågor eller i det utskott som är ansvarigt för ärendet föreslå att omröstningen om innehållet i förslaget ska skjutas upp till ett senare sammanträde.

Artikel 37a

Delegering av lagstiftningsbefogenhet

1. När parlamentet granskar ett förslag till lagstiftningsakt som delegerar befogenhet till kommissionen i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska det ägna särskild uppmärksamhet åt delegeringens mål, innehåll, omfattning och varaktighet samt åt de villkor som delegeringen omfattas av.

2. Det utskott som är ansvarigt för ärendet får när som helst begära ett yttrande av det utskott som ansvarar för tolkning och tillämpning av unionslagstiftningen.

3. Det utskott som ansvarar för tolkning och tillämpning av unionslagstiftningen får också på eget initiativ ta upp frågor som rör delegering av lagstiftningsbefogenhet. I så fall ska det utskott som är ansvarigt för ärendet underrättas.

Artikel 38

Kontroll av ekonomisk förenlighet

1. Har ett förslag till lagstiftningsakt ekonomiska konsekvenser ska parlamentet fastställa om tillräckliga finansiella medel har föreslagits.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 43 ska det utskott som är ansvarigt för ärendet kontrollera om ett förslag till lagstiftningsakt och alla övriga handlingar som avser lagstiftning är ekonomiskt förenliga med den fleråriga budgetramen.

3. Om det utskott som är ansvarigt för ärendet ändrar några uppgifter i anslagstilldelningen i den berörda rättsakten ska det begära att utskottet med ansvar för budgetfrågor yttrar sig.

4. Utskottet med ansvar för budgetfrågor kan även på eget initiativ behandla frågor som rör den ekonomiska förenligheten av ett förslag till lagstiftningsakter. I så fall ska det utskott som är ansvarigt för ärendet underrättas.

5. Om utskottet med ansvar för budgetfrågor anser att förslaget inte är ekonomiskt förenligt, ska det översända sina slutsatser till parlamentet som ska låta dessa gå till omröstning.

6. Parlamentet får med budgetmyndighetens medgivande anta en rättsakt som förklarats oförenlig.

Artikel 38a

Kontroll av respekten för subsidiaritetsprincipen

1. Vid behandlingen av ett förslag till lagstiftningsakt ska parlamentet särskilt kontrollera att förslaget till rättsakt respekterar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

2. Utskottet med ansvar för respekten för subsidiaritetsprincipen får besluta att utarbeta rekommendationer till det ansvariga utskottet avseende ett förslag till lagstiftningsakt.

3. Om ett nationellt parlament lämnar ett motiverat yttrande till talmannen i enlighet med artikel 3 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen och artikel 6 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna ska detta yttrande hänvisas till det utskott som är ansvarigt för ärendet och för kännedom vidarebefordras till utskottet med ansvar för respekten för subsidiaritetsprincipen.

4. Utom i de brådskande fall som avses i artikel 4 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen får det utskott som är ansvarigt för ärendet inte företa slutomröstning före utgången av den frist på åtta veckor som fastställs i artikel 6 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

5. Om minst en tredjedel av det totala antal röster som tilldelats de nationella parlamenten står bakom motiverade yttranden om att ett förslag till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen eller en fjärdedel för ett förslag till lagstiftningsakt som lagts fram på grundval av artikel 76 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, får parlamentet inte fatta beslut förrän förslagsställaren har redogjort för hur denne avser att gå vidare i ärendet.

6. Om, inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, minst en enkel majoritet av de röster som tilldelats de nationella parlamenten står bakom motiverade yttranden om att ett förslag till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen får det utskott som är ansvarigt för ärendet, efter att ha beaktat de motiverade yttranden som inkommit från de nationella parlamenten och kommissionen och efter att ha hört utskottet med ansvar för respekten för subsidiaritetsprincipen, antingen rekommendera att parlamentet förkastar förslaget på grund av åsidosättande av subsidiaritetsprincipen eller lägga fram andra rekommendationer för parlamentet, vilka kan inbegripa ändringsförslag som rör respekten för subsidiaritetsprincipen. Yttrandet från utskottet med ansvar för respekten för subsidiaritetsprincipen ska fogas till dessa rekommendationer.

Rekommendationen ska läggas fram för parlamentet för debatt och omröstning. Om en rekommendation om att förkasta förslaget antas med en majoritet av de avgivna rösterna ska talmannen förklara förfarandet avslutat. Om parlamentet inte förkastar förslaget ska förfarandet fullföljas, med beaktande av eventuella rekommendationer som antas av parlamentet.

Artikel 39

Parlamentets tillgång till handlingar och information till parlamentet

1. Under lagstiftningsförfarandet ska parlamentet och dess utskott begära att på samma villkor som rådet och dess arbetsgrupper få tillgång till alla handlingar som rör förslag till lagstiftningsakter.

2. Vid behandling av ett förslag till lagstiftningsakt ska ansvarigt utskott uppmana kommissionen och rådet att hålla utskottet underrättat om hur arbetet med detta förslag fortskrider i rådet och rådets arbetsgrupper, i synnerhet när det gäller kompromisser som i väsentlig grad ändrar det ursprungliga förslaget till lagstiftningsakt, eller meddela om förslagsställaren har för avsikt att dra tillbaka förslaget.

Artikel 40

Parlamentets företrädare vid rådsmöten

När rådet inbjuder parlamentet att delta vid ett rådsmöte där rådet handlar i sin egenskap av lagstiftare, ska talmannen uppdra åt ordföranden för det ansvariga utskottet, föredraganden eller någon annan ledamot som utsetts av det ansvariga utskottet att företräda parlamentet.

Artikel 41

Parlamentets initiativrätt enligt fördragen

I fall där fördragen ger parlamentet initiativrätt får det ansvariga utskottet besluta att utarbeta ett initiativbetänkande.

Betänkandet ska innehålla följande:

- a) Ett resolutionsförslag.
- b) När det är lämpligt ett förslag till beslut eller ett utkast till förslag.
- c) En motivering med, när det är lämpligt, en finansieringsöversikt.

Om parlamentets antagande av en rättsakt kräver godkännande från rådet och yttrande eller godkännande från kommissionen får parlamentet, efter omröstningen om den föreslagna rättsakten och på förslag från föredraganden, besluta att skjuta upp omröstningen om resolutionsförslaget fram till det att rådet eller kommissionen har framfört sin ståndpunkt.

Artikel 42

Initiativ enligt artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

1. Parlamentet får enligt artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anmoda kommissionen att lägga fram ett lämpligt förslag om att anta nya eller ändra befintliga rättsakter genom att anta en resolution på grundval av det ansvariga utskottets initiativbetänkande som utarbetats i enlighet med artikel 48 i arbetsordningen. Resolutionen ska antas av en majoritet av parlamentets ledamöter vid slutomröstningen. Parlamentet kan samtidigt fastställa en frist för framläggandet av förslaget.

2. En ledamot får lägga fram ett förslag till unionsrättsakt inom ramen för parlamentets initiativrätt enligt artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Förslaget ska inges till talmannen, som ska hänvisa det till ansvarigt utskott för behandling. Innan förslaget hänvisas ska det översättas till de officiella språk som utskottets ordförande bedömer som oundgängliga för en summarisk behandling. Utskottet ska besluta om den fortsatta behandlingen inom tre månader efter det att förslaget hänvisats till utskottet och efter att ha hört förslagets upphovsman.

Om utskottet beslutar att lägga fram förslaget för kammaren i enlighet med förfarandet i artikel 48 ska förslagets upphovsman nämnas vid namn i betänkandets titel.

4. Parlamentets resolutioner ska ange den relevanta rättsliga grunden och omfatta detaljerade rekommendationer angående innehållet i förslaget i fråga, vilket ska respektera de grundläggande rättigheterna och subsidiaritetsprincipen.

5. Om ett förslag har ekonomiska konsekvenser, ska parlamentet ange hur tillräcklig ekonomisk täckning kan garanteras.

6. Ansvarigt utskott ska följa utvecklingen när det gäller varje förslag till lagstiftningsakt som utarbetas till följd av en särskild uppmaning från parlamentet.

Artikel 43

Behandling av lagstiftningstexter

1. Förslag till lagstiftningsakter och andra texter som avser lagstiftning ska av talmannen hänvisas till ansvarigt utskott för behandling.

I tveksamma fall kan talmannen tillämpa artikel 188.2 innan han eller hon tillkännager i kammaren att texten hänvisats till ansvarigt utskott.

När ett förslag är upptaget i kommissionens arbetsprogram, kan ansvarigt utskott besluta att utse en föredragande som ska följa utarbetandet av förslaget.

När rådet eller kommissionen begär att parlamentet ska yttra sig, ska talmannen vidarebefordra denna begäran till det utskott som ansvarar för behandlingen av förslaget i fråga.

Bestämmelserna om första behandlingen i artiklarna 36–42, 53–59 och 71 ska tillämpas på förslag till lagstiftningsakter, oavsett om det krävs en, två eller tre behandlingar.

2. Rådets ståndpunkter ska hänvisas för behandling till det utskott som var ansvarigt vid första behandlingen.

Bestämmelserna om andra behandlingen i artiklarna 61–66 och 72 ska tillämpas på rådets ståndpunkter.

3. Under det förlikningsförfarande mellan parlamentet och rådet som följer på andra behandlingen får ingen återförvisning till utskott äga rum.

Bestämmelserna om tredje behandlingen i artiklarna 67, 68 och 69 ska tillämpas vid förlikningsförfarandet.

4. Artiklarna 45, 46, 49, 55.1, 55.3, 56, 57 och 175 ska inte tillämpas vid andra och tredje behandlingen.

5. Om en bestämmelse i arbetsordningen som rör andra och tredje behandlingen strider mot någon annan bestämmelse i arbetsordningen, ska de bestämmelser som rör andra och tredje behandlingen ha företräde.

Artikel 44

Lagstiftningsförfaranden om initiativ som läggs fram av medlemsstater

1. Initiativ som läggs fram av medlemsstater i enlighet med artikel 76 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska behandlas i enlighet med denna artikel och artiklarna 36–39, 43 och 55 i arbetsordningen.

2. Det ansvariga utskottet kan inbjuda företrädare för de medlemsstater som lagt fram initiativet till utskottet för att redogöra för initiativet. Företrädarna för medlemsstaterna kan åtföljas av företrädare för rådets ordförandeskap.

3. Innan det ansvariga utskottet påbörjar sin omröstning ska det fråga kommissionen om den håller på att utarbeta ett yttrande om initiativet. Om så är fallet ska utskottet inte anta sitt betänkande förrän det har tagit emot kommissionens yttrande.

4. Om parlamentet samtidigt eller inom en kort tidsperiod föreläggs två eller flera förslag, med samma lagstiftnings syfte, från kommissionen och/eller medlemsstaterna, ska parlamentet behandla dessa i ett enda betänkande. Det ansvariga utskottet ska i betänkandet ange till vilken text det föreslår ändringar och i lagstiftningsresolutionen hänvisa till de övriga texterna.

KAPITEL 2

Förfaranden i utskotten**Artikel 45****Betänkanden som avser lagstiftning**

1. Ordföranden för det utskott till vilket ett förslag till lagstiftningsakt har hänvisats ska föreslå utskottet vilket förfarande som ska tillämpas.
2. Efter ett beslut om vilket förfarande som ska följas, och när artikel 46 inte ska tillämpas, ska utskottet bland sina ledamöter eller ständiga suppleanter utse en föredragande för förslaget till lagstiftningsakt, om detta inte redan har skett på grundval av kommissionens arbetsprogram som överenskomits i enlighet med artikel 35.
3. Utskottets betänkande ska omfatta följande delar:
 - a) Eventuella ändringsförslag till förslaget, vid behov försedda med korta motiveringar som föredraganden ska ha ansvaret för och som inte ska gå till omröstning.
 - b) Ett förslag till lagstiftningsresolution i enlighet med artikel 55.2.
 - c) Vid behov en motivering, inklusive en finansieringsöversikt som anger omfattningen av betänkandets eventuella ekonomiska konsekvenser och överensstämmelsen med den fleråriga budgetramen.

Artikel 46**Förenklat förfarande**

1. Efter en första diskussion om ett förslag till lagstiftningsakt får utskottsordföranden föreslå att förslaget godkänns utan ändringsförslag. Såvida inte minst en tiondel av utskottets ledamöter motsätter sig detta, ska utskottsordföranden lägga fram ett betänkande för parlamentet om godkännande av förslaget. Artikel 138.1 andra stycket, 138.2 och 138.4 ska tillämpas.
2. Ordföranden kan i stället föreslå att ordföranden själv eller föredraganden utarbetar ett antal ändringsförslag som återger diskussionen i utskottet. Om utskottet går med på detta, ska dessa ändringsförslag sändas till utskottets ledamöter. Betänkandet ska anses ha blivit antaget i utskottet såvida inte minst en tiondel av utskottets ledamöter har framfört invändningar före en fastställd tidpunkt, som inte får infalla tidigare än 21 dagar efter det att förslaget sänts ut. I så fall ska förslaget till lagstiftningsresolution och ändringsförslagen läggas fram för kammaren utan debatt i enlighet med artikel 138.1 andra stycket, 138.2 och 138.4.
3. Om minst en tiondel av ledamöterna framför invändningar ska ändringsförslagen tas upp till omröstning vid nästföljande utskottssammanträde.

4. Punkterna 1 första och andra meningen, 2 första, andra och tredje meningen samt 3 ska också gälla i tillämpliga delar på utskottsyttanden i den mening som avses i artikel 49.

Artikel 47**Betänkanden som inte avser lagstiftning**

1. Om ett utskott utarbetar ett betänkande som inte avser lagstiftning, ska det bland sina ledamöter eller ständiga suppleanter utse en föredragande.
2. Utskottets föredragande är ansvarig för utarbetandet av utskottets betänkande och för att detta på utskottets vägnar läggs fram i kammaren.
3. Utskottets betänkande ska omfatta följande delar:
 - a) Ett resolutionsförslag.
 - b) En motivering, inklusive en finansieringsöversikt som anger omfattningen av betänkandets eventuella ekonomiska konsekvenser och överensstämmelsen med den fleråriga budgetramen.
 - c) Alla resolutionsförslag som ska ingå i betänkandet i enlighet med artikel 120.4.

Artikel 48**Initiativbetänkanden**

1. Ett utskott som har för avsikt att utarbeta ett betänkande och förelägga parlamentet ett resolutionsförslag i ett ämne som hör till utskottets ansvarsområde, utan att det har fått sig hänvisat vare sig en begäran om samråd eller en begäran om yttrande i enlighet med artikel 188.1, får endast göra detta med ett i förväg inhämtat medgivande från talmanskonferensen. Ett eventuellt avslag på en sådan begäran ska alltid åtföljas av en motivering. Om betänkandet rör ett förslag som lagts fram av en ledamot i enlighet med artikel 42.2 får medgivandet nekas endast om villkoren i artikel 5 i ledamotsstadgan och i artikel 225 fördraget om Europeiska unionens funktionssätt inte är uppfyllda.

Talmanskonferensen ska fatta beslut om en begäran om tillstånd att utarbeta ett betänkande enligt punkt 1 på grundval av bestämmelser som talmanskonferensen själv fastställer. Om ett utskotts befogenhet att utarbeta ett betänkande för vilket tillstånd har begärts ifrågasätts, ska talmanskonferensen inom sex veckor fatta ett beslut på grundval av en rekommendation från utskottsordförandekonferensen, eller, om ingen sådan rekommendation föreligger, från utskottsordförandekonferensens ordförande. Om inget beslut har fattats av talmanskonferensen inom denna period, ska rekommendationen anses ha blivit godkänd.

2. Resolutionsförslag i initiativbetänkanden ska behandlas av parlamentet i enlighet med det förfarande för kortfattad redogörelse som fastställs i artikel 139. Ändringsförslag till dessa texter ska behandlas i kammaren endast om de lagts fram av föredraganden för att beakta ny information eller av minst en tiondel av parlamentets ledamöter. Alternativa förslag till resolution får inges av de politiska grupperna i enlighet med artikel 157.4. Denna punkt ska inte tillämpas när ämnet för betänkandet kan bli föremål för en prioriterad debatt i kammaren, när betänkandet utarbetas i enlighet med den initiativrätt som avses i artiklarna 41 eller 42, eller när betänkandet kan anses vara ett strategiskt betänkande i enlighet med de kriterier som fastställts av talmanskonferensen ⁽⁷⁾.

3. Om ämnet för betänkandet omfattas av den initiativrätt som avses i artikel 41 får medgivande nekas endast om villkoren i fördragen inte är uppfyllda.

4. I de fall som avses i artiklarna 41 och 42 ska talmanskonferensen fatta ett beslut inom två månader.

Artikel 49

Utskottsyttranden

1. Om det utskott till vilket ett ärende först hänvisades önskar höra ett annat utskott, eller om ett annat utskott önskar yttra sig över det förstnämnda utskottets betänkande, kan utskotten begära att talmannen i enlighet med artikel 188.3 utser det ena utskottet till ansvarigt utskott och det andra till rådgivande utskott.

2. När det rör sig om handlingar som avser lagstiftning enligt artikel 43.1 ska yttrandet från det rådgivande utskottet innehålla ändringsförslag till den text som har hänvisats till utskottet, vilka vid behov kan vara försedda med korta motiveringar. Föredraganden ska ha ansvaret för motiveringarna, vilka inte ska gå till omröstning. Om det behövs kan det rådgivande utskottet lämna in en kortfattad skriftlig motivering som omfattar hela yttrandet.

När det rör sig om texter som inte avser lagstiftning ska yttrandet innehålla förslag till delar av det ansvariga utskottets resolutionsförslag.

Det ansvariga utskottet ska rösta om dessa ändringsförslag eller förslag till delar av resolutionsförslaget.

Yttrandet ska enbart omfatta sådana frågor som hör till det rådgivande utskottets ansvarsområde.

3. Det ansvariga utskottet ska fastställa när det rådgivande utskottet måste avge sitt yttrande för att det ansvariga utskottet ska kunna ta hänsyn till det. Det ansvariga utskottet ska omedelbart meddela rådgivande utskott alla ändringar av denna frist. Ansvarigt utskott ska inte fatta beslut innan tidsfristen har löpt ut.

⁽⁷⁾ Se talmanskonferensens beslut om detta, som återges i bilaga XVIII till arbetsordningen.

4. Alla antagna yttranden ska återges i det ansvariga utskottets betänkande.

5. Endast det ansvariga utskottet har rätt att lägga fram ändringsförslag i kammaren.

6. Ordföranden och föredraganden i det rådgivande utskottet ska inbjudas att i en rådgivande roll delta i det ansvariga utskottets sammanträden om det rör sig om ett ärende av gemensamt intresse.

Artikel 50

Förfarande med associerade utskott

När en fråga om ansvarsområden hänskjuts till talmanskonferensen i enlighet med artikel 188.2 eller 48 och talmanskonferensen, på grundval av bilaga VII, anser att ärendet faller i stort sett lika mycket inom två eller flera utskotts ansvarsområde, eller att olika delar av ärendet faller inom två eller flera utskotts ansvarsområde, ska artikel 49 tillämpas med följande tillägg:

- De berörda utskotten ska gemensamt komma överens om tidsplanen.
- De berörda föredragandena ska hålla varandra underrättade och sträva efter att komma överens om den text de lägger fram för sina respektive utskott och hur de ställer sig till eventuella ändringsförslag.
- De ordförande och föredragande som berörs ska tillsammans fastställa vilka delar av texten som hör till respektive utskotts exklusiva ansvarsområde och vilka delar av texten som hör till ett gemensamt ansvarsområde samt komma överens om hur samarbetet dem emellan ska bedrivas. Om det uppstår oenighet om ansvarsområdenas gränser ska frågan, på begäran av ett av de berörda utskotten, läggas fram för talmanskonferensen, som kan besluta i frågan om de olika ansvarsområdena eller besluta att förfarandet med gemensamma utskottssammanträden enligt artikel 51 ska tillämpas. Artikel 188.2 andra stycket ska gälla i tillämpliga delar.
- Det ansvariga utskottet ska utan omröstning godta ändringsförslag från ett associerat utskott om förslagen rör frågor som hör till det associerade utskottets exklusiva ansvarsområde. Om ändringsförslag om frågor som hör till det ansvariga utskottets och ett associerat utskotts gemensamma ansvarsområde avvisas av det ansvariga utskottet får det associerade utskottet lägga fram dessa ändringsförslag direkt för behandling i kammaren.
- Om ett förlikningsförfarande inleds om förslaget ska de associerade utskottens föredragande ingå i parlamentets delegation.

I denna artikel föreskrivs ingen begränsning av tillämpningsområdet. Det får begäras att förfarandet med associerade utskott ska tillämpas på betänkanden som inte avser lagstiftning och som utarbetats i enlighet med artiklarna 48.1 samt 119.1 och 119.2.

Vid granskningar av internationella avtal enligt artikel 90 får det förfarande med associerade utskott som avses i den här artikeln inte tillämpas på godkännandeförfarandet enligt artikel 81.

Talmanskonferensens beslut att tillämpa förfarandet med associerade utskott gäller samtliga skeden av förfarandet i fråga.

De rättigheter som hänger samman med ställningen som "ansvarigt utskott" utövas av det utskott som har huvudansvaret för ärendet. Vid utövandet av dessa rättigheter ska det ansvariga utskottet respektera det associerade utskottets befogenheter, särskilt skyldigheten till lojalt samarbete när det gäller fastställande av tidsplanen och det associerade utskottets rätt att bestämma vilka ändringsförslag som ska föreläggas parlamentet inom ramen för dess exklusiva ansvarsområde.

Om det ansvariga utskottet åsidosätter det associerade utskottets befogenheter, ska de beslut som fattats av det ansvariga utskottet fortsätta att gälla, men det associerade utskottet får inom gränserna för sitt exklusiva ansvarsområde förelägga ändringsförslag direkt inför parlamentet.

Artikel 51

Förfarande med gemensamma utskottssammanträden

Om villkoren i artiklarna 49.1 och 50 är uppfyllda kan talmanskonferensen, om den är övertygad om att frågan är av större vikt, besluta att ett förfarande med gemensamma utskottssammanträden och en gemensam omröstning ska tillämpas. I sådana fall ska de berörda föredragandena utarbeta ett gemensamt förslag till betänkande som ska behandlas och bli föremål för omröstning i de berörda utskotten vid gemensamma sammanträden som hålls inom ramen för de berörda utskottsordförandenas gemensamma ordförandeskap. De berörda utskotten kan

inrätta utskottsgemensamma arbetsgrupper som förbereder de gemensamma sammanträdena och omröstningarna.

Artikel 52

Utarbetande av betänkanden

1. Utskottets föredragande är ansvarig för utarbetandet av motiveringen, vilken inte ska gå till omröstning. Motiveringen får inte strida mot det resolutionsförslag som antagits och eventuella ändringsförslag från utskottet. Om så är fallet kan utskottets ordförande stryka motiveringen.

2. I betänkandet ska resultatet från omröstningen om betänkandet i dess helhet anges. I betänkandet ska dessutom anges hur varje enskild ledamot röstade, om minst en tredjedel av de närvarande ledamöterna begär detta vid omröstningen.

3. Uppnås inte enhällighet i utskottet ska även minoritetens uppfattning redovisas i betänkandet. Denna ska anmälas i samband med omröstningen om hela texten och kan på författarnas begäran utgöra en skriftlig reservation på högst 200 ord, som fogas som bilaga till motiveringen.

Utskottsordföranden ska avgöra alla tvister som kan uppkomma till följd av dessa bestämmelser.

4. Ett utskott kan på förslag av sitt presidium fastställa en tidsfrist för när utskottets föredragande ska lägga fram sitt förslag till betänkande. Tidsfristen kan förlängas, och en ny föredragande kan även utses.

5. När tidsfristen har löpt ut kan utskottet ålägga sin ordförande att begära att det ärende som hänvisats till utskottet ska tas upp på föredragningslistan till ett av parlamentets följande sammanträden. Debatter kan i så fall äga rum på grundval av en muntlig rapport från utskottet i fråga.

KAPITEL 3

Första behandlingen

I utskotten

Artikel 53

Ändring av ett förslag till lagstiftningsakt

1. Om kommissionen underrättar parlamentet om att den har för avsikt att ändra sitt förslag, eller om det ansvariga utskottet på annat sätt får kännedom om detta, ska detta utskott skjuta upp sin behandling av ärendet till dess att utskottet har mottagit det nya förslaget eller kommissionens ändringar.

2. Om rådet väsentligt ändrar förslaget till lagstiftningsakt, ska bestämmelserna i artikel 59 tillämpas.

Artikel 54

Kommissionens och rådets ståndpunkt vid ändringsförslag

1. Innan ansvarigt utskott övergår till slutomröstning om ett förslag till lagstiftningsakt, ska det uppmana kommissionen att tillkännage sin ståndpunkt angående alla de ändringsförslag till föreslaget som utskottet antagit, och rådet ska uppmanas att ge en kommentar.

2. Utskottet kan skjuta upp slutomröstningen om kommissionen inte har möjlighet att tillkännage sin ståndpunkt, eller om kommissionen förklarar att den inte är beredd att godta alla de ändringsförslag som utskottet antagit.

3. Kommissionens ståndpunkt ska vid behov ingå i betänkandet.

I kammaren

Artikel 55

Avslutande av första behandlingen

1. Parlamentet ska behandla ett förslag till lagstiftningsakt på grundval av ett betänkande som det ansvariga utskottet utarbetat i enlighet med artikel 45.

2. Parlamentet ska först rösta om ändringsförslag till det förslag som ligger till grund för det ansvariga utskottets betänkande, därefter om det eventuellt ändrade förslaget, därefter om ändringsförslag till förslaget till lagstiftningsresolution och därefter om förslaget till lagstiftningsresolution i sin helhet, vilket endast ska innehålla ett tillkännagivande av huruvida parlamentet godkänner, förkastar eller föreslår ändringar till föreslaget till lagstiftningsakt samt eventuella framställningar som rör förfarandet.

Första behandlingen är avslutad om förslaget till lagstiftningsresolution antas. Om parlamentet inte antar lagstiftningsresolutionen, ska förslaget återförvisas till det ansvariga utskottet.

Alla betänkanden som läggs fram i enlighet med lagstiftningsförfarandet måste vara förenliga med artiklarna 37, 43 och 45. Ett utskott måste lägga fram sådana resolutionsförslag som inte avser lagstiftning i enlighet med de särskilda förfaranden som anges i artikel 48 eller 188.

3. Förslaget, så som det godkänts av parlamentet, och tillhörande resolution ska översändas till rådet och kommissionen av talmannen såsom parlamentets ståndpunkt.

Artikel 56

Förkastande av kommissionsförslag

1. Om ett kommissionsförslag inte får en majoritet av de avgivna rösterna eller om kammaren antagit ett förslag om förkastande, vilket kan läggas fram av det ansvariga utskottet eller minst 40 ledamöter, ska talmannen, innan parlamentet röstar om förslaget till lagstiftningsresolution, uppmana kommissionen att dra tillbaka förslaget.

2. Om kommissionen drar tillbaka sitt förslag, ska talmannen förklara förfarandet avslutat och underrätta rådet om detta.

3. Om kommissionen inte drar tillbaka sitt förslag, ska parlamentet återförvisa frågan till ansvarigt utskott utan att rösta om förslaget till lagstiftningsresolution, såvida inte parlamentet,

på förslag av ordföranden eller föredraganden för det ansvariga utskottet, av en politisk grupp eller av minst 40 ledamöter, väljer att rösta om förslaget till lagstiftningsresolution.

I fall av återförvisande ska ansvarigt utskott besluta om vilket förfarande som ska tillämpas och, muntligen eller skriftligen, rapportera till parlamentet före utgången av en av parlamentet fastställd tidsfrist som inte får överstiga två månader.

Efter återförvisande till utskottet i enlighet med punkt 3, ska det ansvariga utskottet, innan det fattar sitt beslut om förfarandet, ge ett associerat utskott enligt artikel 50 möjlighet att göra sina val beträffande de ändringsförslag som omfattas av det associerade utskottets exklusiva ansvarsområde, i synnerhet valet av de ändringsförslag som ska föreläggas parlamentet på nytt.

Den tidsfrist som fastställs i enlighet med punkt 3 andra stycket hänför sig till det skriftliga ingivandet eller det muntliga framställandet av det ansvariga utskottets rapport. Den påverkar inte parlamentets fastställande av den lämpliga tidpunkten för att återuppta behandlingen av ärendet.

4. Om det ansvariga utskottet inte kan hålla tidsfristen ska det begära återförvisning till utskott i enlighet med artikel 175.1. Parlamentet kan vid behov fastställa en ny tidsfrist i enlighet med artikel 175.5. Om utskottets begäran inte bifalls ska parlamentet rösta om förslaget till lagstiftningsresolution.

Artikel 57

Antagande av ändringar till ett kommissionsförslag

1. Om kommissionens förslag godkänns i sin helhet, men med antagna ändringar, ska omröstningen om förslaget till lagstiftningsresolution skjutas upp till dess att kommissionen redogjort för sin ståndpunkt beträffande var och en av parlamentets ändringar.

Om kommissionen inte har möjlighet att lämna en sådan redogörelse när parlamentets omröstning om kommissionens förslag avslutas, ska kommissionen meddela talmannen eller ansvarigt utskott när den kommer att kunna göra detta. Förslaget ska därefter tas upp på förslaget till föredragningslista till den sammanträdesperiod som följer därefter.

2. Om kommissionen meddelar att den inte har för avsikt att godta alla parlamentets ändringar, ska det ansvariga utskottets föredragande eller, om föredraganden inte är närvarande, utskottets ordförande lägga fram ett formellt förslag till parlamentet om huruvida förslaget till lagstiftningsresolution ska gå till omröstning. Utskottets föredragande eller ordförande kan före framläggandet av det formella förslaget begära att talmannen avbryter ärendets behandling.

Om parlamentet beslutar att skjuta upp omröstningen, ska ärendet anses återförvisat till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling.

I sådana fall ska det ansvariga utskottet, muntligen eller skriftligen, rapportera till parlamentet före utgången av en av parlamentet fastställd tidsfrist som inte får överstiga två månader.

Om det ansvariga utskottet inte kan respektera denna tidsfrist, ska förfarandet i artikel 56.4 tillämpas.

Endast ändringsförslag som ingetts av det ansvariga utskottet, och som syftar till att få till stånd en kompromiss med kommissionen, ska tillåtas i detta skede.

3. Vad som sägs i punkt 2 utesluter inte att andra ledamöter kan begära återförvisning i enlighet med artikel 175.

Om ett ärende återförvisas i enlighet med punkt 2, är ansvarigt utskott i enlighet med vad som fastställs vid återförvisningen skyldigt att lägga fram ett nytt betänkande före utgången av den fastställda tidsfristen och att vid behov inge ändringsförslag i syfte att få till stånd en kompromiss med kommissionen, men det är inte skyldigt att på nytt behandla de delar av förslaget som redan godkänts av parlamentet.

Eftersom återförvisningen därmed innebär att behandlingen skjuts upp har utskottet emellertid större handlingsfrihet och kan, när det är nödvändigt för att få till stånd en kompromiss, föreslå en ny behandling av de delar av förslaget som redan godkänts av parlamentet.

Eftersom endast kompromissändringsförslag från utskottet är tillåtliga, och för att parlamentets suveränitet ska bevaras, måste det i sådana fall i det betänkande som avses i punkt 2 klart och tydligt framgå vilka redan godkända delar av förslaget som bortfaller om ändringsförslagen antas.

Uppföljning

Artikel 58

Uppföljning av parlamentets ståndpunkt

1. När parlamentet har antagit en ståndpunkt om ett kommissionsförslag, ska det ansvariga utskottets ordförande och föredragande följa hur arbetet med förslaget fortskrider till dess att det har antagits av rådet, särskilt för att försäkra sig om att rådets och kommissionen verkligen respekterar sina åtaganden gentemot parlamentet när det gäller parlamentets ståndpunkt.

2. Det ansvariga utskottet kan bjuda in kommissionen och rådet för att diskutera ärendet med utskottet.

3. Det ansvariga utskottet kan enligt denna artikel, om det anser det nödvändigt, när som helst under uppföljningsförfarandet lägga fram ett resolutionsförslag i vilket det rekommenderas att parlamentet

— uppmanar kommissionen att dra tillbaka sitt förslag,

— uppmanar kommissionen eller rådet att på nytt höra parlamentet i enlighet med artikel 59 eller uppmanar kommissionen att lägga fram ett nytt förslag, eller

— beslutar att vidta andra åtgärder som det finner lämpligt.

Detta förslag ska tas upp på förslaget till föredragningslista till den sammanträdesperiod som följer på utskottets beslut.

Artikel 59

Nytt hörande av parlamentet

Det ordinarie lagstiftningsförfarandet

1. Talmannen ska på begäran av ansvarigt utskott uppmana kommissionen att på nytt höra parlamentet om förslaget

— om kommissionen, efter det att parlamentet har antagit sin ståndpunkt, drar tillbaka sitt ursprungliga förslag för att ersätta det, såvida detta inte sker för att beakta parlamentets ståndpunkt,

— om kommissionen väsentligt ändrar eller har för avsikt att ändra sitt ursprungliga förslag, såvida detta inte sker för att beakta parlamentets ståndpunkt,

— om problemställningen som förslaget avser väsentligt har förändrats på grund av tidens gång eller ändrade förhållanden,

— om ett nytt val till parlamentet har ägt rum sedan parlamentet antog sin ståndpunkt och om talmanskonferensen anser att så är önskvärt.

2. Parlamentet ska på det ansvariga utskottets begäran uppmana rådet att på nytt höra parlamentet om ett förslag som kommissionen lagt fram i enlighet med artikel 294 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om rådet har för avsikt att ändra förslagets rättsliga grund och det får till följd att det ordinarie lagstiftningsförfarandet inte längre är tillämpligt.

Andra förfaranden

3. På begäran av ansvarigt utskott ska talmannen uppmana rådet att höra parlamentet på nytt under samma förutsättningar och på samma villkor som anges i punkt 1, och dessutom om rådet väsentligen ändrar eller har för avsikt att väsentligt ändra det ursprungliga förslag som parlamentet har yttrat sig över, såvida detta inte sker i syfte att föra in parlamentets ändringar.

4. Talmannen ska även begära att parlamentet hörs på nytt om ett förslag till rättsakt under de förutsättningar som fastställs i denna artikel, om parlamentet så beslutar på förslag av en politisk grupp eller minst 40 ledamöter.

Artikel 60

Utgår

KAPITEL 4

Andra behandlingen

I utskotten

Artikel 61

Översändande av rådets ståndpunkt

1. Rådets ståndpunkt ska anses ha blivit översänd till parlamentet i enlighet med artikel 294 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när talmannen tillkännager i kammaren att så har skett. Talmannen ska tillkännage detta efter att ha mottagit de handlingar som innehåller ståndpunkten, alla förklaringar som fogats till rådets protokoll när det antog ståndpunkten, skälen till antagandet av denna samt kommissionens ståndpunkt, allt vederbörligen översatt till Europeiska unionens officiella språk. Tillkännagivandet ska göras vid den sammanträdesperiod som följer på mottagandet av dessa handlingar.

Före tillkännagivandet, men efter att ha hört det ansvariga utskottets ordförande och/eller föredragande, ska talmannen fastställa att den mottagna texten verkligen är rådets ståndpunkt vid första behandlingen och att sådana omständigheter som avses i artikel 59 inte föreligger. Om detta inte kan fastställas ska talmannen tillsammans med det ansvariga utskottet och om möjligt i samförstånd med rådet försöka hitta en lämplig lösning.

2. En förteckning över sådana översända handlingar ska tillsammans med namnet på ansvarigt utskott offentliggöras i sammanträdesprotokollet.

Artikel 62

Förlängning av tidsfrister

1. På uppmaning av det ansvariga utskottets ordförande, när det gäller de tidsfrister som fastställts för andra behandlingen, eller på begäran av parlamentets delegation till förlikningskommittén, när det gäller de tidsfrister som fastställts för förlikningen, ska talmannen förlänga tidsfristerna i fråga i enlighet med artikel 294.14 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Talmannen ska underrätta parlamentet om alla förlängningar av tidsfristerna enligt artikel 294.14 i fördraget om Eu-

ropeiska unionens funktionssätt, oavsett om dessa tillkommit på parlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 63

Hänvisning till och förfarande i ansvarigt utskott

1. Rådets ståndpunkt ska samma dag den mottagits i enlighet med artikel 61.1 utan föregående beslut anses ha blivit hänvisad till de utskott som var ansvarigt respektive rådgivande utskott vid den första behandlingen.

2. Rådets ståndpunkt ska tas upp som första punkt på föredragningslistan till ansvarigt utskotts första sammanträde efter tidpunkten för mottagandet. Rådet kan uppmanas att redogöra för sin ståndpunkt.

3. Beslutas inte annorlunda ska föredraganden vid andra behandlingen vara densamme som vid första behandlingen.

4. Bestämmelserna i artikel 66.2, 66.3 och 66.5 om parlamentets andra behandling ska tillämpas vid behandlingen i ansvarigt utskott. Endast detta utskotts ledamöter eller ständiga suppleanter har rätt att lägga fram förslag om avvísning eller ändringsförslag. Utskottets beslut ska fattas med en majoritet av de avgivna rösterna.

5. Utskottet kan före omröstningen begära att utskottsordföranden och föredraganden tillsammans med rådets ordförande eller företrädaren för rådets ordförande och i närvaro av ansvarig kommissionsledamot diskuterar ändringsförslag som lagts fram i utskottet. Föredraganden kan lägga fram kompromissändringsförslag till följd av en sådan diskussion.

6. Ansvarigt utskott ska avge en andrabehandlingsrekommendation där det föreslås att rådets ståndpunkt godkänns, ändras eller avvisas. Rekommendationen ska innehålla en kort motivering till det beslut som föreslagits.

I kammaren**Artikel 64****Avslutande av andra behandlingen**

1. Rådets ståndpunkt, och i förekommande fall det ansvariga utskottets andrabehandlingsrekommendation, ska utan föregående beslut tas upp på förslaget till föredragningslista till den sammanträdesperiod vars onsdag infaller närmast före utgången av tidsfristen på tre eller, om denna förlängts i enlighet med artikel 62, fyra månader, såvida inte ärendet har behandlats vid en tidigare sammanträdesperiod.

Utskottens andrabehandlingsrekommendationer är likvärdiga med en motivering i vilken utskottet redogör för sin ståndpunkt i förhållande till rådets ståndpunkt. Andrabehandlingsrekommendationer ska därför inte gå till omröstning.

2. Andra behandlingen avslutas när parlamentet, inom de tidsfrister och i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 294 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, godkänner, avvisar eller ändrar den ståndpunkten.

Artikel 65**Avvisning av rådets ståndpunkt**

1. Ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan skriftligen och före utgången av en av talmannen fastställd tidsfrist lägga fram ett förslag om avvisning av rådets ståndpunkt. För att ett sådant förslag ska antas krävs en majoritet av parlamentets ledamöter. Omröstningen om förslag till avvisning av rådets ståndpunkt ska äga rum före omröstningen om eventuella ändringsförslag.

2. Även om parlamentet röstat ned det första förslaget om avvisning av rådets ståndpunkt, kan det på rekommendation av föredraganden ta ytterligare ett förslag till avvisning under övervägande, efter att ha röstat om ändringsförslag och hört kommissionens uttalande i enlighet med artikel 66.5.

3. Om rådets ståndpunkt avvisas ska talmannen tillkännage i kammaren att lagstiftningsförfarandet är avslutat.

KAPITEL 5**Tredje behandlingen****Förlikning****Artikel 67****Sammanställande av förlikningskommittén**

Om rådet meddelar parlamentet att det inte kan godkänna alla parlamentets ändringar i rådets ståndpunkt ska talmannen tillsammans med rådet komma överens om tid och plats för ett första sammanträde i förlikningskommittén. Den tidsfrist på sex, eller vid en förlängning, åtta veckor som anges artikel 294.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska löpa från den dag då kommittén har sitt första sammanträde.

Artikel 66**Ändringsförslag till rådets ståndpunkt**

1. Ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter har rätt att inge ändringsförslag till rådets ståndpunkt för behandling i kammaren.

2. Ett ändringsförslag till rådets ståndpunkt är tillåtligt endast om det är förenligt med artiklarna 156 och 157 samt om det syftar till att

a) helt eller delvis återinföra den ståndpunkt som parlamentet intog vid första behandlingen,

b) nå en kompromiss mellan rådet och parlamentet,

c) ändra sådana delar av rådets ståndpunkt som inte ingick i eller som innehållsmässigt skiljer sig från det vid första behandlingen framlagda förslaget, och som inte medför en väsentlig förändring av förslaget enligt vad som avses i artikel 59,

d) beakta en ny omständighet eller ett nytt rättsligt läge som uppstått sedan första behandlingen.

Talmannens beslut om huruvida ett ändringsförslag är tillåtligt eller otillåtligt är slutgiltigt.

3. Om ett nytt val har ägt rum sedan första behandlingen och artikel 59 inte har återopats kan talmannen besluta att göra undantag från begränsningarna beträffande tillåtlighet i punkt 2.

4. Ett ändringsförslag kan antas endast om det får en majoritet av rösterna från parlamentets ledamöter.

5. Innan ändringsförslagen går till omröstning kan talmannen uppmana kommissionen att tillkännage sin ståndpunkt och rådet att ge en kommentar.

Artikel 68**Delegationen till förlikningskommittén**

1. Parlamentets delegation till förlikningskommittén ska bestå av samma antal ledamöter som rådets delegation.

2. Delegationens politiska sammansättning ska motsvara parlamentets sammansättning av politiska grupper. Talmanskonferensen ska fastställa det exakta antalet ledamöter från varje politisk grupp.

3. Delegationens ledamöter ska utses av de politiska grupperna för varje enskild förlikning, företrädesvis bland de berörda utskottens ledamöter, med undantag av tre ledamöter som ska utses som ständiga ledamöter för en tid av tolv månader. De tre ständiga ledamöterna ska utses av de politiska grupperna bland de vice talmännen och ska företräda minst två olika politiska grupper. Det ansvariga utskottets ordförande och föredragande ska alltid ingå i delegationen.

4. De i delegationen företrädde politiska grupperna ska utse suppleanter.

5. Politiska grupper och grupplosa som inte är företrädde i delegationen har rätt att sända var sin företrädare till alla delegationens interna förberedande sammanträden.

6. Delegationen leds av talmannen eller en av de tre ständiga ledamöterna.

7. Delegationen ska fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter. Delegationens överläggningar är inte offentliga.

Talmanskonferensen ska fastställa ytterligare procedurregler för arbetet i delegationen till förlikningskommittén.

8. Delegationen ska meddela parlamentet resultatet av förlikningen.

I kammaren

Artikel 69

Gemensamt utkast

1. Om enighet uppnås i förlikningskommittén om ett gemensamt utkast, ska ärendet tas upp på föredragningslistan i så god tid att det kan behandlas i kammaren inom sex eller, vid en förlängning av tidsfristen, åtta veckor från dagen för förlikningskommitténs godkännande av det gemensamma utkastet.

2. Ordföranden eller någon annan utsedd medlem av parlamentets delegation till förlikningskommittén ska göra ett uttalande om det gemensamma utkastet, vilket ska åtföljas av ett betänkande.

3. Inga ändringsförslag får läggas fram till det gemensamma utkastet.

4. Det gemensamma utkastet i sin helhet ska vara föremål för en enda omröstning. Det gemensamma utkastet godkänns om det får en majoritet av de avgivna rösterna.

5. Om det inte uppnås enighet om ett gemensamt utkast i förlikningskommittén, ska ordföranden eller någon annan utsedd medlem av parlamentets delegation till förlikningskommittén göra ett uttalande. Detta uttalande ska följas av en debatt.

KAPITEL 6

Lagstiftningsförfarandet – avslutande

Artikel 70

Interinstitutionella förhandlingar i lagstiftningsförfaranden

1. Förhandlingar med övriga institutioner som syftar till att få till stånd överenskommelser inom ramen för ett lagstiftningsförfarande ska föras i enlighet med uppförandekoden för förhandlingar i det ordinarie lagstiftningsförfarandet⁽⁸⁾.

2. Innan det inleder sådana förhandlingar bör det ansvariga utskottet i princip fatta beslut med en majoritet av sina ledamöter och fastsätta ett mandat, riktlinjer eller prioriteringar.

3. Om förhandlingarna leder till en kompromiss med rådet efter det att utskottet har antagit sitt betänkande, ska utskottet under alla omständigheter höras på nytt innan omröstning sker i plenum.

Artikel 71

Överenskommelse vid första behandlingen

Om rådet i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har underrättat parlamentet om att det har godkänt parlamentets ståndpunkt ska talmannen, sedan slutgranskning har skett i enlighet med artikel 180, tillkännage i kammaren att förslaget är antaget i den version som motsvarar parlamentets ståndpunkt.

Artikel 72

Överenskommelse vid andra behandlingen

Om inte något förslag om avvisning av rådets ståndpunkt eller något ändringsförslag enligt artiklarna 65 och 66 antas före utgången av tidsfristen för att inge och rösta om ändringsförslag eller förslag om avvisning, ska talmannen tillkännage i kammaren att den föreslagna rättsakten är slutgiltigt antagen. Talmannen ska tillsammans med rådets ordförande, och i enlighet med artikel 74, underteckna den föreslagna rättsakten samt se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽⁸⁾ Se bilaga XXI.

*Artikel 73***Krav i samband med utarbetande av lagstiftningsakter**

1. I rättsakter som antas av parlamentet och rådet gemensamt inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska anges vilken typ av rättsakt det rör sig om, ordningsnumret, dagen för dess antagande och en uppgift om innehållet.

2. Rättsakter som antas av parlamentet och rådet gemensamt ska innehålla följande:

- a) Formuleringen "Europaparlamentet och Europeiska unionens råd har antagit denna förordning" eller "Europaparlamentet och Europeiska unionens råd har antagit detta direktiv" eller "Europaparlamentet och Europeiska unionens råd har antagit detta beslut".
- b) Efter orden "med beaktande av" en uppgift om de bestämmelser på grundval av vilka rättsakten antas.
- c) En hänvisning till framlagda förslag, avgivna yttranden och hållna samråd.
- d) Skälen till rättsakten.
- e) En formulering såsom "härigenom föreskrivs följande" eller "har beslutat följande" följt av bestämmelserna i rättsakten.

3. Rättsakter ska delas in i artiklar som får grupperas i kapitel och avsnitt.

4. Sista artikeln i en rättsakt ska bestämma dagen för ikraftträdandet, om denna dag inträffar före eller efter den tjugonde dagen efter det att rättsakten offentliggjorts.

5. Sista artikeln i en rättsakt ska följas av

— En lämplig slutformulering, i enlighet med relevant artikel i fördragen, beträffande rättsaktens tillämplighet.

— "Utfärdad i/Utfärdad i ..." följt av dagen för antagandet av rättsakten.

— Formuleringen "På Europaparlamentets vägnar Ordförande", "På rådets vägnar Ordförande" med namnet på talmannen och namnet på ordföranden i rådet vid tidpunkten för antagandet av rättsakten infört före ordet "Ordförande".

*Artikel 74***Undertecknande av antagna rättsakter**

Efter slutgranskning av den text som antagits i enlighet med artikel 180, och efter det att det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, ska rättsakter som antagits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet undertecknas av talmannen och av generalsekreteraren, och parlamentets och rådets generalsekreterare ska se till att de offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*KAPITEL 6a***Konstitutionella frågor***Artikel 74a***Ordinarie förfarande för fördragsändringar**

1. I enlighet med artiklarna 41 och 48 får det ansvariga utskottet för parlamentet lägga fram ett betänkande med förslag om fördragsändringar riktade till rådet.

2. När parlamentet i överensstämmelse med artikel 48.3 i fördraget om Europeiska unionen hörs om ett förslag till Europeiska rådets beslut om att granska fördragsändringar ska ärendet hänskjutas till det ansvariga utskottet. Utskottet ska utarbeta ett betänkande som innehåller

— ett förslag till resolution som anger om parlamentet godkänner eller avvisar förslaget till beslut och som kan innehålla förslag som riktas till konventet eller konferensen med företrädare för medlemsstaternas regeringar,

— en motivering vid behov.

3. Om Europeiska rådet beslutar att sammankalla till ett konvent ska parlamentets företrädare utses av parlamentet på förslag av talmanskonferensen.

Parlamentets delegation ska välja sin ledare och sina kandidater för medlemskap i styrgrupper eller presidier som inrättats av konventet.

4. När Europeiska rådet begär parlamentets godkännande av ett beslut att inte sammankalla till ett konvent för behandling av föreslagna fördragsändringar ska frågan hänvisas till det ansvariga utskottet i enlighet med artikel 81.

*Artikel 74b***Förenklat förfarande för fördragsändringar**

1. I enlighet med artiklarna 41 och 48 får det ansvariga utskottet, i enlighet med förfarandet i artikel 48.6 i fördraget om Europeiska unionen, för parlamentet lägga fram ett betänkande med förslag till Europeiska rådet om ändringar av samtliga eller delar av bestämmelserna i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. När parlamentet i överensstämmelse med artikel 48.6 i fördraget om Europeiska unionen hör om ett förslag till Europeiska rådets beslut om ändring av tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska artikel 74a.2 gälla i tillämpliga delar. I sådana fall får förslaget till resolution endast innehålla förslag till ändringar av bestämmelser i tredje delen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

*Artikel 74c***Anslutningsfördrag**

1. Varje ansökan från en europeisk stat om medlemskap i Europeiska unionen ska hänvisas till det ansvariga utskottet för behandling.

2. Parlamentet kan på förslag av det ansvariga utskottet, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter besluta att uppmana kommissionen och rådet att delta i en debatt innan förhandlingarna med den ansökande staten inleds.

3. Under förhandlingarna ska kommissionen och rådet regelbundet och utförligt informera det ansvariga utskottet om hur förhandlingarna fortskrider och om nödvändigt ska sekretess gälla.

4. Parlamentet har rätt att när som helst under förhandlingarna, på grundval av ett betänkande från det ansvariga utskottet, anta rekommendationer och kräva att dessa beaktas innan ett fördrag om en ansökande stats anslutning till Europeiska unionen ingås.

5. När förhandlingarna slutförts, men innan något avtal undertecknas, ska förslaget till fördrag föreläggas parlamentet för godkännande i enlighet med artikel 81.

*Artikel 74d***Utträde ur unionen**

Om en medlemsstat i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen beslutar utträda ur unionen ska ärendet hänvisas till det ansvariga utskottet. Artikel 74c ska gälla i tillämpliga delar. Parlamentet ska fatta beslut om godkännande av ett avtal om utträde med en majoritet av de avgivna rösterna.

*Artikel 74e***En medlemsstats åsidosättande av grundläggande principer**

1. Parlamentet kan, på grundval av ett särskilt betänkande som det ansvariga utskottet utarbetat i enlighet med artiklarna 41 och 48,

a) rösta om ett motiverat förslag i vilket rådet uppmanas att handla i enlighet med artikel 7.1 i fördraget om Europeiska unionen,

b) rösta om ett förslag i vilket kommissionen eller medlemsstaterna uppmanas att lägga fram ett förslag i enlighet med artikel 7.2 i fördraget om Europeiska unionen,

c) rösta om ett förslag i vilket rådet uppmanas att handla i enlighet med artikel 7.3 eller, i ett senare skede, artikel 7.4 i fördraget om Europeiska unionen.

2. En begäran från rådet om parlamentets godkännande av ett förslag som lagts fram i enlighet med artikel 7.1 och 7.2 i fördraget om Europeiska unionen ska tillkännages i kammaren, tillsammans med den aktuella medlemsstatens synpunkter, och hänvisas till det ansvariga utskottet i enlighet med artikel 81. Parlamentet ska fatta beslut på grundval av ett förslag från det ansvariga utskottet, utom i brådskande fall och om det finns goda skäl.

3. Beslut i enlighet med punkterna 1 och 2 kräver två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna och en majoritet av parlamentets ledamöter.

4. Det ansvariga utskottet kan, med talmanskonferensens medgivande, lägga fram ett kompletterande resolutionsförslag. Ett sådant resolutionsförslag ska innehålla parlamentets synpunkter på en medlemsstats allvarliga åsidosättande, på lämpliga påföljder och på förutsättningarna för att ändra eller upphöra med dessa åtgärder.

5. Det ansvariga utskottet ska se till att parlamentet hålls fullständigt informerat, och vid behov hörs, om alla åtgärder som vidtas efter det att parlamentet gett sitt godkännande i enlighet med punkt 3. Rådet ska uppmanas att informera om utvecklingen på lämpligt sätt. På grundval av ett förslag från det ansvariga utskottet, utarbetat med talmanskonferensens medgivande, kan parlamentet anta rekommendationer till rådet.

Artikel 74f

Parlamentets sammansättning

I god tid före utgången av en valperiod kan parlamentet, på grundval av ett betänkande som utarbetats av det ansvariga utskottet i enlighet med artikel 41 lägga fram ett förslag om ändring av sin sammansättning. Europeiska rådets förslag till beslut om parlamentets sammansättning ska behandlas i enlighet med artikel 81.

KAPITEL 7

Budgetförfaranden

Artikel 75

Flerårig budgetram

När rådet begär parlamentets godkännande av ett förslag till förordning om den fleråriga budgetramen ska ärendet hänvisas till det ansvariga utskottet i enlighet med förfarandet i artikel 81. Parlamentet ska fatta beslut om godkännande med en majoritet av sina ledamöter.

Artikel 75a

Sammanträdeshandlingar

1. Följande handlingar ska göras tillgängliga för ledamöterna:
 - a) Budgetförslaget som läggs fram av kommissionen.
 - b) En sammanfattning av rådet om dess överläggningar om budgetförslaget.
 - c) Rådets ståndpunkt beträffande budgetförslaget, upprättad i enlighet med artikel 314.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - d) Förslag till beslut om de provisoriska tolfte delar som avses i artikel 315 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 74g

Fördjupat samarbete mellan medlemsstater

1. En begäran om att upprätta ett fördjupat samarbete mellan medlemsstaterna i enlighet med artikel 20 i fördraget om Europeiska unionen ska av talmannen hänvisas till ansvarigt utskott för behandling. Artiklarna 37, 38, 39, 43, 53–59 och 81 i arbetsordningen ska tillämpas på lämpligt sätt.
2. Det ansvariga utskottet ska kontrollera om förslaget är förenligt med artikel 20 i fördraget om Europeiska unionen och med artiklarna 326–334 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
3. Förslag till rättsakter som därefter läggs fram inom ramen för det fördjupade samarbetet, när detta väl upprättats, ska behandlas i parlamentet på samma sätt som när det inte förekommer något fördjupat samarbete. Artikel 43 ska tillämpas.

2. Dessa handlingar ska hänvisas till det ansvariga utskottet. Alla berörda utskott har rätt att yttra sig.

3. Om andra utskott önskar yttra sig ska talmannen fastställa när dessa yttranden ska ha inkommit till det ansvariga utskottet.

Artikel 75b

Behandling av budgetförslaget – första etappen

1. Varje ledamot kan, på de villkor som anges nedan, inge och muntligen motivera förslag till ändringar av budgetförslaget.
2. Förslag till ändringar ska, för att vara tillåtliga, inges skriftligen, vara undertecknade av minst 40 ledamöter eller ingivna på en politisk grupp eller ett utskotts vägnar, ange den punkt i budgeten som de avser och respektera upprätthållandet av en balans mellan inkomster och utgifter. Förslagen till ändringar ska omfatta alla relevanta uppgifter vad gäller de anmärkningar som berör den avsedda punkten i budgeten.

Alla förslag till ändringar av budgetförslaget ska åtföljas av en skriftlig motivering.

3. Talmannen ska fastställa en tidsfrist för ingivande av förslag till ändringar.
4. Det ansvariga utskottet ska yttra sig över de ingivna förslagen innan de behandlas i kammaren.

Förslag till ändringar som ansvarigt utskott har förkastat ska inte gå till omröstning i kammaren, om inte ett utskott eller minst 40 ledamöter skriftligen begär det före en tidpunkt som fastställs av talmannen. Denna tidsfrist får under inga omständigheter löpa ut senare än 24 timmar innan omröstningen inleds.

5. Förslag till ändringar av parlamentets budgetberäkning vars innehåll liknar de förslag som parlamentet förkastade redan när budgetberäkningen upprättades ska behandlas endast om det ansvariga utskottet ger sitt samtycke till detta.

6. Trots vad som anges i artikel 55.2 ska parlamentet för-
rätta särskilda och på varandra följande omröstningar om

— varje förslag till ändring,

— varje avsnitt av budgetförslaget,

— ett resolutionsförslag om detta budgetförslag.

Artikel 161.4–161.8 ska dock tillämpas.

7. De artiklar, kapitel, avdelningar och avsnitt i budgetförslaget till vilka inga förslag till ändringar har ingetts ska anses antagna.

8. För att godkännas måste ett förslag till ändring erhålla en majoritet av rösterna från parlamentets ledamöter.

9. Om parlamentet har gjort ändringar av budgetförslaget ska det ändrade budgetförslaget översändas till rådet och kommissionen tillsammans med motiveringarna.

10. Protokollet från det sammanträde vid vilket parlamentet yttrade sig över budgetförslaget ska översändas till rådet och kommissionen.

Artikel 75c

Finanspolitiskt trepartsmöte

Talmannen ska medverka i regelbundna möten mellan Europaparlamentets talman samt rådets och kommissionens ordförande, vilka sammankallats på kommissionens initiativ, inom ramen för de budgetförfaranden som avses i avdelning II i sjätte delen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Talmannen ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att främja sam-

råd och nära institutionernas ståndpunkter till varandra för att underlätta genomförandet av de ovannämnda förfarandena.

Parlamentets talman kan delegera denna uppgift till en vice talman som har erfarenhet av budgetfrågor eller till ordföranden för utskottet med ansvar för budgetfrågor.

Artikel 75d

Budgetförlikning

1. Talmannen ska sammankalla förlikningskommittén i enlighet med artikel 314.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Parlamentets delegation till förlikningskommitténs sammanträden om budgetfrågor ska ha lika många ledamöter som rådets delegation.

3. Delegationens ledamöter ska årligen utses av de politiska grupperna före parlamentets omröstning om rådets ståndpunkt och företrädesvis hämtas från ledamöterna av utskottet med ansvar för budgetfrågor och andra berörda utskott. Delegationen ska ledas av parlamentets talman. Talmannen kan delegera denna uppgift till en vice talman som har erfarenhet av budgetfrågor eller till ordföranden för utskottet med ansvar för budgetfrågor.

4. Artikel 68.2, 68.4, 68.5, 68.7 och 68.8 ska tillämpas.

5. När förlikningskommittén uppnått enighet om ett gemensamt förslag ska ärendet föras upp på föredragningslistan till ett parlamentssammanträde som hålls senast 14 dagar efter det att enighet har uppnåtts. Det gemensamma förslaget ska göras tillgänglig för ledamöter. Artikel 69.2 och 69.3 ska tillämpas.

6. Det gemensamma förslaget ska i sin helhet bli föremål för en enda omröstning. Omröstningen ska förrättas med namnupprop. Det gemensamma förslaget ska anses antaget om inte en majoritet av parlamentets ledamöter avvisar det.

7. Om parlamentet godkänner det gemensamma förslaget medan rådet avvisar det kan det ansvariga utskottet lägga fram samtliga eller några av parlamentets ändringsförslag till rådets ståndpunkt i syfte att bekräfta dem i enlighet med artikel 314.7 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Omröstningen om bekräftelsen ska föras in på föredragningslistan för ett parlamentssammanträde som ska hållas inom 14 dagar efter det att rådet meddelat att det avvisat det gemensamma förslaget.

Ändringarna ska anses bekräftade om de antas en majoritet av parlamentets ledamöter och tre femtedelar av de avgivna rösterna.

Artikel 75e

Slutgiltigt antagande av budgeten

Om talmannen har kunnat fastställa att budgeten har antagits i enlighet med bestämmelserna i artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska han eller hon inför parlamentet förklara att budgeten är slutgiltigt antagen. Talmannen ska även se till att budgeten offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 75f

Systemet med de provisoriska tolfte delarna

1. Beslut som rådet har fattat och som godkänner utgifter som överstiger den provisoriska tolfte delen för utgifter ska hänvisas till det ansvariga utskottet.
2. Det ansvariga utskottet kan lägga fram ett förslag till beslut för att minska de utgifter som avses i punkt 1. Parlamentet ska fatta beslut i frågan senast 30 dagar efter antagandet av rådets beslut.
3. Parlamentet ska fatta beslut med en majoritet av ledamöter.

Artikel 76

Ansvarsfrihet för kommissionen beträffande genomförandet av budgeten

Bestämmelser för beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen beträffande genomförandet av budgeten, i enlighet med de finansiella bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens

funktionssätt och budgetförordningen, ska fogas som bilaga till arbetsordningen ⁽⁹⁾. Denna bilaga ska antas i enlighet med artikel 212.2.

Artikel 77

Andra förfaranden för beviljande av ansvarsfrihet

Bestämmelserna angående förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen vad gäller genomförandet av budgeten ska på motsvarande sätt gälla för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för följande:

- Europaparlamentets talman vad gäller genomförandet av Europaparlamentets budget.
- De personer som är ansvariga för genomförandet av budgetarna för Europeiska unionens övriga institutioner och organ, exempelvis rådet (i fråga om rådets verkställande verksamhet), Europeiska unionens domstol, revisionsrätten, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.
- Kommissionen vad gäller genomförandet av Europeiska utvecklingsfondens budget.
- De organ som ansvarar för genomförandet av budgeten för juridiskt oberoende enheter vilka sköter uppgifter åt unionen, i den mån de bestämmelser som reglerar deras verksamhet föreskriver att ansvarsfrihet ska beviljas av Europaparlamentet.

Artikel 78

Parlamentets kontroll över genomförandet av budgeten

1. Parlamentet ska övervaka genomförandet av den löpande budgeten. Parlamentet ska överlåta denna uppgift till utskotten som är ansvariga för frågor som rör budget och budgetkontroll samt övriga berörda utskott.
2. Varje år ska parlamentet, före första behandlingen av budgetförslaget för det följande budgetåret, behandla problem i samband med genomförandet av den löpande budgeten, eventuellt på grundval av ett resolutionsförslag från ansvarigt utskott.

KAPITEL 8

Interna budgetförfaranden

Artikel 79

Parlamentets budgetberäkning

1. På grundval av en rapport från generalsekreteraren ska presidiet upprätta ett preliminärt förslag till budgetberäkning.
2. Talmannen ska översända det preliminära förslaget till budgetberäkning till det ansvariga utskottet, som ska utarbeta ett förslag till budgetberäkning och rapportera till parlamentet.
3. Talmannen ska fastställa en tidsfrist för ingivande av ändringsförslag till förslaget till budgetberäkning.

Det ansvariga utskottet ska yttra sig över dessa ändringsförslag.

4. Parlamentet ska anta budgetberäkningen.
5. Talmannen ska översända budgetberäkningen till kommissionen och rådet.
6. Ovanstående bestämmelser ska även tillämpas vid beräkning för en ändringsbudget.

⁽⁹⁾ Se bilaga VI.

*Artikel 79a***Förfarande för upprättandet av parlamentets budgetberäkning**

1. När det gäller parlamentets budget ska presidiet och utskottet med ansvar för budgetfrågor i etapper fatta beslut om

- a) tjänsteförteckningen,
- b) det preliminära förslaget till budgetberäkning och förslaget till budgetberäkning.

2. Beslut om tjänsteförteckningen ska fattas på följande sätt:

- a) Presidiet ska fastställa tjänsteförteckningen för varje budgetår.
- b) Ett förlikningsförfarande mellan presidiet och utskottet med ansvar för budgetfrågor ska inledas när detta utskotts uppfattning skiljer sig från presidiets ursprungliga beslut.
- c) I slutskedet av förfarandet ska presidiet i enlighet med artikel 207.3 fatta det slutliga beslutet om tjänsteförteck-

ningen i budgetberäkningen, utan att detta påverkar tillämpningen av de beslut som fattas i enlighet med artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Utarbetandet av själva budgetberäkningen ska påbörjas så snart presidiet har fattat det slutliga beslutet om tjänsteförteckningen. Detta ska ske etappvis i enlighet med artikel 79. Ett förlikningsförfarande ska inledas om utskottet med ansvar för budgetfrågor och presidiet intar kraftigt avvikande ståndpunkter.

*Artikel 80***Ekonomiska åtaganden och reglering av utgifter**

1. Talmannen ska göra de ekonomiska åtaganden och reglera de utgifter – eller se till att så sker – som omfattas av de interna finansbestämmelser som presidiet fastställt efter att ha hört ansvarigt utskott.

2. Talmannen ska översända förslaget till avslutning av räkenskaperna till det ansvariga utskottet.

3. På grundval av ett betänkande från det ansvariga utskottet ska parlamentet avsluta räkenskaperna och besluta om beviljande av ansvarsfrihet.

*KAPITEL 9***Godkännandeförfarandet***Artikel 81***Godkännandeförfarandet**

1. När parlamentet uppmanas att ge sitt godkännande av ett förslag till rättsakt ska det fatta beslut med utgångspunkt i en rekommendation från det ansvariga utskottet om att godkänna eller förkasta rättsakten.

Parlamentet ska i en enda omröstning yttra sig över den rättsakt för vilken fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kräver parlamentets godkännande, varvid inga ändringsförslag får läggas fram. Den för godkännande nödvändiga majoriteten ska vara den majoritet som anges i den artikel i fördraget om Europeiska unionen eller fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgör den rättsliga grunden för förslaget till rättsakt.

2. Vid anslutningsfördrag och internationella avtal samt när det gäller att slå fast att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter gemensamma principer ska artiklarna 74c, 74e och 90 i arbetsordningen tillämpas. Vid närmare samarbete på ett område som omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska artikel 74g i arbetsordningen tillämpas.

3. När parlamentets godkännande krävs i samband med ett förslag till lagstiftningsakt eller ett tilltänkt internationellt avtal kan det ansvariga utskottet, för att förfarandet ska leda till ett positivt resultat, besluta att förelägga parlamentet ett interimsbetänkande om förslaget med ett resolutionsförslag som innehåller rekommendationer om ändring eller genomförande av förslaget till rättsakt.

*KAPITEL 10***Utgår***Artikel 82***Utgår**

KAPITEL 11

Övriga förfaranden*Artikel 83***Yttranden i enlighet med artikel 140 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt**

1. När parlamentet uppmanas att yttra sig över rekommendationer som utarbetats av rådet i enlighet med artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska parlamentet, efter det att rådet har redogjort för dessa rekommendationer vid ett plenarsammanträde, hålla överläggningar med utgångspunkt i ett muntligt eller skriftligt förslag från det ansvariga utskottet om att godkänna eller förkasta de rekommendationer som samrådet avser.

2. Parlamentet ska sedan vid ett och samma tillfälle rösta om dessa rekommendationer, varvid inga ändringsförslag får inges.

*Artikel 84***Förfaranden som rör dialogen mellan arbetsmarknadens parter**

1. Alla förslag som kommissionen utarbetar i enlighet med artikel 154 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller avtal som ingås av arbetsmarknadens parter i enlighet med artikel 155.1 i fördraget liksom förslag som kommissionen lägger fram i enlighet med artikel 155.2 i fördraget ska av talmannen hänvisas till ansvarigt utskott för behandling.

2. Då arbetsmarknadens parter meddelar kommissionen att de önskar inleda det förfarande som anges i artikel 155 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, kan det ansvariga utskottet utarbeta ett betänkande om den aktuella sakfrågan.

3. När arbetsmarknadens parter har ingått ett avtal och gemensamt begärt att avtalet ska genomföras genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen i enlighet med artikel 155.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska det ansvariga utskottet lägga fram ett resolutionsförslag med rekommendationer om att bevilja eller avslå begäran.

*Artikel 85***Förfaranden för kontroll av frivilliga överenskommelser**

1. Om kommissionen meddelar parlamentet att den avser att undersöka möjligheten att som ett alternativ till lagstiftning använda sig av frivilliga överenskommelser, får det ansvariga utskottet utarbeta ett betänkande om den aktuella sakfrågan i enlighet med artikel 48.

2. När kommissionen uppger att den har för avsikt att ingå en frivillig överenskommelse, ska det ansvariga utskottet inge ett förslag till resolution som rekommenderar huruvida förslaget ska antas eller förkastas, och på vilka villkor.

*Artikel 86***Kodifiering**

1. När ett förslag om kodifiering av unionslagstiftning föreläggs parlamentet, ska det hänvisas till utskottet med ansvar för rättsliga frågor. Utskottet ska behandla förslaget i enlighet med de förfaranden som överenskommits på interinstitutionell nivå⁽¹⁰⁾ för att se till att förslaget inskränker sig till en enkel kodifiering som inte i sak ändrar innehållet.

2. Det utskott som var ansvarigt för behandlingen av de rättsakter som ska kodifieras, får på egen begäran eller på begäran av utskottet med ansvar för rättsliga frågor, uppmanas att yttra sig över huruvida det är lämpligt att kodifiera.

3. Förslag till ändringar av texten i förslaget är inte tillåtna.

På begäran av föredraganden kan ordföranden i utskottet med ansvar för rättsliga frågor emellertid förelägga sitt utskott ändringsförslag med tekniska anpassningar, förutsatt att dessa anpassningar är nödvändiga för att se till att förslaget överensstämmer med kodifieringsreglerna och att de inte innebär någon ändring i sak av förslaget.

4. Om utskottet med ansvar för rättsliga frågor anser att förslaget inte innebär någon ändring i sak av unionslagstiftningen ska det förelägga parlamentet förslaget för godkännande.

Om utskottet anser att förslaget innebär en ändring i sak, ska det föreslå att parlamentet förkastar förslaget.

I båda dessa fall ska kammaren fatta beslut genom en enkel omröstning utan vare sig ändringsförslag eller debatt.

*Artikel 87***Omarbetning**

1. När ett förslag om omarbetning av unionslagstiftning föreläggs parlamentet, ska förslaget hänvisas till utskottet med ansvar för rättsliga frågor och till det utskott som är ansvarigt för ärendet.

⁽¹⁰⁾ Interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter, punkt 4 (EGT C 102, 4.4.1996, s. 2).

2. Utskottet med ansvar för rättsliga frågor ska behandla förslaget i enlighet med de förfaranden som överenskommits på interinstitutionell nivå⁽¹⁾ för att se till att förslaget inte innebär några andra ändringar i sak än dem som angetts som sådana.

Inom ramen för denna behandling är det inte tillåtet att lägga fram förslag till ändringar av texten i förslaget. Artikel 86.3 andra stycket ska emellertid tillämpas när det gäller de oförändrade bestämmelserna i förslaget till omarbetning.

3. Om utskottet med ansvar för rättsliga frågor anser att förslaget inte innebär några andra ändringar i sak än dem som angetts som sådana, ska det informera det ansvariga utskottet om detta.

Det utskott som är ansvarigt för ärendet får i så fall bara behandla ändringsförslag om de berör de delar av förslaget som innehåller ändringar och uppfyller villkoren i artiklarna 156 och 157.

Om emellertid det ansvariga utskottet i enlighet med punkt 8 i det interinstitutionella avtalet avser att även lägga fram ändringsförslag till de kodifierade delarna av förslaget, ska det omedelbart meddela rådet och kommissionen sin avsikt, och kommissionen bör före omröstningen i enlighet med artikel 54 meddela utskottet hur den ställer sig till ändringsförslagen och huruvida den avser att dra tillbaka sitt förslag till omarbetning eller inte.

4. Om utskottet med ansvar för rättsliga frågor anser att förslaget innebär andra ändringar i sak än dem som har angetts som sådana, ska det föreslå att parlamentet förkastar förslaget och underrätta det utskott som är ansvarigt för ärendet om detta.

I detta fall ska talmannen uppmana kommissionen att dra tillbaka sitt förslag. Om kommissionen drar tillbaka sitt förslag ska talmannen slå fast att förfarandet är överflödigt och underrätta rådet om detta. Om kommissionen inte drar tillbaka sitt förslag ska parlamentet hänvisa det till det ansvariga utskottet, som ska ta upp det till förnyad behandling i enlighet med det gängse förfarandet.

Artikel 87a

Delegerade akter

När kommissionen genom en lagstiftningsakt delegeras befogenhet att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt gäller följande:

- Det ansvariga utskottet ska behandla varje utkast till delegerad akt som översänds till parlamentet för kontroll.
- Det ansvariga utskottet får i ett resolutionsförslag till parlamentet lägga fram lämpliga förslag i enlighet med bestämmelserna i lagstiftningsakten.

⁽¹⁾ Interinstitutionellt avtal av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter, punkt 9 (EGT C 77, 28.3.2002, s. 1).

Bestämmelserna i artikel 88.1, 88.2 och 88.3 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 88

Genomförandeåtgärder

1. Om kommissionen översänder ett förslag till genomförandeåtgärder till parlamentet ska talmannen hänvisa förslaget till åtgärder till det utskott som är ansvarigt för den rättsakt som ligger till grund för genomförandeåtgärderna. Om förfarandet med associerade utskott har tillämpats avseende den grundläggande rättsakten ska det ansvariga utskottet uppmana de associerade utskotten att meddela sina synpunkter muntligen eller skriftligen.

2. Ordföranden för det ansvariga utskottet ska fastställa en tidsfrist inom vilken ledamöterna kan föreslå att utskottet motsätter sig förslaget till åtgärder. Om utskottet finner det lämpligt kan det besluta att utse en föredragande bland sina ledamöter eller ständiga suppleanter. Om utskottet motsätter sig förslaget till åtgärder ska det lägga fram ett resolutionsförslag med invändningar mot antagandet av förslaget till åtgärder i vilket även de ändringar som bör införas i förslaget till åtgärder kan anges.

Om parlamentet inom den tillämpliga tidsfristen räknat från mottagandet av förslaget till åtgärder antar en sådan resolution ska talmannen uppmana kommissionen att dra tillbaka eller ändra förslaget till åtgärder, eller lägga fram ett förslag enligt tillämpligt lagstiftningsförfarande.

3. Om ingen sammanträdesperiod infaller före tidsfristens utgång ska rätten att svara anses ha delegerats till ansvarigt utskott. Svaret ska upprättas i form av en skrivelse från utskottets ordförande till ansvarig kommissionsledamot och ledamöter ska informeras om detta.

4. Om genomförandeåtgärderna i föreslagen lagstiftningsakt omfattas av det föreskrivande förfarandet med kontroll, ska punkt 3 inte tillämpas och punkterna 1 och 2 kompletteras med följande:

- a) Kontrolltiden ska börja löpa när förslaget till åtgärder har överlämnats till parlamentet på alla officiella språk. När förkortade tidsfrister är tillämpliga (enligt artikel 5a.5 b i rådets beslut 1999/468/EG om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter) och i fall av skyndsamhet (enligt artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG) ska kontrolltiden, om utskottsordföranden inte motsätter sig detta, börja löpa den dag då parlamentet tar emot det slutgiltiga förslaget till genomförandeåtgärder i de språkversioner som lagts fram för medlemmarna i den kommitté som inrättats i enlighet med beslut 1999/468/EG. I detta fall ska artikel 146 inte tillämpas.

- b) Parlamentet kan med en majoritet av sina ledamöter motsätta sig att ett förslag till åtgärder antas, samtidigt som det motiverar sina invändningar genom att ange att förslaget till åtgärder överskrider de genomförandebefogenheter som fastställs i den grundläggande rättsakten eller att utkastet inte är förenligt med syftet med eller innehållet i den grundläggande rättsakten eller att det inte respekterar subsidiaritets- eller proportionalitetsprincipen.
- c) Om förslaget till åtgärder baserar sig på artikel 5a.5 eller 5a.6 i beslut 1999/468/EG, i vilket det föreskrivs förkortade tidsfrister inom vilka parlamentet kan motsätta sig ett förslag till åtgärder, kan ett resolutionsförslag med invändningar mot antagandet av förslaget till åtgärder läggas fram av det ansvariga utskottets ordförande om utskottet inte haft möjlighet att sammanträda inom den tid som står till förfogande.

AVDELNING IIa

YTTRE FÖRBINDELSER

KAPITEL 12

Internationella avtal

Artikel 89

Utgår

Artikel 90

Internationella avtal

1. Om avsikten är att inleda förhandlingar om ingående, förnyande eller ändring av internationella avtal kan det ansvariga utskottet besluta att utarbeta ett betänkande eller på annat sätt övervaka förfarandet och informera utskottsordförandekonferensen om det beslutet. Om lämpligt kan andra utskott uppmanas att avge yttranden i enlighet med artikel 49.1. Artiklarna 188.2, 50 eller 51 ska tillämpas i lämpliga fall.

Ordförandena och föredragandena för det ansvariga utskottet och eventuella associerade utskott ska gemensamt vidta lämpliga åtgärder för att se till att parlamentet förses med omedelbar, regelbunden och heltäckande information, vid behov med beaktande av sekretess, i alla skeden av förhandlingarna om och ingåendet av internationella avtal, även när det gäller förslagna och antagna förhandlingsdirektiv, samt den information som avses i punkt 3

— av kommissionen i enlighet med dess skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och dess åtaganden enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, samt

— av rådet i enlighet med dess skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

2. Parlamentet kan på förslag av ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter uppmana rådet att inte tillåta att förhandlingar inleds förrän parlamentet, med ett betänkande från det ansvariga utskottet som grund, har yttrat sig om det föreslagna förhandlingsmandatet.

3. När förhandlingarna ska inledas, ska det ansvariga utskottet se till att kommissionen angett en rättslig grund för att ingå

de internationella avtal som avses i punkt 1. Det ansvariga utskottet ska kontrollera den valda rättsliga grunden i enlighet med artikel 37. Om kommissionen inte har angett en rättslig grund eller om den rättsliga grundens lämplighet kan ifrågasättas, ska artikel 37 tillämpas.

4. Parlamentet har rätt att när som helst under förhandlingarna, på grundval av ett betänkande från det ansvariga utskottet och efter att ha prövat eventuella förslag som lagts fram i enlighet med artikel 121, anta rekommendationer och begära att dessa beaktas innan det internationella avtalet i fråga ingås.

5. När förhandlingarna slutförts, men innan något avtal undertecknas, ska förslaget till avtal föreläggas parlamentet för yttrande eller godkännande. När det gäller godkännandeförfarandet ska artikel 81 tillämpas.

6. Före omröstningen om godkännande får ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst en tiondel av ledamöterna föreslå att parlamentet ska inhämta yttrande från domstolen över huruvida ett internationellt avtal är förenligt med fördragen. Om parlamentet godkänner ett sådant förslag ska omröstningen om godkännande skjutas upp till dess att domstolen har avgett sitt yttrande.

7. Parlamentet ska i en enda omröstning med en majoritet av de avgivna rösterna avge ett yttrande eller ge sitt godkännande till ingående, förnyande eller ändring av ett internationellt avtal eller ett finansprotokoll som ingåtts av Europeiska unionen. Ändringsförslag till avtals- eller protokolltexten är inte tillåtliga.

8. Om parlamentet avstyrker, ska talmannen uppmana rådet att inte ingå avtalet i fråga.

9. Om parlamentet med en majoritet av de avgivna rösterna inte ger sitt godkännande till ett internationellt avtal, ska talmannen meddela rådet att avtalet inte kan ingås.

Artikel 91

Förfaranden enligt artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt när det gäller provisorisk tillämpning eller tillfälligt upphävande av internationella avtal eller fastställande av unionens ståndpunkt i ett organ som inrättats genom ett internationellt avtal

När kommissionen, i enlighet med sina skyldigheter enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, informerar parlamentet och rådet om sin avsikt

att föreslå provisorisk tillämpning eller ett tillfälligt upphävande av ett internationellt avtal ska detta ske genom ett uttalande i kammaren som ska följas av en debatt. Parlamentet kan utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 90 eller 97 i arbetsordningen.

Samma förfarande ska tillämpas när kommissionen informerar parlamentet om ett förslag till ståndpunkt som ska antas på unionens vägnar i ett organ som inrättats genom ett internationellt avtal.

*KAPITEL 13****Unionens externa representation och den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken****Artikel 92***Utgår***Artikel 93***Särskilda representanter**

1. När rådet har för avsikt att utse en särskild representant enligt artikel 33 i fördraget om Europeiska unionen, ska talmannen, på begäran av ansvarigt utskott, uppmana rådet att göra ett uttalande och besvara frågor om mandatet, syftet och annat som rör den särskilda representantens uppgifter och roll.

2. När den särskilda representanten har utsetts, men ännu inte tillträtt, kan han eller hon uppmanas att inför det ansvariga utskottet göra ett uttalande och besvara frågor.

3. Inom tre månader från utfrågningen kan utskottet föreslå en rekommendation enligt artikel 121 som direkt hänför sig till uttalandet och svaren.

4. Den särskilda representanten ska uppmanas att utförligt och regelbundet hålla parlamentet informerat om det praktiska genomförandet av sitt mandat.

5. En särskild representant, utsedd av rådet, med mandat för särskilda politiska frågor kan på parlamentets eller på eget initiativ inbjudas för att göra ett uttalande inför det ansvariga utskottet.

*Artikel 94***Utgår***Artikel 95***Internationell representation**

1. När en chef för en av unionens externa delegationer ska utses kan kandidaten uppmanas att framträda inför ansvarigt organ i parlamentet för att göra ett uttalande och besvara frågor.

2. Inom tre månader efter utfrågningen enligt punkt 1 kan ansvarigt utskott antingen anta en resolution eller lägga fram en rekommendation som direkt hänför sig till uttalandet och svaren.

*Artikel 96***Samråd med och underrättande av parlamentet inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken**

1. När parlamentet hörs i enlighet med artikel 36 i fördraget om Europeiska unionen, ska ärendet hänvisas till ansvarigt utskott som kan utarbeta rekommendationer i enlighet med artikel 97 i arbetsordningen.

2. De berörda utskotten ska sträva efter att förmå kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att förse dem med regelbunden och aktuell information om utvecklingen och genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, den beräknade kostnaden för varje beslut på detta område som har ekonomiska konsekvenser och om övriga finansiella aspekter som rör genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. På begäran av kommissionens vice ordförande/den höge representanten kan ett utskott i undantagsfall besluta att hålla sina sammanträden inom stängda dörrar.

3. Två gånger om året ska det hållas en debatt om det samrådsdokument som vice ordförande för kommissionen/den höga representanten utarbetat om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik och konsekvenserna för unionens budget. Förfarandet i artikel 110 ska tillämpas.

(Se även tolkningen till artikel 121.)

4. Vice ordföranden/den höga representanten ska inbjudas till alla plenardebatter som rör utrikes-, säkerhets- eller försvarspolitik.

Artikel 97

Rekommendationer inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken

1. Utskottet med ansvar för frågor som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken kan, efter att ha beviljats tillstånd av talmanskonferensen eller på grundval av ett förslag i enlighet med artikel 121, utarbeta rekommendationer till rådet inom sitt ansvarsområde.

2. I brådskande fall kan det tillstånd som avses i punkt 1 beviljas av talmannen, som även kan ge utskottet tillstånd att hålla ett brådskande sammanträde.

3. Under förfarandet för antagandet av dessa rekommendationer, vilka måste gå till omröstning i form av en skriven text, ska artikel 146 inte tillämpas och muntliga ändringsförslag får läggas fram.

Undantaget beträffande tillämpningen av artikel 146 gäller endast utskott och i brådskande fall. Bestämmelserna i artikel 146 ska tillämpas vid utskottssammanträden som inte har förklarats som brådskande och vid plenarsammanträden.

Bestämmelsen om att muntliga ändringsförslag får läggas fram innebär att ledamöter inte kan motsätta sig att muntliga ändringsförslag går till omröstning i utskottet.

4. De på detta sätt utarbetade rekommendationerna ska föras upp på föredragningslistan till nästföljande sammanträdesperiod. I brådskande fall, vilka fastställs av talmannen, kan rekommendationer föras upp på föredragningslistan till en pågående sammanträdesperiod. Rekommendationer ska anses antagna om inte minst 40 ledamöter före sammanträdesperiodens början inger en skriftlig invändning, varvid var och en av utskottets rekommendationer ska föras upp på föredragningslistan för debatt och omröstning vid ett plenarsammanträde under den pågående sammanträdesperioden. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan inge ändringsförslag.

Artikel 98

Kränkningar av de mänskliga rättigheterna

Vid varje sammanträdesperiod får samtliga ansvariga utskott, utan att tillstånd krävs, lägga fram ett resolutionsförslag om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna enligt samma förfarande som det som anges i artikel 97.4.

KAPITEL 14

Utgår

Artikel 99

Utgår

Artikel 100

Utgår

Artikel 102

Utgår

KAPITEL 15

Utgår

Artikel 101

Utgår

AVDELNING III

ÖPPENHET OCH INSYN

Artikel 103

Insyn i parlamentets verksamhet

1. Parlamentet ska i enlighet med artikel 1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen, artikel 15 i fördraget om

Europeiska unionens funktionssätt och artikel 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna se till att parlamentets verksamhet är så öppen som möjligt.

2. Parlamentets överläggningar ska vara offentliga.

3. Parlamentets utskott ska normalt hålla offentliga sammanträden. Utskotten kan emellertid, senast vid den tidpunkt då föredragningslistan till ett sammanträde godkänns, besluta att dela upp föredragningslistan till det sammanträdet i ärenden som är offentliga och ärenden som ska behandlas inom stängda dörrar. Om ett sammanträde hålls inom stängda dörrar kan utskotten dock offentliggöra sammanträdeshandlingar och protokoll om inte annat följer av artikel 4.1–4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001. Om tystnadsplikten inte respekteras ska artikel 153 tillämpas.

4. Behandlingen i ansvarigt utskott av en begäran som avser immunitetsförfaranden i enlighet med artikel 7 ska alltid äga rum inom stängda dörrar.

Artikel 104

Allmänhetens tillgång till handlingar

1. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ska ha rätt till tillgång till parlamentets handlingar i enlighet med artikel 15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med beaktande av de principer, villkor och begränsningar som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 och i enlighet med de särskilda bestämmelser som ingår i arbetsordningen.

Andra fysiska och juridiska personer ska i den mån det är möjligt ha tillgång till parlamentets handlingar på samma sätt.

Förordning (EG) nr 1049/2001 ska offentliggöras för kännedom på samma sätt som arbetsordningen.

2. I frågor som berör tillgång till handlingar avses med begreppet "parlamentets handlingar" varje innehåll i den mening som avses i artikel 3 a i förordning (EG) nr 1049/2001 som har utarbetats eller mottagits av den som har ett sådant uppdrag som avses i kapitel 2 i avdelning I i arbetsordningen, av parlamentets styrande organ, utskott eller interparlamentariska delegationer eller av parlamentets generalsekretariat.

Handlingar som utarbetats av enskilda ledamöter eller politiska grupper ska i frågor som berör tillgången till handlingar anses som parlamentets handlingar, om de framlagts i enlighet med arbetsordningen.

Presidiet ska fastställa bestämmelser för att säkerställa att alla parlamentets handlingar registreras.

3. Parlamentet ska inrätta ett register över parlamentets handlingar. Lagstiftningshandlingar och vissa andra kategorier av handlingar ska göras direkt tillgängliga i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 via parlamentets register. Hänvisningar till andra av parlamentets handlingar ska i största möjliga utsträckning tas med i registret.

De handlingar som är direkt tillgängliga ska tas upp i en förteckning som ska godkännas av presidiet och offentliggöras på parlamentets webbplats. Detta innebär inte att tillgången till handlingar av typer som inte finns med i förteckningen begränsas. Sådana handlingar ska tillhandahållas på skriftlig begäran.

Presidiet kan i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001 anta bestämmelser om hur tillgången praktiskt ska organiseras, vilka ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Presidiet ska fastställa vilka organ som ska ansvara för behandling av ursprungliga ansökningar (artikel 7 i förordning (EG) nr 1049/2001) samt anta beslut om bekräftande ansökningar (artikel 8 i förordningen) och ansökningar om känsliga handlingar (artikel 9 i förordningen).

5. Talmanskonferensen ska utse parlamentets representanter till den interinstitutionella kommitté som inrättats enligt artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1049/2001.

6. En av de vice talmännen ska vara ansvarig för tillsynen av hur ansökningar om tillgång till handlingar behandlas.

7. Ansvarigt parlamentsutskott ska, på grundval av upplysningar från presidiet och andra källor, utarbeta den årsrapport som avses i artikel 17 i förordning (EG) nr 1049/2001 och lägga fram den för kammaren.

Ansvarigt utskott ska också granska och utvärdera de rapporter som i enlighet med artikel 17 i den förordningen antas av andra institutioner och organ.

AVDELNING IV

FÖRBINDELSER MED ANDRA ORGAN

KAPITEL 1

Nomineringar och utnämningar

Artikel 105

Val av kommissionens ordförande

1. När Europeiska rådet föreslår en kandidat till ämbetet som kommissionens ordförande, ska talmannen uppmana kandidaten att göra ett uttalande och redogöra för sitt politiska program inför parlamentet. Programförklaringen ska följas av en debatt.

Europeiska rådet ska uppmanas att delta i debatten.

2. Parlamentet ska välja kommissionens ordförande med en majoritet av sina ledamöter.

Omröstningen ska vara sluten.

3. Om kandidaten blir vald, ska talmannen underrätta rådet och uppmana rådet och kommissionens nyvalda ordförande att i samförstånd nominera de övriga personer som de vill utse till ledamöter av kommissionen.

4. Om kandidaten inte får majoritet ska talmannen uppmana Europeiska rådet att inom en månad föreslå en ny kandidat som ska väljas enligt samma förfarande.

Artikel 106

Val av kommissionen

1. Talmannen ska, efter att ha hört kommissionens nyvalda ordförande, uppmana dem som den nyvalda ordföranden och rådet nominerat till ledamöter av kommissionen att framträda inför lämpligt utskott i enlighet med sina framtida ansvarsområden. Dessa utfrågningar ska vara offentliga.

2. Det eller de utskott som är ansvariga på området ska uppmana den nominerade kommissionsledamoten att göra ett uttalande och besvara frågor. Utfrågningarna ska anordnas på sådant sätt att de nominerade kommissionsledamöterna får möjlighet att lämna alla relevanta upplysningar till parlamentet. Bestämmelser om anordnandet av utfrågningarna ska fastställas i en bilaga till arbetsordningen⁽¹²⁾.

3. Kommissionens nyvalda ordförande ska presentera kollegiet och dess program vid ett plenarsammanträde, där hela rådet inbjuds att delta. Programförklaringen ska följas av en debatt.

4. Som avslutning på debatten har varje politisk grupp eller minst 40 ledamöter rätt att lägga fram ett resolutionsförslag. Artikel 110.3, 110.4 och 110.5 ska tillämpas.

Efter omröstningen om resolutionsförslaget ska parlamentet välja eller avvisa kommissionen med en majoritet av de avgivna rösterna.

Omröstningen ska förrättas med namnupprop.

Parlamentet kan skjuta upp omröstningen till nästföljande sammanträde.

5. Talmannen ska underrätta rådet om huruvida kommissionen har valts eller avvisats.

6. Om det under mandatperioden sker en avsevärd förändring beträffande ansvarsområden inom kommissionen, om en ersättare utses eller om en ny kommissionsledamot utses till följd av anslutning av en ny medlemsstat, ska ansvariga utskott bjuda in berörda kommissionsledamöter i enlighet med punkt 2.

Artikel 107

Misstroendeförklaring mot kommissionen

1. En tiondel av parlamentsledamöterna kan förelägga talmannen ett förslag till misstroendeförklaring mot kommissionen.

2. Förslaget ska betecknas "förslag till misstroendeförklaring" och vara försett med motivering. Det ska översändas till kommissionen.

3. Så snart talmannen mottagit ett förslag till misstroendeförklaring, ska talmannen underrätta ledamöterna om att ett sådant förslag har ingetts.

4. Debatten om misstroendeförklaringen ska äga rum tidigast 24 timmar efter det att ledamöterna underrättats om förslaget till misstroendeförklaring.

5. Omröstningen om förslaget ska förrättas med namnupprop och ska hållas tidigast 48 timmar efter debattens början.

6. Debatten och omröstningen ska äga rum senast under den sammanträdesperiod som följer på ingivandet av förslaget.

7. Förslaget till misstroendeförklaring antas om det erhåller en majoritet bestående av två tredjedelar av de avgivna rösterna och en majoritet av parlamentets ledamöter. Rådets ordförande och kommissionens ordförande ska underrättas om omröstningsresultatet.

Artikel 107a

Utnämning av domare och generaladvokater till Europeiska unionens domstol

På förslag av det ansvariga utskottet ska parlamentet utse sin kandidat till den kommitté på sju personer som ska pröva kandidaternas lämplighet att inneha ämbetet som domare eller generaladvokater vid domstolen och tribunalen.

Artikel 108

Utnämning av revisionsrättens ledamöter

1. Kandidater som har nominerats till ledamöter av revisionsrätten ska uppmanas att göra ett uttalande inför ansvarigt utskott samt besvara frågor från dess ledamöter. Utskottet ska rösta om varje enskild nominering genom slutna omröstning.

2. Utskottet ska till parlamentet lämna en rekommendation av vilken det framgår huruvida det tillstyrker utnämningen av de nominerade kandidaterna och detta ska ske i form av ett betänkande med separata förslag till beslut för varje enskild nominering.

3. Omröstningen i kammaren ska förrättas inom två månader från det att nomineringen mottagits, såvida inte parlamentet på begäran av ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter beslutar annorlunda. Parlamentet ska rösta om varje enskild nominering genom slutna omröstning och fatta sitt beslut med majoritet av de avgivna rösterna.

4. Om parlamentet avstyrker en enskild nominering ska talmannen uppmana rådet att dra tillbaka sitt förslag och förelägga parlamentet ett nytt.

⁽¹²⁾ Se bilaga XVII.

*Artikel 109***Utnämning av direktionsledamöter i Europeiska centralbanken**

1. Den kandidat som nomineras till Europeiska centralbankens ordförande ska uppmanas att göra ett uttalande inför ansvarigt utskott samt besvara frågor från dess ledamöter.

2. Utskottet ska till parlamentet lämna en rekommendation av vilken det framgår huruvida det tillstyrker utnämningen av den nominerade kandidaten.

3. Omröstningen ska förrättas inom två månader från det att nomineringen mottagits, såvida inte parlamentet på begäran av ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter beslutar annorlunda.

4. Om parlamentet avstyrker nomineringen ska talmannen uppmana rådet att dra tillbaka sitt förslag och förelägga parlamentet ett nytt.

5. Samma förfarande ska tillämpas vid nomineringar till vice ordförande och andra direktionsledamöter i Europeiska centralbanken.

*KAPITEL 2***Uttalanden***Artikel 110***Uttalanden av kommissionen, rådet och Europeiska rådet**

1. Ledamöter av kommissionen, rådet och Europeiska rådet kan när som helst anhölla om talmannens tillstånd att göra ett uttalande. Efter varje möte i Europeiska rådet ska dess ordförande göra ett uttalande. Parlamentets talman avgör när ett uttalande får göras och huruvida ett sådant uttalande ska följas av en fullständig debatt eller endast 30 minuters frågestund med korta och koncisa frågor från ledamöterna.

2. När ett uttalande med debatt har förts upp på föredragningslistan, ska kammaren besluta huruvida debatten ska avslutas med att en resolution antas. Om inte talmannen på grund av särskilda omständigheter beslutar annorlunda, ska debatten inte avslutas med att en resolution antas, när ett betänkande om samma ämne ska tas upp under samma eller nästkommande sammanträdesperiod. Om kammaren beslutar att en debatt ska avslutas med antagandet av en resolution får ett utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter lägga fram ett resolutionsförslag.

3. Ett sådant resolutionsförslag ska gå till omröstning samma dag. Talmannen ska fatta beslut om eventuella undantag. Röstförklaringar ska tillåtas.

4. Ett gemensamt förslag till resolution kan ersätta de resolutionsförslag som förslagsställarna ingett tidigare, men inte dem som ingetts av andra utskott, politiska grupper eller ledamöter.

5. När en resolution har antagits får inga andra resolutionsförslag gå till omröstning, om inte talmannen i undantagsfall beslutar annorlunda.

*Artikel 111***Förklaringar av kommissionens beslut**

Talmannen kan efter samråd med talmanskonferensen uppmana kommissionens ordförande, den kommissionsledamot som ansvarar för förbindelserna med parlamentet, eller enligt överenskommelse någon annan kommissionsledamot, att uttala sig inför parlamentet efter vart och ett av kommissionens samman-

träden för att förklara de viktigaste besluten. Uttalandet ska följas av en minst 30 minuter lång debatt, under vilken ledamöterna får ställa korta och koncisa frågor.

*Artikel 112***Uttalanden av revisionsrätten**

1. Revisionsrättens ordförande kan, som ett led i ansvarsfrihetsförfarandet eller parlamentets verksamhet inom budgetkontrollområdet, uppmanas att presentera kommentarerna i revisionsrättens årsrapport, särskilda rapporter eller yttranden, eller att förklara revisionsrättens arbetsprogram.

2. Parlamentet kan besluta att i närvaro av kommissionen och rådet hålla en särskild debatt om varje fråga som tas upp i ett sådant uttalande, särskilt när oegentligheter i budgetförvaltningen har framhållits.

*Artikel 113***Uttalanden av Europeiska centralbanken**

1. Europeiska centralbankens ordförande ska förelägga parlamentet bankens årsrapport om verksamheten inom Europeiska centralbankssystemet och om den monetära politiken under det föregående och det innevarande året.

2. Därefter ska parlamentet hålla en allmän debatt.

3. Europeiska centralbankens ordförande ska uppmanas att närvara vid sammanträden i ansvarigt utskott åtminstone fyra gånger om året för att göra ett uttalande och besvara frågor.

4. Europeiska centralbankens ordförande, vice ordförande och övriga direktionsledamöter ska inbjudas att närvara vid ytterligare sammanträden, om de själva eller parlamentet begär detta.

5. Ett fullständigt förhandlingsreferat från de sammanträden som hålls i enlighet med punkterna 3 och 4 ska upprättas på de officiella språken.

Artikel 114

Rekommendation om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken

1. Kommissionens rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik

ska hänvisas till ansvarigt utskott, som ska förelägga kammaren ett betänkande.

2. Rådet ska uppmanas att informera parlamentet om innehållet i sin rekommendation och om den ståndpunkt som intagits av Europeiska rådet.

KAPITEL 3

Parlamentsfrågor

Artikel 115

Frågor för muntligt besvarande med debatt

1. Ett utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter får ställa frågor till rådet och kommissionen och begära att de ska föras upp på parlamentets föredragningslista.

Sådana frågor ska skriftligen inges till talmannen som utan dröjsmål ska hänskjuta dem till talmanskonferensen.

Talmanskonferensen ska avgöra om och i vilken ordning frågor ska föras upp på föredragningslistan. Frågor som inte förts upp på parlamentets föredragningslista inom tre månader efter det att de ingetts ska utgå.

2. Frågor till kommissionen ska vidarebefordras till den institutionen minst en vecka, och frågor till rådet minst tre veckor, före det sammanträde då frågorna enligt föredragningslistan ska behandlas.

3. Tidsfristen i punkt 2 i denna artikel gäller inte frågor angående de områden som avses i artikel 42 i fördraget om Europeiska unionen och rådet ska besvara sådana frågor tillräckligt snabbt för att hålla parlamentet vederbörligen informerat.

4. En av frågeställarna har högst fem minuter till förfogande för att utveckla frågan. En ledamot av den berörda institutionen ska besvara frågan.

Frågeställaren har rätt att utnyttja hela den angivna talartiden.

5. Artikel 110.2–110.5 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 116

Frågestund

1. Frågestund för frågor till rådet och kommissionen ska hållas under varje sammanträdesperiod vid tidpunkter som bestäms av parlamentet på förslag av talmanskonferensen.

2. Under en och samma sammanträdesperiod får ingen ledamot ställa mer än en fråga till rådet och en fråga till kommissionen.

3. Frågor ska inges skriftligen till talmannen, som avgör deras tillåtlighet och den ordning i vilken de ska behandlas. Frågeställaren ska omgående underrättas om beslutet.

4. Närmare bestämmelser om förfarandet ska fastställas genom riktlinjer som ingår i en bilaga till arbetsordningen ⁽¹³⁾.

5. I överensstämmelse med riktlinjer som utfärdats av talmanskonferensen kan särskilda frågestunder hållas med kommissionens ordförande, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och ordföranden för Eurogruppen.

Artikel 117

Frågor för skriftligt besvarande

1. Alla ledamöter får ställa frågor för skriftligt besvarande till ordföranden för Europeiska rådet, rådet, kommissionen eller kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik i enlighet med de riktlinjer som ingår i en bilaga till arbetsordningen ⁽¹⁴⁾. Frågeställaren får själv avgöra vad frågorna ska handla om.

2. Sådana frågor ska skriftligen inges till talmannen, som ska vidarebefordra dem till mottagarna. I tveksamma fall ska talmannen avgöra om en fråga är tillätlig eller inte. Talmannens beslut ska meddelas frågeställaren.

3. Om en fråga inte kan besvaras inom utsatt tid, ska den på frågeställarens begäran föras upp på föredragningslistan till nästa sammanträde i det ansvariga utskottet. Artikel 116 ska gälla i tillämpliga delar.

4. Frågor som kräver ett omedelbart svar, men inte någon ingående undersökning (prioriterade frågor), ska besvaras inom tre veckor efter det att de översänts till mottagarna. Varje ledamot har rätt att ställa en prioriterad fråga per månad.

Andra frågor (icke-prioriterade frågor) ska besvaras senast sex veckor efter det att de ingetts till mottagarna.

⁽¹³⁾ Se bilaga II.

⁽¹⁴⁾ Se bilaga III.

Ledamöter ska ange vilken typ av fråga det rör sig om. Talmanen ska fatta det slutliga beslutet.

5. Frågor och svar ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 118

Frågor till Europeiska centralbanken för skriftligt besvarande

1. Alla ledamöter får ställa frågor för skriftligt besvarande till Europeiska centralbanken i enlighet med de riktlinjer som ingår i en bilaga till arbetsordningen ⁽¹⁵⁾.

2. Sådana frågor ska inges skriftligen till det ansvariga utskottets ordförande som ska översända frågorna till Europeiska centralbanken.

3. Frågor och svar ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Om en fråga inte har besvarats inom den fastställda tidsfristen ska den på frågeställarens begäran föras upp på föredragningslistan för det ansvariga utskottets närmast påföljande sammanträde med ordföranden för Europeiska centralbanken.

KAPITEL 4

Rapporter från andra institutioner

Artikel 119

Årsrapporter och andra rapporter från andra institutioner

1. Årsrapporter och andra rapporter från andra institutioner som parlamentet enligt fördragen eller enligt andra rättsliga

bestämmelser ska höras om, ska behandlas i ett betänkande som ska läggas fram för kammaren.

2. Årsrapporter och andra rapporter från andra institutioner vilka inte omfattas av punkt 1 ska hänvisas till ansvarigt utskott som sedan får föreslå att ett betänkande ska utarbetas i enlighet med artikel 48.

KAPITEL 5

Resolutioner och rekommendationer

Artikel 120

Resolutionsförslag

1. Varje ledamot får inge ett resolutionsförslag i ett ämne som hör till Europeiska unionens verksamhetsområde.

Förslaget får omfatta högst 200 ord.

2. Ansvarigt utskott ska avgöra vilket förfarande som ska tillämpas.

Utskottet kan sammanfoga ett resolutionsförslag med andra resolutionsförslag eller betänkanden.

Utskottet kan besluta att avge ett yttrande, eventuellt i form av en skrivelse.

Utskottet kan besluta att utarbeta ett betänkande i enlighet med artikel 48.

3. Författarna till ett resolutionsförslag ska underrättas om utskottets och talmanskonferensens beslut.

4. Betänkandet ska innehålla resolutionsförslagets text.

5. Yttranden i form av skrivelser adresserade till andra institutioner inom Europeiska unionen ska översändas av talmanen.

6. Författaren eller författarna till ett resolutionsförslag som lagts fram i enlighet med artikel 110.2, 115.5 eller 122.2 har rätt att dra tillbaka förslaget före slutomröstningen.

7. Ett resolutionsförslag som lagts fram i enlighet med punkt 1 kan dras tillbaka av författaren, författarna eller den första ledamot som undertecknat förslaget om detta görs innan ansvarigt utskott i enlighet med punkt 2 har beslutat att utarbeta ett betänkande om förslaget.

När ett förslag på detta sätt har övertagits av utskottet, har endast utskottet självt rätt att dra tillbaka det fram till dess att slutomröstningen om förslaget inleds.

8. Ett resolutionsförslag som dragits tillbaka kan omgående övertas och inges på nytt av en grupp, ett utskott eller samma antal ledamöter som ursprungligen hade rätt att inge förslaget.

Utskotten är skyldiga att se till att alla resolutionsförslag som lagts fram i enlighet med denna artikel, och som uppfyller de krav som fastställts, följs upp och nämns i de handlingar som utarbetas i samband med uppföljandet.

⁽¹⁵⁾ Se bilaga III.

Artikel 121

Rekommendationer till rådet

1. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan förelägga rådet ett förslag till rekommendation om frågor som behandlas i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, eller när parlamentet inte har hörts om ett internationellt avtal som omfattas av artikel 90 eller 91 i arbetsordningen.

2. Sådana förslag ska hänvisas till ansvarigt utskott för behandling.

I förekommande fall ska det ansvariga utskottet överlämna ärendet till kammaren i enlighet med bestämmelserna i denna arbetsordning.

3. Om det ansvariga utskottet avger ett betänkande ska det förelägga parlamentet ett förslag till rekommendation till rådet, tillsammans med en kortfattad motivering och eventuella yttranden från de utskott som har hörts.

Tillämpning av denna punkt kräver inte förhandsgodkännande av talmanskonferensen.

4. Bestämmelserna i artikel 97 ska tillämpas.

Artikel 122

Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer

1. Ett utskott, en interparlamentarisk delegation, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter får skriftligen begära att talmannen håller en debatt om ett brådskande fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer (artikel 137.3).

2. På grundval av en sådan begäran som avses i punkt 1, och i enlighet med bestämmelserna i bilaga IV, ska talmanskonferensen upprätta en förteckning över de ämnen som ska föras upp i det slutgiltiga förslaget till föredragningslista inför nästa debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer. Högst tre ämnen, inklusive underavdelningar, får föras upp på föredragningslistan.

Parlamentet kan i enlighet med artikel 140 besluta att ett ämne som ska debatteras ska utgå och ersättas med ett debattämne som inte finns på föredragningslistan. Resolutionsförslag om de ämnen som valts ska inges senast på kvällen den dag då före-

dragningslistan godkänns. Talmannen ska fastställa den exakta tidsfristen för ingivande av sådana resolutionsförslag.

3. Inom ramen för maximitiden på 60 minuter för sådana debatter ska den totala talartiden för politiska grupper och grupplösa ledamöter fördelas i enlighet med bestämmelserna i artikel 149.4 och 149.5.

När den tid som beräknats för redogörelse för och omröstning om resolutionsförslag liksom även den talartid som eventuellt tilldelats kommissionen eller rådet räknats bort, ska återstående talartid fördelas mellan de politiska grupperna och de grupplösa ledamöterna.

4. Omröstning ska förrättas omedelbart efter debattens slut. Artikel 170 ska inte tillämpas.

Omröstningar som förrättas i enlighet med denna artikel får efter talmannens och talmanskonferensens beslut anordnas som en enda omröstning.

5. Om två eller flera resolutionsförslag inges om samma ämne, ska förfarandet i artikel 110.4 tillämpas.

6. Talmannen och ordförandena i de politiska grupperna får besluta att låta ett resolutionsförslag gå till omröstning utan debatt. För ett sådant beslut fordras enhällighet bland ordförandena i samtliga politiska grupper.

Bestämmelserna i artiklarna 174, 175 och 177 ska inte tillämpas på resolutionsförslag som tagits upp på föredragningslistan till en debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer.

Resolutionsförslag till en debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer ska läggas fram först efter det att förteckningen över ämnen har godkänts. Alla resolutionsförslag som inte hinner behandlas inom den tidsram som avsatts för debatten bortfaller. Detsamma gäller resolutionsförslag för vilka det, efter en begäran enligt artikel 155.3, fastslås att beslutförhet saknas. Ledamöter har rätt att åter lägga fram sådana förslag, antingen för behandling i utskott i enlighet med artikel 120 eller till debatten om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer vid nästföljande sammanträdesperiod.

Ett ämne får inte tas upp på föredragningslistan till en debatt om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer, om det redan förekommer på föredragningslistan till den sammanträdesperioden.

Det finns inte några bestämmelser i arbetsordningen om att det är tillåtet att hålla en gemensam debatt om ett resolutionsförslag som lagts fram i enlighet med punkt 2 andra stycket och ett utskotts-betänkande som avser samma fråga.

* * *

En begäran om fastställande av beslutsförhet i enlighet med artikel 155.3 ska endast gälla för de resolutionsförslag som ska gå till omröstning och inte för efterföljande förslag.

Artikel 123

Skriftliga förklaringar

1. En skriftlig förklaring på högst 200 ord om ett ämne som hör till Europeiska unionens behörighetsområde, och som inte gäller frågor som är föremål för pågående lagstiftningsarbete, kan inges av upp till fem ledamöter. Godkännande ska ges av talmannen från fall till fall. Skriftliga förklaringar ska tryckas på de officiella språken och delas ut. De ska tillsammans med namnen på undertecknarna finnas i ett register. Detta register ska vara offentligt och ska under sammanträdesperioderna placeras utanför ingången till plenisalen, medan det mellan sammanträdesperioderna ska placeras på en lämplig plats som bestäms av kvestorskollegiet.

Innehållet i en skriftlig förklaring får inte överskrida den sedvanliga formen för en förklaring och, i synnerhet, inte innehålla beslut om frågor för vars antagande det i arbetsordningen anges särskilda förfaranden och behörigheter.

2. Varje ledamot har rätt att underteckna en skriftlig förklaring som införts i registret.

3. När en majoritet av parlamentets ledamöter har undertecknat en förklaring ska talmannen underrätta parlamentet om detta, i protokollet offentliggöra namnen på undertecknarna samt offentliggöra förklaringen som en antagen text.

4. Förfarandet avslutas i och med att förklaringen, tillsammans med namnen på undertecknarna, vid sammanträdesperiodens slut översänds till mottagarna.

5. En skriftlig förklaring bortfaller om den har varit införd i registret längre än tre månader och inte har undertecknats av minst hälften av parlamentets ledamöter.

Artikel 124

Samråd med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

1. När det föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ska höras ska talmannen inleda förfarandet genom vilket kommittén hörs och underrätta parlamentet om detta.

2. Ett utskott kan begära att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén hörs i allmänna eller särskilda frågor.

Utskottet ska ange när Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ska ha yttrat sig.

En begäran om att höra Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ska godkännas av kammaren utan debatt.

3. Yttranden från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén ska hänvisas till det ansvariga utskottet.

Artikel 125

Samråd med Regionkommittén

1. När det föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att Regionkommittén ska höras ska talmannen inleda förfarandet genom vilket kommittén hörs och underrätta parlamentet om detta.

2. Ett utskott kan begära att Regionkommittén hörs i allmänna eller särskilda frågor.

Utskottet ska ange när Regionkommittén ska ha yttrat sig.

En begäran om att höra Regionkommittén ska godkännas av kammaren utan debatt.

3. Yttranden från Regionkommittén ska hänvisas till det ansvariga utskottet.

Artikel 126

Begäran till EU-organ

1. I de fall parlamentet har rätt att rikta en begäran till ett EU-organ har varje ledamot möjlighet att lämna in en sådan begäran i form av en skrivelse till parlamentets talman. En begäran ska gälla frågor som ingår i ifrågavarande organs uppdrag och åtföljas av bakgrundsinformation som förklarar den fråga som ska beaktas och unionens intresse däri.

2. Efter att ha rådfrågat ansvarigt utskott ska talmannen aningen vidarebefordra en inlämnad begäran till organet eller vidta annan lämplig åtgärd. Den ledamot som inlämnat en begäran ska omedelbart underrättas om talmannens åtgärder. I samband med varje begäran som talmannen översänder till ett organ ska även tidsfrist för det begärda svaret anges.

3. Om organet anser att det inte har möjlighet att yttra sig över en begäran såsom den framställts, eller anser att den bör omformuleras, ska det omgående meddela talmannen, som ska vidta lämpliga åtgärder efter att vid behov ha rådfrågat ansvarigt utskott.

KAPITEL 6

Interinstitutionella avtal

Artikel 127

Interinstitutionella avtal

1. Parlamentet kan ingå avtal med andra institutioner om fördragens tillämpning och om förbättring eller förtydligande av olika förfaranden.

Sådana avtal kan utgöras av gemensamma uttalanden, skriftväxlingar, förhållningsregler eller andra lämpliga instrument. De ska efter behandling i utskottet med ansvar för konstitutionella frågor och efter parlamentets

godkännande undertecknas av talmannen. De kan för kännedom fogas som bilagor till arbetsordningen.

2. Om avtalen innebär att befintliga förfarandemässiga rättigheter eller skyldigheter måste ändras eller skapar nya förfarandemässiga rättigheter eller skyldigheter för parlamentets ledamöter eller organ, eller om avtalen på annat sätt innebär att arbetsordningen måste ändras eller tolkas, ska ärendet innan avtalet undertecknas hänvisas till ansvarigt utskott för att behandlas i enlighet med artikel 211.2–211.6.

KAPITEL 7

Förfaranden vid Europeiska unionens domstol

Artikel 128

Förfaranden vid Europeiska unionens domstol

1. Före utgången av de tidsfrister för att väcka talan som gäller för Europeiska unionens institutioner och för fysiska och juridiska personer i enlighet med fördragen och stadgarna för Europeiska unionens domstol, ska parlamentet granska unionslagstiftningen och genomförandebestämmelserna för att försäkra sig om att fördragen till fullo respekteras, framför allt vad gäller parlamentets rättigheter.

2. Det ansvariga utskottet ska underrätta parlamentet, vid behov muntligen, om det misstänker en överträdelse av unionsrätten.

3. Talmannen ska i enlighet med en rekommendation från det ansvariga utskottet väcka talan på parlamentets vägnar.

I början av nästföljande sammanträdesperiod kan talmannen begära att kammaren beslutar om huruvida talan bör vidhållas. Om kammaren med en majoritet av de avgivna rösterna fattar ett beslut som går emot talan, ska talmannen dra tillbaka denna.

Om talmannen väcker talan i strid med rekommendationen från det ansvariga utskottet, ska han eller hon i början av nästföljande sammanträdesperiod begära att kammaren beslutar om huruvida talan bör vidhållas.

4. Talmannen ska efter att ha hört det ansvariga utskottet avge yttranden eller agera på parlamentets vägnar i domstolsförfaranden.

Om talmannen avser att avvika från det ansvariga utskottets rekommendation ska han eller hon informera utskottet om detta samt hänskjuta frågan till talmanskonferensen med angivande av sina skäl.

Om talmanskonferensen anser att parlamentet undantagsvis inte bör avge yttranden eller agera i domstolen i mål där giltigheten av en rättsakt som parlamentet antagit ifrågasätts, ska ärendet utan dröjsmål föreläggas kammaren.

I brådskande fall får talmannen vidta förebyggande åtgärder för att den berörda domstolens tidsfrister ska respekteras. I sådana fall ska det förfarande som anges i denna punkt genomföras så snart som möjligt.

Inget i arbetsordningen hindrar det ansvariga utskottet från att i brådskande fall fatta beslut om lämpliga förfaranden för att kunna översända rekommendationen i rätt tid.

Artikel 90.6 föreskriver ett specifikt förfarande genom vilket parlamentet kan besluta huruvida den ska utnyttja sin rätt enligt artikel 218.11 i EUF-fördraget att inhämta ett yttrande från domstolen om ett internationellt avtals förenlighet med fördragen. Denna bestämmelse utgör "lex specialis" som har företräde framför den allmänna regel som föreskrivs i artikel 128.

När det gäller frågan huruvida parlamentet ska utöva sin rätt i förhållande till Europeiska unionens domstol, och rättsakten i fråga inte

omfattas av artikel 128, ska det förfarande som föreskrivs i den bestämmelsen tillämpas på motsvarande sätt.

Artikel 129

Utgår

AVDELNING V

FÖRBINDELSER MED NATIONELLA PARLAMENT

Artikel 130

Utbyte av uppgifter samt kontakter och ömsesidiga resurser

1. Parlamentet ska regelbundet informera medlemsstaternas nationella parlament om sin verksamhet.

2. Förhandlingar om att organisera och främja ett effektivt och regelbundet interparlamentariskt samarbete inom unionen, i enlighet med artikel 9 i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, ska ske på grundval av ett mandat som talmanskonferensen utfärdar efter att ha hört utskottsordförandekonferensen.

Kammaren ska godkänna avtal om sådana frågor i enlighet med förfarandet i artikel 127.

3. Ett utskott får direkt inleda en dialog på utskottsnivå med nationella parlament, inom ramarna för de budgetanslag som avsatts för detta syfte. Detta kan inbegripa lämpliga former av samarbete före och efter antagande av lagstiftning.

4. Varje handling gällande ett lagstiftningsförfarande på unionsnivå som ett nationellt parlament officiellt översänder till Europaparlamentet ska vidarebefordras till det utskott som är ansvarigt för det ärende som behandlas i handlingen.

5. Talmanskonferensen kan ge talmannen mandat att förhandla om resurser som på ömsesidig grund ska ställas till medlemsstaternas nationella parlaments förfogande och föreslå andra åtgärder för att underlätta kontakterna med de nationella parlamenten.

Artikel 131

Konferensen mellan parlamentariska organ för EU-frågor (Cosac)

1. Talmanskonferensen ska på förslag av talmannen utse och ge mandat åt ledamöterna i parlamentets delegation till Cosac. Delegationen ska ledas av en av Europaparlamentets vice talmän med ansvar för förbindelserna med de nationella parlamenten och av ordföranden för utskottet med ansvar för institutionella frågor.

2. De övriga delegationsledamöterna ska utses med hänsyn till de ärenden som ska behandlas vid Cosacs sammanträde, och bland dem ska det i möjligaste mån ingå företrädare för de utskott som är ansvarige för dessa ärenden. Delegationen ska lämna en rapport efter varje sammanträde.

3. Vederbörlig hänsyn ska tas till den övergripande politiska jämvikten i parlamentet.

Artikel 132

Parlamentariska konferenser

Talmanskonferensen ska utse medlemmar i parlamentets delegationer till konferenser eller liknande organ där företrädare för parlament ska ingå. Talmanskonferensen ska ge delegationerna mandat som står i överensstämmelse med relevanta parlaments-resolutioner. Delegationerna ska själva utse ordförande och i förekommande fall en eller flera vice ordförande.

AVDELNING VI

SESSIONER

KAPITEL 1

Parlamentets sessioner

Artikel 133

Parlamentets valperiod, sessioner, sammanträdesperioder, sammanträden

1. Parlamentets valperiod sammanfaller med ledamöternas mandattid enligt akten av den 20 september 1976.

2. Session är den årslånga period som föreskrivs i ovan nämnda akt och i fördragen.

3. Sammanträdesperioder är de perioder – som regel varje månad – då parlamentet sammanträder, vilka är uppdelade i sammanträden, ett per dag.

Plenarsammanträden som hålls samma dag betraktas som ett enda sammanträde.

Artikel 134

Sammankallande av parlamentet

1. Parlamentet sammanträder utan att kallelse krävs den andra tisdagen i mars varje år och avgör då de sammanträdesfria periodernas längd under sessionen.
2. Parlamentet sammanträder dessutom utan att kallelse krävs den första tisdagen efter utgången av en period på en månad från och med slutet av den period som avses i artikel 10.1 i akten av den 20 september 1976.
3. Om skäl anförs kan talmanskonferensen, senast två veckor före den av parlamentet fastställda tidpunkten då sessionen ska återupptas, ändra längden på de i enlighet med punkt 1 fastställda sammanträdesfria perioderna, men tidpunkten för återupptagande av sessionen kan inte uppskjutas mer än två veckor.
4. Talmannen ska, efter att ha hört talmanskonferensen, sammankalla parlamentet till ett extra sammanträde om en majoritet av parlamentets ledamöter, kommissionen eller rådet begär detta.

I undantagsfall kan talmannen med talmanskonferensens godkännande i brådskande fall sammankalla parlamentet till ett extra sammanträde.

KAPITEL 2

Parlamentets arbetsgång

Artikel 137

Förslag till föredragningslista

1. Före varje sammanträdesperiod ska talmanskonferensen upprätta ett förslag till föredragningslista på grundval av utskottsordförandekonferensens rekommendationer och med beaktande av kommissionens arbetsprogram som överenskommit i enlighet med artikel 35.

Kommissionen och rådet har rätt att på talmannens inbjudan delta i talmanskonferensens överläggningar om förslag till föredragningslista.

2. I förslaget till föredragningslista kan tider för omröstningar fastställas för enskilda punkter på föredragningslistan.
3. I förslaget till föredragningslista kan en eller två perioder på sammanlagt högst 60 minuter avsättas för debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer i enlighet med artikel 122.
4. Det slutgiltiga förslaget till föredragningslista ska delas ut till ledamöterna senast tre timmar före sammanträdesperiodens början.

Artikel 135

Plats för sammanträden

1. Parlamentet ska hålla sina plenarsammanträden och utskottssammanträden i enlighet med vad som föreskrivs i fördragen.

Förslag om extra sammanträdesperioder i Bryssel och ändringsförslag till dessa behöver endast en majoritet av de avgivna rösterna för att antas.

2. Alla utskott kan begära att ett eller flera sammanträden hålls på annan ort. En begäran försedd med motivering ska överlämnas till talmannen som ska lägga fram den för presidiet. I brådskande fall kan talmannen själv fatta beslut i frågan. Om presidiet eller talmannen avslår begäran ska skälen till detta redovisas.

Artikel 136

Deltagande i sammanträden

1. Vid varje sammanträde ska det finnas en närvarolista som ledamöterna ska skriva på.
2. Namnen på de ledamöter som är närvarande enligt närvarolistan ska föras till protokollet från varje sammanträde.

Artikel 138

Förfarande i kammaren utan ändringsförslag och debatt

1. Förslag till lagstiftningsakt (första behandlingen) och resolutionsförslag som inte avser lagstiftning och som har antagits av utskottet varvid färre än en tiondel av utskottsledamöterna röstat emot, ska föras upp på parlamentets förslag till föredragningslista för omröstning utan ändringsförslag.

Ärendet ska sedan vara föremål för en enda omröstning, såvida inte politiska grupper eller enskilda ledamöter som tillsammans utgör en tiondel av parlamentets ledamöter före upprättandet av det slutgiltiga förslaget till föredragningslistan skriftligen begär att ärendet ska vara föremål för ändringsförslag, och i så fall ska talmannen fastställa en tidsfrist för att inge ändringsförslag.

2. Ärenden som har förts upp på det slutgiltiga förslaget till föredragningslista för omröstning utan ändringsförslag ska även avgöras utan debatt, såvida inte parlamentet, på förslag av talmanskonferensen eller på begäran av en politisk grupp eller minst 40 ledamöter, beslutar annorlunda då föredragningslistan godkänns vid sammanträdesperiodens inledning.

3. När talmanskonferensen upprättar det slutgiltiga förslaget till föredragningslista för en sammanträdesperiod får den föreslå att andra ärenden ska behandlas utan ändringsförslag eller debatt. När parlamentet godkänner föredragningslistan får det inte godkänna något sådant förslag om en politisk grupp eller minst 40 ledamöter skriftligen har motsatt sig detta minst en timme innan sammanträdesperioden inleds.

4. När ett ärende avgörs utan debatt får föredraganden eller ordföranden i ansvarigt utskott omedelbart före omröstningen göra ett kort uttalande på högst två minuter.

Artikel 139

Kortfattad redogörelse

På begäran av föredraganden eller på förslag från talmanskonferensen får parlamentet också besluta att en fråga som inte behöver tas upp i en fullständig debatt ska behandlas genom att föredraganden gör en kortfattad redogörelse i kammaren. I så fall ska kommissionen ha möjlighet att svara, varefter en debatt på högst tio minuter ska följa under vilken talmannen kan ge ordet till ledamöter som begärt ordet, varvid talartiden inte får överskrida en minut.

Artikel 140

Godkännande och ändring av föredragningslistan

1. Parlamentet ska vid början av varje sammanträdesperiod fatta beslut om det slutgiltiga förslaget till föredragningslista. Ändringsförslag kan läggas fram av ett utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter. Alla sådana förslag ska vara talmannen tillhanda senast en timme före sammanträdesperiodens början. Talmannen kan ge ordet till förslagsställaren, en talare som är för förslaget och en talare som är emot förslaget. Talartiden får inte överstiga en minut.

2. När föredragningslistan väl har godkänts kan den inte ändras, förutom i enlighet med artikel 142 eller artiklarna 174–178 eller på förslag av talmannen.

Förkastas ett förslag om att ändra föredragningslistan, kan detta förslag inte läggas fram på nytt vid samma sammanträdesperiod.

3. Innan talmannen avslutar sammanträdet ska datum, tidpunkt och föredragningslista för nästa sammanträde meddelas.

Artikel 141

Särskild debatt

1. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan begära att en särskild debatt om ett ämne av större vikt med anknytning till Europeiska unionens politik ska föras upp på parlamentets föredragningslista. Under varje sammanträdesperiod ska det i regel endast hållas en särskild debatt.

2. En sådan begäran ska inges skriftligen till talmannen senast tre timmar före inledningen av den sammanträdesperiod under vilken den särskilda debatten ska äga rum. Omröstningen om denna begäran ska genomföras vid sammanträdesperiodens inledning i samband med godkännandet av föredragningslistan.

3. För att parlamentet ska kunna reagera på händelser som inträffar efter godkännandet av föredragningslistan för en sammanträdesperiod kan talmannen, efter samråd med de politiska gruppernas ordförande, föreslå en särskild debatt. Omröstningen om ett sådant förslag ska hållas i början av ett sammanträde eller vid en tidpunkt som fastställts för omröstning, och ledamöterna ska informeras om sådana omröstningar minst en timme i förväg.

4. Talmannen ska fastställa tidpunkten för en särskild debatt. Den sammanlagda tiden för en sådan debatt får inte överstiga 60 minuter. Talartiden ska fördelas mellan de politiska grupperna och de grupplösa ledamöterna i enlighet med artikel 149.4 och 149.5.

5. Debatten ska avslutas utan att någon resolution antas.

Artikel 142

Brådskande förfarande

1. Talmannen, ett utskott, en politisk grupp, minst 40 ledamöter, kommissionen eller rådet kan begära att parlamentet ska förklara en debatt som brådskande när det gäller ett förslag om vilket parlamentet har hört i enlighet med artikel 43.1. Denna begäran ska inges skriftligen och vara försedd med motivering.

2. Så snart talmannen har mottagit en begäran om brådskande debatt ska talmannen tillkännage detta i kammaren. Omröstning om en sådan begäran ska hållas vid inledningen av det sammanträde som följer på det sammanträde då tillkännagivandet gjordes, förutsatt att det förslag som den ingivna begäran avser har delats ut på de officiella språken. Finns det flera än en begäran om brådskande debatt som rör samma ämne, ska ett bifall respektive avslag på en begäran om brådskande debatt gälla varje begäran som rör detta ämne.

3. Före omröstningen kan endast den som inkommit med en begäran, en talare för, en talare emot samt ansvarigt utskotts ordförande eller föredragande tilldelas ordet i högst tre minuter var.

4. De ärenden om vilka kammaren beslutar att tillämpa brådskande förfarande ska ges företräde framför andra punkter på föredragningslistan. Talmannen ska fastställa tidpunkten för debatt och omröstning.

5. En brådskande debatt kan hållas utan betänkande eller i undantagsfall på grundval av en muntlig rapport från ansvarigt utskott.

Artikel 143

Gemensam debatt

Beslut kan när som helst fattas om att vid ett och samma tillfälle debattera liknande ärenden eller ärenden som hör ihop.

Artikel 144

Tidsfrister

Förutom i de brådskande fall som avses i artiklarna 122 och 142, får en debatt eller omröstning om en text endast inledas om texten delats ut minst 24 timmar tidigare.

KAPITEL 3

Allmänna bestämmelser för plenarsammanträden

Artikel 145

Tillträde till plenisalen

1. Tillträde till plenisalen har endast parlamentsledamöter, ledamöter av kommissionen och rådet, parlamentets generalsekreterare, parlamentspersonal vars uppgifter kräver närvaro där samt unionens experter och tjänstemän.

2. Endast innehavare av ett av talmannen eller parlamentets generalsekreterare vederbörligen utställt tillträdeskort har rätt att vistas på åhörarläktaren.

3. Åhörare som vistas på åhörarläktaren måste förbli sittande och vara tysta. Åhörare som uttrycker bifall eller ogillande ska genast föras ut av vaktmästarna.

Artikel 146

Språk

1. Samtliga parlamentets handlingar ska avfattas på de officiella språken.

2. Ledamöter ska ha rätt att hålla sina anföranden i parlamentet på det officiella språk de önskar. Anföranden på ett av de officiella språken ska simultantolkas till övriga officiella språk och till varje annat språk som presidiet anser nödvändigt.

3. Vid varje utskotts- och delegationssammanträde ska tolkning finnas tillgänglig från och till de officiella språk som ledamöterna och suppleanterna i utskottet eller delegationen i fråga använder och begär.

4. Vid utskotts- och delegationssammanträden utanför de vanliga arbetsorterna ska tolkning finnas tillgänglig från och till de språk som används av de ledamöter som bekräftat att de kommer att delta i sammanträdet. Avsteg från dessa regler får göras undantagsvis med godkännande från ledamöterna i utskottet eller delegationen. Om en överenskommelse inte kan uppnås ska presidiet avgöra frågan.

Om det efter tillkännagivandet av resultatet av en omröstning visar sig att olika språkversioner avviker från varandra, ska talmannen i enlighet med artikel 171.5 avgöra om det resultat som tillkännagivits är giltigt. Om talmannen förklarar att resultatet är giltigt, ska talmannen avgöra vilken version som ska anses antagen. Originalversionen kan

inte alltid betraktas som den officiella texten, eftersom en situation kan uppstå där alla de övriga språken avviker från originalversionen.

Artikel 147

Övergångsbestämmelser

1. Under en övergångsperiod fram till sjunde valperiodens utgång⁽¹⁶⁾ ska det vara tillåtet att göra undantag från artikel 146, om och i den utsträckning det för ett officiellt språk inte finns tillräckligt många tolkar eller översättare trots att lämpliga åtgärder vidtagits.

2. På förslag från generalsekreteraren ska presidiet fastställa om villkoren i punkt 1 är uppfyllda för vart och ett av de berörda officiella språken, och var sjätte månad ska det se över sitt beslut på grundval av en rapport från generalsekreteraren om de framsteg som gjorts. Presidiet ska anta de genomförandebestämmelser som behövs.

3. De särskilda tidsbegränsade bestämmelser som rör utarbetandet av rättsakter och som rådet antagit med stöd av fördragen ska tillämpas, med undantag för förordningar som Europa-parlamentet och rådet antagit gemensamt.

4. Parlamentet kan efter det att presidiet lämnat en motiverad rekommendation när som helst besluta att upphäva denna artikel i förtid, eller att förlänga giltighetstiden för densamma vid utgången av den frist som anges i punkt 1.

Artikel 148

Utdelning av handlingar

Handlingar som utgör underlag för parlamentets debatter och beslut ska tryckas och delas ut till ledamöterna. En förteckning över dessa handlingar ska offentliggöras i protokollen från parlamentets sammanträden.

Utan att det påverkar tillämpningen av första stycket, ska ledamöter och politiska grupper ha direkt tillgång till parlamentets interna datasystem för att konsultera alla förberedande handlingar som inte är sekretessbelagda (förslag till betänkanden, förslag till rekommendationer, förslag till yttranden, arbetsdokument och ändringsförslag som lagts fram i utskott).

⁽¹⁶⁾ Förlängd genom Europaparlamentets beslut av den 11 mars 2009.

*Artikel 149***Fördelning av talartid samt talarlista**

1. Talmanskonferensen kan föreslå parlamentet att talartid fördelas för en bestämd debatt. Parlamentet ska utan debatt fatta beslut om ett sådant förslag.

2. Ingen ledamot har rätt att yttra sig om inte talmannen tilldelat ledamoten ordet. Ledamöterna ska tala från sina platser och rikta sig till talmannen. Om en talare avviker från ämnet ska talmannen återkalla talaren till ordningen.

3. Talmannen får för den första delen av en debatt fastställa en talarlista med en eller flera omgångar talare från varje politisk grupp som önskar yttra sig – vilket ska ske i turordning efter gruppernas storlek – samt en grupplös ledamot.

4. Talartiden för denna del av debatten ska fördelas i enlighet med följande kriterier:

- a) En första del av talartiden ska fördelas lika mellan alla politiska grupper.
- b) En andra del ska fördelas mellan de politiska grupperna i proportion till deras sammanlagda antal ledamöter.
- c) De grupplösa ledamöterna ska tilldelas en sammanlagd talartid som baseras på de delar som respektive politisk grupp tilldelas enligt a och b.

5. Avsätts en gemensam talartid för flera punkter på föredragningslistan, ska de politiska grupperna underrätta talmannen om hur stor del av talartiden som de avser att använda för varje enskild punkt. Talmannen ska se till att dessa talartider respekteras.

6. Den resterande debatttiden ska inte fördelas i förväg. I stället ska talmannen i regel ge ledamöter ordet i högst en minut. Talmannen ska så långt möjligt se till att talare från olika politiska åsiktsriktningar och från olika medlemsstater får ordet i turordning.

7. På begäran kan företrädare ges åt ordföranden eller föredraganden i det ansvariga utskottet och åt gruppordförande som önskar tala på gruppens vägnar, eller åt talare som ersätter dessa.

8. Talmannen får ge ordet till ledamöter som genom att hålla upp ett blått kort visar att de vill ställa en fråga på högst en halv

minut till en annan ledamot under dennes anförande, om talaren godtar detta och talmannen anser att detta inte kommer att störa debatten.

9. Talartiden för inlägg om sammanträdesprotokollen, procedurfrågor, ändringar till det slutgiltiga förslaget till föredragningslista eller till föredragningslistan får inte överstiga en minut.

10. Utan att det påverkar talmannens övriga disciplinära befogenheter kan talmannen från det fullständiga förhandlingsreferatet avföra anföranden och inlägg från ledamöter som inte tilldelats ordet eller som överskridit den tilldelade talartiden.

11. Kommissionen och rådet ska som regel ha rätt att yttra sig i en debatt om ett betänkande direkt efter det att betänkandet har lagts fram av föredraganden. Kommissionen, rådet och föredraganden får höras igen, särskilt för att bemöta uttalanden från ledamöterna.

12. Ledamöter som inte yttrat sig under en debatt får, högst en gång per sammanträdesperiod, lämna in en skriftlig förklaring på högst 200 ord som ska bifogas protokollet från debatten.

13. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 230 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska talmannen försöka komma överens med kommissionen, rådet och Europeiska rådets ordförande om en lämplig fördelning av talartiden för dessa.

*Artikel 150***Anföranden på en minut**

Under högst 30 minuter vid varje sammanträdesperiods första sammanträde ska talmannen tilldela de ledamöter ordet som önskar göra anföranden för att uppmärksamma parlamentet på en fråga av politisk vikt. Talartiden för var och en av ledamöterna får inte överskrida en minut. Talmannen kan besluta att tillåta ytterligare en sådan period senare under samma sammanträdesperiod.

*Artikel 151***Personliga uttalanden**

1. En ledamot som begär att få göra ett personligt uttalande ska tilldelas ordet i slutet av debatten om den punkt på föredragningslistan som behandlas, eller när protokollet från det sammanträde begäran av ordet avser ska justeras.

Ledamoten i fråga får inte yttra sig i sakfrågan utan ska begränsa sitt inlägg till att bemöta yttranden som under debattens gång fällt om ledamotens person eller påståenden om ledamotens åsikter eller för att tillrättalägga sina egna tidigare yttranden.

2. Ett personligt uttalande får inte överstiga tre minuter om inte kammaren beslutar annorlunda.

KAPITEL 4

Åtgärder vid ledamöters överträdelse av ordningsreglerna

Artikel 152

Omedelbara åtgärder

1. Varje ledamot som uppträder störande under ett sammanträde eller uppträder på ett sätt som strider mot tillämpliga bestämmelser i artikel 9 ska kallas till ordningen av talmannen.

2. Om förseelsen upprepas ska talmannen återigen kalla ledamoten till ordningen, och saken ska föras till sammanträdesprotokollet.

3. Vid upprepat störande uppträdande eller om ytterligare förseelser begås kan talmannen förbjuda ledamoten att ta till orda eller uppmana ledamoten att lämna plenisalen för återstoden av sammanträdet. Vid synnerligen grova ordningsförseelser kan talmannen omedelbart uppmana ledamoten att lämna plenisalen utan att dessförinnan än en gång ha återkallat till ordningen. Generalsekreteraren ska utan dröjsmål se till att denna disciplinära åtgärd verkställs med hjälp av vaktmästarna och vid behov med hjälp av parlamentets säkerhetstjänst.

4. Om ett störande uppträdande hotar att förhindra överläggningarna får talmannen, för att återställa ordningen, avbryta sammanträdet under en viss tid eller avsluta detsamma. Kan talmannen inte göra sig hörd ska talmannen lämna ordförandeplatsen, vilket avslutar sammanträdet. Talmannen är den som kallar till fortsatt sammanträde.

5. De befogenheter som fastställs i punkterna 1–4 ska i tillämpliga delar tillkomma organens, utskottens och delegationernas mötesordförande enligt vad som anges i arbetsordningen.

6. I förekommande fall och beroende på hur allvarlig överträdelsen av ordningsreglerna är kan mötesordföranden senast vid nästkommande sammanträdesperiod eller berörda organs, utskotts eller delegations nästkommande sammanträde uppmana talmannen att tillämpa artikel 153.

Artikel 153

Påföljder

1. Vid synnerligen grova fall av störande uppträdande eller försök att störa parlamentets överläggningar som står i strid med de principer som fastställs i artikel 9 kan talmannen, efter

att ha hört den berörda ledamoten, fatta ett motiverat beslut om lämpliga påföljder och meddela detta beslut till den berörda ledamoten samt ordförandena för de organ, utskott och delegationer som ledamoten tillhör innan kammaren informeras om beslutet.

2. Hänsyn bör tas till om sådant uppträdande manifesterats vid enstaka eller upprepade tillfällen eller ständigt upprepas och hur allvarlig överträdelsen är, med beaktande av de riktlinjer som bifogas denna arbetsordning ⁽¹⁷⁾.

3. Sådana påföljder kan bestå av en eller flera av följande åtgärder:

a) Prickning.

b) Indragning av dagtraktamentet under två till tio dagar.

c) Utan att det inverkar på rätten att rösta i kammaren, och under förutsättning att ordningsreglerna följs strikt, tidsbegränsad avstängning från deltagande i samtliga eller vissa av parlamentets eller något av dess organs, utskotts eller delegationers verksamhet under två till tio på varandra följande sammanträdesdagar.

d) Framläggande till talmanskonferensen, i enlighet med artikel 19, av ett förslag om avstängning eller entledigande från ett eller flera av de uppdrag till vilka ledamoten har valts.

Artikel 154

Internt förfarande för överklagande

Senast två veckor efter att ha underrättats om den av talmannen beslutade påföljden kan den berörda ledamoten lämna in ett internt överklagande till presidiet, vilket får till följd att påföljden tills vidare inte ska tillämpas. Presidiet kan senast fyra veckor efter att överklagandet inkommit upphäva, fastställa eller reducera påföljden, utan att detta påverkar ledamotens externa överklaganderättigheter. Om presidiet inte fattar beslut inom angiven tid ska påföljden anses som ogiltig.

⁽¹⁷⁾ Se bilaga XVI.

KAPITEL 5

Beslutsförhet och omröstning**Artikel 155****Beslutsförhet**

1. Parlamentet har rätt att hålla överläggningar, fastställa föredragningslista och justera sammanträdesprotokoll oavsett antalet närvarande ledamöter.

2. Beslutsförhet föreligger om en tredjedel av parlamentets ledamöter är närvarande i plenisalen.

3. Alla omröstningar är giltiga oavsett antalet deltagare i en omröstning, såvida inte talmannen i samband med omröstningen, till följd av en begäran gjord av minst 40 ledamöter innan omröstningen inletts, förklarar att beslutsförhet inte föreligger. Om omröstningen visar att beslutsförhet inte föreligger, ska omröstningen tas upp på föredragningslistan till nästföljande sammanträde.

En begäran om fastställandet av huruvida beslutsförhet föreligger måste framställas av minst 40 ledamöter. En begäran på en politisk gruppns vägnar är inte tillåtlig.

När omröstningsresultatet fastställs ska hänsyn tas dels till antalet närvarande ledamöter i kammaren i enlighet med punkt 2, dels till antalet ledamöter som begärt ett fastställande av beslutsförhet i enlighet med punkt 4. Det elektroniska omröstningssystemet får inte användas för detta syfte. Plenisalens dörrar får inte stängas.

Om antalet närvarande ledamöter inte uppgår till det antal som krävs för beslutsförhet, ska talmannen inte tillkännage omröstningsresultatet utan förklara att beslutsförhet inte föreligger.

Punkt 3 sista meningen ska inte tillämpas vid omröstningar om procedurfrågor utan endast vid omröstningar om sakfrågor.

4. Ledamöter som begärt ett fastställande av beslutsförhet ska räknas som närvarande enligt punkt 2, även om de inte längre befinner sig i plenisalen.

Ledamöter som begärt att beslutsförheten ska fastställas ska vara närvarande i plenisalen när denna begäran framställs.

5. Om färre än 40 ledamöter är närvarande, har talmannen rätt att förklara att beslutsförhet inte föreligger.

Artikel 156**Ingivande och framläggande av ändringsförslag**

1. Ansvarigt utskott, en politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan inge ändringsförslag för behandling i kammaren.

Ändringsförslag ska inges skriftligen och vara undertecknade av förslagsställarna.

Ändringsförslag till texter som avser lagstiftning enligt artikel 43.1 kan förses med en kort motivering. Förslagsställaren ska ansvara för motiveringen som inte ska gå till omröstning.

2. Om inte annat följer av de begränsningar som anges i artikel 157 kan ett ändringsförslag syfta till att ändra vilken del som helst av en text och till att stryka, tillföra eller ersätta ord eller siffror.

Med "text" avses i denna artikel och i artikel 157 hela den samlade textmassan i ett resolutionsförslag, förslag till lagstiftningsresolution, förslag till beslut eller förslag till lagstiftningsakt.

3. Talmannen ska fastställa en tidsfrist för ingivande av ändringsförslag.

4. Ett ändringsförslag kan under debatten läggas fram av förslagsställaren eller av varje annan ledamot som förslagsställaren utsett till ersättare.

5. Om en förslagsställare drar tillbaka sitt ändringsförslag ska detta bortfalla, såvida det inte genast övertas av en annan ledamot.

6. Ändringsförslag ska gå till omröstning först efter det att de tryckts och delats ut på alla officiella språk, såvida inte kammaren beslutar annorlunda. Kammaren kan inte fatta ett sådant beslut om minst 40 ledamöter motsätter sig detta. Kammaren ska undvika att fatta beslut som skulle leda till att ledamöter som använder ett visst språk missgynnas på ett oacceptabelt sätt.

När färre än 100 ledamöter är närvarande kan kammaren inte fatta ett sådant beslut om minst en tiondel av de närvarande ledamöterna motsätter sig detta.

Muntliga ändringsförslag som läggs fram i ett utskott kan gå till omröstning, såvida inte någon av utskottets ledamöter motsätter sig detta.

Artikel 157**Ändringsförslags tillåtlighet**

1. Ett ändringsförslag är otillåtligt i följande fall:

a) Det har inte något direkt samband med den text som det syftar till att ändra.

b) Det är avsett att stryka eller ersätta texten i sin helhet.

c) Det är avsett att ändra fler än en av de enskilda artiklarna eller punkterna i den text som berörs. Denna bestämmelse ska inte tillämpas vid kompromissändringsförslag eller ändringsförslag som avser att ändra ett visst ord eller en viss formulering på exakt samma sätt genom hela texten.

d) Det fastslås att ordalydelsen i den text som ändringsförslaget avser, på åtminstone ett av de officiella språken, inte kräver någon ändring. I sådana fall ska talmannen tillsammans med berörda parter söka nå en tillfredsställande språklig lösning.

2. Ett ändringsförslag bortfaller om det är oförenligt med tidigare fattade beslut om samma text vid samma omröstning.

3. Talmannen ska avgöra om ett ändringsförslag är tillåtligt.

Talmannens beslut enligt punkt 3 angående ändringsförslags tillåtlighet ska inte uteslutande grundas på bestämmelserna i punkt 1 och 2 i denna artikel utan på bestämmelserna i arbetsordningen i allmänhet.

4. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter får inte ett alternativt förslag till resolution som avser att ersätta ett resolutionsförslag i ett utskottsbetänkande som inte avser lagstiftning.

I så fall får gruppen eller de berörda ledamöterna inte inge ändringsförslag till utskottets resolutionsförslag. Ett sådant alternativt förslag till resolution får inte vara längre än utskottets resolutionsförslag. Resolutionsförslaget ska gå till omröstning i en enda omröstning och utan ändringsförslag.

Artikel 110.4 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 158

Omröstningar

1. Omröstningar om betänkanden ska förrättas i följande ordning:

a) Omröstning om eventuella ändringsförslag till det förslag som behandlas i det ansvariga utskottets betänkande.

b) Omröstning om hela förslaget – ändrat eller inte.

c) Omröstning om ändringsförslag till resolutionsförslag eller till förslag till lagstiftningsresolutioner.

d) Omröstning om hela resolutionsförslaget eller förslaget till lagstiftningsresolution (slutomröstning).

Parlamentet ska inte rösta om betänkandets motivering.

2. Följande förfarande ska tillämpas vid andra behandlingen:

a) Har inget förslag om att avvisa eller ändra rådets ståndpunkt lagts fram, ska den gemensamma ståndpunkten anses godkänd, i enlighet med artikel 72.

b) Omröstning om avvisning av rådets ståndpunkt ska förrättas före omröstning om eventuella ändringsförslag (se artikel 65.1).

c) Har flera ändringsförslag till rådets ståndpunkt lagts fram, ska omröstning om dessa förrättas i den ordning som fastställs i artikel 161.

d) Om parlamentet har röstat om förslag till ändring av rådets ståndpunkt, kan ytterligare en omröstning om hela förslaget endast förrättas i enlighet med artikel 65.2.

3. Förfarandet i artikel 69 ska tillämpas vid tredje behandlingen.

4. Vid omröstningar om lagstiftningstexter och resolutionsförslag som inte avser lagstiftning, ska de delar som rör det egentliga innehållet gå till omröstning först. Först därefter ska eventuella beaktandedel och skäl gå till omröstning. Om ett ändringsförslag är oförenligt med ett tidigare omröstningsresultat ska det bortfalla.

5. Utskottets föredragande är den ende ledamot som får yttra sig i samband med omröstningen och endast för att kortfattat redovisa sitt utskotts ståndpunkter angående de ändringsförslag som omröstningen gäller.

Artikel 159

Lika röstetal

1. Uppkommer lika röstetal i en omröstning enligt artikel 158.1 b eller 158.1 d, ska förslaget i sin helhet återförvisas till utskottet. Detta ska även gälla omröstningar enligt artiklarna 3 och 7 och slutomröstningar enligt artiklarna 186 och 198, varvid förslaget i de två sistnämnda fallen ska återförvisas till talmanskonferensen.

2. Uppkommer lika röstetal vid en omröstning om föredragningslistan i sin helhet (artikel 140), protokollet i sin helhet (artikel 179) eller vid en delad omröstning enligt artikel 163, ska texten anses antagen.

3. I alla övriga fall av lika röstetal ska texter eller förslag som gått till omröstning anses förkastade, utan att det påverkar tillämpningen av de artiklar som föreskriver kvalificerad majoritet.

Artikel 160

Grundläggande principer för omröstningen

1. Omröstning om ett betänkande ska förrättas på grundval av en rekommendation från det ansvariga utskottet. Utskottet kan delegera denna uppgift till sin ordförande eller föredragande.

2. Utskottet kan rekommendera att en gemensam omröstning förrättas om alla eller flera av ändringsförslagen och att dessa ska antas, förkastas eller utgå.

Utskottet kan även lägga fram kompromissändringsförslag.

3. Om det ansvariga utskottet rekommenderar en gemensam omröstning om ändringsförslag, ska den gemensamma omröstningen förrättas först.

4. Om det ansvariga utskottet lägger fram ett kompromissändringsförslag, ska omröstning om kompromissändringsförslaget förrättas först.

5. Omröstning om ändringsförslag för vilka namnupprop har begärts, ska förrättas separat.

6. Delad omröstning ska inte tillåtas vid en gemensam omröstning eller en omröstning om ett kompromissändringsförslag.

Artikel 161

Omröstningsordning vid ändringsförslag

1. Ändringsförslag har företräde framför den text de avser och ska gå till omröstning före den texten.

2. Om två eller flera ändringsförslag, som ömsesidigt utesluter varandra, har lagts fram till samma textavsnitt, ska det ändringsförslag som avviker mest från den ursprungliga texten ha företräde och vara det som först går till omröstning. Antas det ändringsförslaget ska de övriga ändringsförslagen anses ha förkastats. Förkastas det ska omröstning förrättas om det ändringsförslag som står närmast i tur, och på samma sätt för vart och ett av de återstående ändringsförslagen. Råder det tvekan om den inbördes ordningen, ska denna avgöras av talmannen. Om samtliga ändringsförslag förkastats ska den ursprungliga texten anses antagen om inte särskild omröstning begärts inom föreskriven tid.

3. Talmannen kan låta den ursprungliga texten gå till omröstning först, eller låta ett ändringsförslag, som står närmare den ursprungliga texten än det ändringsförslag som avviker mest gå till omröstning före det förslaget.

Om endera av dessa erhåller majoritet bortfaller alla övriga ändringsförslag som avser samma text.

4. I undantagsfall kan det på förslag av talmannen förrättas omröstning om ändringsförslag som lagts fram efter det att debatten avslutats, om ändringsförslagen är kompromissändringsförslag eller om tekniska problem föreligger. Talmannen ska inhämta kammarens godkännande till att låta sådana ändringsförslag gå till omröstning.

Talmannen ska, i enlighet med artikel 157.3, besluta om ändringsförslag är tillåtliga. Vid kompromissändringsförslag som lagts fram efter en debatts avslutande i enlighet med denna punkt, ska talmannen i varje enskilt fall besluta om ändringsförslagen är tillåtliga med hänsyn till deras kompromisskaraktär.

Följande allmänna kriterier för tillåtlighet kan tillämpas:

— *Kompromissändringsförslag får normalt inte avse de delar av texten som när fristen för att inge ändringsförslag löpt ut inte varit föremål för ändringsförslag.*

— *Kompromissändringsförslag får normalt läggas fram endast av politiska grupper, berörda utskotts ordförande eller föredragande eller författare till andra ändringsförslag.*

— *Kompromissändringsförslag innebär vanligtvis att alla andra ändringsförslag som avser samma textavsnitt ska anses ha dragits tillbaka.*

Endast talmannen kan föreslå att ett kompromissändringsförslag ska behandlas. För att ett kompromissändringsförslag ska gå till omröstning, måste talmannen inhämta kammarens godkännande genom att fråga om det finns några invändningar mot en sådan omröstning. Framförs invändningar ska kammaren besluta om frågan med en majoritet av de avgivna rösterna.

5. När ansvarigt utskott har lagt fram en rad ändringsförslag som avser samma text som betänkandet, ska talmannen låta dem gå till gemensam omröstning, såvida inte en politisk grupp eller minst 40 ledamöter begärt särskild omröstning eller andra ändringsförslag lagts fram.

6. Talmannen kan låta andra ändringsförslag gå till gemensam omröstning om de kompletterar varandra. I så fall ska talmannen tillämpa förfarandet i punkt 5. Författarna till ändringsförslag som kompletterar varandra har rätt att föreslå en gemensam omröstning.

7. Efter det att ett visst ändringsförslag har antagits eller förkastats, kan talmannen besluta att flera andra ändringsförslag med liknande innehåll eller liknande syften ska gå till gemensam omröstning. Talmannen kan i förväg inhämta kammarens medgivande.

Sådana grupper av ändringsförslag kan avse olika delar av den ursprungliga texten.

8. Om två eller flera identiska ändringsförslag läggs fram av olika personer, ska de gå till omröstning som ett enda ändringsförslag.

Artikel 162

Behandling i utskott av ändringsförslag ingivna för behandling i plenum

Om mer än 50 ändringsförslag och krav på särskild eller delad omröstning har ingetts till ett betänkande för behandling i plenum får talmannen, efter samråd med utskottsordföranden, uppmana det ansvariga utskottet att hålla ett sammanträde för att behandla dessa ändringsförslag eller krav. Endast ändringsförslag och krav på särskild eller delad omröstning som då stöds av minst en tiondel av utskottets ledamöter ska tas upp till omröstning i plenum.

Artikel 163

Delad omröstning

1. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan begära delad omröstning om ett textavsnitt som ska gå till omröstning innehåller två eller flera bestämmelser, syftar på två eller flera punkter eller kan indelas i två eller flera delar som har en egen betydelse och/eller ett eget normativt värde.

2. Begäran om delad omröstning ska göras kvällen före omröstningen, såvida inte talmannen fastställer en ny tidsfrist. Talmannen ska fatta beslut om en sådan begäran.

Artikel 164

Rösträtt

Rösträtten är personlig.

Ledamöter ska avge sina röster personligen och var för sig.

Alla överträdelse av denna artikel ska anses vara ett sådant grovt fall av störande uppträdande som avses i artikel 153.1 och ska få de rättsliga följder som anges i den artikeln.

Artikel 165

Omröstning

1. Parlamentet röstar normalt med handuppräckning.
2. Om talmannen finner att resultatet av omröstningen är oklart ska en ny omröstning äga rum med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet eller, om detta är ur funktion, genom att ledamöterna reser sig upp.

3. Omröstningsresultaten ska registreras.

Artikel 166

Slutomröstning

När omröstning sker om förslag till lagstiftningsakt, oavsett om det rör sig om en enstaka omröstning och/eller om en slutomröstning, ska parlamentet använda omröstning med namnupprop med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet.

Artikel 167

Omröstning med namnupprop

1. Utöver de fall som anges i artiklarna 106.4, 107.5 och 166 ska omröstning med namnupprop förrättas om detta skriftligen begärs av en politisk grupp eller minst 40 ledamöter kvällen före omröstningen, såvida inte talmannen fastställer en ny tidsfrist.

2. Omröstningen med namnupprop ska genomföras med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet. Om det senare av tekniska orsaker inte kan användas, ska namnuppropet ske i bokstavsordning och börja med namnet på en ledamot som tas fram genom lottdragning. Talmannen ska rösta sist.

Omröstningen sker genom att varje ledamot högt och tydligt säger "ja", "nej" eller "avstår". Vid rösträkningen ska hänsyn endast tas till de röster som avgetts för eller emot ett förslag. Talmannen ska fastställa omröstningsresultatet och tillkännage detta.

Resultatet av omröstningen ska föras till protokollet från sammanträdet. Ledamöternas namn ska föras upp i bokstavsordning efter politisk gruppstillhörighet och med angivelse av hur de röstat.

Artikel 168

Elektronisk omröstning

1. Talmannen kan när som helst besluta att de omröstningar som avses i artiklarna 165, 167 och 169 ska förrättas med elektroniskt omröstningssystem.

Om det elektroniska omröstningssystemet av tekniska orsaker inte kan användas, ska omröstningen förrättas i enlighet med artikel 165, 167.2 eller 169.

Tekniska instruktioner för användningen av det elektroniska omröstningssystemet ska fastställas av presidiet.

2. Om det elektroniska omröstningssystemet används ska resultatet registreras endast i siffror.

Om omröstning med namnupprop har begärts i enlighet med artikel 167.1, ska omröstningsresultatet emellertid registreras namn för namn och föras till protokollet från sammanträdet efter politisk gruppstillhörighet och i bokstavsordning efter ledamöternas namn.

3. Omröstning med namnupprop ska förrättas i enlighet med artikel 167.2 om en majoritet av de närvarande ledamöterna så begär. Det förfarande som beskrivs i punkt 1 i denna artikel kan användas för att avgöra om en sådan majoritet föreligger.

Artikel 169

Sluten omröstning

1. Vid utnämningar ska sluten omröstning förrättas, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 13.1, 186.1 och 191.2 andra stycket.

Endast röstsedlar med nominerade ledamöters namn ska beaktas vid räkningen av antalet avgivna röster.

2. Sluten omröstning kan även förrättas om minst en femtedel av parlamentets ledamöter så begär. En sådan begäran måste framställas innan omröstningen inleds.

Parlamentet ska förrätta sluten omröstning om en begäran om sluten omröstning framställs av minst en femtedel av parlamentets ledamöter innan omröstningen inleds.

3. En begäran om sluten omröstning har företräde framför en begäran om omröstning med namnupprop.

4. Två till åtta genom lottdragning framtagna ledamöter ska räkna de röster som avges i en sluten omröstning, förutom vid elektronisk omröstning.

Vid omröstning enligt punkt 1 får nominerade kandidater inte vara rösträknare.

Namnen på de ledamöter som deltagit i en sluten omröstning ska föras till protokollet från det sammanträde då omröstningen ägde rum.

Artikel 170

Röstförklaringar

1. När den allmänna debatten har avslutats, har varje ledamot rätt att i samband med slutomröstningen avge en muntlig

röstförklaring på högst en minut eller en skriftlig röstförklaring på högst 200 ord, vilka ska ingå i det fullständiga förhandlingsreferatet.

Varje politisk grupp har rätt att avge en röstförklaring på högst två minuter.

När den första röstförklaringen har påbörjats ska ingen ytterligare begäran om att få avge röstförklaringar beviljas.

Röstförklaringar till slutomröstning kan avges beträffande alla frågor som tagits upp i kammaren. I denna artikel avses med termen "slutomröstning" inte vilken typ av omröstning det gäller, utan den sista omröstningen beträffande en fråga.

2. Röstförklaringar ska inte tillåtas vid omröstning om procedurfrågor.

3. Om ett förslag till lagstiftningsakt eller ett betänkande är uppfört på föredragningslistan enligt artikel 138, kan ledamöter inge en skriftlig röstförklaring i enlighet med punkt 1.

Såväl muntliga som skriftliga röstförklaringar måste ha ett direkt samband med den text som är föremål för omröstning.

Artikel 171

Invändningar beträffande omröstningar

1. Talmannen ska vid varje enskild omröstning förklara omröstningen påbörjad och avslutad.

2. När talmannen har förklarat en omröstning påbörjad, har endast talmannen rätt att göra inlägg innan omröstningen är avslutad.

3. Ordningsfrågor beträffande en omröstnings giltighet kan tas upp efter det att talmannen har förklarat omröstningen avslutad.

4. När resultatet av en omröstning med handuppräkning har tillkännagetts, kan en ledamot begära att resultatet ska kontrolleras med hjälp av det elektroniska omröstningssystemet.

5. Talmannen avgör om det tillkännagivna resultatet är giltigt. Talmannens beslut är slutgiltigt.

KAPITEL 6

Procedurfrågor

Artikel 172

Förslag som rör förfaranden

1. En begäran om följande förslag som rör förfaranden ska ha företräde framför varje annan begäran om att tilldelas ordet:

- a) Förslag om avvisning av ett ärende som otillåtligt (artikel 174).
- b) Förslag om återförvisning till utskott (artikel 175).
- c) Förslag om avslutande av debatt (artikel 176).
- d) Förslag om uppskjutande av debatt och omröstning (artikel 177).
- e) Förslag om avbrytande eller avslutande av sammanträde (artikel 178).

Endast förslagsställaren samt en talare för,

en talare emot och det ansvariga utskottets ordförande eller föredragande har rätt att yttra sig om sådana förslag.

2. Talartiden får inte överstiga en minut.

Artikel 173

Ordningsfrågor

- 1. En ledamot kan tilldelas ordet för att göra talmannen uppmärksam på eventuella överträdelser av parlamentets arbetsordning. Ledamoten ska först ange vilken artikel som åsyftas.
- 2. En begäran om att ta upp en sådan ordningsfråga ska ha företräde framför varje annan begäran om att tilldelas ordet.
- 3. Talartiden får inte överstiga en minut.
- 4. Talmannen ska omedelbart fatta beslut i ordningsfrågor i enlighet med arbetsordningen och ska meddela sitt beslut omedelbart efter det att ordningsfrågan har tagits upp. Det ska inte förrättas någon omröstning om detta.
- 5. Talmannen kan i undantagsfall förklara att beslutet kommer att tillkännages senare, dock senast 24 timmar efter det att ordningsfrågan togs upp. Skjuts beslutet upp medför detta emellertid inte att debatten skjuts upp. Talmannen kan hänvisa ärendet till ansvarigt utskott.

En begäran om att ta upp en ordningsfråga ska röra den punkt på föredragningslistan som just då behandlas. En ledamot kan tilldelas ordet för att ta upp en ordningsfråga avseende ett annat ämne vid

lämplig tidpunkt, exempelvis när behandlingen av den aktuella punkten på föredragningslistan avslutats eller innan sammanträdet avbryts.

Artikel 174

Avvisning av ett ärende som otillåtligt

1. När en debatt om en bestämd punkt på föredragningslistan inleds kan förslag väckas om att avvisa denna punkt som otillåtligt. Ett sådant förslag ska omedelbart gå till omröstning.

En begäran om avvisning på grund av otillåtlighet ska anmälas till talmannen minst 24 timmar i förväg, och talmannen ska omgående informera parlamentet.

2. Godkänns förslaget ska kammaren genast fortsätta till nästa punkt på föredragningslistan.

Artikel 175

Återförvisning till utskott

1. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan begära återförvisning till utskott när föredragningslistan ska fastställas eller innan debatten inleds.

En begäran om återförvisning till utskott ska anmälas till talmannen minst 24 timmar i förväg. Talmannen ska omgående informera parlamentet.

2. En politisk grupp eller minst 40 ledamöter kan även begära återförvisning till utskott före eller under en omröstning. En sådan begäran ska tas upp till omröstning omedelbart.

3. En sådan begäran kan endast göras en gång vid var och en av dessa etapper i förfarandet.

4. Återförvisning till utskott innebär att debatten av punkten i fråga skjuts upp.

5. Kammaren kan fastställa en tidpunkt före vilken utskottet ska redogöra för sina slutsatser.

Artikel 176

Avslutande av debatt

1. Kammaren kan på förslag av talmannen eller på begäran av en politisk grupp eller minst 40 ledamöter avsluta en debatt innan samtliga talare på talarlistan tilldelats ordet. Ett sådant förslag eller en sådan begäran ska genast gå till omröstning.

2. Om förslaget godkänns eller begäran beviljas har endast en ledamot från varje politisk grupp som ännu inte haft ordet rätt att göra inlägg.

3. Efter de inlägg som avses i punkt 2 ska debatten avslutas och kammaren övergå till omröstning om punkten i fråga, såvida det inte i förväg har fastställts en tidpunkt för omröstning.

4. Ett förslag eller en begäran som förkastats respektive avslagits kan endast läggas fram på nytt vid samma debatt av talmannen.

Artikel 177

Uppskjutande av debatt och omröstning

1. Vid inledandet av en debatt om en punkt på föredragningslistan kan en politisk grupp eller minst 40 ledamöter begära att debatten skjuts upp till en viss bestämd tidpunkt. En sådan begäran ska omedelbart gå till omröstning.

En begäran om att skjuta upp debatten ska anmälas till talmannen minst 24 timmar i förväg, och talmannen ska omgående informera parlamentet.

2. Om begäran bifalls ska kammaren gå vidare till nästa punkt på föredragningslistan. Den uppskjutna debatten ska återupptas vid den tidpunkt som angetts.

3. Om begäran avslås kan den inte läggas fram på nytt under samma sammanträdesperiod.

4. Före eller under en omröstning kan en politisk grupp eller minst 40 ledamöter begära att omröstningen ska skjutas upp. En sådan begäran ska omedelbart gå till omröstning.

Beslutar parlamentet att skjuta upp en debatt till en senare sammanträdesperiod ska beslutet ange den sammanträdesperiod på vars föredragningslista debatten ska tas upp, varvid föredragningslistan till den sammanträdesperioden ovillkorligen ska upprättas i enlighet med artiklarna 137 och 140.

Artikel 178

Avbrytande eller avslutande av sammanträde

Ett sammanträde kan avbrytas eller avslutas under en debatt eller omröstning, om parlamentet på förslag av talmannen eller på begäran av en politisk grupp eller minst 40 ledamöter så beslutar. Ett sådant förslag eller en sådan begäran ska omedelbart gå till omröstning.

KAPITEL 7

Dokumentation av sammanträden

Artikel 179

Protokoll

1. Protokollet från varje sammanträde, med uppgifter om parlamentets förfaranden och beslut och namnen på talarna, ska delas ut minst en halvtimme före inledningen av det därpå följande sammanträdes eftermiddagsblock.

Som "beslut" i denna bestämmelse avses i samband med ett lagstiftningsförfarande även alla av parlamentet antagna ändringsförslag, även om kommissionsförslaget eller rådets ståndpunkt till slut förkastats eller avvisas i enlighet med artikel 56.1 eller artikel 65.3.

2. Vid inledningen av varje sammanträdes eftermiddagsblock ska talmannen förelägga kammaren protokollet från föregående sammanträde för justering.

3. Om invändningar framförs mot protokollet ska kammaren avgöra huruvida de föreslagna ändringarna ska beaktas. Ingen ledamot får yttra sig i frågan i mer än en minut.

4. Protokollet ska undertecknas av talmannen och generalsekreteraren och förvaras i parlamentets arkiv. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 180

Antagna texter

1. Texter som parlamentet antagit ska offentliggöras omedelbart efter omröstningen. De ska föreläggas kammaren tillsam-

mans med det relevanta sammanträdesprotokollet och förvaras i parlamentets arkiv.

2. Texter som parlamentet antagit ska genomgå en juridisk och språklig slutgranskning under ansvar av talmannen. När sådana texter antas efter en överenskommelse mellan parlamentet och rådet ska slutgranskningen göras av de båda institutionerna, som ska verka i nära samarbete och gemensamt samförs tånd.

3. Förfarandet i artikel 216 ska tillämpas när det, för att säkra textens enhetlighet och kvalitet i enlighet med parlamentets vilja, krävs anpassningar som inte bara handlar om rättelser av tryckfel eller rättelser för att samtliga språkversioner ska ges en enhetlig utformning, bli språkligt korrekta och terminologiskt konsekventa.

4. De ståndpunkter som parlamentet antagit enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska utformas som konsoliderade texter. I fall där överenskommelser med rådet inte låg till grund för parlamentets omröstning ska eventuella ändringar som antagits markeras i den konsoliderade texten.

5. Efter slutgranskningen ska de antagna texterna undertecknas av talmannen och av generalsekreteraren och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 181

Fullständigt förhandlingsreferat

1. För varje sammanträde ska ett fullständigt förhandlingsreferat upprättas på alla officiella språk.
2. Talare ska återlämna rättelser av utskrifter av sina anföranden till sekretariatet inom en vecka.
3. Det fullständiga förhandlingsreferatet ska offentliggöras som bilaga till *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. Ledamöter kan begära att utdrag från det fullständiga förhandlingsreferatet ska översättas med kort varsel.

Artikel 182

Audiovisuell upptagning av förhandlingar

Omedelbart efter sammanträdet ska en audiovisuell upptagning av förhandlingarna, inklusive ljudinspelningar från alla tolkbås, produceras och göras tillgänglig via Internet.

AVDELNING VII

UTSKOTT, UNDERSÖKNINGSKOMMITTEÉR OCH DELEGATIONER

KAPITEL 1

Utskott och undersökningskommittéer – tillsättning och ansvarsområden

Artikel 183

Tillsättning av ständiga utskott

Parlamentet ska på förslag från talmanskonferensen tillsätta ständiga utskott vars ansvarsområden fastställs i en bilaga till denna arbetsordning ⁽¹⁸⁾. Val av utskottsledamöter ska äga rum vid den första sammanträdesperioden efter nyval till parlamentet och på nytt två och ett halvt år därefter.

Ständiga utskotts ansvarsområden kan fastställas vid en annan tidpunkt än när dessa utskott tillsätts.

Artikel 184

Tillsättning av särskilda utskott

Parlamentet kan när som helst på förslag från talmanskonferensen tillsätta särskilda utskott, vars ansvarsområden, sammansättning och mandatperioder ska fastställas vid samma tidpunkt som beslut om deras tillsättning fattas. Mandatperioden får vara högst tolv månader, såvida inte parlamentet vid denna periods utgång förlänger den.

Eftersom särskilda utskotts ansvarsområden, sammansättning och mandatperioder fastställs vid samma tidpunkt som dessa utskott tillsätts, kan parlamentet inte vid en senare tidpunkt besluta att ändra ansvarsområdena genom att begränsa eller utvidga dessa.

Artikel 185

Undersökningskommittéer

1. Parlamentet kan på begäran av en fjärdedel av ledamöterna tillsätta en undersökningskommitté för att utreda påstådda överträdelser av unionsrätten eller fall av missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten, oavsett om den som har gjort sig skyldig till överträdelsen är en av Europeiska unionens institutioner eller organ, en offentlig myndighet i en medlemsstat eller en person som enligt unionsrätten har befogenhet att tillämpa denna.

Beslut om att tillsätta en undersökningskommitté ska inom en månad offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Parlamentet ska därutöver vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att beslutet får största möjliga spridning.

2. Undersökningskommitténs arbetssätt ska regleras av de bestämmelser i denna arbetsordning som rör utskott, om inte annat följer av denna artikel och Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt, vilket fogas som bilaga till denna arbetsordning ⁽¹⁹⁾.

3. I en begäran om att en undersökningskommitté ska tillsättas ska det anges vad som ska utredas och den ska innehålla en detaljerad redogörelse för de skäl som motiverar undersökningen. På förslag av talmanskonferensen ska parlamentet fatta beslut om huruvida undersökningskommittén ska tillsättas och hur den i så fall ska vara sammansatt. Beslut om sammansättning ska fattas i enlighet med artikel 186.

4. Undersökningskommittén ska avsluta sitt arbete genom att lägga fram en rapport inom tolv månader. Parlamentet kan två gånger besluta att förlänga denna tidsfrist med ytterligare tre månader.

Endast ordinarie ledamöter, eller i deras frånvaro de ständiga suppleanterna, har rösträtt i en undersökningskommitté.

5. Undersökningskommittén ska välja sin ordförande och två vice ordförande samt en eller flera föredragande. Undersökningskommittén får dessutom inom ramen för sin verksamhet anförtro uppgifter, uppdrag och särskilda befogenheter åt sina medlemmar, som sedan ska avlägga en utförlig rapport.

Mellan sammanträdena ska presidiet i brådskande fall eller när det är nödvändigt utöva undersökningskommitténs befogenheter, vilket ska godkännas vid nästföljande sammanträde.

⁽¹⁸⁾ Se bilaga VII.

⁽¹⁹⁾ Se bilaga IX.

6. Om en undersökningskommitté anser att någon av dess rättigheter inte har respekterats, ska den föreslå talmannen att vidta lämpliga åtgärder.

7. En undersökningskommitté kan vända sig till sådana institutioner eller personer som avses i artikel 3 i det beslut som avses i punkt 2 i syfte att genomföra utfrågningar eller inhämta handlingar.

Kostnader för resa och uppehålle för ledamöter och tjänstemän vid unionens institutioner och organ ska täckas av dessa institutioner och organ. Kostnader för resa och uppehålle för andra personer som hörs av en undersökningskommitté ska ersättas av Europaparlamentet enligt gällande villkor för utfrågning av experter.

De personer som hörs av en undersökningskommitté kan åberopa de rättigheter som de skulle ha såsom vittnen inför en domstol i sitt hemland. De ska informeras om dessa rättigheter innan de hörs av undersökningskommittén.

Beträffande de språk som ska användas ska undersökningskommittén tillämpa bestämmelserna i artikel 146. Kommitténs presidium kan emellertid

- begränsa tolktjänsterna till att endast omfatta deltagarnas officiella språk, om detta bedöms som nödvändigt av sekretessskäl,
- besluta om att mottagna handlingar ska översättas, för att på så sätt se till att undersökningskommittén kan utföra sin uppgift på ett snabbt och effektivt sätt samtidigt som eventuell sekretess respekteras.

8. Ordföranden i en undersökningskommitté ska i samarbete med presidiet se till att eventuell sekretess respekteras och att ledamöterna vederbörligen informeras om detta.

Ordföranden ska dessutom uttryckligen hänvisa till bestämmelserna i artikel 2.2 i ovannämnda beslut. Bestämmelserna i bilaga VIII del A till arbetsordningen ska tillämpas.

9. Vid behandling av sekretessbelagda handlingar som har vidarebefordrats, ska sådana tekniska hjälpmedel användas som kan garantera att endast de ledamöter som är ansvariga för ärendet i fråga får tillgång till dessa handlingar. Dessa ledamöter ska högtidligen förbinda sig att inte låta någon annan person få tillgång till sekretessbelagda uppgifter enligt denna artikel och att inte använda sådan information för andra ändamål än för att utarbeta sin rapport till undersökningskommittén.

Sammanträden ska hållas i lokaler som utrustats på ett sådant sätt att ingen obehörig har möjlighet till avlyssning.

10. När undersökningskommittén har slutfört sitt arbete, ska den förelägga parlamentet en rapport om de resultat den kommit fram till under arbetet. Eventuella avvikande meningar ska redovisas i enlighet med artikel 52. Rapporten ska offentliggöras.

På begäran av undersökningskommittén ska parlamentet hålla en debatt om denna rapport under den sammanträdesperiod som följer på dess framläggande.

Undersökningskommittén kan även förelägga parlamentet ett förslag till rekommendation avsett för Europeiska unionens eller medlemsstaternas institutioner och organ.

11. Talmannen ska ge ansvarigt utskott enligt bilaga VII i uppdrag att följa upp resultatet av undersökningskommitténs arbete och att om nödvändigt utarbeta ett betänkande. Talmannen ska vidta alla övriga åtgärder som bedöms vara lämpliga för att undersökningens slutsatser ska leda till konkret resultat.

Ändringsförslag får inges endast till talmanskonferensens förslag om undersökningskommittéers sammansättning (punkt 3) i enlighet med artikel 186.2.

Inga ändringsförslag får inges vad beträffar ämnet för undersökningen såsom det har fastställts av en fjärdedel av parlamentets ledamöter (punkt 3) och inte heller till den tidsfrist inom vilken en rapport ska läggas fram i enlighet med punkt 4.

Artikel 186

Utskottens och undersökningskommittéernas sammansättning

1. Val av ledamöter till utskott⁽²⁰⁾ och undersökningskommittéer ska förrättas efter nomineringar från de politiska grupperna och de grupplösa ledamöterna. Talmanskonferensen ska förelägga kammaren förslag. Utskottens sammansättning ska så långt som möjligt avspeglar parlamentets sammansättning.

Om en ledamot byter politisk grupp, ska ledamoten för återstoden av sin mandattid på två och ett halvt år behålla de platser ledamoten innehar i utskott. Om en ledamots byte av politisk grupp medför att den rättvisa fördelningen av politiska åsiktsriktningar i ett utskott rubbas, ska dock nya förslag om detta utskotts sammansättning läggas fram av talmanskonferensen enligt förfarandet i punkt 1 andra meningen, så att den enskilda ledamotens individuella rättigheter garanteras.

⁽²⁰⁾ Med utskott avses även undersökningskommittéer i resten av detta kapitel.

Vid upprätthållandet av det storleksmässiga förhållandet av kommitteplatser mellan de politiska grupperna ska närmaste lämpliga heltal användas. Om en grupp beslutar att inte ha några platser i ett visst utskott ska platserna i fråga förbli vakanta och utskottet minska i storlek i motsvarande omfattning. De politiska grupperna får inte utbyta platser sinsemellan.

2. Ändringsförslag till talmanskonferensens förslag är endast tillåtliga om de inges av minst 40 ledamöter. Kammaren ska förrätta sluten omröstning om sådana förslag.

3. Ledamöter som föreslås av talmanskonferensen, eventuellt efter ändringar enligt punkt 2, ska anses valda.

4. Om en politisk grupp underlåter att inom en av talmanskonferensen fastställd tidsfrist inge nomineringar till ledamöter av en undersökningskommitté i enlighet med punkt 1, ska talmanskonferensen endast förelägga parlamentet de nomineringar som ingetts före utgången av denna tidsfrist.

5. Talmanskonferensen kan, med de berörda ledamöternas godkännande och med beaktande av punkt 1, besluta att tillfälligt fylla en vakant plats.

6. Alla sådana ändringar ska föreläggas kammaren för godkännande vid det följande sammanträdet.

Artikel 187

Suppleanter

1. De politiska grupperna och de grupplösa ledamöterna kan till varje utskott utse ett antal ständiga suppleanter, vars antal ska svara mot det antal ordinarie ledamöter som företräder de olika grupperna och de grupplösa ledamöterna i respektive utskott. Talmannen ska underrättas om detta. Ständiga suppleanter har rätt att närvara och yttra sig vid utskottssammanträden och, i en ordinarie ledamots frånvaro, delta i omröstningar.

2. Om en ordinarie ledamot är frånvarande och ständiga suppleanter antingen inte har utsetts eller är frånvarande, kan den ordinarie ledamoten välja att låta sig företrädas av en annan ledamot från samma politiska grupp, vilken har rätt att rösta på den ordinarie ledamotens vägnar. Namnet på företrädaren ska anmälas till utskottsordföranden före omröstningen.

Punkt 2 ska i tillämpliga delar gälla även för de grupplösa ledamöterna.

Den i förväg avgivna anmälan som avses i punkt 2 sista meningen måste inges innan debatten avslutas eller innan omröstningen inleds om den eller de punkter vid vilka den ordinarie ledamoten låter sig ersättas.

* * *

Dessa bestämmelser omfattas av två principer som klargörs av följande text:

— En politisk grupp kan inte ha flera ständiga suppleanter i ett utskott än den har ordinarie ledamöter.

— Endast politiska grupper har rätt att utse ständiga suppleanter, och det enda villkoret är att talmannen underrättas om detta.

Detta innebär följande:

— För att vara ständig suppleant måste en ledamot vara medlem i en viss politisk grupp.

— Om antalet ordinarie ledamöter som en grupp har i ett utskott ändras, kommer det maximala antal suppleanter som denna grupp kan utse att ändras i motsvarande mån.

— Om en ledamot byter politisk grupp har ledamoten inte rätt att behålla det uppdrag som ständig suppleant som ledamoten innehade som medlem av sin ursprungliga grupp.

— Under inga omständigheter får en utskottsledamot vara suppleant för en ledamot som tillhör en annan politisk grupp.

Artikel 188

Utskottens ansvarsområden

1. Ständiga utskott ska behandla ärenden som hänvisas till dem av kammaren eller, under ett sessionsuppehåll, av talmannen på talmanskonferensens vägnar. Särskilda utskotts och undersökningskommittéers ansvarsområden ska fastställas när utskotten eller kommittéerna tillsätts. De har inte rätt att avge yttranden till andra utskott.

(Se tolkningen till artikel 184.)

2. Om ett ständigt utskott förklarar att ett ärende inte hör till dess ansvarsområde, eller om en ansvarsvist uppstår mellan två eller flera ständiga utskott, ska ansvarsfrågan hänskjutas till talmanskonferensen senast fyra arbetsveckor efter det att ärendets hänvisning till utskott har tillkännagetts i kammaren.

Talmanskonferensen ska fatta beslut inom sex veckor på grundval av en rekommendation från utskottsordförandekonferensen, eller, om ingen sådan rekommendation föreligger, från dess ordförande. Om talmanskonferensen inte har fattat ett beslut inom denna frist ska rekommendationen anses vara godkänd.

Utskottsordförandena kan ingå avtal med andra utskottsordförande angående fördelningen av ett ärende till ett visst utskott, om nödvändigt efter att tillstånd har erhållits att inleda ett förfarande med associerade utskott i enlighet med artikel 50.

3. Om två eller flera ständiga utskott är ansvariga i ett ärende ska ett utskott utses till ansvarigt utskott och de övriga till rådgivande utskott.

Ett ärende får dock inte samtidigt hänvisas till fler än tre utskott, såvida det inte på goda grunder beslutas att denna regel ska frångås i enlighet med bestämmelserna i punkt 1.

4. Två eller flera utskott eller underutskott kan gemensamt behandla ärenden som hör till deras ansvarsområden, men de har inte rätt att fatta beslut.

5. Alla utskott kan med presidiets godkännande ge en eller flera av sina ledamöter ett studie- eller informationsuppdrag.

Artikel 189

Utskott med ansvar för valprovning

Bland de utskott som tillsatts i överensstämmelse med bestämmelserna i denna arbetsordning ska ett utskott ha ansvaret för att granska bevis om val av ledamöter och bereda beslut om alla invändningar om huruvida ett val är giltigt.

Artikel 190

Underutskott

1. Efter att först ha inhämtat talmanskonferensens medgivande kan ett ständigt eller särskilt utskott, om dess arbete så kräver, tillsätta ett eller flera underutskott och samtidigt fastställa dessa underutskotts sammansättning i enlighet med artikel 186 och deras ansvarsområden. Underutskott ska inge rapporter till det utskott som tillsatt dem.

2. Det förfarande som gäller för utskott ska även gälla för underutskott.

3. Suppleanter har rätt att närvara vid underutskottssammanträden på samma villkor som vid utskottssammanträden.

4. Denna artikel ska tillämpas på ett sådant sätt att beroendeförhållandet mellan ett underutskott och det utskott som tillsatt det garanteras. Därför ska alla ordinarie ledamöter i ett underutskott väljas bland de ledamöter som sitter i huvudutskottet.

Artikel 191

Utskottspresidium

1. Vid det första utskottssammanträdet efter det att val av utskottsledamöter har förrättats i enlighet med artikel 186 ska utskottet i separata omröstningar välja ett presidium bestående av en ordförande och flera vice ordförande. Det antal vice ordförande som ska väljas ska fastställas av parlamentet på förslag från talmanskonferensen.

Denna bestämmelse utgör inte hinder för ordföranden för huvudutskottet att låta ordförandena för underutskotten delta i arbetet i presidiet, eller att tillåta att de är ordförande vid debatter om de särskilda frågor som behandlas av de berörda underutskotten, förutsatt att detta sätt att förfara i sin helhet granskas och godkänns av presidiet.

2. Om antalet kandidater svarar mot antalet lediga platser, får valet ske med acklamation.

Om detta inte är fallet, eller på begäran av en sjättedel av utskottets ledamöter, ska valet ske med sluten omröstning.

Om det endast finns en kandidat, ska valet ske med en absolut majoritet av de avgivna rösterna, som avgivna röster ska endast räknas, röster för och emot.

Om det finns fler än en kandidat i den första valomgången, ska den kandidat väljas som erhåller en absolut majoritet av de avgivna rösterna, i enlighet med föregående stycke. Vid den andra valomgången ska den kandidat som erhåller flest röster väljas. Vid lika antal röster ska den äldste kandidaten anses vald.

Om en andra valomgång krävs kan nya kandidater utses.

Artikel 192

Utskottssamordnare och skuggföredragande

1. De politiska grupperna får utse en av sina medlemmar till samordnare.

2. Utskottssamordnarna ska vid behov kallas samman av sina utskottsordföranden för att förbereda beslut som utskottet ska fatta, särskilt beslut om förfarande och om utnämning av föredragande. Utskottet får delegera ansvaret att fatta vissa beslut till samordnarna, dock inte ansvaret att fatta beslut om antagande av betänkanden, yttranden eller ändringsförslag. Vice ordförandena får inbjudas att delta som rådgivare i utskottssamordnarnas möten. Samordnarna ska sträva efter att komma överens. Om de inte kan komma överens får de fatta beslut endast med en majoritet som klart och tydligt representerar en stor majoritet i utskottet, med beaktande av antalet ledamöter i respektive grupp.

3. De politiska grupperna får för varje betänkande utse en skuggföredragande som ska följa utvecklingen beträffande betänkandet och utverka kompromisser inom utskottet på gruppens vägnar. Deras namn ska tillännas för utskotts-

ordföranden. Utskottet får på förslag av samordnarna särskilt besluta att inbegripa skuggföredragandena i arbetet med att nå överenskommelser med rådet i det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

KAPITEL 2

Utskott och undersökningskommittéer – arbetssätt

Artikel 193

Utskottssammanträden

1. Ett utskott ⁽²¹⁾ ska sammanträda på kallelse av sin ordförande eller på uppmaning av talmannen.

2. Kommissionen och rådet får delta i utskottssammanträden, om de inbjuds att delta av utskottets ordförande på utskottets vägnar.

Ett utskott får efter särskilt beslut inbjudas vem som helst att närvara och yttra sig vid ett sammanträde.

Beslut om huruvida en ledamots assistenter ska få närvara vid utskottssammanträden ska på samma sätt överlåtas till varje enskilt utskott.

Ett ansvarigt utskott får med presidiets medgivande anordna en utfrågning av experter om det anser att en sådan utfrågning är nödvändig för att på ett effektivt sätt kunna utföra sitt arbete i ett bestämt ärende.

Rådgivande utskott har rätt att närvara vid utfrågningen om de så önskar.

Bestämmelserna i denna punkt ska tolkas i enlighet med punkt 50 i ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽²²⁾.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 49.6, och om det berörda utskottet inte beslutar annorlunda, får ledamöter närvara vid sammanträden i utskott som de inte tillhör, dock utan att delta i utskottets överläggningar.

Sådana ledamöter kan emellertid av utskottet bemyndigas att i en rådgivande roll delta i utskottets arbete.

Artikel 194

Protokoll från utskottssammanträden

Protokoll från varje utskottssammanträde ska delas ut till utskottets ledamöter och föreläggas utskottet för justering.

Artikel 198

Tillsättning av interparlamentariska delegationer och delegationernas uppgifter

1. På talmanskonferensens förslag ska parlamentet tillsätta ständiga interparlamentariska delegationer samt besluta om de-

⁽²¹⁾ Med utskott avses även undersökningskommittéer i hela detta kapitel.

⁽²²⁾ Se bilaga XIV.

Artikel 195

Omröstningar i utskott

1. Alla ledamöter har rätt att inge ändringsförslag för behandling i utskott.

2. I ett utskott föreligger beslutförhet endast när minst en fjärdedel av ledamöterna är närvarande. Om en sjättedel av utskottets ledamöter innan omröstningen inleds så kräver, ska emellertid omröstningen anses giltig endast om en majoritet av utskottets ledamöter har deltagit i den.

3. Omröstningar i utskott ska ske med handuppräckning, såvida inte en fjärdedel av utskottets ledamöter begär omröstning med namnupprop. I så fall ska omröstningen ske i enlighet med artikel 167.2.

4. Utskottets ordförande har rätt att delta i överläggningar och omröstningar, men har inte utslagsröst.

5. Med beaktande av de ingivna ändringsförslagen kan utskottet, i stället för att låta förslagen gå till omröstning, uppmåna föredraganden att lägga fram ett nytt förslag i vilket så många ändringsförslag som möjligt beaktas. En ny tidsfrist ska därefter fastställas för ändringsförslag till detta förslag.

Artikel 196

Bestämmelser för plenarsammanträden som även ska gälla utskottssammanträden

Artiklarna 12, 13, 14, 17, 18, 36–44, 148, 149.2, 149.10, 152, 154, 156–159, 161, 163.1, 164, 165, 168, 169, 171–174, 177 och 178 ska i tillämpliga delar gälla även utskottssammanträden.

Artikel 197

Frågestund i utskott

Ett utskott kan hålla en frågestund om utskottet så beslutar. Varje utskott fastställer självt regler för frågestundens genomförande.

KAPITEL 3

Interparlamentariska delegationer

ras utformning och antalet ledamöter med hänsyn till delegationernas uppgifter. Val av ledamöter i delegationerna för hela valperioden ska förrättas vid den första eller andra sammanträdesperioden efter nyval till parlamentet.

2. Val av ledamöter ska förrättas efter att de politiska grupperna och de grupplösa parlamentsledamöterna ingett nomineringar till talmanskonferensen. Talmanskonferensen ska förelägga kammaren förslag som så långt det är möjligt garanterar en rättvis fördelning av medlemsstater och politiska åsiktsriktningar. Artikel 186.2, 186.3, 186.5 och 186.6 ska tillämpas.

3. Sammansättningen av delegationernas presidier ska fastställas i enlighet med det förfarande som gäller för de ständiga utskotten enligt artikel 191.

4. Kammaren ska fastställa de enskilda delegationernas allmänna befogenheter. Den får när som helst besluta att utvidga eller inskränka dessa befogenheter.

5. De genomförandebestämmelser som krävs för att delegationerna ska kunna utföra sitt arbete ska antas av talmanskonferensen på förslag av delegationsordförandekonferensen.

6. Delegationsordföranden ska överlämna en rapport om delegationens verksamhet till utskottet med ansvar för utrikes- och säkerhetsfrågor.

7. När en punkt på föredragningslistan rör en delegations ansvarsområde, ska ordföranden för delegationen ges möjlighet att höras av ett utskott. Detsamma ska gälla för utskottets ordförande eller föredragande vid en delegations sammanträden.

Artikel 199

Samarbete med Europarådets parlamentariska församling

1. Parlamentets organ, framförallt utskotten, ska samarbeta med motsvarande organ i Europarådets parlamentariska församling på de områden som är av gemensamt intresse för att på så sätt effektivisera arbetet och undvika dubbelarbete.

AVDELNING VIII

FRAMSTÄLLNINGAR

Artikel 201

Rätt att inge framställningar

1. Alla medborgare i Europeiska unionen och alla fysiska och juridiska personer som är bosatta i eller har sin hemvist eller säte i en medlemsstat har rätt att ensamma eller tillsammans med andra medborgare eller personer göra en framställning till parlamentet i en fråga som hör till Europeiska unionens verksamhetsområde och som direkt berör framställaren.

2. Framställningar till parlamentet ska vara försedda med namn, nationalitet och hemvist för varje framställare.

3. Om en framställning undertecknats av flera fysiska eller juridiska personer ska undertecknarna utse en företrädare och ställföreträdande företrädare som ska betraktas som framställarna i enlighet med denna avdelning.

2. Talmanskonferensen ska i samförstånd med behöriga organ vid Europarådets parlamentariska församling fastställa närmare föreskrifter för genomförandet av dessa bestämmelser.

Artikel 200

Gemensamma parlamentariskerkommittéer

1. Europaparlamentet kan tillsätta gemensamma parlamentariskerkommittéer tillsammans med parlamenten i stater associerade med unionen eller stater med vilka anslutningsförhandlingar har inletts.

Sådana kommittéer har rätt att utarbeta rekommendationer till de deltagande parlamenten. När det gäller Europaparlamentet ska dessa rekommendationer hänvisas till ansvarigt utskott, vilket ska lägga fram förslag om åtgärder som bör vidtas.

2. De gemensamma parlamentariskerkommittéernas allmänna befogenheter ska fastställas av Europaparlamentet och genom avtal med berört tredjeland.

3. Gemensamma parlamentariskerkommittéer ska lyda under de bestämmelser som fastställs i det aktuella avtalet. Dessa bestämmelser ska baseras på principen om jämlikhet mellan Europaparlamentets delegation och det berörda parlamentets delegation.

4. Gemensamma parlamentariskerkommittéer ska utarbeta sina egna arbetsordningar, vilka ska föreläggas Europaparlamentets presidium och berört parlaments presidium för godkännande.

5. Val av ledamöter till Europaparlamentets delegationer till gemensamma parlamentariskerkommittéer och tillsättning av delegationernas presidier ska ske i enlighet med det förfarande som fastställs för interparlamentariska delegationer.

Om ingen företrädare har utsetts ska den första undertecknaren, eller en annan lämplig person, betraktas som framställaren.

4. Var och en av framställarna kan när som helst dra tillbaka sitt stöd för framställningen.

Om samtliga framställare dragit tillbaka sitt stöd ska framställningen förlora sin giltighet.

5. Framställningar ska vara avfattade på ett av Europeiska unionens officiella språk.

Framställningar som är avfattade på ett annat språk ska endast behandlas om framställaren bifogar en översättning av innehållet på ett officiellt språk. Parlamentets korrespondens med framställaren ska ske på det officiella språk som översättningen avfattats på.

Presidiet kan besluta att framställningar och korrespondens med framställare får avfattas på andra språk som används i en medlemsstat.

6. Framställningar som uppfyller villkoren i punkt 2 ska tas upp i ett register i den ordning de tas emot. Om villkoren ovan inte uppfylls, ska framställningarna läggas till handlingarna och framställaren underrättas om skälen till detta.

7. Framställningar som upptagits i registret, ska av talmannen hänvisas till ansvarigt utskott, som först ska fastställa huruvida framställningen är tillätlig i enlighet med artikel 227 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller inte.

Om det ansvariga utskottet inte kan enas ska framställningen förklaras tillätlig om minst en fjärdedel av utskottsledamöterna så begär.

8. Framställningar som ett utskott förklarar otillåtliga ska läggas till handlingarna. Framställaren ska underrättas om beslutet och skälen till detta. I den mån det är möjligt får alternativa möjligheter till att få saken prövad rekommenderas.

9. När framställningarna har registrerats ska de som en allmän regel bli offentliga handlingar, och framställarens namn och framställningens innehåll får offentliggöras av parlamentet för att säkerställa insyn.

10. Trots vad som sägs i punkt 9 får framställaren, för att skydda sin integritet, begära att hans eller hennes namn hemlighålls, och parlamentet ska i sådana fall respektera denna begäran.

Om framställarens klagomål inte kan undersökas på grund av anonymiteten ska framställaren höras angående vilka ytterligare åtgärder som ska vidtas.

11. Framställaren får begära att framställningen beläggs med sekretess, och parlamentet ska i sådana fall vidta lämpliga åtgärder för att se till att innehållet inte offentliggörs. Framställaren ska underrättas om vilka exakta villkor som ska gälla för tillämpningen av denna bestämmelse.

12. Om utskottet anser det lämpligt kan det hänvisa ärendet till ombudsmannen.

13. Framställningar till parlamentet som ingetts av fysiska eller juridiska personer som varken är medborgare i Europeiska

unionen, bosatta i en medlemsstat eller har sin hemvist eller säte i en medlemsstat, ska registreras och arkiveras separat. En gång i månaden ska talmannen översända en förteckning över de framställningar som mottagits under föregående månad, med angivande av vilket ämne de behandlar, till utskottet med ansvar för frågor som rör prövning av framställningar, vilket kan begära att få tillgång till framställningar som det önskar pröva.

Artikel 202

Prövning av framställningar

1. Tillåtliga framställningar ska behandlas av det ansvariga utskottet inom ramen för dess normala verksamhet, antingen genom diskussion vid ett ordinarie sammanträde eller genom ett skriftligt förfarande. Framställarna kan inbjudas att delta i utskottets sammanträden om deras framställning ska diskuteras och kan också begära att få närvara. Ordföranden ska avgöra om framställarna får ta till orda.

2. Utskottet kan besluta att utarbeta ett initiativbetänkande om en tillätlig framställning, i enlighet med artikel 48.1, eller att lägga fram ett kortfattat resolutionsförslag för parlamentet, under förutsättning att talmanskonferensen inte har några invändningar. Sådana resolutionsförslag ska tas upp på dagordningen för en sammanträdesperiod som hålls senast åtta veckor efter det att de antagits av utskottet. De ska läggas fram för en enda omröstning utan debatt, såvida inte talmanskonferensen undantagsvis beslutar att tillämpa artikel 139.

Utskottet kan i enlighet med artikel 49 och bilaga VII begära yttranden från andra utskott med särskilt ansvar för den fråga som behandlas.

3. När betänkandet särskilt rör tillämpningen eller tolkningen av unionslagstiftning, eller föreslagna ändringar till befintlig lagstiftning, ska utskottet med ansvar för ärendet associeras i enlighet med artiklarna 49.1 och 50 första och andra strecksatsen. Det ansvariga utskottet ska utan omröstning godkänna förslag som gäller delar av resolutionsförslaget och som mottagits från utskottet med ansvar för ärendet, avseende tillämpningen eller tolkningen av unionslagstiftning eller ändringar till befintlig lagstiftning. Om det ansvariga utskottet inte godkänner förslagen kan det associerade utskottet lägga fram dem direkt för plenum.

4. Det ska inrättas ett elektroniskt register i vilket medborgarna kan ge eller dra tillbaka sitt stöd till framställaren genom att med sin egen elektroniska underskrift skriva på en framställning som har förklarats tillätlig och som har upptagits i registret.

5. I samband med behandlingen av framställningar eller för att utreda sakförhållanden eller finna lösningar kan utskottet anordna undersökningsresor till den medlemsstat eller region som framställningen gäller.

Deltagarna ska upprätta en rapport om varje undersökningsresa. Rapporten ska vidarebefordras till talmannen sedan den godkänts av utskottet.

6. Utskottet kan uppmana kommissionen att bistå utskottet, särskilt med närmare uppgifter om tillämpningen av eller respekten för unionsrätten, liksom med upplysningar av alla slag och handlingar som rör frågan för framställningen. Kommissionens företrädare ska uppmanas att delta i utskottets sammanträden.

7. Utskottet kan uppmana talmannen att vidarebefordra utskottets yttrande eller rekommendation till kommissionen, rådet eller till den berörda myndigheten i medlemsstaten, med begäran om åtgärd eller svar.

8. En gång varje halvår ska utskottet underrätta parlamentet om resultatet av sina överläggningar.

Utskottet ska i synnerhet underrätta parlamentet om åtgärder som kommissionen eller rådet vidtagit beträffande framställningar som parlamentet vidarebefordrat till dem.

9. Framställaren ska underrättas om det beslut som utskottet fattat och skälen till detta beslut.

När behandlingen av en tillåtlig framställning har slutförts ska ärendet betraktas som avslutat och framställaren underrättas.

Artikel 203

Tillkännagivande av framställningar

1. Framställningar uppförda i det register som avses i artikel 201.6, och de viktigaste besluten som rör det förfarande som ska tillämpas vid prövning av enskilda framställningar, ska tillkännages i kammaren vid ett sammanträde. Sådana tillkännagivanden ska föras till protokollet från sammanträdet.

2. Titel på och sammanfattning av texterna till de i registret upptagna framställningarna samt de yttranden som översänts och de viktigaste beslut som fattats i samband med behandlingen av framställningarna, ska om framställaren medger det göras tillgängliga för allmänheten i en databas. Sekretessbelagda framställningar ska förvaras i parlamentets arkiv, där de ska vara tillgängliga för alla ledamöter.

AVDELNING IX

OMBUDSMANNEN

Artikel 204

Val av ombudsmannen

1. Omedelbart efter valet av talman vid början av varje valperiod eller vid de fall som avses i punkt 8 ska talmannen begära nomineringar till ämbetet som ombudsman samt fastställa en tidsfrist för ingivandet av dessa nomineringar. Denna begäran ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Nomineringar måste ha stöd av minst 40 av parlamentets ledamöter som ska komma från minst två medlemsstater.

Varje ledamot kan endast stödja en nominering.

Nomineringarna ska innehålla alla de handlingar som krävs för att styrka att kandidaten uppfyller villkoren i föreskrifterna för utövandet av ämbetet som ombudsman.

3. Nomineringarna ska vidarebefordras till ansvarigt utskott, som kan begära att få höra kandidaterna.

Utfrågningarna ska vara öppna för parlamentets ledamöter.

4. En alfabetisk förteckning över godkända nomineringar föreläggs sedan parlamentet för omröstning.

5. Omröstningen ska vara sluten, och en majoritet av de avgivna rösterna krävs.

Om ingen kandidat har valts efter de två första valomgångarna, får endast de två kandidater som erhöll flest antal röster vid andra valomgången kvarstå som kandidater.

Vid lika röstetal ges företräde åt den äldsta kandidaten.

6. Talmannen ska innan omröstningen inleds försäkra sig om att minst hälften av parlamentets ledamöter är närvarande.

7. Den valda ombudsmannen ska omedelbart avlägga ed inför domstolen.

8. Ombudsmannen ska, såvida han eller hon inte avsätts eller avlider, utföra sina uppgifter till dess att en efterträdare övertar ämbetet.

Artikel 205

Ombudsmannens verksamhet

1. Beslutet om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning samt bestämmelserna för genomförandet av detta beslut, sådana de antagits av ombudsmannen, bifogas denna arbetsordning ⁽²³⁾ för kännedom.

⁽²³⁾ Se bilaga XI.

2. Ombudsmannen ska i enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i ovannämnda beslut underrätta parlamentet om fel och försummelser som upptäckts, och det ansvariga utskottet kan utarbeta ett betänkande om dessa. Ombudsmannen ska också i enlighet med artikel 3.8 i det beslutet överlämna en rapport om sina utredningsresultat till parlamentet vid slutet av varje session. Det ansvariga utskottet ska utarbeta ett betänkande om denna rapport, vilket ska läggas fram för debatt i kammaren.

3. Ombudsmannen kan också lämna information till ansvarigt utskott på begäran av detta eller på eget initiativ höras av det ansvariga utskottet.

Artikel 206

Avsättning av ombudsmannen

1. En tiondel av parlamentets ledamöter kan begära att ombudsmannen ska avsättas, om ombudsmannen inte längre uppfyller de krav som ställs för uppgifterna eller om ombudsmannen gjort sig skyldig till allvarlig försummelse.

2. En sådan begäran ska översändas till ombudsmannen och till ansvarigt utskott som, om en majoritet av dess ledamöter anser skälen vara välgrundade, ska förelägga parlamentet ett betänkande. Ombudsmannen ska, om han eller hon så begär, höras innan betänkandet går till omröstning. Parlamentet ska efter en debatt fatta beslut med slutna omröstning.

3. Innan omröstningen inleds ska talmannen förvissa sig om att minst hälften av parlamentets ledamöter är närvarande.

4. Om parlamentet antar förslaget om avsättning av ombudsmannen och ombudsmannen därefter inte avgår frivilligt ska talmannen, senast vid den sammanträdesperiod som följer på den vid vilken omröstningen ägde rum, vända sig till domstolen med en hemställan om att den utan dröjsmål ska förklara ombudsmannen avsatt.

Avgår ombudsmannen på egen begäran inställs detta förfarande.

AVDELNING X

PARLAMENTETS GENERALSEKRETARIAT

Artikel 207

Generalsekretariat

1. Parlamentet ska biträdas av en generalsekreterare som utses av presidiet.

Generalsekreteraren ska inför presidiet avge en högtidlig försäkran om att han eller hon kommer att utföra sina uppgifter samvetsgrant och helt opartiskt.

2. Generalsekreteraren ska leda ett sekretariat, vars sammansättning och organisation ska fastställas av presidiet.

3. Presidiet ska fastställa generalsekretariatets tjänsteförteckning och föreskrifter för tjänstemäns och övriga anställdas administrativa och ekonomiska situation.

Presidiet ska också fastställa vilka kategorier av tjänstemän och övriga anställda som helt eller delvis omfattas av artiklarna 11—13 i Europeiska unionens protokoll om immunitet och privilegier.

Talmannen ska vederbörligen underrätta Europeiska unionens berörda institutioner.

AVDELNING XI

BEFOGENHETER GÄLLANDE POLITISKA PARTIER PÅ EUROPEISK NIVÅ

Artikel 208

Talmannens befogenheter

Talmannen ska företräda Europaparlamentet i dess förbindelser med politiska partier på europeisk nivå i enlighet med artikel 20.4.

Artikel 209

Presidiets befogenheter

1. Presidiet ska besluta i frågor som gäller ansökan om finansiering inlämnad av ett politiskt parti på europeisk nivå och fördelning av anslagen mellan de stödmottagande partierna. Presidiet ska upprätta en förteckning över stödmottagare och beviljade belopp.

2. Presidiet ska besluta om eventuell indragning eller minskning av finansieringen och eventuellt återbetalning av belopp som erhållits felaktigt.

3. Efter budgetåret ska presidiet godkänna den slutliga verksamhetsrapporten och den ekonomiska redovisningen från de politiska partier som har erhållit stöd.

4. Presidiet får enligt de villkor som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2004/2003 ge tekniskt stöd till politiska partier på europeisk nivå i överensstämmelse med deras förslag. Vissa beslut om att ge tekniskt stöd får presidiet delegera till generalsekreteraren.

5. I alla de fall som avses i punkterna 1–4 ska presidiet agera på förslag av generalsekreteraren. Utom i de fall som avses i punkterna 1 och 4, ska presidiet innan det fattar beslut höra företrädare för det berörda politiska partiet. Presidiet får när som helst begära att talmanskonferensen yttrar sig.

6. Om parlamentet efter kontroll konstaterar att ett politiskt parti på europeisk nivå inte längre respekterar principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen, ska presidiet besluta att detta parti ska uteslutas från finansiering.

Artikel 210

Ansvarigt utskotts och plenums befogenheter

1. På begäran av en fjärdedel av parlamentets ledamöter, vilka ska företräda minst tre politiska grupper, ska talmannen efter diskussion med talmanskonferensen ge ansvarigt utskott i uppdrag att kontrollera om ett politiskt parti på europeisk nivå fortfarande respekterar (i synnerhet i sitt program och i sin verksamhet) de principer på vilka Europeiska unionen grundas, nämligen principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen.

2. Det ansvariga utskottet ska, innan det lägger fram ett förslag till beslut för parlamentet, höra företrädarna för det berörda politiska partiet på europeisk nivå. Det ska begära att den kommitté bestående av oavhängiga personer som avses i förordning (EG) nr 2004/2003 yttrar sig i frågan samt behandla kommitténs yttrande.

3. Parlamentet ska med en majoritet av de avgivna rösterna anta ett förslag till beslut i vilket parlamentet konstaterar huruvida det berörda politiska partiet respekterar principerna som anges i punkt 1 eller inte. Inga ändringsförslag får inges. Om förslaget till beslut inte antas med en majoritet av de avgivna rösterna ska motsatt beslut anses antaget.

4. Parlamentets beslut gäller från den dag då den begäran som avses i punkt 1 ingavs.

5. Talmannen ska företräda parlamentet i kommittén bestående av oavhängiga personer.

6. Det ansvariga utskottet ska utarbeta den i förordning (EG) nr 2004/2003 angivna rapporten om tillämpningen av den förordningen och de finansierade verksamheterna och lägga fram rapporten för kammaren.

AVDELNING XII

TILLÄMPNING OCH ÄNDRING AV ARBETSORDNINGEN

Artikel 211

Tillämpning av arbetsordningen

1. Om det uppstår tveksamheter vid tillämpningen eller tolkningen av denna arbetsordning kan talmannen hänvisa frågan till ansvarigt utskott för behandling.

Utskottens ordförande kan göra detsamma när tillämpnings- eller tolkningstveksamheter uppstår i utskottsarbetet och har samband med detta arbete.

2. Det ansvariga utskottet ska avgöra om det är nödvändigt att föreslå en ändring av arbetsordningen. I så fall ska förslaget i artikel 212 tillämpas.

3. Om det ansvariga utskottet beslutar att en tolkning av gällande arbetsordning är tillräcklig, ska det översända sin tolkning till talmannen som ska underrätta parlamentet under den påföljande sammanträdesperioden.

4. Om en politisk grupp eller minst 40 ledamöter framför invändningar mot utskottets tolkning, ska frågan gå till omröstning i parlamentet. Texten ska antas med majoritet av de avlagda rösterna, under förutsättning att minst en tredjedel av ledamöterna är närvarande. Vid avslag ska frågan återförvisas till utskottet.

5. Tolkningar som inte bestrids och tolkningar som antas av parlamentet ska i kursiv stil fogas som förklarande kommentarer till berörda artiklar i arbetsordningen.

6. Dessa tolkningar ska utgöra prejudikat för framtida tillämpning och tolkning av de berörda artiklarna.

7. Ansvarigt utskott ska regelbundet se över tolkningar och arbetsordningens artiklar.

8. När arbetsordningen ger ett bestämt antal ledamöter vissa rättigheter, ska detta antal automatiskt justeras till det närmaste hela antal som svarar mot samma procentandel av parlamentets ledamöter om parlamentets totala antal ledamöter ökar, särskilt efter en utvidgning av Europeiska unionen.

Artikel 212

Ändring av arbetsordningen

1. Alla ledamöter har rätt att föreslå ändringar av arbetsordningen och dess bilagor och dessa förslag kan vid behov vara försedda med korta motiveringar.

Sådana ändringsförslag ska översättas, tryckas, delas ut och hänvisas till ansvarigt utskott, som behandlar dem och avgör om de ska föreläggas parlamentet.

Då artiklarna 156, 157 och 161 tillämpas när kammaren behandlar ändringsförslag till arbetsordningen, ska benämningarna "den ursprungliga texten" och "ett förslag till lagstiftningsakt" i dessa artiklar betraktas som hänvisningar till gällande bestämmelser.

2. Ändringsförslag till arbetsordningen ska endast antas om de erhåller en majoritet av rösterna från parlamentets ledamöter.

3. Såvida det inte vid omröstningstillfället beslutas annorlunda, ska ändringar till arbetsordningen och dess bilagor träda i kraft den första dagen under den sammanträdesperiod som följer på deras antagande.

AVDELNING XIII

DIVERSE BESTÄMMELSER

Artikel 213

Unionens symboler

1. Parlamentet ska erkänna och ansluta sig till följande symboler för unionen:

— flaggan, som föreställer en cirkel av tolv gula stjärnor på blå botten,

— hymnen, som grundas på "Hymn till glädjen" i Ludwig van Beethovens nionde symfoni,

— mottot, som är "förenade i mångfalden".

2. Parlamentet ska högtidlighålla Europadagen den 9 maj.

3. Flaggan ska hissas i alla parlamentets lokaler och vid officiella arrangemang. Flaggan ska användas i parlamentets alla sammanträdesrum.

4. Hymnen ska spelas vid varje konstituerande sammanträdes öppnande och vid övriga högtidliga plenarsammanträden, särskilt för att välkomna stats- eller regeringschefer eller för att hälsa nya ledamöter välkomna i samband med utvidgningar.

5. Mottot ska återges på parlamentets officiella handlingar.

6. Presidiet ska undersöka frågan om annan användning av symbolerna inom parlamentet. Presidiet ska fastställa detaljerade bestämmelser för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 214

Oavslutade ärenden

Vid slutet av den sista sammanträdesperioden före val till parlamentet, ska samtliga oavslutade ärenden som förelagts parlamentet anses ha bortfallit, om inte annat följer av bestämmelserna i andra stycket.

I början på varje valperiod ska talmanskonferensen fatta beslut om varje motiverad begäran från utskott och övriga institutio-

ner om att återuppta eller fortsätta behandlingen av dessa ärenden.

Dessa bestämmelser gäller inte framställningar och texter om vilka beslut inte ska fattas.

Artikel 215

Bilagor till arbetsordningen

Bilagor till arbetsordningen ska ha följande indelning:

a) Genomförandebestämmelser för arbetsordningens förfaranden, antagna med en majoritet av de avgivna rösterna (bilaga VII).

b) Bestämmelser antagna enligt särskilda föreskrifter i arbetsordningen och i enlighet med de förfaranden och majoritetsregler som anges i dessa föreskrifter (bilagorna I, II, III, IV, VI, VIII del A, del C och del D, och X).

c) Interinstitutionella avtal och andra bestämmelser som utfärdats i enlighet med fördragen och som gäller i parlamentet eller är av intresse för parlamentets verksamhet. De sistnämnda bestämmelserna kan fogas som bilagor till arbetsordningen efter ett beslut av kammaren med en majoritet av de avgivna rösterna och på förslag av ansvarigt utskott (bilagorna VIII del B, IX, XI, XII, XIII, XIV, XV, XIX och XX).

d) Riktlinjer och uppförandekoder som antagits av parlamentets ansvariga organ (bilagorna XVI, XVII, XVIII och XXI).

Artikel 216

Rättelser

1. Om ett fel upptäcks i en text som antagits av parlamentet ska talmannen, när så är lämpligt, lämna ett förslag till rättelse till det ansvariga utskottet.

2. Om ett fel upptäcks i en text som antagits av parlamentet och överenskommits med en annan institution ska talmannen inhämta denna institutions godkännande till de nödvändiga rättelserna och därefter tillämpa punkt 1.

3. Det ansvariga utskottet ska behandla förslaget till rättelse och inge det till kammaren om det konstaterar att det begåtts ett fel som kan rättas på föreslaget sätt.

4. Rättelsen ska tillkännages vid följande sammanträdesperiod. Den ska anses ha godkänts om det inte senast 48 timmar efter tillkännagivandet inkommit en begäran från en politisk grupp eller minst 40 ledamöter om att rättelsen ska bli föremål

för omröstning. Om rättelsen inte godkänns ska den återförvisas till det ansvariga utskottet, som kan föreslå en ändrad rättelse eller avsluta förfarandet.

5. En godkänd rättelse ska offentliggöras på samma sätt som texten den hänför sig till. Artiklarna 72, 73 och 74 ska gälla i tillämpliga delar.

BILAGA I

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER TILL ARTIKEL 9.1 – ÖPPENHET OCH LEDAMÖTERNAS EKONOMISKA INTRESSEN*Artikel 1*

1. Varje ledamot som har direkta ekonomiska intressen i en fråga som debatteras ska muntligen uppge dessa intressen om han eller hon föreslås som föredragande och innan han eller hon yttrar sig i kammaren eller i något av parlamentets organ.

2. Innan en ledamot kan ges ett uppdrag inom parlamentet eller något av dess organ i enlighet med artikel 13, 191 eller 198.2 i arbetsordningen, eller delta i en officiell delegation i enlighet med artikel 68 eller 198.2 i arbetsordningen, måste ledamoten ha lämnat de upplysningar som avses i artikel 2.

Artikel 2

Kvestorerna ska föra ett register dit ledamöter personligen lämnar detaljerade upplysningar angående:

- a) Yrkesmässig verksamhet och alla övriga relevanta uppdrag eller all annan verksamhet som de utför mot ersättning.
- b) Alla arvoden som de tar emot för att inneha ett mandat i ett annat parlament.
- c) Ekonomiska bidrag, bidrag i form av personal eller material, som erhålls utöver de medel som tillhandahålls av parlamentet och som tredje man ger ledamoten inom ramen för hans eller hennes politiska aktivitet. Givarens identitet ska anges.

Ledamöterna har inte rätt att ta emot andra gåvor eller förmåner vid utövande av sitt mandat.

Varje ledamot har ett personligt ansvar för de upplysningar som lämnas till registret, vilka ska uppdateras årligen.

Presidiet kan regelbundet ange de uppgifter det anser bör ingå i registret.

Om en ledamot efter vederbörlig uppmaning inte lämnar uppgifter enligt led a och b ska talmannen på nytt uppmana ledamoten att lämna dessa uppgifter inom två månader. Löper denna tidsfrist ut utan att uppgifterna lämnats ska ledamotens namn, med uppgift om överträdelsen, offentliggöras genom en anteckning i protokollet från det första sammanträdet under varje sammanträdesperiod sedan tidsfristen löpt ut. Värgrar ledamoten även sedan överträdelsen offentliggjorts att lämna dessa uppgifter ska talmannen tillämpa bestämmelserna i artikel 153 i arbetsordningen och avstänga ledamoten i fråga.

Ordförandena för de olika grupperingarna inom parlamentet, både tvärpolitiska grupper och andra inofficiella grupperingar av ledamöter, ska redogöra för alla bidrag, både ekonomiska och andra (exempelvis sekreterarhjälp), som, om de hade erbjudits ledamöterna personligen, skulle ha uppgetts i enlighet med denna artikel.

Kvestorerna ska ansvara för att ett register förs och fastställa detaljerade bestämmelser för hur grupperingarna ska redogöra för bidrag från utomstående.

Artikel 3

Registret ska vara offentligt.

Registret kan vara tillgängligt för allmänheten på elektronisk väg.

Artikel 4

När det gäller deklaration av förmögenhet omfattas ledamöterna av de skyldigheter som följer av lagstiftningen i den medlemsstat där de valts.

BILAGA II

GENOMFÖRANDE AV FRÅGESTUNDEN I ARTIKEL 116

A. RIKTLINJER

1. Frågor är tillåtliga endast om de

- är kortfattade och formulerade på ett sådant sätt att ett kort svar kan lämnas,
- hör till kommissionens och rådets behörighets- och ansvarsområden och är av allmänt intresse,
- inte kräver omfattande förstudier eller efterforskningar för berörd institution,
- är klart formulerade och avser en konkret punkt,
- inte innehåller påståenden eller omdömen,
- inte avser rent personliga angelägenheter,
- inte syftar till att skaffa fram handlingar eller statistiska upplysningar,
- är formulerade som frågor.

2. Frågor är inte tillåtliga om de avser ärenden som redan är upptagna på föredragningslistan för att diskuteras med deltagande av berörd institution.

3. Frågor är inte tillåtliga om identiska eller liknande frågor har ställts och besvarats under de närmast föregående tre månaderna, eller om syftet med dem enbart är att få sådan information om uppföljningen av en specifik parlaments-resolution som kommissionen redan har gett i en skriftlig uppföljning, såvida det inte har skett en förändring av situationen eller frågeställaren vill ha ytterligare information. I det första fallet ska en kopia av frågan och svaret överlämnas till frågeställaren.

Följdfrågor

4. Varje ledamot har rätt att till varje fråga följa upp svaret med en följdfråga. Ledamoten får endast ställa två följdfrågor.

5. De bestämmelser om frågors tillåtlighet som fastställs i dessa riktlinjer ska även gälla följdfrågor.

6. Talmannen avgör följdfrågors tillåtlighet och ska begränsa antalet så att varje ledamot som har ställt en fråga kan få den besvarad.

Även om en följdfråga uppfyller ovannämnda villkor är talmannen inte skyldig att förklara följdfrågan tillätlig

- a) om det är sannolikt att den kommer att störa frågestundens normala förlopp,
- b) om den huvudfråga som följdfrågan avser redan har belysts tillräckligt av andra följdfrågor, eller
- c) om det inte finns något direkt samband med huvudfrågan.

Besvarande av frågor

7. Berörd institution ska se till att svaren är kortfattade och av relevans för frågans ämne.

8. Om innehållet i flera frågor så tillåter kan talmannen, efter att ha hört frågeställarna, besluta att berörd institution ska besvara frågorna tillsammans.

9. En fråga får endast besvaras om frågeställaren är närvarande eller om frågeställaren före frågestundens inledande skriftligen underrättat talmannen om namnet på sin ersättare.

10. Om varken frågeställaren eller frågeställarens ersättare är närvarande bortfaller frågan.

11. Om en ledamot inger en fråga, men varken ledamoten själv eller ledamotens ersättare är närvarande vid frågestunden, ska talmannen skriftligen påminna ledamoten om att det är hans eller hennes skyldighet att antingen närvara själv eller se till att det finns en ersättare. Om talmannen tre gånger inom loppet av en tolv månadersperiod är tvungen att sända en sådan skrivelse, ska ledamoten i fråga för en tid av sex månader förlora sin rätt att inge frågor.

12. Frågor som förblir obesvarade på grund av tidsbrist ska besvaras skriftligen i enlighet med artikel 117.4 första stycket, såvida inte frågeställaren begär att artikel 117.3 ska tillämpas.

13. Förfarandet för skriftligt besvarande ska ske i enlighet med artikel 117.3 och 117.5.

Tidsfrister

14. Frågor ska inges senast en vecka innan frågestunden inleds. Frågor som inte ingetts inom denna tid får behandlas under frågestunden om berörd institution ger sitt godkännande.

Frågor som förklarats tillåtliga ska delas ut till ledamöterna och översändas till berörda institutioner.

B. REKOMMENDATIONER

(Utdrag ur parlamentets resolution av den 13 november 1986)

Europaparlamentet

1. ser gärna att det sker en strängare tillämpning av riktlinjerna för genomförandet av frågestunden i artikel 43 ⁽¹⁾ i arbetsordningen, i synnerhet av punkt 1 i riktlinjerna beträffande tillåtlighet,

2. rekommenderar att talmannen oftare använder de befogenheter talmannen tilldelas i artikel 43.3 ⁽²⁾ i arbetsordningen, för att indela frågor för frågestunden efter ämne, men menar dock att endast de frågor på första halvan av den förteckning över frågor som ingivits till en viss sammanträdesperiod bör underkastas en sådan ämnesindelning,

3. rekommenderar vad gäller följdfrågor, att talmannen som en allmän regel ska tillåta en följdfråga från frågeställaren och en eller högst två följdfrågor från andra ledamöter, vilka helst ska tillhöra en annan politisk grupp eller komma från en annan medlemsstat än huvudfrågeställaren; betonar att följdfrågor måste vara kortfattade och i form av frågor samt föreslår att deras längd bör begränsas till 30 sekunder,

4. uppmanar kommissionen och rådet att i enlighet med punkt 7 i riktlinjerna se till att svaren är kortfattade och av relevans för frågans ämne.

⁽¹⁾ Nu artikel 116.

⁽²⁾ Nu artikel 116.3.

BILAGA III

RIKTLINJER FÖR FRÅGOR FÖR SKRIFTLIGT BESVARANDE ENLIGT ARTIKLARNA 117 OCH 118

1. Frågor för skriftligt besvarande ska
 - tydligt ange vilken mottagare de ska översändas till via de gängse interinstitutionella instanserna,
 - höra till adressatens behörighets- och ansvarsområden och vara av allmänt intresse,
 - vara korta och koncisa och innehålla en begriplig fråga,
 - vara skrivna på ett språk som inte innehåller stötande formuleringar,
 - beröra ämnen som inte är rent personliga.
 2. Om en fråga inte är förenlig med dessa riktlinjer ska generalsekretariatet informera frågeställaren om hur frågan kan formuleras för att den ska vara tillåtlig.
 3. Om en identisk eller liknande fråga har ingetts och besvarats under de närmast föregående sex månaderna, eller om syftet med en fråga enbart är att få sådan information om uppföljningen av en specifik parlamentsresolution som kommissionen redan har gett i en skriftlig uppföljning, ska generalsekretariatet översända en kopia av den tidigare frågan och det tillhörande svaret till frågeställaren. Den nya frågan ska inte översändas såvida inte frågeställaren hänvisar till en betydande förändring av situationen eller efterfrågar ytterligare information.
 4. Om det i en fråga begärs fakta- eller statistikuppgifter som redan är tillgängliga för parlamentets bibliotek ska biblioteket informera ledamoten om detta och ledamoten har då möjlighet att dra tillbaka frågan.
 5. Frågor som rör ämnen som är relaterade till varandra får besvaras gemensamt.
-

*BILAGA IV***RIKTLINJER OCH ALLMÄNNA PRINCIPER FÖR ATT FASTSTÄLLA VILKA FRÅGOR SOM SKA TAS UPP PÅ FÖREDRAGNINGSLISTAN TILL DEBATTER OM FALL AV KRÄNKNINGAR AV DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA SAMT AV DEMOKRATISKA OCH RÄTTSSTATLIGA PRINCIPER ENLIGT ARTIKEL 122****Grundläggande kriterier**

1. Företräde ska ges till resolutionsförslag som ger parlamentet möjlighet att uttrycka sin åsikt före en bestämd händelse och som riktar sig till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, tredjeland eller internationella organisationer, under förutsättning att den innevarande sammanträdesperioden är den enda sammanträdesperiod vid vilken en omröstning kan äga rum i tid.
2. Resolutionsförslag får omfatta högst 500 ord.
3. De ämnen ska ha företräde som avser befogenheter som Europeiska unionen har i enlighet med fördragen, under förutsättning att ämnena är av större vikt.
4. Antalet utvalda ämnen ska inte vara större än att en debatt kan hållas som står i rimlig proportion till deras betydelse och ämnena bör vara högst tre, inklusive underavdelningar.

Praktiska detaljer

5. De grundläggande kriterier som har tillämpats för att bestämma valet av ämnen som ska tas upp i debatten om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer ska meddelas parlamentet och de politiska grupperna.

Begränsning och tilldelning av talartid

6. För att bättre utnyttja den tid som avsatts ska talmannen, efter att ha hört de politiska gruppernas ordförande, träffa en överenskommelse med rådet och kommissionen om en begränsning av talartiden för dessa två institutioners eventuella yttranden under debatten om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer.

Tidsfrist för ingivande av ändringsförslag

7. Tidsfristen för ingivandet av ändringsförslag ska fastställas så att tillräckligt med tid finns från det att ändringsförslagen delas ut på de officiella språken till den tidpunkt som är fastställd för debatten om resolutionsförslagen, för att möjliggöra för ledamöter och politiska grupper att noggrant överväga dem.

*BILAGA V*Utgår

BILAGA VI

FÖRFARANDE FÖR ÖVERLÄGGNINGAR OM OCH ANTAGANDE AV BESLUT OM BEVILJANDE AV ANSVARSFRIHET*Artikel 1***Handlingar**

1. Följande handlingar ska tryckas och delas ut:
 - a) Resultaträkningen, analysen av den ekonomiska förvaltningen och balansräkningen som kommissionen översänder.
 - b) Revisionsrättens årsrapport och särskilda rapporter, tillsammans med institutionernas yttranden.
 - c) Revisionsrättens förklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet, i enlighet med artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 - d) Rådets rekommendation.
2. Dessa handlingar ska hänvisas till ansvarigt utskott. Alla berörda utskott har rätt att yttra sig.
3. Om andra utskott önskar yttra sig ska talmannen fastställa när dessa yttranden ska ha inkommit till ansvarigt utskott.

*Artikel 2***Behandling av betänkanden**

1. Parlamentet ska i enlighet med budgetförordningen senast den 30 april året efter det att revisionsrättens årsrapport har antagits behandla ett betänkande från det ansvariga utskottet om ansvarsfrihet.
2. Såvida annat inte föreskrivs i denna bilaga ska de bestämmelser i parlamentets arbetsordning som avser ändringsförslag och omröstningar tillämpas.

*Artikel 3***Betänkandets innehåll**

1. Det ansvariga utskottets betänkande om ansvarsfrihet ska innehålla följande:
 - a) Ett förslag till beslut om att bevilja ansvarsfrihet eller om att uppskjuta beslutet om beviljande av ansvarsfrihet (omröstning under sammanträdesperioden i april) eller ett förslag till beslut om att bevilja eller inte bevilja ansvarsfrihet (omröstning under sammanträdesperioden i oktober).
 - b) Ett förslag till beslut om att avsluta räkenskaperna för unionens samtliga inkomster, utgifter, tillgångar och skulder.
 - c) Ett resolutionsförslag med kommentarer till det förslag till beslut som avses i led a, däribland såväl en bedömning av kommissionens budgetförvaltning under räkenskapsåret som kommentarer beträffande genomförandet av framtida utgifter.
 - d) En bilaga med en förteckning över de handlingar som erhållits från kommissionen respektive de handlingar som begärts av kommissionen, men som inte erhållits.
 - e) Yttrandena från de berörda utskotten.
2. Om det ansvariga utskottet föreslår att beslutet om beviljande av ansvarsfrihet ska uppskjutas, ska i det tillhörande förslaget till resolution särskilt anges bland annat följande:
 - a) Anledningen till att beslutet föreslås bli uppskjutet.
 - b) De ytterligare åtgärder som det förväntas att kommissionen vidtar, inbegripet en tidsfrist för dessa.
 - c) De handlingar som parlamentet behöver ta del av för att på sakliga grunder kunna fatta sitt beslut.

*Artikel 4***Behandling och omröstning i parlamentet**

1. Samtliga betänkanden från det ansvariga utskottet som rör ansvarsfrihet ska tas upp på föredragningslistan till den sammanträdesperiod som följer på ingivandet.
2. Ändringar får endast inges till det förslag till resolution som lagts fram i enlighet med artikel 3.1 c.
3. Omröstning om förslag till beslut och förslag till resolution ska, såvida inget annat anges i artikel 5, ske i den ordning som anges i artikel 3.

4. Parlamentet ska besluta med en majoritet av de avgivna rösterna, i enlighet med artikel 231 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 5

Möjliga förfaranden

1. Omröstning under sammanträdesperioden i april

I detta första skede ska betänkandet om ansvarsfrihet innehålla ett förslag om att ansvarsfrihet beviljas eller om att beslutet om beviljande av ansvarsfrihet uppskjuts.

- a) Om ett förslag om att bevilja ansvarsfrihet erhåller majoritet, innebär detta att ansvarsfrihet beviljas. Det innebär även att räkenskaperna avslutas.

Om ett förslag om att bevilja ansvarsfrihet inte erhåller majoritet, ska beviljandet av ansvarsfrihet anses ha uppskjutits och det ansvariga utskottet ska inom sex månader lägga fram ett nytt betänkande med ett nytt förslag om att bevilja eller inte bevilja ansvarsfrihet.

- b) Om ett förslag om att uppskjuta beviljandet av ansvarsfrihet antas, ska det ansvariga utskottet inom sex månader lägga fram ett nytt betänkande med ett nytt förslag om att bevilja eller inte bevilja ansvarsfrihet. I ett sådant fall ska även avslutningen av räkenskaperna uppskjutas, och ett förslag om att avsluta räkenskaperna ska läggas fram tillsammans med det nya betänkandet.

Om ett förslag om att uppskjuta beviljandet av ansvarsfrihet inte erhåller majoritet, innebär det att ansvarsfrihet beviljas. I detta fall ska beslutet även innebära att räkenskaperna avslutas. Förslaget till resolution kan fortfarande gå till omröstning.

2. Omröstning under sammanträdesperioden i oktober

I detta andra skede ska betänkandet om ansvarsfrihet innehålla ett förslag om att bevilja eller inte bevilja ansvarsfrihet.

- a) Om ett förslag om att bevilja ansvarsfrihet erhåller majoritet, innebär detta att ansvarsfrihet beviljas. Det innebär även att räkenskaperna avslutas.

Om ett förslag om att bevilja ansvarsfrihet inte erhåller majoritet, innebär detta att ansvarsfrihet inte beviljas. Ett formellt förslag om avslutning av räkenskaperna för året i fråga ska läggas fram vid en senare sammanträdesperiod, då kommissionen också ska uppmanas att göra ett uttalande.

- b) Om ett förslag om att inte bevilja ansvarsfrihet erhåller majoritet, ska ett formellt förslag om avslutning av räkenskaperna för året i fråga läggas fram vid en senare sammanträdesperiod, då kommissionen också ska uppmanas att göra ett uttalande.

Om ett förslag om att inte bevilja ansvarsfrihet inte erhåller majoritet, innebär detta att ansvarsfrihet beviljas. I detta fall ska beslutet även innebära att räkenskaperna avslutas. Förslaget till resolution kan fortfarande gå till omröstning.

3. Om det i förslaget till resolution eller förslaget om avslutning av räkenskaperna föreskrivs något som verkar stå i strid med parlamentets omröstning om ansvarsfrihet, får talmannen efter samråd med ordföranden i det ansvariga utskottet uppskjuta omröstningen och fastställa en ny tidsfrist för ingivande av ändringsförslag.

Artikel 6

Genomförande av beslut om ansvarsfrihet

1. Talmannen ska översända alla parlamentets beslut eller resolutioner som antagits i enlighet med artikel 3 till kommissionen och till var och en av de övriga institutionerna samt se till att de offentliggörs i serien för bindande rättsakter (L-serien) i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Ansvarigt utskott ska minst en gång om året underrätta parlamentet om de åtgärder som institutionerna har vidtagit till följd av de i beslutet om ansvarsfrihet åtföljande kommentarerna och andra i parlamentets resolutioner ingående kommentarer som rör utgifter.

3. På grundval av ett betänkande från utskottet med ansvar för frågor som rör budgetkontroll kan talmannen, på parlamentets vägnar och i enlighet med artikel 265 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, väcka talan inför Europeiska unionens domstol mot berörd institution för underlåtenhet att utföra de förpliktelser som anges i kommentarerna till beslutet om ansvarsfrihet eller andra resolutioner som avser genomförande av utgifter.

BILAGA VII

STÄNDIGA UTSKOTTS ANSVARSOMRÅDEN ⁽¹⁾**I. Utskottet för utrikesfrågor**

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP). Utskottet biträds i detta sammanhang av ett underutskott för säkerhet och försvar.
2. Förbindelser med andra EU-institutioner och EU-organ, FN och andra internationella organisationer och interparlamentariska församlingar när det gäller frågor som hör till utskottets ansvarsområde.
3. Fördjupning av de politiska förbindelserna med tredjeland, särskilt länderna i unionens omedelbara närhet, med hjälp av omfattande samarbets- och stödprogram eller internationella avtal, till exempel associerings- och partnerskapsavtal.
4. Inledande, genomförande och avslutande av förhandlingar om europeiska staters anslutning till Europeiska unionen.
5. Mänskliga rättigheter, skydd av minoriteter och främjandet av demokratiska värden i tredjeland. Utskottet biträds i detta sammanhang av ett underutskott för mänskliga rättigheter. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta bestämmelser ska ledamöter från andra utskott och organ med ansvar på detta område inbjudas att delta i underutskottets sammanträden.

Utskottet ska samordna arbetet i de gemensamma parlamentariska kommittéerna, de parlamentariska samarbetskommittéerna och de interparlamentariska delegationerna samt i de ad hoc-delegationer och valövervakningsdelegationer som hör till dess ansvarsområde.

II. Utskottet för utveckling

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Främjande, tillämpning och övervakning av unionens politik för utvecklingssamarbete, däribland följande:
 - a) Politisk dialog med utvecklingsländerna, bilateralt och i berörda internationella organisationer och interparlamentariska forum.
 - b) Bistånd till och samarbetsavtal med utvecklingsländerna.
 - c) Främjande av demokratiska värden, god förvaltningssed och mänskliga rättigheter i utvecklingsländerna.
2. AVS-EG-partnerskapsavtalet och förbindelser med relevanta organ.
3. Parlamentets medverkan i valövervakningsuppdrag, när så är lämpligt i samarbete med andra berörda utskott och delegationer.

Utskottet ska samordna arbetet i de interparlamentariska delegationer och de ad hoc-delegationer som hör till utskottets ansvarsområde.

III. Utskottet för internationell handel

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

Inrättande och genomförande av unionens gemensamma handelspolitik och unionens externa ekonomiska förbindelser, särskilt inom följande områden:

1. Finansiella, ekonomiska och handelsmässiga förbindelser med tredjeland och regionala organisationer.
2. Åtgärder beträffande teknisk harmonisering och standardisering på områden som omfattas av instrument inom folk-rätten.
3. Förbindelser med berörda internationella organisationer och med organisationer som främjar regional och handelsmässig integration utanför unionen.

⁽¹⁾ Antagen genom parlamentets beslut av den 6 maj 2009.

4. Förbindelser med Världshandelsorganisationen (WTO), däribland dess parlamentariska dimension.

Utskottet ska hålla kontakt med berörda interparlamentariska delegationer och ad hoc-delegationer när det gäller de ekonomiska och handelsmässiga aspekterna av förbindelserna med tredjeland.

IV. Budgetutskottet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Den fleråriga budgetramen för unionens inkomster och utgifter samt unionens system med egna medel.
2. Parlamentets budgetbefogenheter, det vill säga unionens budget samt förhandling om och genomförande av inter-institutionella avtal på detta område.
3. Parlamentets budgetberäkning i enlighet med det förfarande som fastställs i arbetsordningen.
4. Budgeten för de decentraliserade organen.
5. Europeiska investeringsbankens finansiella verksamhet.
6. Europeiska utvecklingsfondens budgetering, men utskottet får inte inkräkta på ansvarsområdet för det utskott som ansvarar för AVS-EG-partnerskapsavtalet.
7. Alla unionsakters budgetmässiga följder och deras förenlighet med den fleråriga budgetramen, men utskottet får inte inkräkta på berörda utskotts ansvarsområden.
8. Bevakning och utvärdering av genomförandet av den aktuella budgeten, oavsett vad som anges i artikel 78.1, anslagsöverföringar, förfaranden i anslutning till tjänsteförteckningar, administrativa anslag och yttranden över byggnadsprojekt med avsevärda ekonomiska konsekvenser.
9. Budgetförordningen, med undantag av frågor som rör budgetgenomförande, budgetförvaltning och budgetkontroll.

V. Budgetkontrollutskottet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Kontroll av genomförandet av unionens och Europeiska utvecklingsfondens budget samt beslut om ansvarsfrihet som ska fattas av parlamentet, inklusive det interna förfarandet för ansvarsfrihet och alla andra åtgärder som följer av dessa beslut eller deras genomförande.
2. Avslutning av räkenskaperna, framläggande av räkenskaperna och revision av räkenskaper och balansräkningar för Europeiska unionen, dess institutioner och alla organ som finansieras av Europeiska unionen, däribland införande av de avsatta medel som ska överföras samt reglerandet av konton.
3. Kontroll av Europeiska investeringsbankens finansiella verksamhet.
4. Kontroll av kostnadseffektiviteten av unionens olika finansieringsåtgärder vid genomförandet av unionens olika politikområden.
5. Granskning av bedrägerier och oegentligheter vid genomförandet av unionens budget, åtgärder i syfte att förebygga och åta sig i sådana fall och ett allmänt tillvaratagande av unionens ekonomiska intressen.
6. Förbindelser med revisionsrätten, utnämning av dess ledamöter och granskning av dess rapporter.
7. Budgetförordningen, när det gäller frågor som rör budgetgenomförande, budgetförvaltning och budgetkontroll.

VI. Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Unionens ekonomiska politik och penningpolitik, Ekonomiska och monetära unionens funktion och det europeiska valuta- och finanssystemet (inklusive förbindelserna med berörda institutioner och organisationer).
2. Den fria rörligheten för kapital och betalningar (gränsöverskridande betalningar, enhetligt betalningsområde, betalningsbalans, kapitalrörelser och in- och utlåningspolitik, kontroll av kapitalrörelser som har sitt ursprung i tredjeland, åtgärder i syfte att främja unionens kapitalutförsel).
3. Internationella valuta- och finanssystemet (inklusive förbindelserna med finansiella och monetära institutioner och organisationer).
4. Bestämmelserna om konkurrens och statligt eller offentligt stöd.

5. Skattebestämmelser.

6. Reglering och övervakning av finansiella tjänster, institutioner och marknader, inklusive finansiell rapportering, revision, bokföringsbestämmelser, bolagsförvaltning och andra bolagsrättsliga frågor som särskilt rör finansiella tjänster.

VII. Utskottet för sysselsättning och sociala frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Sysselsättningspolitik och alla aspekter av socialpolitik, exempelvis arbetsvillkor, social trygghet och socialt skydd.

2. Åtgärder beträffande arbetsmiljö.

3. Europeiska socialfonden.

4. Yrkesutbildningspolitik, inklusive yrkeskvalifikationer.

5. Fri rörlighet för arbetstagare och pensionärer.

6. Dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

7. Alla former av diskriminering på arbetsplatsen och arbetsmarknaden, med undantag av könsdiskriminering.

8. Förbindelser med följande organ:

— Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop).

— Europeiska institutet för förbättring av arbets- och levnadsvillkor.

— Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen.

— Europeiska arbetsmiljöbyrån.

Förbindelser med andra berörda EU-organ och internationella organisationer.

VIII. Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Miljöpolitik och miljöskyddsåtgärder, särskilt inom följande områden:

a) Luft-, jord- och vattenföroreningar, avfallshantering och återvinning, farliga ämnen och beredningar, bullernivåer, klimatförändring och skydd av den biologiska mångfalden.

b) En hållbar utveckling.

c) Internationella och regionala åtgärder och avtal i syfte att skydda miljön.

d) Återställande av miljöskador.

e) Civilskydd.

f) Europeiska miljöbyrån.

g) Europeiska kemikaliemyndigheten

2. Folkhälsa, särskilt inom följande områden:

a) Program för särskilda åtgärder på folkhälsoområdet.

b) Läkemedel och kosmetika.

c) Hälsoaspekter av bioterrorism.

d) Europeiska läkemedelsmyndigheten och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.

3. Livsmedelssäkerhet, särskilt inom följande områden:

- a) Märkning av livsmedel och livsmedelssäkerhet.
- b) Veterinärslagstiftning som avser skydd mot hälsorisker för människor, kontroll av livsmedelsprodukter och system för livsmedelsproduktion med avseende på folkhälsan.
- c) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor.

IX. Utskottet för industrifrågor, forskning och energi

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Unionens industripolitik och tillämpning av ny teknik, bland annat åtgärder som rör små och medelstora företag.
2. Unionens forskningspolitik, bland annat spridning och utnyttjande av forskningsresultat.
3. Rymdpolitik.
4. Verksamhet vid det gemensamma forskningscentrumet och centralbyrån för åtgärder inom kärnfysikområdet liksom JET, Iter och andra projekt inom samma område.
5. Unionsåtgärder som rör energipolitik i allmänhet, säkerhet när det gäller energiförsörjning och energieffektivitet, bland annat upprättande och utveckling av transeuropeiska nät för infrastruktur inom energisektorn.
6. Euratomfördraget och Euratoms försörjningsbyrå, kärnsäkerhet, avveckling och avfallshantering inom kärnkraftsområdet.
7. Informationssamhället och informationsteknik, bland annat upprättande och utveckling av transeuropeiska nät för infrastruktur inom telekommunikationssektorn.

X. Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Samordning på unionsnivå av nationell lagstiftning när det gäller den inre marknaden samt frågor som rör tullunionen, framför allt:
 - a) Den fria rörligheten för varor, bland annat harmonisering av tekniska standarder.
 - b) Etableringsrätten.
 - c) Det fria tillhandahållandet av tjänster, med undantag av finanssektorn och postsektorn.
2. Åtgärder som syftar till att identifiera och undanröja potentiella hinder för att den inre marknaden ska fungera.
3. Främjande och skydd av konsumenternas ekonomiska intressen, med undantag av frågor som rör folkhälsa och livsmedelssäkerhet, när det gäller upprättandet av den inre marknaden.

XI. Utskottet för transport och turism

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Utveckling av en gemensam politik för transporter på järnväg, landsväg och inre vattenväg samt sjöfart och luftfart, särskilt inom följande områden:
 - a) Gemensamma regler för transporter inom Europeiska unionen.
 - b) Upprättande och utveckling av transeuropeiska nät för transportinfrastruktur.
 - c) Tillhandahållande av transporttjänster och förbindelser på området transporter med tredjeland.
 - d) Transportsäkerhet.
 - e) Förbindelser med internationella transportorganisationer.
2. Posttjänster.
3. Turism.

XII. Utskottet för regional utveckling

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

Regionalpolitik och sammanhållningspolitik, framför allt följande:

- a) Europeiska fonden för regional utveckling, Sammanhållningsfonden och andra instrument för Europeiska unionens regionalpolitik.
- b) Bedömning av hur övrig unionspolitik påverkar den ekonomiska och sociala sammanhållningen.
- c) Samordning av unionens strukturinstrument.
- d) De yttersta randområdena och öregionerna samt gränsöverskridande och interregionalt samarbete.
- e) Förbindelser med Regionkommittén, organisationer för interregionalt samarbete och med lokala och regionala myndigheter.

XIII. Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Genomförande och utveckling av den gemensamma jordbrukspolitiken.
2. Landsbygdens utveckling, däribland verksamhet som bedrivs med hjälp av relevanta finansiella instrument.
3. Lagstiftning om
 - a) veterinärmedicinska frågor och växtskyddsfrågor samt djurfoder, förutsatt att åtgärderna inte syftar till att skydda mot risker för människans hälsa,
 - b) djuruppfödning och djurskydd.
4. Förbättring av kvaliteten på jordbruksprodukter.
5. Tillgång på jordbruksråvaror.
6. Gemenskapens växtsortsmyndighet.
7. Skogsbruk.

XIV. Fiskeriutskottet

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Den gemensamma fiskeripolitikens genomförande, dess utveckling och förvaltning.
2. Bevarande av fiskbestånden.
3. Den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter.
4. Strukturpolitik inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna, däribland de finansiella instrumenten för utveckling av fisket.
5. Internationella fiskeriatraktat.

XV. Utskottet för kultur och utbildning

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Europeiska unionens kulturella aspekter, framför allt
 - a) förbättring av kunskaperna om och spridning av kultur,
 - b) skydd och främjande av kulturell och språklig mångfald,
 - c) bevarande och skydd av kulturarvet, kulturutbyte och konstnärligt skapande.
2. Unionens utbildningspolitik, däribland den högre Europautbildningen, främjande av systemet med Europaskolor och livslångt lärande.
3. Audiovisuell politik och informationssamhällets kultur- och utbildningsaspekter.
4. Ungdomspolitik och utveckling av en politik för idrott och fritid.

5. Informations- och mediepolitik.
6. Samarbete med tredjeland på kultur- och utbildningsområdena och förbindelser med berörda internationella organisationer och institutioner.

XVI. Utskottet för rättsliga frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Tolkning och tillämpning av unionslagstiftning, unionens rättsakters överensstämmelse med primärrätten, inbegripet valet av rättslig grund för rättsakterna och respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
2. Tolkning och tillämpning av folkrätten, i den utsträckning Europeiska unionen berörs.
3. Förenkling av unionsrätten, särskilt förslag till kodifiering av unionslagstiftningen.
4. Rättsligt skydd för parlamentets rättigheter och befogenheter, särskilt vid parlamentets deltagande i processer inför Europeiska unionens domstol.
5. Unionsrättsakter som påverkar medlemsstaternas rättsordning inom följande områden:
 - a) Civilrätt och handelsrätt.
 - b) Bolagsrätt.
 - c) Immaterialrätt.
 - d) Processrätt.
6. Åtgärder när det gäller rättsligt samarbete och förvaltningssamarbete i civilrättsliga frågor.
7. Miljöansvar och påföljder vid miljöbrott.
8. Etiska frågor i samband med ny teknik när förfarandet med associerade utskott tillämpas med berörda utskott.
9. Ledamotsstadgan och tjänsteföreskrifterna för Europeiska unionens personal.
10. Privilegier och immunitet samt granskning av bevis för nyvalda ledamöter.
11. Organisation och ställning för Europeiska unionens domstol.
12. Byrån för harmonisering inom den inre marknaden.

XVII. Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Skyddet inom unionens territorium av de medborgerliga rättigheter, de mänskliga rättigheter och de grundläggande rättigheter, inklusive skydd av minoriteter, som slås fast i fördragen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
2. Åtgärder som krävs för att bekämpa alla former av diskriminering, med undantag av diskriminering på grund av kön eller diskriminering på arbetsplatsen och på arbetsmarknaden.
3. Lagstiftning om öppenhet och skydd för enskilda när det gäller behandling av personuppgifter.
4. Förverkligande och fördjupning av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, framför allt följande:
 - a) Åtgärder när det gäller personers inresa och rörlighet, asyl- och migrationsfrågor.
 - b) Åtgärder som rör en integrerad förvaltning av de yttre gränserna.
 - c) Åtgärder när det gäller polissamarbete och straffrättsligt samarbete.

5. Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europol, Eurojust och Cpol och andra organ och kontor inom samma område.
6. Fastslående av att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt åsidosätter principer som är gemensamma för medlemsstaterna.

XVIII. Utskottet för konstitutionella frågor

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Institutionella aspekter av den europeiska integrationen, särskilt i samband med förberedande och genomförande av konvent och regeringskonferenser.
2. Genomförande av EU-fördraget och utvärdering av hur det fungerar.
3. De institutionella konsekvenserna av unionens utvidgningsförhandlingar.
4. Interinstitutionella förbindelser, däribland granskning av interinstitutionella avtal, som avses i artikel 127.2 i arbetsordningen, innan de godkänns i plenum.
5. Enhetlig valordning.
6. Europeiska politiska partier, utan att det inkräktar på presidiets ansvarsområde.
7. Fastslående av att det finns en klar risk för att en medlemsstat allvarligt och ihållande åsidosätter principer som är gemensamma för medlemsstaterna.
8. Tolkning och tillämpning av arbetsordningen och förslag till ändring av denna.

XIX. Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Fastställande, främjande och skydd av kvinnors rättigheter i unionen och unionsåtgärder i samband med detta.
2. Främjande av kvinnors rättigheter i tredjeland.
3. Politik för lika möjligheter, däribland lika möjlighet för kvinnor och män på arbetsmarknaden och lika behandling av kvinnor och män på arbetsplatsen.
4. Undanröjande av alla former av könsdiskriminering.
5. Genomförande och vidareutveckling av jämställdhetsperspektivet i alla sektorer ("gender mainstreaming").
6. Uppföljning och genomförande av internationella avtal och konventioner om kvinnors rättigheter.
7. Informationspolitik med avseende på kvinnor.

XX. Utskottet för framställningar

Utskottet har ansvar för frågor som rör följande områden:

1. Framställningar.
 2. Förbindelser med Europeiska ombudsmannen.
-

BILAGA VIII

SEKRETESSBELAGDA HANDLINGAR OCH KÄNSLIG INFORMATION

A. Behandling av sekretessbelagda handlingar som förelagts parlamentet

Förfarande för behandling av sekretessbelagda handlingar som förelagts Europaparlamentet ⁽¹⁾

1. Som sekretessbelagda handlingar betraktas handlingar och upplysningar som kan undantas från allmänhetens tillgång av skäl som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001, inklusive känsliga handlingar enligt artikel 9 i nämnda förordning.

Om sekretessbeläggningen av de handlingar som föreläggs parlamentet ifrågasätts av någon av institutionerna ska ärendet hänvisas till den interinstitutionella kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1049/2001.

När sekretessbelagda handlingar föreläggs parlamentet under skydd av sekretess, ska behörigt parlamentsutskotts ordförande omedelbart tillämpa sekretessförfarandet i punkt 3 nedan.

2. Alla parlamentets utskott har rätt att på skriftlig eller muntlig begäran av en av sina ledamöter tillämpa sekretessförfarandet beträffande upplysningar eller handlingar ledamoten angivit. En majoritet av två tredjedelar av de närvarande ledamöterna krävs för ett beslut om att tillämpa sekretessförfarande.

3. Har utskottets ordförande väl förklarat att sekretessförfarandet ska tillämpas har endast utskottets ledamöter samt ett strängt begränsat antal tjänstemän och sakkunniga, vilka på förhand utsetts av ordföranden, rätt att närvara vid förhandlingarna.

Handlingarna ska numreras och delas ut vid sammanträdet början och samlas in vid dess slut. Inga anteckningar får föras och fotokopiering är inte tillåten.

Protokollet från sammanträdet ska inte redogöra för behandlingen av en punkt som behandlas under sekretess. Endast ett eventuellt beslut får föras till protokollet.

4. Tre ledamöter av ett utskott som tillämpat sekretessförfarandet kan begära en prövning av brott mot tystnadsplikten samt att detta tas upp på föredragningslistan. En majoritet av utskottets ledamöter kan besluta att brott mot tystnadsplikten ska tas upp på föredragningslistan till det första sammanträde som följer på att ordföranden mottagit en sådan begäran.

5. Påföljder: Vid fall av överträdelser ska utskottets ordförande vidta åtgärder i enlighet med artiklarna 9.2, 152, 153 och 154.

B. Parlamentets tillgång till känslig information om säkerhets- och försvarspolitiken

Interinstitutionellt avtal av den 20 november 2002 mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitiken ⁽²⁾

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR INGÅTT DETTA INTERINSTITUTIONELLA AVTAL

av följande skäl:

- (1) I artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen anges det att rådets ordförandeskap ska höra Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande valmöjligheterna när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och se till att vederbörlig hänsyn tas till Europaparlamentets synpunkter. I samma artikel anges det också att rådets ordförandeskap och kommissionen regelbundet ska hålla Europaparlamentet informerat om utvecklingen av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. En mekanism bör införas för att se till att dessa principer tillämpas på detta område.

⁽¹⁾ Antaget genom parlamentets beslut av den 15 februari 1989 och ändrat genom parlamentets beslut den 13 november 2001.

⁽²⁾ EGT C 298, 30.11.2002, s. 1.

- (2) Med tanke på den specifika arten och det synnerligen känsliga innehållet i viss information med hög sekretessgrad inom säkerhets- och försvarspolitiken bör det införas särskilda bestämmelser rörande hantering av handlingar som innehåller sådan information.
- (3) Enligt artikel 9.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ ska rådet informera Europaparlamentet om känsliga handlingar som avses i artikel 9.1 i den förordningen, i enlighet med en ordning om vilken institutionerna ska komma överens.
- (4) I de flesta medlemsstater finns det särskilda mekanismer för överlämnande och hantering av sekretessbelagd information mellan regeringar och nationella parlament. Genom detta interinstitutionella avtal bör Europaparlamentet få en behandling som överensstämmer med bästa praxis i medlemsstaterna.

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR ENATS OM FÖLJANDE.

1. Räckvidd

- 1.1 Detta interinstitutionella avtal rör Europaparlamentets tillgång till känslig information, dvs. information som klassificeras "TRÈS SECRET/TOP SECRET", "SECRET" eller "CONFIDENTIEL", oberoende av dess ursprung, medium eller hur slutförd den är, som innehas av rådet inom säkerhets- och försvarspolitiken samt hantering av handlingar med denna klassificering.
- 1.2 Information med ursprung i en tredje stat eller en internationell organisation ska överlämnas efter godkännande från den staten eller organisationen.

Om information med ursprung i en medlemsstat överlämnas till rådet utan annan uttrycklig begränsning av dess spridande till andra institutioner än dess klassificering ska bestämmelserna i avsnitt 2 och 3 i detta interinstitutionella avtal tillämpas. I övrigt ska sådan information överlämnas med godkännande av medlemsstaten i fråga.

I fall då överlämnande av information från en tredje stat, en internationell organisation eller en medlemsstat vägras, ska rådet ange skälen till detta.

- 1.3 Bestämmelserna i detta interinstitutionella avtal ska tillämpas i enlighet med tillämplig lag och utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut 95/167/EG, Euratom, EKSG av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ⁽²⁾ och utan att det påverkar tillämpningen av befintliga bestämmelser, särskilt det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽³⁾.

2. Allmänna bestämmelser

- 2.1 De två institutionerna ska agera i enlighet med sina ömsesidiga skyldigheter om lojalt samarbete och i en anda av ömsesidigt förtroende samt i enlighet med relevanta fördragsbestämmelser. Vid överlämnande och hantering av den information som omfattas av detta interinstitutionella avtal måste hänsyn tas till de intressen som klassificeringen är avsedd att skydda och i synnerhet allmänhetens intresse beträffande säkerheten och försvaret av Europeiska unionen eller en eller flera av dess medlemsstater eller militär och icke-militär krishantering.
- 2.2 Rådets ordförandeskap eller generalsekreteraren/höge representanten ska på begäran av en av de personer som avses i punkt 3.1 nedan med all nödvändig skyndsamhet informera om innehållet i varje känslig information som krävs för utövande av de befogenheter som har tilldelats Europaparlamentet genom fördraget om Europeiska unionen på det område som omfattas av detta interinstitutionella avtal, med beaktande av allmänhetens intresse i frågor som rör säkerheten för och försvaret av Europeiska unionen eller en eller flera av dess medlemsstater eller militär och icke-militär krishantering samt i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 3 nedan.

3. Bestämmelser om tillgång till och hantering av känslig information

- 3.1 Inom ramen för detta interinstitutionella avtal får Europaparlamentets ordförande eller ordföranden för Europaparlamentets utskott för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik begära att rådets ordförandeskap eller generalsekreteraren/höge representanten ska lämna information till detta utskott om utvecklingen av den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken, inklusive känslig information, vilken omfattas av punkt 3.3.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

- 3.2 I händelse av en kris eller på begäran av Europaparlamentets ordförande eller av ordföranden för utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik ska denna information lämnas snarast möjligt.
- 3.3 Europaparlamentets ordförande och en särskild kommitté under ordförandeskap av ordföranden för utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik, sammansatt av fyra medlemmar utsedda av talmanskonferensen, ska inom denna ram informeras av rådets ordförandeskap eller generalsekreteraren/höge representanten om innehållet i den känsliga informationen om detta krävs för utövande av de befogenheter som har tilldelats Europaparlamentet enligt fördraget om Europeiska unionen inom det område som omfattas av detta interinstitutionella avtal. Europaparlamentets ordförande och den särskilda kommittén får begära att få del av dokumenten i fråga i rådets lokaler.

Om det är lämpligt och möjligt med beaktande av informationens eller dokumentens art och innehåll, ska dessa göras tillgängliga för Europaparlamentets ordförande som ska välja ett av följande alternativ:

- a) Information till ordföranden för utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik.
- b) Tillgång till information som begränsas till endast medlemmar av utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik.
- c) Behandling inom lyckta dörrar i utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik i enlighet med bestämmelser som kan variera beroende på sekretessgraden i fråga.
- d) Överlämnande av dokument i vilka information har strukits med hänsyn till den sekretessgrad som krävs.

Dessa alternativ ska inte tillämpas om känslig information är klassificerad som "TRÈS SECRET/TOP SECRET".

När det gäller dokument som klassificerats som "SECRET" eller "CONFIDENTIEL" ska Europaparlamentets ordförandes val av ett av dessa alternativ i förväg överenskommas med rådet.

Informationen eller dokumenten i fråga får inte offentliggöras eller lämnas vidare till någon annan mottagare.

4. Slutbestämmelser

- 4.1 Europaparlamentet och rådet ska vart för sig vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa tillämpningen av detta interinstitutionella avtal, inklusive de åtgärder som krävs för säkerhetsundersökningen av de berörda personerna.
- 4.2 De två institutionerna är villiga att diskutera jämförbara interinstitutionella avtal om sekretessbelagd information inom andra av rådets verksamhetsområden, varvid ska gälla att bestämmelserna i detta interinstitutionella avtal inte blir prejudicerande för unionens eller gemenskapens andra verksamhetsområden och inte påverkar innehållet i några andra interinstitutionella avtal.
- 4.3 Detta interinstitutionella avtal ska ses över efter två år på begäran av endera av de två institutionerna med beaktande av de erfarenheter som erhållits vid tillämpningen av detsamma.

BILAGA

Det interinstitutionella avtalet ska tillämpas i enlighet med relevanta tillämpliga bestämmelser, särskilt i överensstämmelse med principen att upphovsmannens godkännande krävs för överlämnande av sekretessbelagd information enligt punkt 1.2.

När medlemmarna i Europaparlamentets särskilda kommitté får tillgång till känsliga handlingar ska detta ske i en säkrad lokal på rådet.

Det interinstitutionella avtalet ska träda i kraft efter det att Europaparlamentet har antagit interna säkerhetsåtgärder som överensstämmer med de principer som anges i punkt 2.1 och som är jämförbara med de åtgärder som tillämpas på de andra institutionerna, i syfte att garantera en likvärdig skyddsnivå för den känsliga informationen i fråga.

C. Genomförandet av det interinstitutionella avtalet om Europaparlamentets tillgång till känslig information om säkerhets- och försvarspolitiken

Europaparlamentets beslut av den 23 oktober 2002 om genomförandet av det interinstitutionella avtalet om Europaparlamentets tillgång till känslig information i rådet om säkerhets- och försvarspolitiken ⁽¹⁾

EUROPAPARLAMENTET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av artikel 9, särskilt punkterna 6 och 7, i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽²⁾,

med beaktande av arbetsordningens bilaga VII ⁽³⁾, del A, punkt 1,

med beaktande av artikel 20 i presidiets beslut av den 28 november 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets handlingar ⁽⁴⁾,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet och rådet om Europaparlamentets tillgång till känslig information från rådet på säkerhets- och försvarspolitikens område,

med beaktande av presidiets förslag, och av följande skäl:

Viss information om säkerhets- och försvarspolitiken som är belagd med sträng sekretess är av särskild natur och har ett särskilt känsligt innehåll.

Rådet är förpliktigt att tillhandahålla Europaparlamentet information om känsliga handlingar i enlighet med vad som överenskommits mellan institutionerna.

De av Europaparlamentets ledamöter som ingår i den särskilda kommitté som inrättas genom det interinstitutionella avtalet bör genomgå en säkerhetsprövning för att få tillgång till känslig information i enlighet med principen att de behöver ha tillgång till uppgifterna för tjänsteutövningen.

Det är nödvändigt att införa särskilda arrangemang för att ta emot, hantera och kontrollera känslig information från rådet, medlemsstaterna, tredjeländer eller internationella organisationer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med detta beslut är att anta kompletterande åtgärder som är nödvändiga för att genomföra det interinstitutionella avtalet om Europaparlamentets tillgång till känslig information från rådet på säkerhets- och försvarspolitikens område.

Artikel 2

Europaparlamentets begäran om tillgång till känslig information från rådet ska behandlas av rådet i enlighet med dess bestämmelser. När de begärda handlingarna har upprättats av andra institutioner, medlemsstater, tredjeländer eller internationella organisationer, översänds handlingarna när dessa gett sitt medgivande.

Artikel 3

Europaparlamentets talman ska ansvara för genomförandet av detta interinstitutionella avtal inom parlamentet.

Talmannen ska för detta ändamål vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att den information som mottas direkt från rådets ordförande eller generalsekreterare/höge representant eller som inhämtas i samband med att känsliga handlingar konsulteras i rådets lokaler omfattas av sekretess.

⁽¹⁾ EGT C 298, 30.11.2002, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ Nu bilaga VIII.

⁽⁴⁾ EGT C 374, 29.12.2001, s. 1.

Artikel 4

När Europaparlamentets talman eller ordföranden för utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik uppmanar rådets ordförandeskap eller generalsekreterare/höge representant att tillhandahålla känslig information till den särskilda kommitté som inrättas genom det interinstitutionella avtalet, ska denna information tillhandahållas snarast. Europaparlamentet ska utrusta ett rum särskilt för detta ändamål. Valet av rum ska göras så att en likvärdig skyddsnivå garanteras som den som fastställs för denna typ av möten i rådets beslut 2001/264/EG av den 19 mars 2001 om antagande av rådets säkerhetsbestämmelser ⁽¹⁾.

Artikel 5

Informationsmötet, som leds av Europaparlamentets talman eller av ovannämnda utskottsordförande, ska hållas inom stängda dörrar.

Med undantag för de fyra ledamöter som utses av talmanskonferensen ska enbart de tjänstemän som på grund av sina arbetsuppgifter eller tjänsteåligganden genomgått säkerhetsprövning och beviljats tillstånd, få tillträde till möteslokalen under förutsättning att de behöver ha tillgång till uppgifterna för tjänsteutövningen.

Artikel 6

När Europaparlamentets talman eller ordföranden i ovannämnda utskott beslutar att begära att få konsultera handlingar med känslig information, ska handlingarna i enlighet med punkt 3.3 i ovannämnda interinstitutionella avtal konsulteras i rådets lokaler.

Handlingarna ska konsulteras på plats i de versioner som finns tillgängliga.

Artikel 7

De ledamöter av Europaparlamentet som ska delta i informationsmöten eller ta del av känsliga handlingar ska genomgå ett liknande säkerhetsprövningsförfarande som medlemmarna av rådet och ledamöterna av kommissionen. I detta avseende ska Europaparlamentets talman vidta nödvändiga åtgärder vid de behöriga nationella myndigheterna.

Artikel 8

De tjänstemän som ska få kännedom om känslig information ska genomgå säkerhetsprövning i enlighet med de bestämmelser som fastställts för övriga institutioner. De tjänstemän som genomgått en sådan säkerhetsprövning, under förutsättning att de behöver ha tillgång till uppgifterna för tjänsteutövningen, ska kunna få delta i ovannämnda informationsmöten eller få kännedom om deras innehåll. Generalsekreteraren ska bevilja tillstånd till detta efter att ha inhämtat yttranden från de nationella behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och på grundval av de säkerhetsprövningar som samma myndigheter genomfört.

Artikel 9

Den information som erhålls vid dessa möten eller när handlingar konsulteras i rådets lokaler får inte röjas, spridas eller mångfaldigas, vare sig fullständigt eller delvis, i någon som helst form. Det är inte heller tillåtet att göra någon form av upptagning av den känsliga information som rådet tillhandahållit.

Artikel 10

De ledamöter av Europaparlamentet som av talmanskonferensen utsetts för att få tillgång till känslig information ska ha tystnadsplikt. Vid brott mot tystnadsplikten ska ledamöterna i den särskilda kommittén bytas ut mot en annan ledamot som talmanskonferensen utser. En ledamot som brutit mot tystnadsplikten kan, innan han eller hon utesluts från den särskilda kommittén, höras av talmanskonferensen som då ska hålla ett särskilt sammanträde inom stängda dörrar. Den ledamot som gjort sig skyldig till informationsläckan kan, i förekommande fall, förutom att bli utesluten ur den särskilda kommittén, även bli föremål för rättsliga åtgärder i enlighet med gällande lagstiftning.

Artikel 11

De tjänstemän som på vederbörligt sätt genomgått säkerhetsprövning och som ska få tillgång till känslig information på grundval av principen att de behöver ha tillgång till uppgifterna för tjänsteutövningen ska ha tystnadsplikt. Eventuella brott mot tystnadsplikten ska bli föremål för en utredning som leds av Europaparlamentets talman och, i förekommande fall, ett disciplinförfarande i enlighet med tjänsteföreskrifterna. Om det blir fråga om rättsliga åtgärder ska talmannen vidta de åtgärder som krävs för att de behöriga nationella myndigheterna ska kunna inleda lämpliga förfaranden.

Artikel 12

Presidiet ska vara behörigt att genomföra de eventuella anpassningar, ändringar eller tolkningar som kan bli nödvändiga för att tillämpa detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 101, 11.4.2001, s. 1.

Artikel 13

Detta beslut återges i Europaparlamentets arbetsordning och träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

D. Personlig intressekonflikt

Med presidiets godkännande får en ledamot genom ett motiverat beslut förvägras att ta del av en av parlamentets handlingar, om presidiet efter att ha hört ledamoten kommer till den slutsatsen att om ledamoten får ta del av handlingen skulle det på ett oacceptabelt sätt skada parlamentets institutionella intressen eller allmänintresset samt att ledamoten begär att få ta del av handlingen av privata och personliga skäl. Ledamoten får inom en månad efter det att beslutet tillkännagivits lämna in ett skriftligt överklagande som ska vara motiverat. Parlamentet ska utan debatt besluta om detta överklagande vid det plenarsammanträde som följer efter det att överklagandet inlämnats.

BILAGA IX

NÄRMARE FÖRESKRIFTER FÖR UTÖVANDET AV EUROPAPARLAMENTETS UNDERSÖKNINGSRÄTT**Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ⁽¹⁾**

EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN HAR I SAMFÖRSTÅND FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 20b,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 193,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 107b, och med beaktande av följande:

Det bör fastställas närmare föreskrifter för Europaparlamentets utövande av undersökningsrätten med hänsyn till bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

De tillfälliga undersökningskommittéerna måste ha nödvändiga medel för att fullgöra sina uppgifter; i detta avseende är det viktigt att medlemsstaterna samt Europeiska gemenskapernas institutioner och organ vidtar alla åtgärder som kan underlätta fullgörandet av dessa uppgifter.

Sekretess och konfidentiell behandling i samband med de tillfälliga undersökningskommittéernas arbete måste säkerställas.

Föreskrifterna för utövandet av undersökningsrätten kan på begäran av en av de tre institutionerna ses över efter utgången av Europaparlamentets valperiod mot bakgrund av gjorda erfarenheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Närmare föreskrifter om utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ska fastställas i detta beslut i enlighet med artikel 20b i EKSG-fördraget, artikel 193 i EG-fördraget och artikel 107b i Euratomfördraget.

Artikel 2

1. Europaparlamentet kan vid fullgörandet av sina uppgifter på de villkor och inom de gränser som fastställs i de fördrag som anges i artikel 1 på begäran av en fjärdedel av sina ledamöter tillsätta en tillfällig undersökningskommitté för att undersöka påstådda fel eller missförhållanden vid tillämpningen av gemenskapsrätten, oavsett om dessa skulle ha begåtts av en gemenskapsinstitution, ett gemenskapsorgan, en offentlig myndighet i en medlemsstat eller av personer som enligt gemenskapsrätten är bemyndigade att tillämpa denna.

Europaparlamentet ska fastställa de tillfälliga undersökningskommittéernas sammansättning samt närmare regler för deras arbetssätt.

Beslutet om att tillsätta en tillfällig undersökningskommitté, i vilket särskilt ska anges kommitténs syfte och tidsfristen för att överlämna dess rapport, ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den tillfälliga undersökningskommittén ska fullgöra sina uppgifter i enlighet med de befogenheter fördragen tilldelat gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen.

Medlemmarna av den tillfälliga undersökningskommittén och varje annan person som i sin tjänsteutövning får kännedom om sakförhållanden, information, kunskap, dokument eller annat där sekretess gäller i enlighet med en medlemsstats eller gemenskapsinstitutioners bestämmelser är skyldig att bibehålla denna sekretess gentemot obehöriga personer och allmänheten, även efter att deras tjänsteutövning har upphört.

Förhör och avgivande av vittnesmål ska vara offentliga. På begäran av en fjärdedel av medlemmarna i den tillfälliga undersökningskommittén, eller på begäran av gemenskapernas myndigheter eller nationella myndigheter, eller om den tillfälliga undersökningskommittén har förelagts uppgifter för vilka sekretess gäller, ska förhandlingarna ske bakom stängda dörrar. Vittnen och sakkunniga har rätt att avge utlåtande eller vittnesmål bakom stängda dörrar.

3. En tillfällig undersökningskommitté får inte utreda en sak som är föremål för rättslig prövning vid en gemenskapsinstans eller en nationell instans, så länge som den rättsliga prövningen inte är avslutad.

⁽¹⁾ EGT L 113, 19.5.1995, s. 1.

Inom en tidsfrist på två månader, antingen efter offentliggörandet i enlighet med punkt 1, eller efter att kommissionen har informerats om att undersökningskommittén har förelagts ett påstående om att en medlemsstat har överträtt gemenskapsrätten, får kommissionen underrätta Europaparlamentet om att en sak som är hänskjuten till en tillfällig undersökningskommitté är underkastad ett förberedande gemenskapsförfarande; i detta fall ska den tillfälliga undersökningskommittén vidta alla nödvändiga åtgärder för att kommissionen fullt ut ska kunna utöva de befogenheter den tilldelats i enlighet med fördragen.

4. Den tillfälliga undersökningskommittén ska upplösas när den har överlämnat sin rapport inom den tidsfrist som fastställdes när den tillsattes, eller senast vid utgången av en tidsfrist på maximalt tolv månader från den dag då den tillsattes, eller, under alla omständigheter, vid utgången av valperioden.

Europaparlamentet kan efter ett motiverat beslut två gånger förlänga tolv månadersfristen med tre månader. Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En tillfällig undersökningskommitté får inte tillsättas eller tillsättas på nytt angående en sak som redan varit föremål för undersökning av en tillfällig undersökningskommitté förrän det har gått minst tolv månader efter överlämnandet av denna undersöknings rapport, eller efter det att uppgiften har avslutats, och endast under förutsättning att nya omständigheter har framkommit.

Artikel 3

1. Den tillfälliga undersökningskommittén ska företa de undersökningar som är nödvändiga för att undersöka påstådda överträdelse eller missförhållanden vid tillämpningen av gemenskapsrätten enligt nedanstående villkor.

2. Den tillfälliga undersökningskommittén kan anmoda en gemenskapsinstitution, ett gemenskapsorgan eller en medlemsstats regering att utse en av sina ledamöter eller medlemmar att delta i kommitténs arbete.

3. På motiverad begäran av den tillfälliga undersökningskommittén ska berörda medlemsstater och gemenskapsinstitutioner eller gemenskapsorgan utse en tjänsteman eller annan anställd som de bemyndigar att uppträda inför den tillfälliga undersökningskommittén, såvida inte sekretess eller hänsyn till nationell och allmän säkerhet på grund av nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning utgör hinder för detta.

De aktuella tjänstemännen eller andra anställda ska yttra sig på sin regerings eller institutions vägnar och efter instruktion från dessa. De ska fortsätta att vara bundna av de förpliktelser som följer av de för dem gällande föreskrifterna.

4. Medlemsstaternas myndigheter och gemenskapsinstitutionerna eller gemenskapsorganen ska, antingen på begäran av den tillfälliga undersökningskommittén eller på eget initiativ, tillhandahålla den tillfälliga undersökningskommittén de handlingar som är nödvändiga för att den ska kunna utföra sitt arbete om de inte på grund av sekretess eller av hänsyn till allmän och nationell säkerhet är förhindrade att göra detta på grund av medlemsstaternas och gemenskapernas lagar och föreskrifter.

5. Bestämmelserna i punkterna 3 och 4 ska inte påverka andra nationella bestämmelser som hindrar en tjänsteman att uppträda eller utlämning av handlingar.

Hinder som uppstår med hänsyn till sekretess, offentlig eller nationell säkerhet eller på grund av bestämmelserna i första stycket, ska anmälas till Europaparlamentet av en företrädare som är behörig att binda den berörda medlemsstatens regering eller institution.

6. Gemenskapsinstitutionerna eller gemenskapsorganen får inte tillhandahålla den tillfälliga undersökningskommittén handlingar från en medlemsstat utan att först ha informerat den berörda medlemsstaten om detta.

De får inte överlämna handlingar som omfattas av punkt 5 till den tillfälliga undersökningskommittén utan att först ha inhämtat den berörda medlemsstatens godkännande.

7. Bestämmelserna i punkterna 3–5 ska tillämpas på fysiska och juridiska personer som är bemyndigade enligt gemenskapsrätten att tillämpa denna.

8. Den tillfälliga undersökningskommittén kan begära att varje annan person avlägger vittnesmål inför kommittén i den mån det är nödvändigt för fullgörandet av dess uppgifter. Om omnämmandet av en person i samband med en undersökning kan åsamka skada ska den tillfälliga undersökningskommittén underrätta personen om detta samt höra personen ifall denne så begär.

Artikel 4

1. De upplysningar som den tillfälliga undersökningskommittén samlar in får endast användas för att fullgöra dess uppgifter. Upplysningarna får inte offentliggöras om de innehåller sekretessbelagda uppgifter eller uppgifter av konfidentiell natur eller om personer härigenom namnges.

Europaparlamentet ska anta de administrativa och reglementariska bestämmelser som behövs för att säkerställa sekretess och konfidentiell behandling i förbindelse med de tillfälliga undersökningskommittéernas arbete.

2. Den tillfälliga undersökningskommitténs rapport ska föreläggas Europaparlamentet som kan bestämma att rapporten ska offentliggöras, om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 1.

3. Europaparlamentet får överlämna de rekommendationer som det har antagit på grundval av den tillfälliga undersökningskommitténs rapport till gemenskapsinstitutionerna eller gemenskapsorganen eller medlemsstaterna. Dessa ska dra de slutsatser därav som de anser lämpliga.

Artikel 5

Alla meddelanden till medlemsstaternas nationella myndigheter för genomförandet av detta beslut ska gå via medlemsstaternas fasta representationer vid Europeiska unionen.

Artikel 6

På begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen kan ovanstående bestämmelser ses över mot bakgrund av gjorda erfarenheter, från det att Europaparlamentets valperiod har löpt ut.

Artikel 7

Detta beslut ska träda i kraft den dag det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA X

GENOMFÖRANDEBESTÄMMELSER TILL ARTIKEL 9.4 – LOBBYVERKSAMHET VID EUROPAPARLAMENTET*Artikel 1***Passerkort**

1. Passerkortet ska utgöras av ett inplastat kort med ett fotografi av innehavaren, innehavarens för- och efternamn samt namnet på det företag, den organisation eller den person som innehavaren arbetar för.

Innehavare av passerkort ska alltid bära kortet synligt inom alla parlamentets lokaler. Underlåtenhet att göra detta kan leda till att kortet dras in.

Passerkortet ska särskiljas i form och färg från de passerkort som utfärdas till tillfälliga besökare.

2. Passerkort ska endast förnyas om innehavaren har uppfyllt de krav som anges i artikel 9.4 i arbetsordningen.

I det fall en ledamot ifrågasätter en representants eller en lobbygrupps verksamhet ska frågan hänvisas till kvestorerna, som ska göra en utredning och avgöra om passerkortet ifråga får behållas eller ska dras in.

3. Passerkort ger under inga omständigheter innehavaren rätt att närvara vid andra av parlamentets eller dess organs sammanträden än de som förklarats öppna för allmänheten och ger i detta fall inte innehavaren rätt till undantag från de regler om tillträde som gäller för alla övriga unionsmedborgare.

*Artikel 2***Assistenter**

1. Vid början av varje mandatperiod ska kvestorerna besluta om det högsta antal assistenter som kan registreras av varje ledamot.

Registrerade assistenter ska när de tillträder sin tjänst avge en skriftlig förklaring beträffande sin yrkesverksamhet och andra uppdrag och verksamheter som de utför mot ersättning.

2. Assistanterna ska ha tillträde till parlamentet enligt samma villkor som personal vid generalsekretariatet eller de politiska grupperna.

3. Övriga personer, även de som arbetar direkt med ledamöterna, ska enbart ha tillträde till parlamentet enligt vad som föreskrivs i artikel 9.4 i arbetsordningen.

*Artikel 3***Ordningsregler**

1. I sina förbindelser med parlamentet ska de personer vars namn förekommer i registret som avses i artikel 9.4 i arbetsordningen

- a) rätta sig efter bestämmelserna i artikel 9 i arbetsordningen och denna bilaga,
- b) uppge vems eller vilkas intressen de företräder vid kontakt med parlamentets ledamöter, ledamöternas medarbetare eller tjänstemän vid parlamentet,
- c) inte försöka få tag i information på ett oärligt sätt,
- d) inte uppge någon formell anknytning till parlamentet i sina förbindelser med tredje man,
- e) inte i vinstsyfte sprida handlingar som erhållits från parlamentet till tredje man,
- f) strikt rätta sig efter bestämmelserna i artikel 2 andra stycket i bilaga I,
- g) själva förvissa sig om att stöd som erbjuds i enlighet med bestämmelserna i artikel 2 i bilaga I förs upp i det härför avsedda registret,
- h) rätta sig efter bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna vid anställning av före detta tjänstemän från institutionerna,
- i) rätta sig efter alla bestämmelser som parlamentet fastställer om före detta ledamöters rättigheter och skyldigheter,
- j) för att undvika eventuella intressekonflikter, på förhand införskaffa berörda ledamöters tillstånd för kontrakt med eller anställning av ledamotsassistent och därefter förvissa sig om att detta uppges i registret som avses i artikel 9.4 i arbetsordningen.

2. Brott mot dessa ordningsregler kan medföra att passerkortet dras in för berörda personer, och eventuellt för deras företag.

BILAGA XI

OMBUDSMANNENS ÄMBETSUTÖVNING

A. Europaparlamentets beslut om föreskrifter och allmänna villkor för ombudsmannens ämbetsutövning ⁽¹⁾

EUROPAPARLAMENTET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna särskilt artikel 195.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt artikel 107d.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,

med beaktande av kommissionens yttrande,

med beaktande av rådets godkännande och

med beaktande av följande: Föreskrifterna och de allmänna villkoren för ombudsmannens ämbetsutövning bör fastställas i enlighet med bestämmelserna i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

De förutsättningar under vilka ett klagomål kan inlämnas till ombudsmannen måste fastställas liksom förhållandet mellan ombudsmannens ämbetsutövning och rättsliga eller administrativa förfaranden.

Ombudsmannen, som även kan handla på eget initiativ, måste ha tillgång till allt som behövs för ämbetsutövningen. Därför måste gemenskapens institutioner och organ på ombudsmannens begäran tillhandahålla all information som begärs och utan att det påverkar ombudsmannens skyldighet att inte avslöja sådan information. Tillgången till sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument, särskilt känsliga handlingar i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001 ⁽²⁾, bör vara förenlig med säkerhetsbestämmelserna för gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet i fråga. Institutioner och organ som tillhandahåller sekretessbelagda uppgifter eller handlingar enligt artikel 3.2 första stycket bör underrätta ombudsmannen om att de är sekretessbelagda. Vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3.2 första stycket bör ombudsmannen i förväg ha kommit överens med institutionen eller organet i fråga om villkoren för hantering av sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument och annan information som omfattas av tystnadsplikt. Om ombudsmannen inte får den begärda hjälpen ska ombudsmannen underrätta Europaparlamentet, som vidtar lämpliga åtgärder.

Förfaranden måste fastställas för fall där ombudsmannens undersökningar uppdagar fel eller försummelser. Det bör även läggas fast att ombudsmannen vid slutet av varje årlig session överlämnar en uttömmande rapport till Europaparlamentet.

Ombudsmannen och personalen måste behandla den information som de har fått under sin ämbetsutövning förtroligt; ombudsmannen måste dock underrätta de behöriga myndigheterna om förhållanden som troligen kan omfattas av straffrättslig lagstiftning och som kommit till ombudsmannens kännedom genom undersökningar.

Bestämmelser bör fastställas för ett eventuellt samarbete mellan ombudsmannen och samma slags myndigheter i vissa medlemsstater i överensstämmelse med tillämplig nationell lagstiftning.

I början av varje mandatperiod och för hela dess längd bör Europaparlamentet till ombudsman utse en person som är medborgare i unionen och som uppvisar alla erforderliga bevis för oavhängighet och kompetens.

Det bör fastställas under vilka villkor som ombudsmannens ämbetsutövning ska upphöra.

Ombudsmannen måste utöva sitt ämbete med fullständig oavhängighet och vid ämbetsstillträdet avge en högtidlig försäkran inför Europeiska gemenskapernas domstol att ombudsmannen ämnar göra detta. Bestämmelser om vilka handlingar som är oförenliga med ombudsmannens ämbetsutövning bör läggas fast liksom bestämmelser om ombudsmannens ersättning, immunitet och privilegier.

⁽¹⁾ Antaget av parlamentet den 9 mars 1994 (EGT L 113, 4.5.1994, s. 15) och ändrat genom parlamentets beslut av den 14 mars 2002 (EGT L 92, 9.4.2002, s. 13) och den 18 juni 2008 (EUT L 189, 17.7.2008, s. 25).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Bestämmelser bör fastställas för tjänstemän och andra anställda vid ombudsmannens kansli som bistår ombudsmannen samt för verksamhetens budget. Ombudsmannen bör ha samma säte som Europaparlamentet.

Det är ombudsmannens uppgift att anta bestämmelser för genomförandet av detta beslut. Dessutom bör vissa övergångsbestämmelser fastställas för den första ombudsman som utses efter det att fördraget om Europeiska unionen har trätt i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Föreskrifterna och de allmänna villkoren för ombudsmannens ämbetsutövning ska vara de som avses i detta beslut i enlighet med artikel 195.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt artikel 107d.4 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.
2. Ombudsmannen ska utöva sitt ämbete i enlighet med de befogenheter som fördragen ger gemenskapens institutioner och organ.
3. Ombudsmannen får inte ingripa i mål som är anhängiga vid domstol eller ifrågasätta domstolsavgöranden.

Artikel 2

1. Inom ramarna för de ovan nämnda fördragen och de villkor som slås fast i dem ska ombudsmannen bidra till upptäckten av fel och försummelser i samband med verksamheten inom gemenskapens institutioner och organ med undantag av domstolen och förstainstansrätten i deras rättsliga funktion och föreslå åtgärder för att avhjälpa dessa fel och försummelser. Handlingar som företas av någon annan myndighet eller person kan inte vara föremål för klagan hos ombudsmannen.
2. Varje unionsmedborgare eller varje fysisk eller juridisk person som har sitt hemvist eller säte i en av unionens medlemsstater kan antingen direkt eller genom en ledamot av Europaparlamentet inge ett klagomål till ombudsmannen gällande fel eller försummelser i samband med verksamheten inom gemenskapens institutioner och organ med undantag av domstolen och förstainstansrätten i deras rättsliga funktion. Ombudsmannen ska underrätta institutionen eller organet i fråga så snart ett klagomål inges.
3. Klagomålet ska innehålla uppgifter om klagomålets innehåll och vem som framför klagomålet; denne kan begära att klagomålet behandlas förtroligt.
4. Ett klagomål ska göras inom två år från den dag då omständigheterna på vilka klagomålet grundar sig blev kända av den person som framför klagomålet och måste föregås av lämpliga hänvändelser till de berörda institutionerna och organen.
5. Ombudsmannen kan råda den person som framför klagomålet att vända sig till en annan myndighet.
6. Klagomål som inges till ombudsmannen ska inte påverka tidsfrister för överklaganden i administrativa förfaranden eller domstolsförfaranden.
7. När ombudsmannen måste avvisa ett klagomål eller avbryta sin undersökning på grund av pågående eller avslutade rättsliga åtgärder rörande omständigheter som tagits upp i ett klagomål ska resultatet av de undersökningar som redan är gjorda arkiveras utan ytterligare åtgärder.
8. Klagomål som rör arbetsförhållanden mellan gemenskapens institutioner och organ och deras tjänstemän och annan personal får inte inges till ombudsmannen om inte alla andra möjligheter att framföra interna administrativa önskemål och klagomål, särskilt förfarandena som avses i artikel 90.1-2 i tjänsteföreskrifterna, har uttömts av den berörda personen och tidsfristerna för svar från den myndighet till vilken hänvändelse har gjorts har gått ut.
9. Ombudsmannen ska snarast möjligt underrätta den person som har framfört klagomålet om vilka åtgärder som vidtagits.

Artikel 3

1. Ombudsmannen ska på eget initiativ eller på grund av ett klagomål genomföra alla undersökningar som finnes vara berättigade för att reda ut misstänkta fel eller försummelser i samband med verksamheten inom gemenskapens institutioner och organ. Ombudsmannen ska underrätta den berörda institutionen eller det berörda organet om detta och de kan ge alla relevanta upplysningar.
2. Gemenskapens institutioner och organ ska förse ombudsmannen med all information som begärs av dem och ge ombudsmannen tillgång till relevanta dokument. Tillgången till sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument, särskilt känsliga handlingar i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001, ska vara förenlig med säkerhetsbestämmelserna för gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet i fråga.

Institutioner och organ som tillhandahåller sekretessbelagda uppgifter eller handlingar enligt stycket ovan ska underrätta ombudsmannen om att de är sekretessbelagda.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket ska ombudsmannen i förväg ha kommit överens med institutionen eller organet i fråga om villkoren för hantering av sekretessbelagd information eller sekretessbelagda dokument och annan information som omfattas av tystnadsplikt.

Institutionerna eller organen i fråga ska ge ombudsmannen tillgång till dokument som härrör från en medlemsstat och som är hemliga enligt lag eller andra författningar endast om den medlemsstaten på förhand har givit sitt godkännande.

De ska ge tillgång till andra dokument som härrör från en medlemsstat efter att ha informerat medlemsstaten i fråga.

I båda fallen får ombudsmannen i enlighet med artikel 4 inte avslöja innehållet i sådana dokument.

Tjänstemän och andra anställda inom gemenskapens institutioner och organ ska avlägga vittnesmål på begäran av ombudsmannen; de ska fortfarande vara bundna av de relevanta reglerna i tjänsteföreskrifterna, i synnerhet ska de ha fortsatt tystnadsplikt.

3. På begäran av ombudsmannen måste medlemsstaternas myndigheter via medlemsstaternas beskickningar vid Europeiska gemenskaperna tillhandahålla all information som kan bidra till att reda ut misstänkta fel eller försummelser i samband med verksamheten inom gemenskapens institutioner och organ utom när sådan information omfattas av lagar och andra författningar om sekretess eller av bestämmelser som hindrar dess spridning. I det senare fallet kan dock den berörda medlemsstaten tillåta ombudsmannen att ta del av informationen under förutsättning att han eller hon förbinder sig att inte avslöja den.

4. Om ombudsmannen inte får den begärda hjälpen ska parlamentet underrättas. Parlamentet ska vidta lämpliga åtgärder.

5. Ombudsmannen ska så långt det är möjligt försöka att tillsammans med institutionen eller organet i fråga nå en lösning som rättar till felet eller gottgör försummelsen och som tillfredsställer klagomålet.

6. Om ombudsmannen upptäcker fall av fel eller försummelse ska han meddela institutionen eller organet i fråga och när så är lämpligt föreslå rekommendationer. Institutionen eller organet ska inom tre månader sända ett detaljerat yttrande till ombudsmannen.

7. Ombudsmannen ska sedan sända en rapport till Europaparlamentet och till institutionen eller organet i fråga. Rapporten får innehålla rekommendationer. Ombudsmannen ska underrätta den person som inlämnat klagomålet om undersökningens resultat om yttrandet från institutionen eller organet i fråga samt om ombudsmannens rekommendationer.

8. Vid slutet av varje årlig session ska ombudsmannen överlämna en rapport om sina undersökningsresultat till Europaparlamentet.

Artikel 4

1. Ombudsmannen och dennes personal, på vilka artikel 287 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 194 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska tillämpas, får inte avslöja information eller innehåll i dokument som de får tillgång till i sina undersökningar. Framför allt får de inte avslöja sekretessbelagd information eller innehåll i dokument som överlämnats till ombudsmannen, i synnerhet inte känsliga handlingar i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1049/2001, eller dokument som omfattas av gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter liksom sådan information som kan skada den person som har lämnat in klagomålet eller någon annan inblandad person, dock utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

2. Om ombudsmannen i sina undersökningar upptäcker förhållanden som han eller hon anser kan omfattas av straffrättslig lagstiftning, ska ombudsmannen genast underrätta de nationella behöriga myndigheterna via medlemsstaternas beskickningar vid Europeiska gemenskaperna och, om fallet ligger inom dess befogenhetsområde, den institution, det organ eller den avdelning inom gemenskapen som ansvarar för bedrägeribekämpning; om så är lämpligt ska ombudsmannen även underrätta den gemenskapsinstitution eller det gemenskapsorgan som har maktbefogenheter över tjänstemannen eller den anställde i fråga; institutionen kan eventuellt återropa artikel 18 andra stycket i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna. Ombudsmannen får även informera gemenskapsinstitutionen eller gemenskapsorganet i fråga om förhållanden som från disciplinär synpunkt ifrågasätter uppträdandet hos en av deras anställda.

Artikel 4a

Ombudsmannen och dennes personal ska hantera allmänhetens begäranden om tillgång till dokument, utöver vad som avses i artikel 4.1, i enlighet med de villkor och gränser som föreskrivs i förordning (EG) nr 1049/2001.

Artikel 5

1. Ombudsmannen får samarbeta med myndigheter av samma typ i vissa medlemsstater under förutsättning att det sker i enlighet med gällande nationell lagstiftning, om det gör undersökningsarbetet mer effektivt och ger bättre skydd för rättigheter och intressen åt de personer som lämnar in klagomål. Ombudsmannen får inte på dessa grunder begära att få se dokument som ombudsmannen inte skulle ha tillgång till enligt artikel 3.

2. Inom ramen för sina befogenheter enligt artikel 195 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och artikel 107d i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och i syfte att undvika dubbelarbete i förhållande till verksamheten inom andra institutioner och organ, får ombudsmannen, på samma villkor, samarbeta med de institutioner och organ i medlemsstaterna som ansvarar för främjande och skydd av grundläggande rättigheter.

Artikel 6

1. Efter varje val till Europaparlamentet ska en ombudsman utses av Europaparlamentet för hela valperiodens längd. Ombudsmannens mandat kan förlängas.

2. Ombudsmannen ska utses bland personer som är unionsmedborgare som fullt ut äger medborgerliga och politiska rättigheter, som uppvisar alla erforderliga bevis för oavhängighet och som uppfyller kraven för utövandet av det högsta domarämbetet i sina länder eller besitter en sådan erkänd kompetens och erfarenhet som krävs för att utöva ombudsmannaämbetet.

Artikel 7

1. Ombudsmannen ska upphöra att utöva sitt ämbete antingen vid slutet av sin ämbetsperiod eller vid frivillig avgång eller avskedande.

2. Ombudsmannen ska stanna i sitt ämbete till dess att efterträdare har utsetts utom vid avskedande.

3. Om ämbetet frånträds i förtid ska en efterträdare utses för den resterande delen av parlamentssessionen inom tre månader från den tidpunkt då ämbetet blev vakant.

Artikel 8

En ombudsman som inte längre uppfyller de krav som ställs för utförande av uppgifterna eller som gör sig skyldig till allvarlig försummelse kan avsättas av Europeiska gemenskapernas domstol på begäran av Europaparlamentet.

Artikel 9

1. Ombudsmannen ska utöva sitt ämbete med fullständig oavhängighet i gemenskapernas och unionsmedborgarnas allmänna intresse. I sin ämbetsutövning ska ombudsmannen varken begära eller acceptera instruktioner från någon regering eller från något annat organ. Ombudsmannen ska avstå från alla handlingar som är oförenliga med ämbetsutövningen.

2. När ombudsmannen tillträder sitt ämbete ska en högtidlig försäkran avges inför Europeiska gemenskapernas domstol att ombudsmannen ämnar utöva sitt ämbete med fullständig oavhängighet och opartiskhet samt under och efter sin ämbetsperiod kommer att respektera de åtaganden som följer av ämbetet särskilt plikten att efter ämbetsrådets utgång uppträda med integritet och diskretion när det gäller att acceptera vissa befattningar eller förmåner.

Artikel 10

1. Under ämbetsperioden får ombudsmannen inte åta sig någon annan politisk eller administrativ uppgift eller utöva någon annan verksamhet oavsett om den är avlönad eller inte.

2. Ombudsmannen ska ha samma ställning som en domare vid Europeiska gemenskapernas domstol när det gäller lön, traktamenten och pension.

3. Artikel 12–15 och artikel 18 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna ska tillämpas på ombudsmannen samt tjänstemännen och övriga anställda vid ombudsmannens kansli.

Artikel 11

1. Ombudsmannen ska biträdas av ett kansli vars chefstjänsteman ombudsmannen ska utse.

2. Tjänstemännen och andra anställda vid ombudsmannens kansli ska lyda under de regler och bestämmelser som gäller för tjänstemän och andra anställda inom Europeiska gemenskaperna. Deras antal ska anpassas varje år som ett led i budgetprocessen.

3. Anställda i Europeiska gemenskaperna och i medlemsstaterna som utses att tjänstgöra vid ombudsmannens kansli ska flyttas över i tjänstens intresse och ska garanteras återinträde i en tjänst vid sin ursprungliga arbetsplats.

4. I personalärenden ska ombudsmannen ha samma status som institutionerna i den betydelse som avses i artikel 1 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna.

Artikel 12

(Utgår)

Artikel 13

Ombudsmannen ska ha samma säte som Europaparlamentet.

Artikel 14

Ombudsmannen ska anta bestämmelser för genomförandet av detta beslut.

Artikel 15

Den första ombudsman som utses efter ikraftträdandet av fördraget om Europeiska unionen ska utses för den resterande delen av parlamentets valperiod.

Artikel 16

(Utgår)

Artikel 17

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det träder i kraft samma dag som det offentliggörs.

B. Europeiska ombudsmannens beslut om antagande av genomförandebestämmelser ⁽¹⁾

Artikel 1

Definitioner

I dessa genomförandebestämmelser avses med

- a) "berörd institution": den gemenskapsinstitution eller det gemenskapsorgan som är föremål för ett klagomål eller en undersökning på eget initiativ,
- b) "stadgan": föreskrifterna och de allmänna villkoren för ombudsmannens ämbetsutövning.
- c) "konfidentiella" handlingar och uppgifter: handlingar och uppgifter som inte får lämnas ut.

Artikel 2

Inkommande klagomål

2.1 Inkommande klagomål ska identifieras, registreras och numreras.

2.2 Mottagandet ska bekräftas till den person som lämnat in klagomålet, med angivande av klagomålets registreringsnummer och namn på den juridiska handläggare som handlägger det.

2.3 En framställning som Europaparlamentet med framställarens medgivande överför till ombudsmannen ska behandlas som ett klagomål.

2.4 Ombudsmannen får, när så är lämpligt och med medgivande av den person som lämnat in klagomålet, överföra ett klagomål till Europaparlamentet för behandling som en framställning.

2.5 Ombudsmannen får, när så är lämpligt och med medgivande av den person som lämnat in klagomålet, överföra ett klagomål till en annan behörig myndighet.

⁽¹⁾ Antaget den 8 juli 2002 och ändrat genom ombudsmannens beslut av den 5 april 2004 och den 3 december 2008.

*Artikel 3***Klagomåls tillåtlighet**

3.1 Ombudsmannen ska på grundval av de kriterier som fastställs i fördraget och i stadgan avgöra om ett klagomål ligger inom hans ämbetsområde eller inte och, om så är fallet, om det är tillåtligt. Han får begära att den person som lämnat in klagomålet lämnar ytterligare uppgifter eller handlingar innan han fattar sitt beslut.

3.2 Om klagomålet ligger utanför ombudsmannens ämbetsområde eller är otillåtligt ska han avvisa klagomålet. Han ska informera den person som lämnat in klagomålet om sitt beslut och om skälen mot det. Ombudsmannen kan råda den person som lämnat in klagomålet att vända sig till annan myndighet.

*Artikel 4***Undersökningar av tillåtna klagomål**

4.1 Ombudsmannen ska besluta om det finns tillräckliga grunder för att inleda en undersökning av ett tillåtligt klagomål.

4.2 Om ombudsmannen anser att det saknas tillräckliga grunder för att motivera en undersökning ska han avsluta ärendet och informera den person som lämnat in klagomålet om detta. Ombudsmannen får även informera den berörda institutionen.

4.3 Om ombudsmannen anser att det finns tillräckliga grunder för att motivera en undersökning ska han informera den person som lämnat in klagomålet och den berörda institutionen om detta. Han ska skicka en kopia av klagomålet till den berörda institutionen med en uppmaning att avge ett yttrande inom en angiven tidsperiod på normalt högst tre månader. Uppmaningen till den berörda institutionen får innehålla specifikationer om särskilda aspekter av klagomålet eller särskilda frågor som bör tas upp i yttrandet.

4.4 Yttrandet ska inte innehålla uppgifter eller handlingar som betecknas som konfidentiella av den berörda institutionen.

4.5 Den berörda institutionen kan begära att särskilda delar av dess yttrande endast görs tillgängligt för den person som lämnat in klagomålet. Institutionen ska tydligt ange vilka delar som avses och motivera sin begäran.

4.6 Ombudsmannen ska skicka den berörda institutionens yttrande till den person som lämnat in klagomålet. Denne ska beredas möjlighet att avge kommentarer till ombudsmannen inom en angiven tidsperiod på normalt högst en månad.

4.7 Om ombudsmannen anser det lämpligt kan han fortsätta sin undersökning. Artiklarna 4.3–4.6 avser även ytterligare undersökningar, förutom att den angivna tidsfristen för den berörda institutionen att svara då normalt är en månad.

4.8 Ombudsmannen kan, om han anser det lämpligt, välja att använda sig av ett förenklat förfarande för att få till stånd en snabb lösning.

4.9 När ombudsmannen slutfört sin undersökning, ska han avsluta ärendet med ett motiverat beslut och informera den person som lämnat in klagomålet och den berörda institutionen.

*Artikel 5***Undersökningsbefogenheter**

5.1 Ombudsmannen får i enlighet med de villkor som fastställs i stadgan begära att gemenskapens institutioner och organ och medlemsstaternas myndigheter inom rimlig tid tillhandahåller information eller handlingar för en undersökning. De ska tydligt ange om några uppgifter eller handlingar är konfidentiella.

5.2 Ombudsmannen får inspektera den berörda institutionens samtliga handlingar i ett ärende. Den berörda institutionen ska tydligt ange om några uppgifter eller handlingar är konfidentiella. Ombudsmannen får ta kopior på alla handlingar i ett ärende eller vissa handlingar i det. Ombudsmannen ska informera den person som lämnat in klagomålet om att en inspektion har skett.

5.3 På begäran av ombudsmannen ska tjänstemän eller andra anställda inom gemenskapens institutioner eller organ avlägga vittnesmål i enlighet med de villkor som fastställs i stadgan. Ombudsmannen kan begära att den person som avlägger vittnesmål ska göra det i förtroende.

5.4 Ombudsmannen kan begära att gemenskapens institutioner och organ vidtar åtgärder så att han kan utföra sina undersökningar på plats.

5.5 Ombudsmannen får beställa de undersökningar och expertrapporter han anser nödvändiga för att för att på ett tillfredsställande sätt genomföra en undersökning.

*Artikel 6***Uppgörelser i godo**

6.1 Om ombudsmannen konstaterar administrativa missförhållanden ska han i så stor utsträckning som möjligt samarbeta med den berörda institutionen för att nå en uppgörelse i godo om att undanröja dem på ett tillfredsställande sätt för den person som lämnat in klagomålet.

6.2 Om ombudsmannen anser att detta samarbete har gett ett tillfredsställande resultat ska han avsluta ärendet med ett motiverat beslut. Han ska informera den person som lämnat in klagomålet och den berörda institutionen om sitt beslut.

6.3 Om ombudsmannen anser att en uppgörelse i godo inte är möjlig, eller om försök till en sådan har misslyckats, ska han antingen avsluta ärendet med ett motiverat beslut som kan inbegripa en kritisk anmärkning eller utarbeta en rapport med förslag till rekommendationer.

*Artikel 7***Kritiska anmärkningar**

7.1 Ombudsmannen ska utfärda en kritisk anmärkning om han anser

- a) att det inte längre är möjligt för institutionen i fråga att undanröja fallet av administrativt missförhållande och
- b) fallet av administrativt missförhållande inte har några allmänna återverkningar.

7.2 När ombudsmannen avslutar ett ärende med en kritisk anmärkning ska han informera den person som lämnat in klagomålet och den berörda institutionen därom.

*Artikel 8***Rapporter och rekommendationer**

8.1 Ombudsmannen ska lägga fram en rapport med förslag till rekommendationer till institutionen i fråga om han anser att det antingen

- a) är möjligt för institutionen i fråga att undanröja fallet av administrativt missförhållande, eller
- b) fallet av administrativt missförhållande har allmänna återverkningar.

8.2 Ombudsmannen ska skicka en kopia av sin rapport och sina förslag till rekommendationer till den berörda institutionen och till den person som lämnat in klagomålet.

8.3 Den berörda institutionen ska avge ett detaljerat yttrande till ombudsmannen inom tre månader. Det detaljerade yttrandet kan bestå av ett godkännande av ombudsmannens beslut och en beskrivning av de åtgärder som vidtagits för att genomföra de föreslagna rekommendationerna.

8.4 Om ombudsmannen inte anser att det detaljerade yttrandet är tillfredsställande kan han utarbeta en särskild rapport till Europaparlamentet om det administrativa missförhållandet. Den särskilda rapporten kan innehålla rekommendationer. Ombudsmannen ska skicka en kopia av rapporten till den berörda institutionen och till den person som lämnat in klagomålet.

*Artikel 9***Undersökningar på eget initiativ**

9.1 Ombudsmannen får besluta att göra undersökningar på eget initiativ.

9.2 Ombudsmannen ska vid undersökningar på eget initiativ ha samma undersökningsbefogenheter som vid undersökningar till följd av klagomål.

9.3 De förfaranden som tillämpas vid undersökningar till följd av klagomål ska på motsvarande sätt tillämpas vid undersökningar på eget initiativ.

*Artikel 10***Procedurfrågor**

10.1 Ombudsmannen ska behandla klagomålet konfidentiellt om den person som lämnat in klagomålet begär det. Om ombudsmannen anser det nödvändigt att skydda den klagandes eller tredje parts intressen får han på eget initiativ klassificera ett klagomål som konfidentiellt.

10.2 Om ombudsmannen anser det lämpligt får han vidta åtgärder för att se till att ett klagomål prioriteras.

10.3 Om rättsliga förfaranden inleds rörande omständigheter som ombudsmannen utreder ska han avsluta ärendet. Resultatet av de undersökningar som är gjorda ska arkiveras utan ytterligare åtgärder.

10.4 Om ombudsmannen under en undersökning upptäcker förhållanden som omfattas av strafflagstiftning ska han underrätta de nationella behöriga myndigheterna och, i tillämpliga fall, en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan. Ombudsmannen får även informera en gemenskapsinstitution eller ett gemenskapsorgan om förhållanden som han anser kan motivera disciplinära åtgärder.

Artikel 11

Rapporter till Europaparlamentet

11.1 Ombudsmannen ska till Europaparlamentet överlämna en årsrapport om hela sin verksamhet, inbegripet sina undersökningsresultat.

11.2 Utöver särskilda rapporter enligt artikel 8.4 får ombudsmannen överlämna andra särskilda rapporter till Europaparlamentet om han anser det lämpligt för att uppfylla sina förpliktelser enligt fördragen och stadgan.

11.3 Årsrapporten och de särskilda rapporterna från ombudsmannen får innehålla sådana rekommendationer han anser lämpliga för att uppfylla sina förpliktelser enligt fördragen och stadgan.

Artikel 12

Samarbete med ombudsmän och liknande instanser i medlemsstaterna

Ombudsmannen får samarbeta med ombudsmän och liknande instanser i medlemsstaterna för att effektivisera sina egna undersökningar och de undersökningar som görs av ombudsmän och liknande instanser i medlemsstaterna, och för att garantera mer verksamma åtgärder för att bevaka de rättigheter och intressen som omfattas av Europeiska unionens och Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Artikel 13

Den klagande personens rätt att se handlingar i ärendet

13.1 Den person som lämnat in klagomålet har i enlighet med bestämmelserna i artikel 13.3 rätt att ta del av ombudsmannens handlingar angående hans eller hennes klagomål.

13.2 Den person som lämnat in klagomålet kan kräva att få se handlingarna på plats. Han kan begära att ombudsmannen tillhandahåller kopior av alla handlingar i ärendet eller av specifika handlingar.

13.3 Den person som lämnat in klagomålet ska inte ha tillgång till

a) handlingar eller uppgifter som erhållits genom tillämpning av artikel 5.1 eller artikel 5.2 och som gentemot ombudsmannen betecknats som konfidentiella,

b) vittnesmål som avlagts i förtroende i enlighet med artikel 5.3.

Artikel 14

Allmänhetens tillgång till handlingar som innehas av ombudsmannen

14.1 Allmänheten ska, på samma villkor och med samma gränser som fastställs i förordning (EG) 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾, ha tillgång till handlingar som innehas av ombudsmannen och som inte hänför sig till undersökningar.

14.2 Allmänheten kan begära tillgång till undersökningsrelaterade handlingar som innehas av ombudsmannen, förutsatt att klagomålet inte har klassificerats som konfidentiellt på begäran av den person som lämnat in klagomålet eller av ombudsmannen i enlighet med artikel 10.1. Tillgång ska inte ges till

a) handlingar eller uppgifter som erhållits genom tillämpning av artikel 5.1 eller artikel 5.2 och som gentemot ombudsmannen betecknats som konfidentiella,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

- b) vittnesmål som avlagts i förtroende i enlighet med artikel 5.3,
- c) de delar av den berörda institutionens yttrande och svar rörande ytterligare undersökningar som institutionen i enlighet med artikel 4.5 har begärt endast ska lämnas ut till klaganden. Sökanden ska informeras om den motivering eller de motiveringar som den berörda institutionen har angivit för sin begäran,
- d) handlingar som skulle skada en pågående undersökning om de lämnades ut.
- 14.3 Ansökningar om tillgång till handlingar ska vara skriftliga (brev, fax eller e-post) och tillräckligt utförliga för att handlingarna ska kunna identifieras.
- 14.4 Tillgång ska antingen ges på plats eller genom att sökanden får en kopia. Ombudsmannen får ta ut rimliga avgifter för att tillhandahålla kopior. Alla avgifter ska specificeras.
- 14.5 Beslut om ansökan om tillgång ska fattas inom 15 arbetsdagar från det att ansökan mottagits. I undantagsfall kan tidsfristen förlängas med 15 arbetsdagar. Sökanden informeras i förväg om förlängningen och anledningen till denna.
- 14.6 Om en ansökan om tillgång till en handling helt eller delvis avslås ska grunderna för beslutet anges.

Artikel 15

Språk

- 15.1 Klagomål som inges till ombudsmannen kan vara skrivet på ett av fördragsspråken. Ombudsmannen behöver inte behandla klagomål som ingetts på andra språk än dessa.
- 15.2 Språket vid ombudsmannens förhandlingar ska vara ett av fördragsspråken. Vid klagomål ska det språk på vilket klagomålet är skrivet användas.
- 15.3 Ombudsmannen ska avgöra vilka handlingar som ska upprättas på det språk som används vid förhandlingarna.

Artikel 16

Rapporternas offentliggörande

- 16.1 Ombudsmannen ska offentliggöra meddelanden om antagna årliga och särskilda rapporter i Europeiska gemenskapernas officiella tidning och offentliggöra på vilket sätt allmänheten kan få tillgång till de fullständiga handlingarna.
- 16.2 Samtliga rapporter och sammanfattningar av ombudsmannens beslut som rör konfidentiella klagomål ska offentliggöras i en utformning som gör att den person som lämnat in klagomålet inte kan identifieras.

Artikel 17

Ikraftträdande

- 17.1 Genomförandebestämmelserna av den 16 oktober 1997 ska upphävas.
- 17.2 Detta beslut ska träda i kraft den 1 januari 2003.
- 17.3 Europaparlamentets ordförande ska informeras om att detta beslut antagits. Ett meddelande ska även offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
-

BILAGA XII

VILLKOR OCH NÄRMARE BESTÄMMELSER FÖR INTERNA UTREDNINGAR FÖR ATT BEKÄMPA BEDRÄGERIER, KORRUPTION OCH ALL ANNAN OLAGLIG VERKSAMHET SOM KAN SKADA GEMENSKAPERNAS INTRESSEN

Europaparlamentets beslut om villkor och närmare bestämmelser för interna utredningar för att bekämpa bedrägerier, korruption och all annan olaglig verksamhet som kan skada gemenskapernas intressen ⁽¹⁾

EUROPAPARLAMENTET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 199,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 25,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 112,

med beaktande av Europaparlamentets arbetsordning, särskilt artikel 186 c ⁽²⁾, och

av följande skäl:

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 ⁽³⁾ och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 ⁽⁴⁾ om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning innehåller bestämmelser om att byrån ska inleda och utföra administrativa utredningar inom de institutioner, organ och byråer som inrättats genom EG-fördraget och Euratomfördraget eller på grundval av dessa fördrag.

Ansvaret för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, som inrättats av kommissionen, omfattar förutom skyddet av ekonomiska intressen även all verksamhet som har samband med skyddet av gemenskapens intressen mot oegentligheter som kan leda till administrativa eller straffrättsliga påföljder.

Det är viktigt att öka bedrägeribekämpningens omfattning och effektivitet med hjälp av de experter som finns inom området för administrativa utredningar.

Alla institutioner, organ och byråer bör i kraft av sin administrativa självständighet ge byrån i uppdrag att inom dessa utföra administrativa utredningar för att efterforska sådana omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänstutövningen och som skulle kunna utgöra sådana brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger tjänstemän och anställda i gemenskaperna som avses i artiklarna 11, 12 andra och tredje styckena, 13, 14, 16 och 17 första stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *Tjänsteföreskrifterna*). Detta gäller vidare brister som kan skada dessa gemenskapers intressen och som kan leda till disciplinära åtgärder och, i förekommande fall, straffrättsliga åtgärder. Det gäller även allvarliga tjänstefel enligt artikel 22 i tjänsteföreskrifterna, och bristande uppfyllelse av motsvarande skyldigheter som åvilar ledamöter eller personal vid Europaparlamentet, som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna.

Dessa utredningar ska utföras med iakttagande av tillämpliga bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt protokollet om immunitet och privilegier, texter som antagits för deras tillämpning samt tjänsteföreskrifterna.

Dessa utredningar ska utföras på samma villkor inom alla institutioner, organ och byråer inom gemenskapen utan att överlämnandet av denna uppgift till byrån ska påverka institutionernas, organens och byråernas eget ansvar eller på något sätt minska de berörda personernas rättsliga skydd.

De praktiska villkoren bör fastställas för hur institutionernas och organens ledamöter, byråernas chefer och tjänstemännen och de anställda inom dessa ska samarbeta för att de interna utredningarna ska kunna utföras väl, i avvaktan på att tjänsteföreskrifterna ändras.

⁽¹⁾ Antaget den 18 november 1999.

⁽²⁾ Nu artikel 215 c.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 8.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Skyldighet att samarbeta med byrån

Generalsekreteraren, de olika enheterna, alla tjänstemän och övriga anställda inom Europaparlamentet är skyldiga att till fullo samarbeta med byråns anställda och att lämna all den hjälp som behövs för utredningen. I detta avseende ska de till byråns anställda lämna alla upplysningar och alla förklaringar som behövs.

Ledamöterna ska till fullo samarbeta med byrån utan att detta inverkar på tillämpliga bestämmelser i fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt protokollet om immunitet och privilegier, eller de texter som antagits för deras tillämpning.

Artikel 2

Skyldighet att lämna upplysningar

Varje tjänsteman eller anställd inom Europaparlamentet som får kännedom om omständigheter som tyder på förekomst av eventuella fall av bedrägeri, korruption eller all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot gemenskapernas intressen eller om omständigheter av allvarlig art som har samband med tjänsteutövningen och som skulle kunna utgöra brister när det gäller att uppfylla de skyldigheter som åligger tjänstemän och anställda i gemenskaperna eller personal som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna, brister som skulle kunna leda till disciplinära åtgärder och i förekommande fall, straffrättsliga åtgärder, ska utan dröjsmål underrätta sin avdelningschef eller generaldirektör. Om den anställde anser det nödvändigt ska den anställde lämna upplysningarna direkt till sin generalsekreterare eller till byrån, då det är fråga om en tjänsteman, en anställd eller en medlem av personalen som inte omfattas av tjänsteföreskrifterna, eller till Europaparlamentets talman, då det är fråga om en bristande uppfyllelse av motsvarande skyldigheter som åvilar ledamöter.

Talman, generalsekreterare, generaldirektörer och avdelningschefer ska utan dröjsmål till byrån överlämna alla uppgifter som de får kännedom om och som tyder på förekomsten av sådana oegentligheter som avses i första stycket.

En tjänsteman eller anställd vid Europaparlamentet får aldrig utsättas för en orättvis eller diskriminerande behandling på grund av ett sådant uppgiftslämnande som avses i första och andra styckena.

Ledamöter som får kännedom om uppgifter som avses i första stycket ska underrätta Europaparlamentets talman, eller om ledamöterna anser det vara lämpligt, byrån direkt.

Denna artikel ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de krav på sekretess som fastställts i rättsakt eller Europaparlamentets arbetsordning.

Artikel 3

Hjälp från säkerhetsbyrån

På begäran av byråns direktör ska Europaparlamentets säkerhetsbyrå hjälpa byråns anställda vid det praktiska genomförandet av utredningarna.

Artikel 4

Immunitet och ledamöters rätt att inte vittna

Bestämmelserna om parlamentarisk immunitet och ledamöternas rätt att inte vittna ska inte beröras.

Artikel 5

Information till den som berörs av utredningen

Om det finns en möjlighet att en ledamot, tjänsteman eller anställd är personligt involverad ska den berörde snabbt informeras, om detta inte riskerar att skada utredningen. Under inga omständigheter får slutsatser dras efter utredningen om en namngiven ledamot, tjänsteman eller anställd inom Europaparlamentet, utan att den berörde har givits möjlighet att yttra sig över alla uppgifter som rör honom.

Om det är nödvändigt med absolut sekretess med avseende på utredningen och om utredningsåtgärder som faller under en nationell rättslig myndighets befogenheter används, får denna skyldighet att ge ledamoten, tjänstemannen eller den anställde vid Europaparlamentet möjlighet att yttra sig skjutas upp, efter överenskommelse med talmannen då det är fråga om en ledamot respektive generalsekreteraren då det är fråga om en tjänsteman eller annan anställd.

*Artikel 6***Information om nedläggning av utredningen utan vidare åtgärder**

Om inget av det som lagts ledamoten, tjänstemannen eller den anställda vid Europaparlamentet till last kan vidhållas efter en intern utredning, ska den interna utredningen mot honom eller henne läggas ned utan vidare åtgärder efter beslut av byråns direktör, som skriftligen ska underrätta den berörde om detta.

*Artikel 7***Upphävande av immunitet**

Varje begäran från en nationell polismyndighet eller en nationell rättslig myndighet om upphävande av immunitet för en tjänsteman eller anställd vid Europaparlamentet, som gäller eventuella fall av bedrägeri, korruption eller all annan olaglig verksamhet, ska överlämnas till byråns direktör för yttrande. Om en begäran om upphävande av immunitet gäller en ledamot av Europaparlamentet ska byrån informeras om detta.

*Artikel 8***När beslutet ska träda i kraft**

Detta beslut träder i kraft den dag det fattas av Europaparlamentet.

BILAGA XIII

ÖVERENSKOMMELSE MELLAN EUROPAPARLAMENTET OCH KOMMISSIONEN OM TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER TILL RÅDETS BESLUT 1999/468/EG OM DE FÖRFARANDEN SOM SKA TILLÄMPAS VID UTÖVANDET AV KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER, ÄNDRAT GENOM BESLUT 2006/512/EG**Information till Europaparlamentet**

1. Enligt artikel 7.3 i beslut 1999/468/EG ⁽¹⁾ ska Europaparlamentet regelbundet informeras av kommissionen om kommittéförfarandena på sätt som säkerställer öppenhet och effektivitet i systemet för informationsöverföring och identifiering av den information som lämnats och de olika etapperna i förfarandet. Europaparlamentet ska därför samtidigt som kommittémedlemmarna och på samma villkor få de förslag till dagordning för mötena och de förslag om genomförandeåtgärder som läggs fram för dessa kommittéer ⁽²⁾ i enlighet med grundläggande rättsakter som antagits enligt förfarandet i artikel 251 i EG-fördraget, och även få information om resultat av omröstningar, sammanfattningar av möten och förteckningar över de myndigheter som medlemsstaternas företrädare tillhör.

Register

2. Kommissionen ska upprätta ett register över alla handlingar som sänts till Europaparlamentet ⁽³⁾. Europaparlamentet ska få direkt tillgång till detta register. I enlighet med artikel 7.5 i beslut 1999/468/EG ska hänvisningar till alla handlingar som sänts till Europaparlamentet offentliggöras.

3. I överensstämmelse med de åtaganden som kommissionen har gjort i sitt uttalande om artikel 7.3 i beslut 1999/468/EG ⁽⁴⁾, och så snart de tekniska förutsättningarna finns, ska det register som avses i punkt 2 göra det möjligt att

— tydligt identifiera de handlingar som är föremål för samma förfarande och eventuella ändringar av genomförandeåtgärden vid varje etapp i förfarandet,

— ange etappen i förfarandet samt tidsplanen,

— tydligt skilja mellan å ena sidan de förslag till åtgärder som mottagits av Europaparlamentet samtidigt med kommittémedlemmarna i enlighet med rätten till information och å andra sidan det slutliga förslag efter kommitténs yttrande som överlämnas till Europaparlamentet,

— tydligt identifiera de eventuella ändringar som gjorts i förhållande till handlingar som redan överlämnats till Europaparlamentet.

4. Om Europaparlamentet och kommissionen efter en övergångsperiod som börjar löpa när denna överenskommelse träder i kraft drar slutsatsen att systemet är klart att tas i bruk och fungerar tillfredsställande, ska översändandet av handlingar till Europaparlamentet ske elektroniskt med en länk till det register som avses i punkt 2. Detta beslut ska fattas genom en skriftväxling mellan ordförandena för de båda institutionerna. Under övergångsperioden ska handlingarna översändas till Europaparlamentet som ett bifogat dokument till ett e-postmeddelande.

5. Kommissionen åtar sig dessutom att, för kännedom och på begäran från det behöriga utskottet, till Europaparlamentet översända särskilda förslag till genomförandeåtgärder i de fall där de grundläggande rättsakterna, trots att de inte antagits inom ramen för förfarandet i artikel 251 i fördraget, är av särskild betydelse för Europaparlamentet. Dessa åtgärder ska upptas i det register som avses i punkt 2, och Europaparlamentet ska underrättas när detta sker.

6. Utöver de sammanfattningar som avses i punkt 1 kan Europaparlamentet begära att få tillgång till protokollen från kommittéernas möten ⁽⁵⁾. Kommissionen kommer att behandla varje begäran individuellt i enlighet med de sekretessregler som fastställs i bilaga 1 till ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslut ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ Ordet "kommitté" ska i denna överenskommelse genomgående anses syfta på de kommittéer som inrättas i enlighet med beslut 1999/468/EG.

⁽³⁾ Måldatum för upprättande av registret är den 31 mars 2008.

⁽⁴⁾ EUT C 171, 22.7.2006, s. 21.

⁽⁵⁾ Se domen av den 19 juli 1999 från Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt i mål T-188/97 Rothmans mot kommissionen REG 1999, s. II-2463.

⁽⁶⁾ EGT C 117 E, 18.5.2006, s. 123.

Sekretessbelagda handlingar

7. Sekretessbelagda handlingar ska behandlas i enlighet med de olika institutionernas interna administrativa förfaranden så att alla nödvändiga garantier ges.

Europaparlamentets resolutioner i enlighet med artikel 8 i beslut 1999/468/EG

8. I enlighet med artikel 8 i beslut 1999/468/EG kan Europaparlamentet genom en motiverad resolution ange att ett förslag till åtgärder för att genomföra en grundläggande rättsakt som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget överskrider de genomförandebefogenheter som avses i den grundläggande rättsakten.

9. Europaparlamentet ska anta en sådan motiverad resolution i enlighet med sin arbetsordning och har en månad på sig att göra detta efter det att ett slutgiltigt förslag till genomförandeåtgärder har mottagits i de språkversioner som lagts fram för medlemmarna i den berörda kommittén.

10. Europaparlamentet och kommissionen är överens om att det är lämpligt att fastställa en kortare permanent tidsfrist för vissa typer av brådskande genomförandeåtgärder om vilka ett beslut måste fattas inom en kortare tidsfrist för att säkerställa en god förvaltning. Detta gäller framför allt för vissa former av åtgärder som rör externa åtgärder såsom humanitärt bistånd och katastrofbistånd, skydd av säkerhet och hälsa, transportsäkerhet och undantag från reglerna om offentlig upphandling. De berörda åtgärdstyperna och de tillämpliga tidsfristerna ska fastställas i en överenskommelse mellan kommissionsledamoten och ordföranden för det behöriga utskottet. Denna överenskommelse kan när som helst upphävas av endera parten.

11. Utan att det påverkar de fall som avses i punkt 10 ska en kortare tidsfrist fastställas i brådskande fall samt med avseende på åtgärder rörande löpande förvaltning och åtgärder som har en begränsad giltighetstid. Denna tidsfrist kan vara mycket kort i ytterst brådskande fall, särskilt på grund av folkhälsoskäl. Den behöriga kommissionsledamoten ska fastställa en lämplig tidsfrist och ange skälen för denna. Europaparlamentet kan i sådana fall använda sig av ett förfarande genom vilket tillämpningen av artikel 8 i beslut 1999/468/EG delegeras till det behöriga utskottet, som kan skicka ett svar till kommissionen inom den fastställda tidsfristen.

12. Så snart kommissionens avdelningar förutser att åtgärdsförslag som omfattas av punkterna 10 och 11 kan behöva överlämnas till en kommitté ska de informellt förvarna det eller de behöriga utskottens sekretariat om detta. Så snart inledande åtgärdsförslag har översänts till kommittémedlemmarna ska kommissionens avdelningar underrätta utskottets/utskottens sekretariat om hur angelägna förslagen är och om de tidsfrister som ska tillämpas när det slutgiltiga förslaget har överlämnats.

13. Efter det att Europaparlamentet antagit en resolution som avses i punkt 8 eller avgett ett svar enligt punkt 11 ska den behöriga kommissionsledamoten informera parlamentet eller, i förekommande fall, det behöriga utskottet om de åtgärder som kommissionen avser att vidta till följd av resolutionen eller svaret.

14. Uppgifter i enlighet med punkterna 10–13 ska föras in i registret.

Föreskrivande förfarande med kontroll

15. När det föreskrivande förfarandet med kontroll är tillämpligt, och efter omröstningen i kommittén, ska kommissionen informera Europaparlamentet om de tidsfrister som ska tillämpas. Om inte annat sägs i punkt 16 ska dessa tidsfrister börja löpa först när Europaparlamentet har mottagit alla språkversioner.

16. När kortare tidsfrister tillämpas (artikel 5a.5 b i beslut 1999/468/EG) och i brådskande fall (artikel 5a.6 i beslut 1999/468/EG) ska tidsfristen börja löpa den dag då Europaparlamentet mottar det slutliga förslaget till genomförandeåtgärder i de språkversioner som översänts till utskottsledamöterna, om inte utskottets ordförande har något att invända. Under alla omständigheter ska kommissionen sträva efter att översända alla språkversioner till Europaparlamentet så snart som möjligt. Så snart kommissionens avdelningar förutser att åtgärdsförslag som omfattas av artikel 5a.5 b eller 5a.6 kan behöva överlämnas till ett utskott ska de informellt förvarna sekretariatet för det eller de behöriga utskotten.

Finansiella tjänster

17. I enlighet med sitt uttalande om artikel 7.3 i beslut 1999/468/EG åtar sig kommissionen att när det gäller finansiella tjänster

- se till att den kommissionstjänsteman som är ordförande vid ett kommittémöte informerar Europaparlamentet, på dess begäran och efter varje möte, angående de förda diskussionerna om de förslag till genomförandeåtgärder som överlämnats till kommittén,
- besvara eventuella frågor, muntligen eller skriftligen, angående de förda diskussionerna om de förslag till genomförandeåtgärder som överlämnats till kommittén.

Kommissionen ska även se till att de åtaganden som gjordes vid parlamentets plenarsammanträde den 5 februari 2002 ⁽¹⁾ och som upprepades vid plenarsammanträdet den 31 mars 2004 ⁽²⁾ liksom de åtaganden som avsågs i punkterna 1–7 i skrivelsen av den 2 oktober 2001 ⁽³⁾ från kommissionsledamot Bolkestein till ordföranden för Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor respekteras såvitt avser hela sektorn för finansiella tjänster (som bland annat omfattar värdepapper, banker, försäkringar, pensioner och redovisning).

Kalender över parlamentets arbete

18. Utom i de fall då kortare tidsfrister är tillämpliga eller i brådskande fall ska kommissionen ta hänsyn till Europaparlamentets lediga perioder (vinter, sommar och val till Europaparlamentet) när den översänder förslag till genomförandeåtgärder enligt detta avtal, så att parlamentet får möjlighet att tillvarata sina rättigheter inom de tidsfrister som anges i beslut 1999/468/EG och i detta avtal.

Samarbete mellan Europaparlamentet och kommissionen

19. De båda institutionerna förklarar sig beredda att hjälpa varandra för att säkerställa ett heltäckande samarbete i samband med särskilda genomförandeåtgärder. För detta ändamål ska lämpliga kontakter upprättas på förvaltningsnivå.

Tidigare avtal

20. Den överenskommelse som 2000 ingicks mellan Europaparlamentet och kommissionen om tillämpningsföreskrifter till rådets beslut 1999/468/EG ⁽⁴⁾ ersätts härmed. Europaparlamentet och kommissionen anser att för deras vidkommande är följande avtal inte längre gällande och således utan verkan: Plumbs och Delors avtal från 1988, Samlands och Williamsons avtal från 1996 samt *modus vivendi* från 1994 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 446 och det fullständiga förhandlingsreferatet från parlamentets plenarsammanträde den 31 mars 2004, under "Omröstning".

⁽³⁾ EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 83.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 1.

BILAGA XIV

RAMAVTAL OM FÖRBINDELSERNA MELLAN EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN

EUROPAPARLAMENTET ⁽¹⁾ OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN (NEDAN KALLADE DE BÅDA INSTITUTIONERNA) INGÅR DETTA AVTAL

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 295, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallad *fördragen*),
- med beaktande av de interinstitutionella avtal och texter som reglerar förbindelserna mellan de båda institutionerna,
- med beaktande av Europaparlamentets arbetsordning ⁽²⁾, särskilt artiklarna 105, 106 och 127 samt bilagorna VIII och XIV,
- med beaktande av de politiska riktlinjer som utfärdats och de uttalanden som gjorts av kommissionens valda ordförande den 15 september 2009 och den 9 februari 2010 och de uttalanden som var och en av de nominerade kommissionsledamöterna gjorde under parlamentutskottsutfrågningarna, och av följande skäl:
 - A. Lissabonfördraget stärker den demokratiska legitimiteten i unionens beslutsprocess.
 - B. De båda institutionerna lägger mycket stor vikt vid ett effektivt införlivande och genomförande av unionslagstiftningen.
 - C. Detta ramavtal inverkar inte på parlamentets, kommissionens eller någon annan unionsinstitutioners eller något annat unionsorgans ansvarsområden eller befogenheter, utan syftar till att dessa ska utövas på bästa sätt och så öppet som möjligt.
 - D. Detta ramavtal bör tolkas i överensstämmelse med de institutionella ramarna sådana de är utformade i fördragen.
 - E. Kommissionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till parlamentets och rådets respektive roller enligt fördragen, särskilt avseende den grundläggande principen om lika behandling som fastställs i punkt 9.
 - F. Det ramavtal som ingicks i maj 2005 ⁽³⁾ bör uppdateras och ersättas av nedanstående text.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

I. TILLÄMPNINGSOMRÅDE

1. För att det nya särskilda partnerskapet mellan parlamentet och kommissionen ska återspeglas bättre, beslutar de båda institutionerna om följande åtgärder för att öka kommissionens politiska ansvar och legitimitet, utvidga den konstruktiva dialogen och förbättra informationsflödet mellan de båda institutionerna samt förbättra samarbetet när det gäller förfaranden och planering.

Institutionerna har även kommit överens om särskilda bestämmelser

- om kommissionens möten med nationella experter, enligt bilaga 1,
- om överlämnande av sekretessbelagd information till parlamentet, enligt bilaga 2,
- om förhandlingar om och ingående av internationella avtal, enligt bilaga 3, och
- om tidsplanen för kommissionens arbetsprogram, enligt bilaga 4.

II. POLITISKT ANSVAR

2. Efter att ha blivit nominerad av Europeiska rådet kommer kommissionens nominerade ordförande att överlämna sitt politiska program för sin mandatperiod till parlamentet, så att en välunderbyggd diskussion kan föras med parlamentet innan det ska rösta om utnämningen.

3. Parlamentet ska i enlighet med artikel 106 i sin arbetsordning höra kommissionens nyvalde ordförande i god tid innan förfarandet för godkännande av den nya kommissionen inleds. Parlamentet ska beakta eventuella kommentarer från den nyvalde ordföranden.

⁽¹⁾ Parlamentets beslut av den 20 oktober 2010.

⁽²⁾ EUT L 44, 15.2.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 117 E, 18.5.2006, s. 125.

De nominerade kommissionsledamöterna ska tillhandahålla alla relevanta uppgifter i enlighet med det krav på oberoende som fastställs i artikel 245 i EUF-fördraget.

Förfarandena ska vara utformade på ett sätt som säkerställer att den nominerade kommissionen i sin helhet bedöms på ett öppet, rättvist och konsekvent sätt.

4. Varje kommissionsledamot ska ta politiskt ansvar för verksamheten på det område som han eller hon är ansvarig för utan att kommissionens kollegialitetsprincip påverkas.

Kommissionens ordförande ska ha det fulla ansvaret för att avgöra om det finns någon eventuell intressekonflikt som gör det omöjligt för en kommissionsledamot att fullgöra sina uppgifter.

Kommissionens ordförande ska även ansvara för alla eventuella åtgärder som vidtas under sådana omständigheter och omedelbart skriftligen underrätta parlamentets talman om detta.

Kommissionsledamöternas deltagande i valkampanjer regleras i uppförandekoden för kommissionens ledamöter.

Kommissionsledamöter som deltar aktivt i valkampanjer i egenskap av kandidater i val till Europaparlamentet bör ta obetald valledighet med början från utgången av den sista sammanträdesperioden före valet.

Kommissionens ordförande ska i god tid informera parlamentet om sitt beslut att bevilja sådan ledighet och om vilken kommissionsledamot som kommer att ta över berörda ansvarsområden under ledighetsperioden.

5. Om parlamentet ber kommissionens ordförande att dra tillbaka sitt förtroende för en enskild ledamot av kommissionen, kommer ordföranden att allvarligt överväga huruvida ledamoten ska uppmanas att avgå, i enlighet med artikel 17.6 i EU-fördraget. Ordföranden ska antingen begära att ledamoten avgår eller förklara inför parlamentet under följande sammanträdesperiod sitt beslut att inte göra så.

6. I de fall en ersättare för en kommissionsledamot måste utses under pågående mandattid enligt artikel 246 andra stycket i EUF-fördraget, kommer kommissionens ordförande att noga beakta resultatet av samrådet med parlamentet innan samtycke ges till rådets beslut.

Parlamentet ska se till att dess förfaranden genomförs så snabbt som möjligt, så att kommissionens ordförande noga kan beakta parlamentets synpunkter innan den nya kommissionsledamoten utses.

På samma sätt kommer kommissionens ordförande, när återstoden av kommissionens mandattid är kort, att noga beakta parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 246 tredje stycket i EUF-fördraget.

7. Om kommissionens ordförande avser att ändra ansvarsfördelningen mellan kommissionens ledamöter under kommissionens mandattid enligt artikel 248 i EUF-fördraget, ska han eller hon underrätta parlamentet om dessa ändringar i god tid före det relevanta samrådet med parlamentet. Ordförandens beslut att omfördela ansvarsområdena kan träda i kraft omedelbart.

8. När kommissionen föreslår en översyn av uppförandekoden för kommissionsledamöterna vad gäller intressekonflikt eller etiskt uppförande kommer den att inhämta parlamentets synpunkter.

III. KONSTRUKTIV DIALOG OCH INFORMATIONSFLÖDE

i) Allmänna bestämmelser

9. Kommissionen garanterar att den kommer att tillämpa den grundläggande principen om lika behandling av parlamentet och rådet, särskilt när det gäller att få tillträde till sammanträden och få kännedom om inlägg eller annan information, i synnerhet avseende lagstiftnings- och budgetfrågor.

10. Inom ramen för sina befogenheter ska kommissionen vidta åtgärder för att bättre involvera parlamentet så att dess åsikter i så stor utsträckning som möjligt beaktas när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

11. Ett antal åtgärder kommer att vidtas för att genomföra det särskilda partnerskapet mellan parlamentet och kommissionen enligt följande:

- Kommissionens ordförande kommer på parlamentets begäran att träffa talmanskonferensen minst två gånger per år för att diskutera frågor av gemensamt intresse.
- Kommissionens ordförande kommer regelbundet att diskutera viktiga övergripande frågor och viktiga lagstiftningsförslag med parlamentets talman. Denna dialog bör också omfatta en inbjudan till parlamentets talman att närvara vid kommissionskollegiets sammanträden.
- Kommissionens ordförande eller vice ordförande med ansvar för interinstitutionella förbindelser kommer att bjudas in till sammanträdena med talmanskonferensen eller utskottsordförandekonferensen när specifika frågor rörande plenarförsamlingens sammanträdeskalender, interinstitutionella förbindelser mellan parlamentet och kommissionen samt lagstiftningsfrågor och budgetfrågor kommer att diskuteras.

- Varje år ska talmanskonferensen, utskottsordförandekonferensen och kommissionskollegiet träffas för att diskutera relevanta frågor, inklusive förberedelserna och genomförandet av kommissionens arbetsprogram.
- Talmanskonferensen och utskottsordförandekonferensen ska i god tid informera kommissionen om resultaten av sina diskussioner när dessa har en interinstitutionell dimension. Parlamentet ska också regelbundet ge kommissionen fullständig information om resultaten av sina sammanträden där sammanträdesperioderna planeras, med beaktande av kommissionens synpunkter. Detta påverkar inte tillämpningen av punkt 45.
- För att säkerställa ett regelbundet flöde av relevant information mellan de båda institutionerna ska parlamentets och kommissionens generalsekreterare träffas regelbundet.

12. Alla kommissionsledamöter ska se till att det sker ett regelbundet och direkt informationsutbyte mellan dem själva och ordföranden för det ansvariga parlamentsutskottet.

13. Kommissionen får inte offentliggöra lagstiftningsförslag eller viktiga initiativ eller beslut innan parlamentet underlämnat skriftligen.

På grundval av kommissionens arbetsprogram ska de båda institutionerna genom överenskommelse på förhand fastställa centrala initiativ som ska läggas fram i plenum. I princip kommer kommissionen först att presentera dessa initiativ i plenum och endast därefter för allmänheten.

Institutionerna ska också fastställa vilka förslag och initiativ som talmanskonferensen eller, på lämpligt sätt, det ansvariga parlamentsutskottet eller dess ordförande ska informeras om.

Dessa beslut ska fattas inom ramen för den löpande dialog mellan de båda institutionerna som anges i punkt 11 och ska regelbundet uppdateras med hänsyn till den politiska utvecklingen.

14. Om ett internt dokument från kommissionen – som parlamentet inte har fått information om i enlighet med detta ramavtal – sprids utanför institutionerna, får parlamentets talman begära att detta dokument överlämnas till parlamentet utan dröjsmål så att det kan vidarebefordras till de ledamöter av parlamentet som så begär.

15. Kommissionen kommer att ge fullständig information och dokumentation om sina möten med nationella experter inom ramen för arbetet med att förbereda och genomföra unionslagstiftning, även i fråga om icke-bindande bestämmelser och delegerade akter. Om parlamentet så begär får kommissionen också bjuda in parlamentets experter att närvara vid dessa möten.

Bestämmelserna om detta fastställs i bilaga 1.

16. Inom tre månader efter det att Europaparlamentet har antagit en resolution ska kommissionen lämna skriftlig information till parlamentet om åtgärder som vidtagits som ett svar på specifika uppmaningar som parlamentet riktat till kommissionen i sina resolutioner, även i de fall där den inte har kunnat följa parlamentets åsikter. Tidsfristen kan förkortas om en uppmaning är brådskande. Tidsfristen kan förlängas med en månad om en uppmaning kräver mer uttömmande arbete och önskemålet om förlängning är väl underbyggt. Europaparlamentet kommer att se till att denna information får en bred spridning inom institutionen.

Europaparlamentet kommer att försöka undvika att ställa muntliga eller skriftliga frågor i de fall då kommissionen redan informerat parlamentet om sin ståndpunkt genom en skriftlig uppföljning.

Kommissionen ska utfästa sig att redogöra för den konkreta uppföljningen av alla uppmaningar om att den ska lägga fram förslag i enlighet med artikel 225 i EUF-fördraget (betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ) inom tre månader efter det att motsvarande betänkande antogs i plenum. Senast efter ett år ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag eller låta förslaget ingå i sitt arbetsprogram för det följande året. Om kommissionen inte lägger fram något förslag ska den ge Europaparlamentet en detaljerad förklaring till detta.

Kommissionen ska också utfästa sig att ha ett nära samarbete, som inleds på ett tidigt stadium, med parlamentet i alla lagstiftningsinitiativ som härrör från medborgarinitiativ.

När det gäller förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet ska de särskilda bestämmelser som anges i punkt 31 tillämpas.

17. I de fall initiativ, rekommendationer eller uppmaningar att utarbeta lagstiftningsakter görs i enlighet med artikel 289.4 i EUF-fördraget, ska kommissionen på begäran underrätta parlamentet om sin ståndpunkt beträffande dessa förslag inför det ansvariga parlamentsutskottet.

18. De båda institutionerna är eniga om att samarbeta när det gäller förbindelserna med de nationella parlamenten.

Parlamentet och kommissionen ska samarbeta när det gäller genomförandet av protokoll nr 2 till EUF-fördraget om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Detta samarbete ska inbegripa arrangemang för att ombesörja nödvändiga översättningar av motiverade yttranden från de nationella parlamenten.

När de trösklar som anges i artikel 7 i protokoll nr 2 till EUF-fördraget har uppnåtts, ska kommissionen tillhandahålla översättningar av samtliga motiverade yttranden från de nationella parlamenten tillsammans med sin ståndpunkt avseende dessa yttranden.

19. Kommissionen ska underrätta parlamentet om förteckningen över de av sina expertgrupper som inrättats för att bistå kommissionen när den utövar sin initiativrätt. Förteckningen ska uppdateras regelbundet samt offentliggöras.

I detta sammanhang ska kommissionen, på särskild och motiverad begäran av utskottsordföranden, på lämpligt sätt informera det ansvariga parlamentsutskottet om dessa gruppers arbete och sammansättning.

20. De båda institutionerna ska med hjälp av lämpliga mekanismer föra en konstruktiv dialog med varandra om viktiga administrativa frågor, särskilt frågor som direkt påverkar parlamentets egen administration.

21. Parlamentet kommer att be om kommissionens synpunkter när det lägger fram ett förslag till översyn av sin arbetsordning vad gäller förbindelserna med kommissionen.

22. Om sekretess återopas i fråga om information som överlämnats i enlighet med detta ramavtal ska bestämmelserna i bilaga 2 tillämpas.

ii) Internationella avtal och utvidgning

23. Parlamentet ska informeras omedelbart och fullständigt i alla skeden av förhandlingar om och ingående av internationella avtal, även när det gäller fastställandet av förhandlingsdirektiv. Kommissionen ska agera så att den till fullo uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 218 i EUF-fördraget, samtidigt som varje institutions roll respekteras i enlighet med artikel 13.2 i EU-fördraget.

Kommissionen ska tillämpa de bestämmelser som fastställs i bilaga 3.

24. Sådan information som avses i punkt 23 ska översändas till parlamentet i så god tid att parlamentet ges möjlighet att framföra sina eventuella synpunkter och kommissionen ges möjlighet att i största möjliga mån ta hänsyn till parlamentets synpunkter. Informationen ska, som allmän regel, tillhandahållas parlamentet genom det ansvariga parlamentsutskottet och, vid behov, vid ett plenarsammanträde. I välmotiverade fall ska den ges till mer än ett parlamentsutskott.

Parlamentet och kommissionen förbinder sig att fastställa förfaranden och vidta lämpliga åtgärder för överlämnande av sekretessbelagd information från kommissionen till parlamentet, i enlighet med bestämmelserna i bilaga 2.

25. De båda institutionerna erkänner att det på grund av deras olika institutionella roller är kommissionen som företräder Europeiska unionen i internationella förhandlingar, med undantag för de som rör den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och andra fall såsom fastställs i fördragen.

När kommissionen företräder unionen vid internationella konferenser ska den på parlamentets begäran underlätta för en delegation av ledamöter i Europaparlamentet att delta som observatörer i unionsdelegationer, så att det omedelbart och fullständigt kan informeras om hur konferensen fortskrider. Kommissionen åtar sig att i tillämpliga fall regelbundet lämna information till parlamentets delegation om förhandlingarnas resultat.

Europaparlamentets ledamöter får inte delta direkt i dessa förhandlingar. Beroende på de rättsliga, tekniska och diplomatiska möjligheterna kan kommissionen ge dem observatörsstatus. I händelse av en vägran kommer kommissionen att informera parlamentet om skälen till detta.

Kommissionen ska dessutom underlätta Europaparlamentsledamöternas deltagande som observatörer vid alla relevanta sammanträden som kommissionen ansvarar för, före och efter förhandlingarna.

26. På samma sätt ska kommissionen hålla parlamentet regelbundet informerat om sammanträden med organ som inrättats genom multilaterala internationella avtal där unionen är involverad, och underlätta tillträde för ledamöter i Europaparlamentet som observatörer ingående i EU:s delegationer, när dessa organ har i uppgift att fatta beslut som kräver parlamentets samtycke eller vilkas tillämpning kan kräva antagande av rättsakter enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

27. Kommissionen ska också ge parlamentsdelegationer som ingår i unionsdelegationer till internationella konferenser möjlighet att använda unionsdelegationernas alla hjälpmedel vid dessa tillfällen, i linje med den allmänna principen om ett gott samarbete mellan institutionerna och med hänsyn till tillgänglig logistik.

Parlamentets talman ska senast fyra veckor före en konferens början sända ett förslag till kommissionens ordförande om att låta en delegation från parlamentet ingå i unionsdelegationen, och ange vem som ska leda parlamentsdelegationen och hur många av Europaparlamentets ledamöter som ska ingå i delegationen. I välmotiverade fall kan denna tidsfrist undantagsvis förkortas.

Antalet ledamöter av Europaparlamentet som ska ingå i parlamentets delegation och antalet övriga medarbetare ska stå i proportion till hur stor hela unionsdelegationen är.

28. Kommissionen ska hålla parlamentet fullständigt underrättat om läget i anslutningsförhandlingar, särskilt om viktigare aspekter och händelser, så att parlamentet ges möjlighet att i god tid lämna synpunkter genom de tillämpliga parlamentariska förfarandena.

29. Om kommissionen av tungt vägande skäl beslutar att inte stödja en rekommendation som parlamentet antagit om de frågor som avses i punkt 28 i enlighet med artikel 90.4 i sin arbetsordning, ska den redogöra för dessa skäl inför parlamentet vid ett plenarsammanträde eller vid det ansvariga utskottets nästföljande sammanträde.

iii) Budgetgenomförandet

30. Innan kommissionen gör sådana utfästelser om finansiellt stöd vid givarkonferenser som medför nya ekonomiska åtaganden och för vilka budgetmyndighetens godkännande krävs, ska den informera budgetmyndigheten och beakta dess synpunkter.

31. Kommissionen ska inom ramen för det årliga förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet, vilket regleras genom artikel 319 i EUF-fördraget, översända all information som krävs för att kontrollera budgetgenomförandet för det berörda året och som begärs för detta ändamål av ordföranden för det parlamentsutskott som är ansvarigt för förfarandet för beviljandet av ansvarsfrihet i enlighet med bilaga VII till parlamentets arbetsordning.

Om det kommer fram nya uppgifter om tidigare år för vilka ansvarsfrihet redan beviljats ska kommissionen översända all relevant information, i syfte att uppnå en lösning som är acceptabel för båda parter.

iv) Förbindelser med tillsynsmyndigheter

32. De som nominerats som kandidater till tjänsten som verkställande direktör i tillsynsmyndigheter bör frågas ut av parlamentets utskott

Dessutom kommer kommissionen och parlamentet, till följd av de diskussioner som förts inom den interinstitutionella arbetsgrupp om tillsynsmyndigheter som inrättades i mars 2009, att sträva efter en gemensam strategi i fråga om decentraliserade organs roll och ställning i unionens institutionella landskap, åtföljd av gemensamma riktlinjer för dessa organs inrättande, struktur och drift, tillsammans med frågor som rör finansiering, budget, övervakning och förvaltning.

IV. SAMARBETE KRING FÖRFARANDE FÖR OCH PLANERING AV LAGSTIFTNING

i) Kommissionens arbetsprogram och Europeiska unionens programplanering

33. Kommissionen ska initiera unionens årliga och fleråriga programplanering, i syfte att uppnå interinstitutionella avtal.

34. Varje år ska kommissionen lägga fram sitt arbetsprogram.

35. De båda institutionerna ska samarbeta i enlighet med tidsplanen i bilaga 4.

Kommissionen ska ta hänsyn till de eventuella prioriteringar som parlamentet gett uttryck för.

Kommissionen ska tillhandahålla tillräckliga uppgifter om planerade åtgärder för varje punkt i dess arbetsprogram.

36. Kommissionen ska lämna en förklaring när den inte kan lägga fram enskilda förslag i dess arbetsprogram för året i fråga eller när den avviker från programmet. Den vice kommissionsordförande som ansvarar för de interinstitutionella förbindelserna åtar sig att regelbundet inför utskottsordförandekonferensen redogöra för huvuddragen i det politiska genomförandet av kommissionens arbetsprogram för det berörda året.

ii) Förfaranden för antagande av akter

37. Kommissionen åtar sig att noga granska de ändringar av kommissionens lagförslag som parlamentet antagit, i syfte att ta hänsyn till dessa ändringar i eventuellt ändrade förslag.

Vidare åtar sig kommissionen att när den i enlighet med artikel 294 i EUF-fördraget avger yttranden över parlamentets ändringar ta största möjliga hänsyn till de ändringar som antagits under andra behandlingen. Om kommissionen på grund av tungt vägande skäl och efter en behandling i kollegiet av kommissionsledamöter beslutar att inte anta eller stödja sådana ändringar ska den redogöra för sitt beslut inför parlamentet samt under alla förhållanden i det yttrande över parlamentets ändringar som kommissionen ska avge i enlighet med artikel 294.7 c i EUF-fördraget.

38. Parlamentet åtar sig, när det rör sig om ett initiativ som föreslagits av minst en fjärdedel av medlemsstaterna i enlighet med artikel 76 i EUF-fördraget, att inte anta något betänkande i sitt ansvariga utskott förrän parlamentet tagit emot kommissionens yttrande över initiativet.

Kommissionen åtar sig att avge sitt yttrande över ett sådant initiativ senast tio veckor efter det att initiativet lagts fram.

39. Kommissionen ska i god tid tillhandahålla en noggrann förklaring innan den drar tillbaka eventuella förslag om vilka parlamentet redan har lagt fram en ståndpunkt vid första behandlingen.

När en ny kommission inleder sin mandatid ska den göra en översyn av alla förslag vars behandling ännu inte avslutats i syfte att politiskt bekräfta eller dra tillbaka dem, med vederbörlig hänsyn till parlamentets synpunkter.

40. Vid särskilda lagstiftningsförfaranden för vilka parlamentet måste höras och andra förfaranden såsom det som fastställs i artikel 148 i EUF-fördraget gäller att kommissionen

- i) ska vidta åtgärder för att bättre involvera parlamentet så att dess synpunkter beaktas så långt möjligt, särskilt för att se till att parlamentet har tillräckligt med tid för att behandla kommissionens förslag,
- ii) i god tid ska se till att rådets instanser påminns om att de inte bör träffa någon politisk överenskommelse om kommissionens förslag innan parlamentet antagit sitt yttrande; kommissionen ska begära att diskussionen slutförs på ministernivå efter det att rådsmedlemmarna har fått en rimlig tidsfrist för att behandla parlamentets yttrande,
- iii) ska se till att rådet respekterar de principer för nytt samråd med parlamentet som fastställts av Europeiska unionens domstol i de fall rådet väsentligt ändrar ett förslag från kommissionen; kommissionen ska underrätta parlamentet i det fall den påmint rådet om behovet av ett nytt samråd,
- iv) åtar sig att, vid behov, dra tillbaka de lagstiftningsförslag som avvisats av parlamentet; om kommissionen av tungt vägande skäl och efter diskussion i kollegiet av kommissionsledamöter beslutar att vidhålla sitt förslag ska den motivera detta beslut i ett uttalande inför parlamentet.

41. I syfte att förbättra lagstiftningsplaneringen åtar sig Europaparlamentet å sin sida att

- i) planera de lagstiftningsrelaterade delarna av föredragningslistan så att de anpassas till kommissionens gällande arbetsprogram och till de resolutioner som parlamentet har antagit rörande detta program, särskilt med tanke på förbättrad planering av prioriterade debatter,
- ii) respektera rimliga tidsfrister, om detta är till fördel för förfarandet, när det gäller att anta sin ståndpunkt vid första behandlingen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet eller sin ståndpunkt i samrådsförfarandet,
- iii) i så hög grad som möjligt utnämna föredragande för kommande förslag så snart kommissionens arbetsprogram har antagits,
- iv) ge absolut prioritet åt behandlingen av förfrågningar om nytt samråd, under förutsättning att all nödvändig information har översänts till parlamentet.

iii) Frågor med koppling till bättre lagstiftning

42. Kommissionen ska se till att dess konsekvensanalyser genomförs på dess ansvar och enligt en öppen process som garanterar en oberoende utvärdering. Konsekvensanalyserna ska offentliggöras vid lämplig tidpunkt, och beakta ett antal olika scenarier, inklusive alternativet att "inte göra någonting", och ska i princip presenteras för det ansvariga parlamentsutskottet inom ramen för tillhandahållande av information till de nationella parlamenten enligt protokoll nr 1 och nr 2 i EUF-fördraget.

43. Inom områden där parlamentet vanligtvis deltar i lagstiftningsprocessen ska kommissionen använda sig av icke-bindande bestämmelser när så är lämpligt, och med vederbörlig motivering efter att parlamentet har fått möjlighet att ge sina synpunkter. Kommissionen ska ge parlamentet en detaljerad förklaring om hur dess synpunkter har beaktats när förslaget antas.

44. För att säkerställa bättre övervakning av införlivande och tillämpning av unionslagstiftningen ska kommissionen och parlamentet sträva efter att införa obligatoriska jämförelsetabeller och en bindande tidsfrist för införlivandet, vilken i direktiv normalt inte bör överskrida två år.

Förutom särskilda rapporter och den årliga rapporten om genomförandet av unionens lagstiftning ska kommissionen ge parlamentet kortfattad information om samtliga överträdelseförfaranden från det att en formell underrättelse översänds, inklusive, om parlamentet begär det, i enskilda fall och med respekt för reglerna om konfidentialitet, särskilt de som Europeiska unionens domstol har erkänt, information om de frågor som överträdelseförfarandet rör.

V. KOMMISSIONENS DELTAGANDE I PARLAMENTETS FÖRFARANDE

45. Om kommissionen har flera evenemang eller inbjudningar att välja mellan ska den prioritera att närvara, om detta begärs, vid plenarsammanträden eller sammanträden med andra instanser inom parlamentet.

Kommissionen ska som en allmän regel se till att den ansvariga kommissionsledamoten, om parlamentet så begär, närvarar vid plenarsammanträden då ärenden som ingår i kommissionsledamotens ansvarsområde behandlas. Detta är tillämpligt på de preliminära förslagen till föredragningslista som talmanskonferensen antagit under föregående sammanträdesperiod.

Parlamentet ska som en allmän regel försöka se till att punkter på föredragningslistan som ingår i en viss kommissionsledamots ansvarsområde behandlas vid ett och samma tillfälle.

46. På parlamentets begäran kommer en regelbunden frågetimme med kommissionens ordförande att inrättas. Denna frågetimme kommer att delas in i två delar: en första del med ledarna för de politiska grupperna eller deras företrädare, som förloper helt spontant; en andra del som ägnas åt ett politiskt tema som man kommit överens om på förhand, senast torsdagen före den berörda sammanträdesperioden, men utan förberedda frågor.

Dessutom ska det inrättas en frågetimme med ledamöter av kommissionen, inbegripet dess vice ordförande med ansvar för yttre förbindelser/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, enligt samma modell som frågetimmen med kommissionens ordförande och i syfte att förändra den befintliga frågestunden. Denna frågetimme ska vara knuten till respektive kommissionsledamots ansvarsområde.

47. Kommissionsledamöter ska höras på egen begäran.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 230 i EUF-fördraget ska de båda institutionerna enas om allmänna regler för fördelningen av talartid mellan de båda institutionerna.

De båda institutionerna är eniga om att deras vägledande fördelning av talartid bör respekteras.

48. I syfte att säkra kommissionsledamöternas närvaro åtar sig parlamentet att göra sitt bästa för att inte ändra sina slutgiltiga förslag till föredragningslista.

Om parlamentet ändrar sitt slutgiltiga förslag till föredragningslista eller flyttar om punkterna på föredragningslistan för en sammanträdesperiod ska det omedelbart informera kommissionen om detta. Kommissionen ska göra sitt bästa för att garantera att den ansvariga kommissionsledamoten närvarar.

49. Kommissionen kan föreslå att punkter förs upp på föredragningslistan fram till det sammanträde under vilket talmanskonferensen fastställer ett slutgiltigt förslag till föredragningslista för en sammanträdesperiod. Parlamentet ska ta största möjliga hänsyn till sådana förslag.

50. Parlamentsutskotten ska sträva efter att inte ändra sitt förslag till föredragningslista eller sin föredragningslista.

När ett parlamentsutskott ändrar sitt förslag till föredragningslista eller sin föredragningslista ska kommissionen omedelbart informeras om detta. Parlamentsutskotten ska särskilt sträva efter att respektera en rimlig tidsfrist för att kommissionsledamöter ska kunna närvara vid deras sammanträden.

Om det inte uttryckligen begärs att en kommissionsledamot ska närvara vid ett utskottssammanträde ska kommissionen se till att den företräds av en behörig tjänsteman på lämplig nivå.

Parlamentsutskotten kommer att sträva efter att samordna sitt arbete och undvika att hålla parallella sammanträden i samma fråga, och kommer att sträva efter att inte avvika från förslaget till föredragningslista, så att kommissionen har möjlighet att vara representerad på lämplig nivå.

Om man har begärt att en hög tjänsteman (generaldirektör eller direktör) ska närvara vid ett utskottssammanträde där ett kommissionsförslag behandlas, ska kommissionens företrädare ha möjlighet att yttra sig.

VI. SLUTBESTÄMMELSER

51. Kommissionen bekräftar sitt åtagande att så snart som möjligt undersöka de lagstiftningsakter som inte anpassades till det föreskrivande förfarandet med kontroll innan Lissabonfördraget trädde i kraft, för att se huruvida dessa instrument behöver anpassas till systemet med delegerade akter, som införts genom artikel 290 i EUF-fördraget.

Det slutliga målet – ett sammanhängande system av delegerade akter och genomförandeaakter som är helt och hållet i linje med fördraget – bör uppnås genom en fortlöpande utvärdering av karaktären och innehållet i de åtgärder som för närvarande omfattas av det föreskrivande förfarandet med kontroll, för att de i sinom tid ska kunna anpassas till det system som fastställs i artikel 290 i EUF-fördraget.

52. Bestämmelserna i detta ramavtal kompletterar det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ utan att påverka det, och hindrar inte en eventuell framtida revidering. Utan att föregripa kommande förhandlingar mellan parlamentet, kommissionen och rådet, utfäster sig de båda institutionerna att samtycka till avgörande förändringar som förberedelse för de framtida förhandlingarna om anpassning av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning till de nya bestämmelser som införts genom Lissabonfördraget, med beaktande av nuvarande praxis och detta ramavtal.

De är också överens om att den nuvarande interinstitutionella kontaktmekanismen behöver förstärkas på politisk och teknisk nivå i fråga om "bättre lagstiftning" för att säkerställa ett effektivt interinstitutionellt samarbete mellan parlamentet, kommissionen och rådet.

53. Kommissionen utfäster sig att snabbt inleda unionens årliga och fleråriga programplanering för att få till stånd interinstitutionella avtal i enlighet med artikel 17 i EU-fördraget.

Kommissionens arbetsprogram är kommissionens bidrag till unionens årliga och fleråriga programplanering. Efter att det har antagits av kommissionen bör trepartsöverläggningar inledas mellan parlamentet, rådet och kommissionen för att man ska nå en överenskommelse om unionens programplanering.

I detta sammanhang, och så snart som parlamentet, rådet och kommissionen har enats om unionens programplanering, ska de båda institutionerna se över bestämmelserna om programplanering i detta ramavtal.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Europaparlamentet och kommissionen uppmanar rådet att snarast börja diskutera unionens programplanering, i enlighet med artikel 17 i EU-fördraget.

54. De båda institutionerna ska regelbundet utvärdera den praktiska tillämpningen av detta ramavtal och dess bilagor. Senast 2011 ska en översyn göras mot bakgrund av praktiska erfarenheter.

BILAGA 1

KOMMISSIONENS MÖTEN MED NATIONELLA EXPERTER

I denna bilaga fastställs de bestämmelser om genomförande som avses i punkt 15 i ramavtalet.

1. Tillämpningsområde

Bestämmelserna i punkt 15 i ramavtalet gäller följande möten:

1. Kommissionens möten inom ramen för expertgrupper som inrättats av kommissionen och dit nationella myndigheter från samtliga medlemsstater bjudits in, när de avser utarbetande och genomförande av unionslagstiftning, inklusive icke-bindande bestämmelser och delegerade akter.
2. Kommissionens särskilda möten dit man bjudit in nationella experter från samtliga medlemsstater, när de avser utarbetande och genomförande av unionslagstiftning, inklusive icke-bindande bestämmelser och delegerade akter.

Kommittémöten inom ramen för kommittéförfarandet är undantagna, utan att det påverkar gällande och framtida särskilda bestämmelser avseende information till parlamentet om utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

2. Information som ska ges till parlamentet

Kommissionen åtar sig att till parlamentet ge samma information som den sänder till de nationella myndigheterna i samband med ovan nämnda möten. Kommissionen ska översända dessa handlingar, även föredragningslistor, till en elektronisk brevlåda samtidigt som handlingarna skickas till de nationella experterna.

3. Inbjudan av parlamentets sakkunniga

På begäran av parlamentet kan kommissionen besluta att erbjuda parlamentet att skicka sakkunniga från parlamentet till kommissionens möten med nationella experter enligt punkt 1.

BILAGA 2

ÖVERLÄMNANDE AV SEKRETESSBELAGDA UPPGIFTER TILL PARLAMENTET

1. Tillämpningsområde

- 1.1 I denna bilaga regleras hur sekretessbelagda uppgifter enligt definitionen i punkt 1.2 ska överlämnas från kommissionen till parlamentet och hanteras i samband med parlamentets utövande av sina rättigheter och befogenheter. De båda institutionerna ska verka i enlighet med sina respektive skyldigheter att samarbeta lojalt i en anda av fullständigt ömsesidigt förtroende samt i strikt överensstämmelse med fördragens tillämpliga bestämmelser.
- 1.2 Med uppgifter/information avses alla muntliga eller skriftliga uppgifter, oavsett överföringsmedium eller upphovsman.
 - 1.2.1 Med sekretessbelagda uppgifter avses säkerhetsklassificerade sekretessbelagda EU uppgifter och andra sekretessbelagda uppgifter som inte säkerhetsklassificerats.
 - 1.2.2 Med sekretessbelagda EU-uppgifter avses alla uppgifter och allt material som klassificerats som "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET", "SECRET UE", "CONFIDENTIEL UE" eller "RESTREINT UE", eller som betecknats med likvärdiga nationella eller internationella säkerhetsklassificeringar, vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionens eller en eller flera av medlemsstaters intressen skada i varierande grad, oavsett om upphovet till uppgifterna finns inom unionen eller om uppgifterna har erhållits från en medlemsstat, ett tredjeland eller en internationell organisation.

⁽¹⁾ Informationen till parlamentet om arbetet i kommittéer inom ramen för kommittéförfarandet och parlamentets befogenheter i samband med kommittéförfaranden fastställs tydligt i andra instrument: 1. rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23), 2. det interinstitutionella avtalet av den 3 juni 2008 mellan Europaparlamentet och kommissionen om kommittéförfaranden och 3. de instrument som krävs för genomförandet av artikel 291 i EUF-fördraget.

- a) TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET: Denna sekretessgrad ska endast användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen synnerligen allvarlig skada
- b) SECRET UE: Denna sekretessgrad ska endast användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen allvarlig skada.
- c) CONFIDENTIEL UE: Denna sekretessgrad ska användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vålla unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen skada.
- d) RESTREINT UE: Denna sekretessgrad ska användas för uppgifter och material vilkas röjande utan tillstånd skulle kunna vara till nackdel för unionen eller en eller flera av dess medlemsstaters intressen.
- 1.2.3 Med andra sekretessbelagda uppgifter avses alla andra känsliga uppgifter, inklusive uppgifter som omfattas av kravet på yrkessekretess, som begärts av parlamentet och/eller överlämnats av kommissionen.
- 1.3 Kommissionen ska se till att parlamentet får tillgång till sekretessbelagda uppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga när någon av de parlamentsinstanser eller befattningshavare som anges i punkt 1.4 lämnar in en begäran om överlämnande av sekretessbelagda uppgifter. Kommissionen får dessutom på eget initiativ överlämna sekretessbelagda uppgifter till parlamentet i enlighet med bestämmelserna i denna bilaga.
- 1.4 Följande instanser får inom ramen för denna bilaga begära sekretessbelagda uppgifter från kommissionen:
- parlamentets talman,
 - berörda parlamentsutskotts ordförande,
 - presidiet och talmanskonferensen, och
 - presidiet och talmanskonferensen, och ordföranden för en parlamentsdelegation som ingår i en unionsdelegation vid en internationell konferens.
- 1.5 Information om överträdelseförfaranden och förfaranden i konkurrensfrågor, med undantag för de fall då uppgifterna redan omfattas av ett slutligt beslut från kommissionen eller av en dom från Europeiska unionens domstol när begäran inkommer från en av de parlamentsinstanser eller befattningshavare som anges i punkt 1.4, och information som rör skyddet av Europeiska unionen ekonomiska intressen omfattas inte av denna bilagas tillämpningsområde. Denna bestämmelse påverkar inte punkt 44 i ramavtalet eller parlamentets rätt att utöva budgetkontroll.
- 1.6 Dessa bestämmelser ska tillämpas utan att det påverkar Europaparlamentets, rådets och kommissionens beslut 95/167/EG, Euratom, EKSG av den 19 april 1995 om närmare föreskrifter för utövandet av Europaparlamentets undersökningsrätt ⁽¹⁾ eller tillämpliga bestämmelser i kommissionens beslut 1999/352/EG, EKSG, Euratom av den 28 april 1999 om inrättande av en europeisk byrå för bedrägeribekämpning (OLAF) ⁽²⁾.

2. Allmänna bestämmelser

- 2.1 Kommissionen ska på begäran av en av de parlamentsinstanser eller befattningshavare som anges i punkt 1.4 till denna parlamentsinstans eller befattningshavare utan dröjsmål överlämna alla sekretessbelagda uppgifter som krävs för att parlamentet ska kunna utöva sina rättigheter och befogenheter. De båda institutionerna ska inom ramen för sina respektive befogenheter och ansvarsområden respektera
- grundläggande mänskliga rättigheter, inbegripet rätten till en rättvis rättegång och rätten till respekt för privatlivet,
 - bestämmelser om rättsliga och disciplinära förfaranden,
 - skydd av affärshemligheter och handelsförbindelser,
 - skydd av unionens intressen, särskilt sådana intressen som rör den allmänna säkerheten, försvarsfrågor, internationella förbindelser, valutastabilitet och ekonomiska intressen.

Om de båda institutionerna är oeniga ska frågan hänskjutas till kommissionens ordförande och parlamentets talman för att de ska kunna finna en lösning.

⁽¹⁾ EGT L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 20.

Sekretessbelagda uppgifter från en stat, en institution eller en internationell organisation ska endast överlämnas med dess samtycke.

- 2.2 Sekretessbelagda EU-uppgifter ska överlämnas till och hanteras och skyddas av parlamentet enligt de gemensamma miniminormer för säkerhet som tillämpas av övriga unionsinstitutioner, särskilt kommissionen.

När kommissionen säkerhetsklassificerar egna uppgifter, kommer den att se till att använda lämpliga sekretessgrader i överensstämmelse med internationella normer och definitioner och i enlighet med sina egna interna bestämmelser, samtidigt som den tar hänsyn till parlamentets behov av att få tillgång till sekretessbelagda handlingar för att kunna utöva sina rättigheter och befogenheter på ett effektivt sätt.

- 2.3 Om det råder tvivel om huruvida vissa uppgifter är sekretessbelagda eller om vilken sekretessgrad som ska användas, eller om formerna för att överlämna uppgifterna behöver preciseras i enlighet med de alternativ som anges i punkt 3.2, ska de båda institutionerna samråda med varandra utan dröjsmål och innan handlingarna överlämnas. Vid dessa samråd ska parlamentet företräddas av den ansvariga parlamentsinstansens ordförande, vid behov tillsammans med den föredragande eller den befattningshavare som begärt fram uppgifterna. Kommissionen ska företräddas av sin ansvariga ledamot, efter samråd med den kommissionsledamot som ansvarar för säkerhetsfrågor. Om de inte kan enas ska frågan hänskjutas till kommissionens ordförande och parlamentets talman för att de ska kunna finna en lösning.

- 2.4 Om oenigheten kvarstår efter förfarandet i punkt 2.3 ska parlamentets talman på motiverad begäran av den ansvariga parlamentsinstans eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna uppmana kommissionen att inom en lämplig och på vederbörligt sätt angiven tidsfrist överlämna de sekretessbelagda uppgifterna samt precisera formerna för detta i enlighet med de alternativ som anges i punkt 3.2 i denna bilaga. Kommissionen ska före utgången av denna tidsfrist skriftligen underrätta parlamentet om sin slutliga ståndpunkt beträffande vilken parlamentet förbehåller sig rätten att vid behov väcka talan.

- 2.5 Tillgång till sekretessbelagda EU-uppgifter ska beviljas i enlighet med tillämpliga bestämmelser för säkerhetsprövning av personal.

- 2.5.1 Tillgång till uppgifter som klassificerats som "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET", "SECRET UE" och "CONFIDENTIEL UE" får endast beviljas tjänstemän inom parlamentet eller sådana personer som är anställda inom parlamentet för att arbeta för de politiska grupperna och som absolut behöver uppgifterna, har blivit utsedda på förhand och av parlamentsinstansen eller befattningshavaren förklarats behöva få kännedom om uppgifterna samt har genomgått lämplig säkerhetsprövning.

- 2.5.2 Mot bakgrund av parlamentets rättigheter och befogenheter ska ledamöter som inte har genomgått personlig säkerhetsprövning ges tillgång till handlingar med sekretessgraden "CONFIDENTIEL UE" enligt praktiska arrangemang som fastställs genom gemensam överenskommelse, inklusive undertecknande av en försäkran på heder och samvete att de inte kommer att röja handlingarnas innehåll för tredje part.

Tillgång till handlingar med sekretessgraden "SECRET UE" ska beviljas ledamöter som genomgått lämplig personlig säkerhetsprövning.

- 2.5.3 Med stöd av kommissionen ska ett system inrättas för att se till att parlamentet så snabbt som möjligt kan få den hjälp som behövs från nationella myndigheter i samband med säkerhetsprövningen.

Samtidigt som en begäran om att få fram sekretessbelagda uppgifter inlämnas ska det meddelas vilken kategori eller vilka kategorier av personer som ska få tillgång till dem.

Innan en person ges tillgång till uppgifterna ska han eller hon kort informeras om uppgifternas sekretessgrad och därav följande säkerhetsregler.

I samband med översynen av denna bilaga och framtida säkerhetsarrangemang som avses i punkt 4.1 och 4.2 kommer frågan om säkerhetsprövningar att behandlas på nytt.

3. Former för tillgång till och hantering av sekretessbelagda uppgifter

- 3.1 Sekretessbelagda uppgifter som överlämnats i enlighet med förfarandena i punkt 2.3 och, i förekommande fall, punkt 2.4 ska på kommissionsordförandens eller en kommissionsledamots ansvar göras tillgängliga för den parlamentsinstans eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna, enligt följande villkor:

Parlamentet och kommissionen kommer att ansvara för att de sekretessbelagda uppgifterna registreras och går att spåra.

Sekretessbelagda EU-uppgifter som klassificerats som "CONFIDENTIEL UE" eller "SECRET UE" ska överlämnas från kommissionens generalsekretariats centrala register till motsvarande instans inom parlamentet, som kommer att ha ansvaret för att i enlighet med de arrangemang som avtalats ge den parlamentsinstans eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna tillgång till dem.

Överlämnande av sekretessbelagda EU-uppgifter som klassificerats som "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET" ska ske i enlighet med ytterligare bestämmelser som avtalas mellan kommissionen och den instans eller befattningshavare inom parlamentet som begärt fram uppgifterna, så att skyddsnivån motsvarar deras sekretessgrad.

- 3.2 Utan att det påverkar bestämmelserna i punkt 2.2 och 2.4 och de framtida säkerhetsarrangemang som avses i punkt 4.1, ska tillgången till uppgifterna och formerna för skydd av deras sekretess fastställas genom en gemensam överenskommelse innan uppgifterna överlämnas. I denna överenskommelse mellan den kommissionsledamot som ansvarar för det berörda politikområdet och den parlamentsinstans (företräd av sin ordförande) eller befattningshavare som begärt fram uppgifterna, ska något av de alternativ som fastställs i punkt 3.2.1 och 3.2.2 väljas i syfte att garantera lämplig sekretessgrad.

- 3.2.1 När det gäller mottagarna av sekretessbelagda uppgifter bör ett av följande alternativ finnas:

- uppgifter avsedda endast för parlamentets talman, i välmotiverade och exceptionella fall,
- presidiet och talmanskonferensen,
- ordföranden och föredraganden i det ansvariga parlamentsutskottet,
- alla ledamöter (inklusive suppleanter) i det ansvariga parlamentsutskottet,
- alla ledamöter av Europaparlamentet.

De sekretessbelagda uppgifterna får inte offentliggöras eller vidarebefordras till någon som helst annan mottagare utan kommissionens samtycke.

- 3.2.2 När det gäller system för hur de sekretessbelagda uppgifterna ska hanteras bör följande alternativ finnas:

- a) Läsning av handlingar i en säker läsesal om uppgifterna är klassificerade som "CONFIDENTIEL UE" eller med högre sekretessgrad.
- b) Sammanträden inom stängda dörrar, dit endast följande personer har tillträde: ledamöter tillhörande presidiet och talmanskonferensen samt det ansvariga parlamentsutskottets ledamöter och suppleanter, parlamentets tjänstemän eller personer som är anställda inom parlamentet för att arbeta för de politiska grupperna och som har blivit utsedda av ordföranden på förhand för att de behöver få kännedom om uppgifterna och för att deras närvaro är absolut nödvändig, under förutsättning att de har genomgått lämplig säkerhetsprövning och enligt följande villkor:
 - Alla handlingar kan numreras, delas ut i början av sammanträdet och samlas in igen i slutet. Inga anteckningar av dessa handlingar får göras och inga fotokopior får tas.
 - Protokollet från sammanträdet ska inte redogöra för behandlingen av en punkt som behandlats under sekretess.

Innan handlingarna överlämnas får alla personuppgifter i dem tas bort.

Sekretessbelagda uppgifter som överförs muntligen till mottagare i parlamentet ska behandlas enligt samma sekretessgrad som motsvarande skriftliga sekretessbelagda uppgifter. Detta kan innebära att uppgifternas mottagare måste försäkra på heder och samvete att de inte ska sprida uppgifterna till tredje part.

- 3.2.3 När skriftliga uppgifter ska granskas i en säker läsesal ska parlamentet se till att följande arrangemang tillämpas:

- Ett säkert förvaringssystem för sekretessbelagda uppgifter.
- En läsesal som uppfyller säkerhetskraven (utan kopieringsmaskiner, telefoner, telefax, skanner eller annan teknisk utrustning för reproduktion eller överföring av handlingarna osv.).
- Säkerhetsbestämmelser om tillträde till läsesalen, i vilka det bl.a. ska finnas krav på underskrift av en tillträdeslista och på en förklaring i vilken den som tar del av sekretessbelagda uppgifter intygar på heder och samvete att de inte kommer att spridas.

- 3.2.4 Det ovannämnda utesluter inte andra likvärdiga bestämmelser som institutionerna kommer överens om.

- 3.3 Om dessa föreskrifter inte följs ska bestämmelserna om påföljder för ledamöterna i bilaga VIII till parlamentets arbetsordning tillämpas. För parlamentets tjänstemän och övriga anställda ska bestämmelserna i artikel 86 i tjänsteföreskrifterna ⁽¹⁾ respektive artikel 49 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna tillämpas.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän.

4. Slutbestämmelser

- 4.1 Kommissionen och parlamentet ska vidta alla åtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i denna bilaga.

För detta syfte ska kommissionens och parlamentets ansvariga avdelningar tillsammans samordna genomförandet av denna bilaga. Deras arbete ska omfatta övervakning av sekretessbelagda uppgifters spårbarhet och regelbunden gemensam kontroll av de säkerhetsarrangemang och säkerhetsnormer som används.

Parlamentet åtar sig att om det behövs anpassa sina interna bestämmelser för att genomföra de säkerhetsbestämmelser för sekretessbelagda uppgifter som fastställs i denna bilaga.

Parlamentet åtar sig att så snart som möjligt anta sina framtida säkerhetsbestämmelser och att verifiera dessa bestämmelser enligt överenskommelse med kommissionen, i syfte att uppnå likvärdiga säkerhetsnormer. Denna bilaga kommer därmed att börja tillämpas avseende

— tekniska säkerhetsföreskrifter och säkerhetsnormer för hantering och lagring av sekretessbelagda uppgifter, inklusive säkerhetsåtgärder som gäller fysisk säkerhet, personers säkerhet, handlingars säkerhet och it-säkerhet,

— inrättande av en särskild övervakningskommitté, bestående av ledamöter som genomgått lämplig säkerhetsprövning för hantering av sekretessbelagda EU uppgifter klassificerade som "TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET".

- 4.2 Parlamentet och kommissionen kommer att se över denna bilaga och om det behövs anpassa den senast det datum för översyn som anges i punkt 54 i ramavtalet, med beaktande av utvecklingen i fråga om

— framtida säkerhetsarrangemang som berör parlamentet och kommissionen,

— andra avtal eller rättsakter som är relevanta för överlämnandet av uppgifter mellan institutionerna.

BILAGA 3

FÖRHANDLINGAR OM OCH INGÅENDE AV INTERNATIONELLA AVTAL

Denna bilaga innehåller detaljerade bestämmelser för tillhandahållande av information till parlamentet om förhandlingar och ingående av sådana internationella avtal som avses i punkterna 23, 24 och 25 i ramavtalet:

1. Kommissionen ska informera parlamentet om sin avsikt att lägga fram förslag om inledande av förhandlingar samtidigt som den informerar rådet.
2. I enlighet med bestämmelserna i punkt 24 i ramavtalet ska kommissionen när den lägger fram förslag till förhandlingsdirektiv som ska antas av rådet samtidigt presentera dem för parlamentet.
3. Kommissionen ska ta vederbörlig hänsyn till parlamentets synpunkter under hela förhandlingens gång.
4. I enlighet med bestämmelserna i punkt 23 i ramavtalet ska kommissionen löpande och utan dröjsmål hålla parlamentet informerat om läget i förhandlingarna tills avtalet har paraferats och redogöra för om och hur parlamentets synpunkter tagits med i skrivningarna och, om så inte skett, ange skälen till detta.
5. Vid internationella avtal där parlamentets godkännande krävs ska kommissionen ge parlamentet all relevant information som den även ger rådet (eller den särskilda kommitté som rådet utsett). Denna information ska omfatta samtliga förslag till ändringar av antagna förhandlingsdirektiv, förslag till förhandlingstexter, artiklar som godkänts, fastställt datum för parafering av avtalet samt den avtalstext som ska paraferas. Kommissionen ska även till parlamentet, som den gör till rådet (eller till den särskilda kommitté som rådet utsett), översända samtliga relevanta handlingar som inkommit från tredje part, under förutsättning att handlingarnas upphovsman medger detta. Kommissionen ska informera parlamentets ansvariga utskott om hur förhandlingarna utvecklas och särskilt redogöra för hur parlamentets synpunkter har beaktats.
6. Vid ingående av internationella avtal där parlamentets godkännande inte krävs ska kommissionen se till att parlamentet informeras omedelbart och fullständigt genom att ge information som omfattar åtminstone förslagen till förhandlingsdirektiv, de antagna förhandlingsdirektiven, hur förhandlingarna sedan förts och hur förhandlingarna avslutats.

7. I enlighet med bestämmelserna i punkt 24 i ramavtalet ska kommissionen i god tid lämna grundlig information till parlamentet när ett internationellt avtal ska paraferas och informera parlamentet så tidigt som möjligt när den avser att föreslå rådet att avtalet ska tillämpas provisoriskt och ange skälen till detta, om inte brådskande skäl hindrar den att göra det.
8. Kommissionen ska informera rådet och parlamentet samtidigt och i god tid om sin avsikt att lägga fram förslag för rådet om upphävande av ett internationellt avtal och om skälen till detta.
9. För internationella avtal som enligt EUF-fördraget omfattas av godkännandeförfarandet, ska kommissionen även hålla parlamentet fullständigt informerat innan den godkänner ändringar av ett avtal som rådet genom ett undantag gett tillstånd till i enlighet med artikel 218.7 i EUF-fördraget.

BILAGA 4

TIDSPLAN FÖR KOMMISSIONENS ARBETSPROGRAM

Kommissionens arbetsprogram ska åtföljas av en förteckning över förslag till lagstiftning och andra åtgärder för kommande år. Kommissionens arbetsprogram täcker nästa år, och innehåller detaljerad information om kommissionens prioriteringar för följande år. Kommissionens arbetsprogram kan alltså utgöra grunden för en strukturerad dialog med parlamentet, i syfte att nå en gemensam överenskommelse.

Kommissionens arbetsprogram ska även omfatta planerade initiativ avseende icke-bindande bestämmelser, tillbakadraganden och förenklingar.

1. Under första halvåret ett givet år ska kommissionens ledamöter ha en löpande dialog med motsvarande parlamentsutskott om genomförandet av kommissionens arbetsprogram för detta år och om utarbetandet av kommissionens framtida arbetsprogram. Utifrån denna dialog ska parlamentsutskotten rapportera om resultatet av denna till utskottsordförandekonferensen.
2. Utskottsordförandekonferensen ska parallellt med detta föra löpande diskussioner med kommissionens vice ordförande med ansvar för de interinstitutionella förbindelserna, för att bedöma hur långt man kommit i genomförandet av kommissionens pågående arbetsprogram, diskutera utarbetandet av kommissionens framtida arbetsprogram och undersöka resultaten av den pågående bilaterala dialogen mellan berörda parlamentsutskott och kommissionsledamöter.
3. I juni ska utskottsordförandekonferensen lägga fram en sammanfattande rapport, som bör innehålla resultaten av undersökningen av kommissionens arbetsprogram genomförande och parlamentets prioriteringar för kommissionens kommande arbetsprogram, för talmanskonferensen, som i sin tur ska informera kommissionen om detta.
4. Utifrån denna sammanfattande rapport ska parlamentet under sammanträdesperioden i juli anta en resolution som ska innehålla parlamentets ståndpunkter och särskilt inkludera önskemål i betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ.
5. Varje år under första sammanträdesperioden i september ska en debatt om läget i unionen anordnas, där kommissionens ordförande ska hålla ett anförande där han eller hon utvärderar innevarande år och blickar framåt mot prioriteringar för följande år. I samma syfte ska kommissionens ordförande parallellt med detta för parlamentet skriftligen redogöra för de viktigaste element som ligger till grund för utarbetandet av kommissionens arbetsprogram för följande år.
6. Från och med september kan de ansvariga parlamentsutskotten och de berörda kommissionsledamöterna hålla sammanträden för att föra en mer detaljerad diskussion om framtida prioriteringar inom vart och ett av politikområdena. Dessa sammanträden ska avslutas med ett möte mellan utskottsordförandekonferensen och kommissionskollegiet och ett möte mellan talmanskonferensen och kommissionens ordförande, enligt vad som är lämpligt.
7. I oktober ska kommissionen anta sitt arbetsprogram för det följande året. Därefter ska kommissionens ordförande lägga fram arbetsprogrammet för parlamentet på lämplig nivå.
8. Parlamentet kan hålla en debatt och anta en resolution under sammanträdesperioden i december.
9. Denna tidsplan ska tillämpas på varje normal programcykel, med undantag för år då val till parlamentet sammanfaller med att kommissionens mandatperiod löper ut.
10. Denna tidsplan ska inte inverka på några framtida överenskommelser om interinstitutionell planering.

BILAGA XV

FÖRORDNING (EG) nr 1049/2001 OM ALLMÄNHETENS TILLGÅNG TILL HANDLINGAR

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 255.2 i detta,

med beaktande av föreslagen lagstiftningsakt ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen stadfästs principen om öppenhet genom att det anges att fördraget markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.
- (2) Öppenhet ger medborgarna bättre möjligheter att delta i beslutsförandet och garanterar att förvaltningen åtnjuter större legitimitet och är effektivare och har ett större ansvar gentemot medborgarna i ett demokratiskt system. Öppenhet bidrar till att stärka de principer om demokrati och respekt för grundläggande rättigheter som avses i artikel 6 i EU-fördraget och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (3) I de slutsatser som antogs av Europeiska rådet vid dess möten i Birmingham, Edinburgh och Köpenhamn underströks nödvändigheten av att göra arbetet vid unionens institutioner öppnare. Denna förordning konsoliderar de initiativ som institutionerna redan tagit för att förbättra öppenheten i beslutsförandet.
- (4) Syftet med denna förordning är att ge allmänhetens rätt till tillgång till handlingar största möjliga effekt och att fastställa allmänna principer och gränser för denna rätt i enlighet med artikel 255.2 i EG-fördraget.
- (5) Eftersom fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen inte innehåller några bestämmelser om tillgång till handlingar bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen söka ledning i denna förordning, i enlighet med förklaring nr 41 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget, beträffande handlingar som gäller verksamhet som omfattas av dessa båda fördrag.
- (6) Större tillgång till handlingar bör ges i de fall där institutionerna agerar i egenskap av lagstiftare, även när det rör sig om delegerade befogenheter, samtidigt som effektiviteten i institutionernas beslutsförande bevaras. Sådana handlingar bör göras direkt tillgängliga i så stor utsträckning som möjligt.
- (7) I enlighet med artikel 28.1 och artikel 41.1 i EU-fördraget är rätten till tillgång till handlingar tillämplig också på handlingar som gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken samt polisiärt och straffrättsligt samarbete. Varje institution bör respektera sina säkerhetsbestämmelser.
- (8) För att säkerställa att denna förordning tillämpas fullt ut i samband med all unionens verksamhet bör alla organ som inrättas av institutionerna tillämpa de principer som fastställs i denna förordning.
- (9) Vissa handlingar bör på grund av sitt mycket känsliga innehåll vara föremål för särskild behandling. En ordning för hur Europaparlamentet ska informeras om innehållet i sådana handlingar bör fastställas i ett interinstitutionellt avtal.
- (10) För att öka öppenheten i institutionernas arbete bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen bevilja tillgång såväl till handlingar som upprättats av institutionerna själva som till sådana de mottagit. Det ska i detta sammanhang påpekas att en medlemsstat, enligt förklaring nr 35 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget, kan begära att kommissionen eller rådet inte vidarebefordrar en handling som härrör från den staten till tredje part, utan att medlemsstaten dessförinnan har lämnat sitt medgivande.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 70.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 3 maj 2001 och rådets beslut av den 28 maj 2001.

- (11) I princip bör institutionernas samtliga handlingar göras tillgängliga för allmänheten. Vissa allmänna och privata intressen bör emellertid skyddas genom undantagsbestämmelser. Institutionerna bör ges möjlighet att skydda sina interna samråd och överläggningar då detta krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter. Vid fastställandet av dessa undantag bör institutionerna, på unionens samtliga verksamhetsområden, beakta gemenskapslagstiftningens principer om skydd för personuppgifter.
- (12) Samtliga bestämmelser om tillgång till institutionernas handlingar bör vara i överensstämmelse med denna förordning.
- (13) För att säkerställa att rätten till tillgång till handlingar respekteras fullt ut bör ett administrativt förfarande med två steg tillämpas, där det dessutom ska vara möjligt att begära domstolsprövning eller framföra klagomål till ombudsmannen.
- (14) Varje institution bör vidta nödvändiga åtgärder för att informera allmänheten om de nya bestämmelser som ska gälla och för att utbilda sin personal i att bistå medborgare som önskar utöva sina rättigheter i enlighet med denna förordning. För att medborgarna lättare ska kunna utöva sina rättigheter bör varje institution ge tillgång till ett register över handlingar.
- (15) Denna förordning har varken till syfte eller effekt att ändra nationell lagstiftning om tillgång till handlingar; på grund av den princip om lojalt samarbete som styr förbindelserna mellan institutionerna och medlemsstaterna, är det dock uppenbart att medlemsstaterna bör se till att inte hindra en korrekt tillämpning av denna förordning och respektera institutionernas säkerhetsbestämmelser.
- (16) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av den rätt till tillgång till handlingar som medlemsstaterna, rättsliga myndigheter eller utredande organ redan har.
- (17) I enlighet med artikel 255.3 i EG-fördraget ska varje institution i sin arbetsordning utarbeta särskilda bestämmelser om tillgång till institutionens handlingar. Rådets beslut 93/731/EG av den 20 december 1993 om allmänhetens tillgång till rådets handlingar ⁽¹⁾, kommissionens beslut 94/90/EKSG, EG, Euratom av den 8 februari 1994 om allmänhetens tillgång till kommissionens handlingar ⁽²⁾ och Europaparlamentets beslut 97/632/EG, EKSG, Euratom av den 10 juli 1997 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets handlingar ⁽³⁾ samt bestämmelserna om sekretess för Schengenhandlingar bör därför vid behov ändras eller upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är

- a) att fastställa principer, villkor och gränser, under hänsynstagande till allmänna eller enskilda intressen, för rätten till tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens (nedan kallade institutionerna) handlingar i enlighet med artikel 255 i EG-fördraget på ett sätt som garanterar största möjliga tillgång till handlingar,
- b) att fastställa bestämmelser som garanterar att det blir så enkelt som möjligt att utöva denna rätt, och
- c) att främja goda förvaltningsrutiner när det gäller tillgång till handlingar.

Artikel 2

Tillgångsberättigade och tillämpningsområde

1. Varje unionsmedborgare och varje fysisk eller juridisk person som är bosatt eller har sitt säte i en medlemsstat ska ha rätt till tillgång till institutionernas handlingar, med beaktande av de principer, villkor och gränser som fastställs i denna förordning.
2. Institutionerna får med beaktande av samma principer, villkor och gränser bevilja fysiska eller juridiska personer som inte är bosatta eller har sitt säte i en medlemsstat tillgång till handlingar.
3. Denna förordning ska tillämpas på alla handlingar som finns hos en institution, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits och som innehas av institutionen, inom samtliga Europeiska unionens verksamhetsområden.

⁽¹⁾ EGT L 340, 31.12.1993, s. 43. Beslutet senast ändrat genom beslut 2000/527/EG (EGT L 212, 23.8.2000, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 46, 18.2.1994, s. 58. Beslutet ändrat genom beslut 96/567/EG, EKSG, Euratom (EGT L 247, 28.9.1997, s. 45).

⁽³⁾ EGT L 263, 25.9.1997, s. 27.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 4 och 9 ska handlingar göras tillgängliga antingen efter en skriftlig ansökan eller direkt i elektronisk form eller genom ett register. Särskilt handlingar som upprättats eller mottagits under ett lagstiftningsförfarande ska göras direkt tillgängliga i enlighet med artikel 12.

5. Känsliga handlingar enligt definitionen i artikel 9.1 ska vara föremål för särskild behandling i enlighet med den artikeln.

6. Denna förordning ska inte påverka allmänhetens rätt till tillgång till handlingar som finns hos institutionerna, vilken kan följa av folkrättsliga instrument eller av rättsakter som institutionerna antagit för att genomföra dessa instrument.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *handling*: allt innehåll, oberoende av medium (på papper eller lagrat i elektronisk form, ljud- och bildupptagningar samt audiovisuella upptagningar) som har samband med den policy, de åtgärder och de beslut som omfattas av institutionens ansvarsområde,
- b) *tredje part*: varje fysisk eller juridisk person eller enhet utanför den berörda institutionen, däribland medlemsstaterna, övriga gemenskapsinstitutioner och gemenskapsorgan eller andra institutioner och organ samt tredjeländer.

Artikel 4

Undantag

1. Institutionerna ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

a) det allmänna samhällsintresset i fråga om:

- allmän säkerhet,
- försvar och militära frågor,
- internationella relationer,
- gemenskapens eller allmänhetens finansiella, monetära eller ekonomiska politik,

b) den enskildes privatliv och integritet, särskilt i enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter.

2. Institutionerna ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för

- en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,
- rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning,
- syftet med inspektioner, utredningar och revisioner,

om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

3. Tillgång till en handling som upprättats av en institution för internt bruk eller mottagits av en institution, och som gäller en fråga där institutionen inte fattat något beslut, ska vägras om utlämnande av handlingen allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförfarande, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

Tillgång till en handling som innehåller yttranden för internt bruk och som är en del av överläggningar och inledande samråd inom den berörda institutionen ska vägras även efter det att beslutet fattats, om utlämnande av handlingen allvarligt skulle undergräva institutionens beslutsförfarande, om det inte föreligger ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.

4. För handlingar som härrör från tredje part ska institutionen samråda med den berörda tredje parten för att bedöma om de undantag som anges i punkterna 1 och 2 ska tillämpas, om det inte är uppenbart att handlingen ska eller inte ska lämnas ut.

5. En medlemsstat får begära att institutionen inte ska lämna ut en handling som härrör från denna medlemsstat utan att medlemsstaten dessförinnan har lämnat sitt medgivande.

6. Om enbart delar av den begärda handlingen omfattas av något av undantagen, ska övriga delar av handlingen lämnas ut.

7. De undantag som anges i punkterna 1–3 ovan ska enbart tillämpas under den period då skyddet är motiverat på grundval av handlingens innehåll. Undantagen får gälla i högst 30 år. För handlingar som omfattas av undantagen gällande privatliv eller affärsintressen och för känsliga handlingar får undantagen om det är nödvändigt fortsätta att gälla även efter denna period.

Artikel 5

Handlingar i medlemsstaterna

När en medlemsstat tar emot en begäran om tillgång till en handling som medlemsstaten innehar och som härrör från en institution ska medlemsstaten, om det inte är uppenbart att handlingen ska eller inte ska lämnas ut, rådgöra med institutionen i fråga för att fatta ett beslut som inte äventyrar att syftena med denna förordning uppnås.

En medlemsstat kan i stället hänskjuta en sådan begäran till institutionen.

Artikel 6

Ansökningar

1. En ansökan om tillgång till en handling ska inges i skriftlig form på valfritt sätt, inklusive i elektronisk form, på ett av de språk som anges i artikel 314 i EG-fördraget och vara tillräckligt utförlig för att institutionen ska kunna identifiera handlingen. Sökanden är inte skyldig att ange några skäl för sin ansökan.

2. Om en ansökan inte är tillräckligt utförlig ska institutionen uppmana sökanden att förtydliga sin ansökan och bistå sökanden med detta, t.ex. genom att tillhandahålla information om användning av de offentliga registren över handlingar.

3. Om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar får den berörda institutionen informellt samråda med sökanden för att finna en rimlig lösning.

4. Institutionerna ska ge medborgarna information om och hjälp med på vilket sätt en ansökan ska göras och var den ska ges in.

Artikel 7

Behandling av ursprungliga ansökningar

1. En ansökan om tillgång till en handling ska behandlas skyndsamt. En bekräftelse om mottagande ska skickas till sökanden. Institutionen ska inom 15 arbetsdagar efter det att en ansökan registrerats antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 10 inom samma tidsfrist, eller skriftligen ange skälen för att ansökningen helt eller delvis har avslagits och upplysa sökanden om dennes rätt att göra en bekräftande ansökan i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

2. Om ansökningen helt eller delvis avslås får sökanden inom 15 arbetsdagar efter att ha mottagit institutionens besked ge in en bekräftande ansökan till institutionen med begäran om omprövning.

3. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas med 15 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges.

4. Om inget besked ges av institutionen inom den föreskrivna tidsfristen ska sökanden ha rätt att inge en bekräftande ansökan.

Artikel 8

Behandling av bekräftande ansökningar

1. En bekräftande ansökan ska behandlas skyndsamt. Institutionen ska inom 15 arbetsdagar efter det att en sådan ansökan registrerats antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 10 inom samma tidsfrist, eller skriftligen ange skälen för att ansökan helt eller delvis har avslagits. Om en ansökan helt eller delvis avslås ska institutionen underrätta sökanden om de rättsmedel som finns, nämligen att väcka talan mot institutionen och/eller framföra klagomål till ombudsmannen enligt de villkor som anges i artikel 230 respektive 195 i EG-fördraget.

2. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas med 15 arbetsdagar, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges.

3. Om inget besked ges av institutionen inom den föreskrivna tidsfristen, ska ansökan anses ha avslagits och sökanden ska ha rätt att väcka talan mot institutionen och/eller framföra klagomål till ombudsmannen i enlighet med relevanta bestämmelser i EG-fördraget.

Artikel 9

Behandling av känsliga handlingar

1. En känslig handling är en handling som härrör från institutionerna eller organ som har upprättats av dem eller från medlemsstaterna, tredjeländer eller internationella organisationer och som i enlighet med den berörda institutionens bestämmelser klassificerats som "TRÈS SECRET/TOP SECRET", "SECRET" eller "CONFIDENTIEL" och som skyddar Europeiska unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen på de områden som omfattas av artikel 4.1 a, i synnerhet allmän säkerhet, försvar och militära frågor.

2. En ansökan om tillgång till en känslig handling i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 7 och 8 ska behandlas enbart av personer som har rätt att befatta sig med sådana handlingar. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 ska dessa personer även avgöra vilka hänvisningar till känsliga handlingar som kan göras i det offentliga registret.

3. Känsliga handlingar ska registreras eller lämnas ut endast om den varifrån handlingen härrör givit sitt godkännande.

4. En institution som beslutar att vägra tillgång till en känslig handling ska ange skälen för sitt beslut på ett sådant sätt att de intressen som skyddas i artikel 4 inte skadas.

5. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att principerna i den här artikeln och i artikel 4 respekteras vid behandling av ansökningar om tillgång till känsliga handlingar.

6. Institutionernas bestämmelser om känsliga handlingar ska offentliggöras.

7. Kommissionen och rådet ska informera Europaparlamentet om känsliga handlingar i enlighet med en ordning om vilken institutionerna ska komma överens.

Artikel 10

Tillgång efter en ansökan

1. Sökanden ska få tillgång till en handling antingen genom att få ta del av den på stället eller genom att erhålla en kopia, inklusive en kopia i elektronisk form, om handlingen finns i sådan form, i enlighet med sökandens önskemål. Kostnaden för framställning och utskick av kopior får åläggas sökanden. Avgiften får inte vara högre än den faktiska kostnaden för att framställa och skicka kopiorna. Att ta del av en handling på stället, erhålla kopior på färre än 20 A4-sidor och ges direkt tillgång i elektronisk form eller via registret ska vara kostnadsfritt.

2. Om en handling redan har offentliggjorts av den berörda institutionen och är lätt tillgänglig för sökanden, får institutionen fullgöra sitt åläggande att ge tillgång till handlingen genom att upplysa sökanden om hur denne kan få tillgång till den begärda handlingen.

3. Handlingen ska ställas till förfogande i en befintlig version och i ett befintligt format (inklusive i elektroniskt eller i ett alternativt format såsom blindskrift, stor stil eller bandupptagning), med fullständigt beaktande av sökandens önskemål.

Artikel 11

Register

1. För att medborgarna effektivt ska kunna utnyttja sina rättigheter enligt denna förordning, ska varje institution ställa ett register över handlingar till allmänhetens förfogande. Tillgång till registret bör ges i elektronisk form. Hänvisningar till handlingar ska omgående föras in i registret.

2. Registret ska för varje handling innehålla ett referensnummer (inklusive i förekommande fall den interinstitutionella referensen), ämnet och/eller en kort beskrivning av innehållet i handlingen och det datum då handlingen mottogs eller upprättades och registrerades. Hänvisningarna ska göras på ett sätt som inte undergräver skyddet för intressena i artikel 4.

3. Institutionerna ska omedelbart vidta de åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett register som ska vara i bruk senast den 3 juni 2002.

*Artikel 12***Direkt tillgång i elektronisk form eller via ett register**

1. Institutionerna ska i största möjliga utsträckning ge allmänheten direkt tillgång till handlingar i elektronisk form eller via ett register, i enlighet med den berörda institutionens bestämmelser.
2. Särskilt lagstiftningshandlingar, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits i samband med ett förfarande för att anta rättsakter som är juridiskt bindande i eller för medlemsstaterna, bör göras direkt tillgängliga, om inte annat följer av artiklarna 4 och 9.
3. Om möjligt bör andra handlingar, i synnerhet handlingar som rör utformning av policy eller strategier, göras direkt tillgängliga.
4. Om direkt tillgång inte ges via registret ska registret i största möjliga utsträckning ange var handlingen finns.

*Artikel 13***Offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning**

1. Utöver de akter som avses i artikel 254.1 och 254.2 i EG-fördraget och artikel 163 första stycket i Euratom-fördraget ska följande handlingar offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, om inte annat följer av artiklarna 4 och 9 i denna förordning:
 - a) Förslag från kommissionen.
 - b) Gemensamma ståndpunkter som antagits av rådet enligt förfarandena i artiklarna 251 och 252 i EG-fördraget samt motiveringarna för dessa ståndpunkter och Europaparlamentets ståndpunkter i dessa förfaranden.
 - c) De rambeslut och de beslut som avses i artikel 34.2 i EU-fördraget.
 - d) Konventioner som har utarbetats av rådet enligt artikel 34.2 i EU-fördraget.
 - e) Konventioner undertecknade mellan medlemsstater på grundval av artikel 293 i EG-fördraget.
 - f) Internationella avtal som ingåtts av gemenskapen eller i enlighet med artikel 24 i EU-fördraget.
2. I största möjliga utsträckning ska följande handlingar offentliggöras i Officiella tidningen:
 - a) Initiativ som lagts fram för rådet av en medlemsstat i enlighet med artikel 67.1 i EG-fördraget eller i enlighet med artikel 34.2 i EU-fördraget.
 - b) Gemensamma ståndpunkter enligt artikel 34.2 i EU-fördraget.
 - c) Andra direktiv än sådana som avses i artikel 254.1 och 254.2 i EG-fördraget, andra beslut än de som avses i artikel 254.1 i EG-fördraget samt rekommendationer och yttranden.
3. Varje institution får i sin arbetsordning fastställa vilka övriga handlingar som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 14***Information**

1. Varje institution ska vidta nödvändiga åtgärder för att upplysa allmänheten om de rättigheter som följer av denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska samarbeta med institutionerna när det gäller att ge medborgarna information.

*Artikel 15***Förvaltningsrutiner inom institutionerna**

1. Institutionerna ska utveckla goda förvaltningsrutiner för att underlätta utövandet av den rätt till tillgång till handlingar som garanteras genom denna förordning.
2. Institutionerna ska inrätta en interinstitutionell kommitté som ska undersöka de bästa rutinerna, ta upp eventuella meningsskiljaktigheter och diskutera den framtida utvecklingen i fråga om allmänhetens tillgång till handlingar.

*Artikel 16***Mångfaldigande av handlingar**

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av befintliga bestämmelser om upphovsrätt som kan begränsa tredje parts rätt att mångfaldiga eller utnyttja handlingar som lämnats ut.

*Artikel 17***Rapporter**

1. Varje institution ska årligen offentliggöra en rapport för föregående år, vilken ska ta upp det antal fall då institutionen har avslagit ansökningar om tillgång till handlingar, skälen för dessa avslagsbeslut samt antalet känsliga handlingar som inte har registerförts.

2. Kommissionen ska senast den 31 januari 2004 offentliggöra en rapport om genomförandet av principerna i denna förordning och ge rekommendationer som, om det är lämpligt, även innehåller förslag om översyn av denna förordning och ett handlingsprogram med åtgärder som institutionerna ska vidta.

*Artikel 18***Tillämpningsåtgärder**

1. Varje institution ska anpassa sin arbetsordning i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Dessa anpassningar ska gälla med verkan från och med den 3 december 2001.

2. Senast sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft ska kommissionen undersöka hur rådets förordning (EEG, Euratom) nr 354/83 av den 1 februari 1983 om öppnandet för allmänheten av Europeiska ekonomiska gemenskapens och Europeiska atomenergigemenskapens historiska arkiv⁽¹⁾ överensstämmer med denna förordning, för att säkerställa att handlingar i största möjliga utsträckning bevaras och arkiveras.

3. Senast sex månader efter det att denna förordning trätt i kraft ska kommissionen undersöka hur de befintliga bestämmelserna om tillgång till handlingar överensstämmer med denna förordning.

*Artikel 19***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 december 2001.

⁽¹⁾ EGT L 43, 15.2.1983, s. 1.

BILAGA XVI

RIKTLINJER FÖR TOLKNING AV ORDNINGSREGLERNA FÖR LEDAMÖTERNA

1. Åtskillnad bör göras mellan å ena sidan synliga former av uppträdande som kan godtas under förutsättning att uppträdandet inte är kränkande och/eller förolämpande, faller inom rimliga gränser och inte skapar konflikt, och å andra sidan sådana som direkt stör någon form av parlamentarisk verksamhet.

2. Ledamöterna ska hållas ansvariga om personer som de anställt eller vars tillträde till parlamentet de medverkat till inte respekterar de ordningsregler som gäller för ledamöterna i parlamentets lokaler.

Talmannen och dennes företrädare ska se till att ordningsreglerna efterlevs av dessa personer och av alla andra personer som inte tillhör parlamentet men som befinner sig i dess lokaler.

BILAGA XVII

RIKTLINJER FÖR GODKÄNNANDE AV KOMMISSIONEN

1. Följande principer, kriterier och förfaranden ska tillämpas när parlamentet avgör om kommissionen ska godkännas.

a) Grund för bedömning

Parlamentet ska bedöma de nominerade kommissionsledamöterna på grundval av deras allmänna duglighet, engagemang för Europa och personliga oavhängighet. Kunskaperna på det aktuella ansvarsområdet och den kommunikativa förmågan ska bedömas.

Parlamentet ska ta särskild hänsyn till könsfördelningen. Parlamentet får uttala sig om den nyvalda ordförandens fördelning av de olika ansvarsområdena.

Parlamentet får inhämta all information som behövs för att fatta beslut om huruvida en nominerad kommissionsledamot är lämplig. Det förväntas sig att all information om ekonomiska intressen lämnas ut.

b) Utfrågningar

Varje nominerad kommissionsledamot ska bjudas in till en utfrågning i parlamentets berörda utskott. Utfrågningarna ska vara offentliga.

Utfrågningarna ska anordnas gemensamt av talmanskonferensen och utskottsordförandekonferensen. Lämpliga åtgärder ska vidtas för samarbete med övriga berörda utskott om ansvarsområdet omfattar olika områden. Det finns tre olika möjligheter, nämligen följande:

- i) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde omfattas av ett enda parlamentsutskotts ansvarsområde, utfrågas han eller hon enbart av detta utskott.
- ii) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde i ungefär lika stor omfattning berör flera parlamentsutskotts ansvarsområden, utfrågas han eller hon gemensamt av dessa utskott.
- iii) Om den nominerade kommissionsledamotens ansvarsområde omfattas av huvudsakligen ett parlamentsutskotts ansvarsområde och i mindre omfattning ett eller flera andra parlamentsutskotts ansvarsområden, utfrågas han eller hon av det huvudsakliga utskottet, som ska inbjudas att närvara vid utfrågningen.

Den valda kommissionsordföranden ska utförligt höras om förfarandena.

Parlamentsutskotten ska översända skriftliga frågor till de nominerade kommissionsledamöterna i god tid före utfrågningarna. Antalet skriftliga sakfrågor får vara högst fem per ansvarigt parlamentsutskott.

Förhållandena vid och villkoren för utfrågningarna ska vara sådana att de nominerade kommissionsledamöterna får jämlika och rättvisa möjligheter att presentera sig själva och sina åsikter.

De nominerade kommissionsledamöterna ska uppmanas att hålla ett inledande anförande på högst 20 minuter. Utfrågningarnas upplägg bör syfta till att åstadkomma en pluralistisk politisk dialog mellan den nominerade kommissionsledamoten och parlamentsledamöterna. Före utfrågningens slut ska den nominerade kommissionsledamoten beredas möjlighet att hålla ett kort slutanförande.

c) Bedömning

En videoinspelning av utfrågningarna med innehållsförteckning ska finnas tillgänglig för allmänheten inom 24 timmar.

Utskotten ska efter utfrågningen utan dröjsmål sammanträda för att göra en bedömning av den enskilda nominerade kommissionsledamoten. Dessa sammanträden ska hållas inom stängda dörrar. Utskotten ska uppmanas att uppge huruvida de anser att de nominerade kommissionsledamöterna är kvalificerade att såväl ingå som ledamöter av kommissionen som att utföra de särskilda uppgifter som nomineringen avser. Om utskottet inte kan enas på båda dessa punkter ska utskottsordföranden som en sista utväg låta båda beslut gå till slutet omröstning. Utskottens bedömningar ska vara offentliga och presenteras vid ett sammanträde som ska hållas inom stängda dörrar tillsammans med talmanskonferensen och utskottsordförandekonferensen. Efter diskussion, och såvida inget beslut om att inhämta ytterligare uppgifter fattas, ska talmanskonferensen och utskottsordförandekonferensen förklara utfrågningarna för avslutade.

Den valda kommissionsordföranden ska presentera hela den nominerade kommissionen och dess program vid ett sammanträde i kammaren, vid vilket hela rådet ska inbjudas att närvara. Presentationen ska åtföljas av en diskussion. Som avslutning på debatten får en politisk grupp eller minst 40 ledamöter lägga fram ett resolutionsförslag. Artikel 110.3, 110.4 och 110.5 ska tillämpas. Efter omröstning om resolutionsförslaget ska parlamentet sedan rösta för eller emot att i sin helhet godkänna utnämningen av ordföranden och de övriga kommissionsledamöterna. Parlamentet ska genom namnupprop fatta beslut med en majoritet av de avgivna rösterna. Omröstningen får skjutas upp till det därpå följande sammanträdet.

2. Följande förfarande ska tillämpas i händelse av en ändring av sammansättningen i kommissionsledamöternas kollegium eller en omfattande ändring av ansvarsområdena under dess mandatperiod:

- a) Om en ersättare ska utses på grund av avgång, avsättning eller dödsfall ska parlamentet omedelbart bjuda in den nominerade kommissionsledamoten till utfrågning på de villkor som anges i punkt 1.
- b) Vid anslutning av en ny medlemsstat ska parlamentet bjuda in denna stats nominerade kommissionsledamot till utfrågning på de villkor som anges i punkt 1.
- c) Om det sker en omfattande omfördelning av ansvarsområdena ska de berörda kommissionsledamöterna bjudas in till berörda parlamentsutskott innan de tillträder sina poster.

Med avvikelse från förfarandet i punkt 1 c tredje stycket ska omröstningen vara sluten när omröstningen i kammaren avser utnämning av en enda kommissionsledamot.

BILAGA XVIII

FÖRFARANDE FÖR BEVILJANDE AV TILLSTÅND ATT UTARBETA INITIATIVBETÄNKANDEN

TALMANSKONFERENSENS BESLUT AV DEN 12 DECEMBER 2002 ⁽¹⁾

TALMANSKONFERENSEN HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artiklarna 25, 27, 119, 120, 35, 42, 45, 47, 48, 50, 202.2 och 205.2 i arbetsordningen,

med beaktande av förslaget från utskottsordförandekonferensen och arbetsgruppen för en reform av parlamentets arbetsmetoder,

med beaktande av talmanskonferensens beslut av den 12 december 2007 om att konferensens beslut av den 12 december 2002 bör ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Allmänna bestämmelser

Tillämpningsområde

1. Detta beslut ska tillämpas på följande kategorier av initiativbetänkanden:
 - a) Betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ och utarbetats på grundval av artikel 192 i EG-fördraget och artikel 42 i arbetsordningen.
 - b) Strategiska betänkanden som utarbetats på grundval av strategiska och prioriterade initiativ som inte avser rättsakter och som ingår i kommissionens årliga lagstiftnings- och arbetsprogram.
 - c) Betänkanden som inte avser lagstiftningsinitiativ och inte har utarbetats på grundval av en handling från en annan EU-institution eller ett annat EU-organ eller på grundval av en handling som vidarebefordrats till parlamentet för kännedom, utan att det påverkar artikel 2.3.
 - d) Betänkanden som avser årliga verksamhetsrapporter och årliga övervakningsrapporter (enligt förteckningen i bilaga 1) ⁽²⁾;
 - e) Genomföranderapporter som avser införlivandet av EU:s lagstiftning med nationell lagstiftning samt genomförande och tillämpning av den i medlemsstaterna.

Kvoter

2. Varje utskott får samtidigt utarbета upp till sex initiativbetänkanden. För utskott med underutskott ska denna kvot utökas med ett betänkande per underutskott. Detta ytterligare betänkande ska utarbetas av underutskottet.

Följande betänkanden ingår inte i denna kvot:

- Betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ.
- Genomföranderapporter; varje utskott får årligen utarbета ett sådant betänkande.

Minimiperiod före antagande

3. Det utskott som begär tillstånd att utarbета ett betänkande får inte anta detta tidigare än tre månader efter det att tillståndet beviljades eller, om anmälan gjorts, tidigare än tre månader efter det sammanträde i utskottsordförandekonferensen då betänkandet anmälades.

Artikel 2

Villkor för beviljande av tillstånd

1. Det betänkande som föreslås får inte avse sådana ämnen som huvudsakligen omfattar analys- och forskningsverksamhet och som skulle kunna behandlas bättre på andra sätt, t.ex. genom undersökningar.

⁽¹⁾ Detta beslut ändrades genom talmanskonferensens beslut av den 26 juni 2003, konsoliderades den 3 maj 2004 och ändrades på nytt genom det beslut som antogs under plenarsammanträdet den 15 juni 2006 angående tolkningen av artikel 48 i arbetsordningen samt genom talmanskonferensens beslut av den 14 februari 2008.

⁽²⁾ De utskott som har för avsikt att utarbета årliga verksamhets- och övervakningsrapporter i enlighet med artikel 119.1 i arbetsordningen eller andra bestämmelser (enligt bilaga 2) ska anmäla detta i förväg till utskottsordförandekonferensen, och i det sammanhanget särskilt ange den relevanta rättsliga grunden i fördragen eller andra bestämmelser, medräknat i parlamentets arbetsordning. Utskottsordförandekonferensen ska därefter anmäla detta till talmanskonferensen. Sådana betänkanden ska tillåtas automatiskt och inte omfattas av den kvot som avses i artikel 1.2.

2. Betänkandet får inte avse ämnen som redan behandlats i betänkanden antagna i plenum under de senaste tolv månaderna, såvida inte nya uppgifter motiverar ett undantag.
3. För betänkanden som baseras på en handling som förelagts parlamentet för kännedom gäller följande:
 - Grundtexten ska vara en officiell handling från en EU-institution eller ett EU-organ och
 - a) formellt ha förelagts Europaparlamentet för samråd eller kännedom, eller
 - b) ha offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* inom ramen för samråd mellan de berörda parterna, eller
 - c) vara en handling som formellt har förelagts Europeiska rådet av en EU-institution eller ett EU-organ, eller en handling som utarbetats av Europeiska rådet.
 - Handlingen ska översändas på Europeiska unionens samtliga officiella språk.
 - En begäran om tillstånd ska inges senast fyra månader efter det att den berörda handlingen har inkommit till parlamentet eller offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
4. Betänkanden som inte baseras på ett grunddokument från en EU-institution får inte avse ämnen som redan behandlats i det årliga lagstiftnings- och arbetsprogram som kommissionen lagt fram och parlamentet godkänt för året i fråga.

Artikel 3

Förfarandet

Automatiskt tillstånd

1. Tillstånd ska beviljas automatiskt efter det att en begäran om att få utarbeta ett betänkande lämnats till utskottsordförandekonferensen. Detta gäller betänkanden som avser följande:
 - Genomföranderapporter
 - Årliga verksamhetsrapporter och årliga övervakningsrapporter enligt förteckningen i bilaga 1.

Utskottsordförandekonferensens roll

2. Varje välgrundad begäran ska hänskjutas till utskottsordförandekonferensen, som ska säkerställa att den uppfyller kriterierna i artiklarna 1 och 2 och är förenlig med kvoten i artikel 1. Varje sådan begäran ska innehålla uppgifter om betänkandets typ, dess exakta titel och eventuella grunddokument.
3. En begäran om tillstånd att utarbeta strategiska betänkanden ska beviljas av utskottsordförandekonferensen efter det att eventuella konflikter om ansvarsområden har lösts. På uttrycklig begäran av en politisk grupp får talmanskonferensen återkalla ett sådant tillstånd under högst fyra arbetsveckor.
4. En begäran om tillstånd att utarbeta betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ och betänkanden som inte avser lagstiftningsinitiativ och som bedöms uppfylla kriterier och tilldelade kvoter ska vidarebefordras av utskottsordförandekonferensen till talmanskonferensen. Utskottsordförandekonferensen ska samtidigt underrätta talmanskonferensen om eventuella årliga verksamhets- och övervakningsrapporter enligt förteckningen i bilaga 1 och 2 samt genomföranderapporter och strategiska rapporter för vilka tillstånd beviljats.

Tillstånd från talmanskonferensen och lösning av konflikter om ansvarsområden

5. Talmanskonferensen ska fatta ett beslut om varje begäran om tillstånd att utarbeta betänkanden som avser lagstiftningsinitiativ och betänkanden som inte avser lagstiftningsinitiativ inom högst fyra arbetsveckor efter det att respektive begäran vidarebefordrats till utskottsordförandekonferensen, såvida talmanskonferensen inte beslutar att förlänga denna frist på grund av särskilda omständigheter.

6. Om det bestrids att ett utskott ska vara ansvarigt att utarbete ett betänkande, ska talmanskonferensen fatta ett beslut inom sex arbetsveckor på grundval av en rekommendation från utskottsordförandekonferensen eller, i avsaknad av en sådan, en rekommendation från ordföranden för utskottsordförandekonferensen. Om talmanskonferensen inte har fattat ett beslut inom denna frist anses rekommendationen vara godkänd ⁽¹⁾.

Artikel 4

Tillämpning av artikel 50 i arbetsordningen – förfarande med associerade utskott ⁽²⁾

1. En begäran om tillämpning av artikel 50 i arbetsordningen ska inges senast måndagen före utskottsordförandekonferensens sammanträde då varje begäran om att få utarbete initiativbetänkanden behandlas.

2. Utskottsordförandekonferensen ska vid sitt månatliga sammanträde behandla varje begäran om att få utarbete initiativbetänkanden och om tillämpning av artikel 50.

3. Om de berörda utskotten inte uppnår en överenskommelse om tillämpning av artikel 50 ska talmanskonferensen fatta ett beslut inom sex arbetsveckor på grundval av en rekommendation från utskottsordförandekonferensen eller, i avsaknad av en sådan, en rekommendation från ordföranden för utskottsordförandekonferensen. Om talmanskonferensen inte har fattat ett beslut inom denna frist anses rekommendationen vara godkänd ⁽³⁾.

Artikel 5

Slutbestämmelser

1. Under det sista året av en valperiod gäller regeln att en begäran om att få utarbete initiativbetänkanden måste inges senast i juli året innan valperioden löper ut. Därefter kan inget tillstånd beviljas, såvida det inte är fråga om en begäran som motiveras av särskilda omständigheter.

2. Utskottsordförandekonferensen ska förelägga talmanskonferensen en lägesrapport om aktuella initiativbetänkanden med två och ett halvt års mellanrum.

3. Detta beslut, som träder i kraft den 12 december 2002, upphäver och ersätter följande beslut:

— Talmanskonferensens beslut av den 9 december 1999 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbete initiativbetänkanden i enlighet med artikel 48 i arbetsordningen och talmanskonferensens beslut av den 15 februari och 17 maj 2001 om uppdatering av bilagan till detta beslut.

— Talmanskonferensens beslut av den 15 juni 2000 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbete betänkanden om handlingar som Europeiska unionens övriga institutioner eller organ förelagt parlamentet för kännedom.

BILAGA 1

ÅRLIGA VERKSAMHETS- OCH ÖVERVAKNINGSRAPPORTER SOM OMFATTAS AV AUTOMATISKT TILLSTÅND OCH KVOTEN PÅ SEX BETÄNKANDEN SOM FÅR UTARBETAS SAMTIDIGT (ENLIGT ARTIKLARNA 1.2 OCH 3 I DETTA BESLUT)

De mänskliga rättigheterna i världen och EU:s politik i detta sammanhang (Utskottet för utrikesfrågor)

Rådets årliga rapport enligt tillämpningsbestämmelse 8 i Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport (Utskottet för utrikesfrågor)

Övervakning och tillämpning av gemenskapslagstiftningen (Utskottet för rättsliga frågor)

Bättre lagstiftning – tillämpning av subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen (Utskottet för rättsliga frågor)

Arbetet i den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen (Utskottet för utveckling)

⁽¹⁾ Denna punkt infördes till följd av det beslut som antogs under plenarsammanträdet den 15 juni 2006 angående tolkningen av artikel 48 i arbetsordningen.

⁽²⁾ Denna artikel infördes genom ett beslut av talmanskonferensen den 26 juni 2003.

⁽³⁾ Denna punkt infördes till följd av det beslut som antogs under plenarsammanträdet den 15 juni 2006 angående tolkningen av artikel 48 i arbetsordningen.

Situationen för de grundläggande rättigheterna i EU (Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor)

Jämställdhet mellan kvinnor och män i EU (Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män)

Ett integrerat tillvägagångssätt i fråga om jämställdhet mellan kvinnor och män i utskottets arbete (årsrapport) (Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män)

Rapport om sammanhållningen (Utskottet för regionalpolitik)

Skydd av gemenskapens finansiella intressen – kampen mot bedrägerier (Budgetkontrollutskottet)

Årsrapport om EIB (Budgetkontrollutskottet/Utskottet för ekonomi och valutafrågor – vartannat år)

De offentliga finanserna i EMU (Utskottet för ekonomi och valutafrågor)

Den ekonomiska situationen i Europa: förberedande rapport om de integrerade politiska riktlinjerna, särskilt de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken (Utskottet för ekonomi och valutafrågor)

ECB:s årsrapport (Utskottet för ekonomi och valutafrågor)

Rapport om konkurrenspolitik (Utskottet för ekonomi och valutafrågor)

Årsrapport om resultattavlan för den inre marknaden (Utskottet för den inre marknaden)

Årsrapport om konsumentskydd (Utskottet för den inre marknaden)

Årsrapport om Solvit (Utskottet för den inre marknaden)

BILAGA 2

ÅRLIGA VERKSAMHETS- OCH ÖVERVAKNINGSRAPPORTER SOM OMFATTAS AV AUTOMATISKT TILLSTÅND OCH EN SÄRSKILD HÄNVISNING TILL ARBETSORDNINGEN (DESSA INGÅR INTE I KVOTEN PÅ SEX BETÄNKANDEN SOM FÅR UTARBETAS SAMTIDIGT)

Årsrapport om allmänhetens tillgång till parlamentets handlingar, artikel 104.7 i arbetsordningen (Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor)

Politiska partier på europeisk nivå, artikel 210.6 i arbetsordningen (Utskottet för konstitutionella frågor)

Arbetet i utskottet för framställningar, artikel 202.8 i arbetsordningen (Utskottet för framställningar)

Ombudsmannens årsrapport, artikel 205.2 i arbetsordningen – andra delen (Utskottet för framställningar)

BILAGA XIX

SAMARBETE FÖR KOMMUNIKATION OM EUROPA**Mål och principer**

1. Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen fäster största vikt vid förbättrad kommunikation i EU-frågor, så att medborgarna i Europeiska unionen kan utöva sin rätt att delta i unionens demokratiska liv, där besluten fattas så öppet som möjligt och så nära medborgarna som möjligt, varvid principerna om mångfald, delaktighet, öppenhet och insyn bör iakttas.
2. De tre institutionerna vill bidra till en samsyn om EU:s övergripande kommunikationsprioriteringar, främja mervärdet av ett gemensamt tillvägagångssätt för kommunikation i europeiska frågor, underlätta utbyte av information och bästa praxis, utveckla samverkansfördelar mellan institutionerna i kommunikation med anknytning till dessa prioriteringar samt vid behov underlätta samarbete mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna.
3. De tre institutionerna är medvetna om att kommunikationen om Europeiska unionen kräver ett politiskt åtagande från EU-institutionernas och medlemsstaternas sida och att medlemsstaterna har ansvar för att kommunicera med sina medborgare om EU.
4. De tre institutionerna anser att verksamhet för information och kommunikation om europeiska frågor bör ge alla tillgång till rättvis och olikartad information om EU och göra det möjligt för medborgarna att utöva sin rätt att uttrycka sina åsikter och aktivt delta i den offentliga debatten i EU-frågor.
5. De tre institutionerna främjar respekten för flerspråkighet och kulturell mångfald, när de genomför sina informations och kommunikationsinsatser.
6. De tre institutionerna är fast beslutna att uppnå dessa mål. De uppmuntrar EU:s övriga institutioner och organ att stödja deras insatser och att, om de så önskar, bidra till denna strategi.

En partnerskapsstrategi

7. De tre institutionerna inser vikten av att ta itu med den utmaning som frågan om kommunikation om EU-frågor innebär i partnerskap mellan medlemsstaterna och EU-institutionerna, så att man får effektiv kommunikation med – och når ut med objektiv information till – bredast möjliga publik på lämplig nivå.

De vill utveckla samverkansfördelar med nationella, regionala och lokala myndigheter samt med företrädare för det civila samhället.

De skulle därför vilja främja en pragmatisk partnerskapsstrategi.

8. De erinrar samtidigt om den centrala roll som den interinstitutionella gruppen för information (IGI) har, eftersom den utgör ett ramverk på hög nivå när institutionerna ska stimulera den politiska debatten om informations- och kommunikationsverksamhet med EU-anknytning för att främja samverkan och komplementaritet. IGI, där ordförandeskapet delas mellan företrädare för Europaparlamentet, rådet och Europeiska kommissionen och där Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén deltar som observatörer, sammanträder i princip två gånger om året.

Ett ramverk för samarbetet

De tre institutionerna avser att samarbeta på följande sätt:

9. Samtidigt som varje enskild EU-institution och medlemsstat har ansvar för sina egna kommunikationsstrategier och prioriteringar, kommer de tre institutionerna att inom ramen för IGI årligen fastställa ett begränsat antal gemensamma kommunikationsprioriteringar.
10. Prioriteringarna kommer att grundas på de kommunikationsprioriteringar som fastställts av EU:s institutioner och organ efter interna överläggningar och där så är lämpligt komplettera medlemsstaternas strategiska upplägg och insatser, med hänsyn till medborgarnas förväntningar.
11. De tre institutionerna och medlemsstaterna kommer att verka för att främja lämpligt stöd till kommunikation inom de fastställda prioriteringarna.
12. De myndigheter i medlemsstaterna och de avdelningar inom EU:s institutioner som ansvarar för kommunikationen bör stå i kontakt med varandra för att framgångsrikt kunna genomföra de gemensamma kommunikationsprioriteringarna samt övrig verksamhet med anknytning till kommunikationen i EU-frågor, som vid behov ska bygga på lämpliga administrativa arrangemang.

-
13. Institutionerna och medlemsstaterna uppmanas att utbyta information om annan kommunikationsverksamhet med EU-anknytning, särskilt om den sektoriella kommunikationsverksamhet som planeras av institutionerna och organen, när denna leder till informationskampanjer i medlemsstaterna.
 14. Kommissionen uppmanas att i början av varje år rapportera till de övriga EU-institutionerna om huvudinsatserna i genomförandet av de gemensamma kommunikationsprioriteringarna från det föregående året.
 15. Denna politiska förklaring undertecknades den tjugoundra oktober tjugohundraåtta.
-

BILAGA XX

GEMENSAM FÖRKLARING AV EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN AV DEN 13 JUNI 2007 OM PRAKTISKA BESTÄMMELSER FÖR MEDBESLUTANDEFÖRFARANDET (ARTIKEL 251 I EG-FÖRDRAGET) ⁽¹⁾**ALLMÄNNA PRINCIPER**

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen, nedan gemensamt kallade "institutionerna", konstaterar att det nuvarande förfarandet med kontakter mellan rådets ordförandeskap, kommissionen och ordförandena i behöriga utskott och/eller Europaparlamentets föredragande och mellan ordförandena i förlikningskommittén, har visat sig vara effektivt.
2. Institutionerna bekräftar att detta förfarande, som har utvecklats under alla skeden i medbeslutandeförfarandet, även i fortsättningen måste främjas. Institutionerna åtar sig att se över sina arbetsmetoder för att ännu mer effektivt utnyttja alla de möjligheter som medbeslutandeförfarandet ger, såsom detta fastställs i EG fördraget.
3. Denna gemensamma förklaring förtydligar dessa arbetsmetoder och förklarar hur de ska tillämpas i praktiken. Den kompletterar det interinstitutionella avtalet "Bättre lagstiftning" ⁽²⁾, särskilt dess bestämmelser om medbeslutandeförfarandet. Institutionerna åtar sig att fullt ut respektera dessa åtaganden i linje med principerna om öppenhet, ansvarighet och effektivitet. Institutionerna bör i detta avseende ägna särskild uppmärksamhet åt att framsteg görs när det gäller förenklingförslag, med full respekt för gemenskapens regelverk.
4. Institutionerna ska samarbeta lojalt under hela förfarandet för att så långt möjligt närma sina respektive ståndpunkter till varandra, så att rättsakten i fråga, när det är lämpligt, kan antas i ett tidigt skede av förfarandet.
5. För att uppnå detta mål ska de samarbeta genom lämpliga interinstitutionella kontakter för att följa hur arbetet utvecklas och analysera graden av överensstämmelse i alla skeden av medbeslutandeförfarandet.
6. Institutionerna åtar sig att, i enlighet med sina arbetsordningar, regelbundet utbyta information om hur medbeslutandeprocesserna utvecklas. De ska i största möjliga utsträckning se till att deras respektive arbetsscheman samordnas, så att förfarandena kan genomföras på ett sammanhängande och överensstämmande sätt. De kommer därför att sträva efter att inrätta en vägledande tidtabell över de olika steg som leder fram till det slutliga antagandet av olika lagstiftningsförslag, med full respekt för beslutsfattandets politiska karaktär.
7. Institutionernas samarbete inom ramen för medbeslutandeförfarandet sker ofta som trepartsmöten. Detta system med trepartsmöten har visat sig vara effektivt och flexibelt eftersom det avsevärt ökar möjligheterna att uppnå enighet vid första och andra behandlingen och bidrar till att förbereda arbetet i förlikningskommittén.
8. Sådana trepartsmöten är vanligtvis informella. De kan anordnas i alla skeden av förfarandet och med olika företrädare beroende på den diskussion som ska föras. Varje institution kommer att i enlighet med sin arbetsordning utse sina företrädare för varje möte, fastställa sina förhandlingsmandat och i god tid informera övriga institutioner om de praktiska detaljerna för mötena.
9. Varje utkast till kompromisstext som läggs fram för diskussion vid ett kommande möte ska, så långt det är möjligt, i förväg översändas till samtliga deltagare. För att öka insynen ska trepartsmöten som anordnas inom Europaparlamentet och rådet kungöras, i den mån detta är praktiskt möjligt.
10. Rådets ordförandeskap kommer att sträva efter att delta i sammanträdena i parlamentsutskotten. Det kommer att ingående behandla varje begäran det mottar om att tillhandahålla information beträffande rådets ståndpunkt, när så är lämpligt.

FÖRSTA BEHANDLINGEN

11. Institutionerna ska samarbeta lojalt för att så långt som möjligt närma sina respektive ståndpunkter till varandra så att rättsakter om möjligt kan antas vid första behandlingen.

Enighet vid första behandlingen i Europaparlamentet

12. Lämpliga kontakter ska etableras för att underlätta arbetet vid första behandlingen.
13. Kommissionen ska underlätta sådana kontakter och utöva sin initiativrätt på ett konstruktivt sätt i syfte att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra, med vederbörlig hänsyn till den interinstitutionella balansen och den roll fördraget tilldelar den.

⁽¹⁾ OJ C 145, 30.6.2007, p. 5.

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

14. Om enighet uppnås genom informella förhandlingar i trepartsmöten, ska Corepers ordförande, i en skrivelse till ordföranden för det berörda parlamentsutskottet, i detalj redogöra för innehållet i överenskommelsen i form av ändringar av kommissionens förslag. I skrivelsen ska det anges att rådet är villigt att acceptera denna överenskommelse, med förbehåll för juristlingvisternas granskning, om den bekräftas vid omröstningen i plenum. En kopia av skrivelsen ska vidarebefordras till kommissionen.

15. I detta sammanhang bör, när ett ärende är på väg att avslutas vid första behandlingen, information om avsikten att ingå en överenskommelse lämnas så snabbt som möjligt.

Enighet i samband med utarbetandet av rådets gemensamma ståndpunkt

16. Om enighet inte har uppnåtts vid Europaparlamentets första behandling kan kontakterna fortsätta för att uppnå enighet i samband med utarbetandet av den gemensamma ståndpunkten.

17. Kommissionen ska underlätta sådana kontakter och utöva sin initiativrätt på ett konstruktivt sätt i syfte att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra, med vederbörlig hänsyn till den interinstitutionella balansen och den roll fördraget tilldelar den.

18. Om enighet uppnås i detta skede ska det berörda parlamentsutskottets ordförande i en skrivelse till Corepers ordförande ange sin rekommendation till plenarsammanträdet att godkänna rådets gemensamma ståndpunkt utan ändringar, med förbehåll för rådets bekräftelse av den gemensamma ståndpunkten och juristlingvisternas granskning. En kopia av skrivelsen ska vidarebefordras till kommissionen.

ANDRA BEHANDLINGEN

19. Rådet ska så klart och tydligt som möjligt i sin motivering redogöra för grunderna för antagandet av dess gemensamma ståndpunkt. Europaparlamentet ska vid sin andra behandling ta största möjliga hänsyn till dessa grunder och till kommissionens ståndpunkt.

20. Innan rådet översänder den gemensamma ståndpunkten ska det sträva efter att i samråd med Europaparlamentet och kommissionen fastställa datum för när den ska översändas i syfte att garantera att lagstiftningsförfarandet blir så effektivt som möjligt vid andra behandlingen.

Enighet vid andra behandlingen i Europaparlamentet

21. Lämpliga kontakter kommer att fortsätta så snart rådets gemensamma ståndpunkt översänts till Europaparlamentet i syfte att öka förståelsen av de respektive ståndpunkterna och därigenom kunna avsluta lagstiftningsförfarandet så snabbt som möjligt.

22. Kommissionen ska underlätta sådana kontakter och yttra sig i syfte att närma Europaparlamentets och rådets ståndpunkter till varandra, med vederbörlig hänsyn till den interinstitutionella balansen och den roll fördraget tilldelar den.

23. Om enighet uppnås genom informella förhandlingar i trepartsmöten, ska Corepers ordförande, i en skrivelse till ordföranden för det berörda parlamentsutskottet, i detalj redogöra för innehållet i överenskommelsen, i form av ändringar av rådets gemensamma ståndpunkt. I skrivelsen ska det anges att rådet är villigt att acceptera denna överenskommelse, med förbehåll för juristlingvisternas granskning, om den bekräftas vid omröstningen i plenum. En kopia av skrivelsen ska vidarebefordras till kommissionen.

FÖRLIKNING

24. Om det klart framgår att rådet inte kommer att kunna godkänna alla Europaparlamentets ändringar vid andra behandlingen, och när rådet är berett att tillkänna sin ståndpunkt, kommer ett första trepartsmöte att anordnas. Varje institution kommer att i enlighet med sin arbetsordning utse sina företrädare för varje möte och fastställa sina förhandlingsmandat. Kommissionen kommer att så snart som möjligt underrätta de båda delegationerna om hur den avser att yttra sig om Europaparlamentets ändringar vid andra behandlingen.

25. Trepartsmöten ska hållas under hela förlikningsförfarandet för att lösa de frågor som kvarstår och utarbeta ett underlag för att uppnå enighet i förlikningskommittén. Resultatet av trepartsmötena ska diskuteras och om möjligt godkännas vid de respektive institutionernas sammanträden.

26. Förlikningskommittén ska sammankallas av rådets ordförande i samförstånd med Europaparlamentets talman och med vederbörlig hänsyn till fördragets bestämmelser.

27. Kommissionen ska delta i förlikningsförfarandet och ta alla nödvändiga initiativ för att främja ett närmande av Europaparlamentets och rådets ståndpunkter. Sådana initiativ kan inbegripa utkast till kompromisstexter mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets ståndpunkter, med vederbörlig hänsyn till den roll fördraget tilldelar kommissionen.

28. Ordförandeskapet i förlikningskommittén ska utövas gemensamt av Europaparlamentets talman och rådets ordförande. Ordförandena ska växelvis leda förlikningskommitténs sammanträden.

29. Datum och dagordningar för förlikningskommitténs sammanträden ska fastställas gemensamt av ordförandena för att säkra ett välfungerande arbete inom förlikningskommittén under hela förlikningsförfarandet. Kommissionen ska rådfrågas angående de datum som föreslagits. Europaparlamentet och rådet ska som en vägledning reservera lämpliga datum för förlikningsförfarandet och informera kommissionen om dessa.

30. Ordförandena kan föra upp flera ärenden på dagordningen för ett möte i förlikningskommittén. Utöver huvudfrågan (B-punkt), där enighet ännu inte uppnåtts, kan förlikningsförfaranden beträffande andra frågor inledas och/eller avslutas utan diskussion om dessa punkter (A-punkt).

31. Med beaktande av fördragets bestämmelser om tidsfrister ska Europaparlamentet och rådet, så långt som möjligt, ta hänsyn till de krav som tidsscheman ställer, särskilt vad gäller avbrott inom en institutions verksamhet och val till Europaparlamentet. Avbrott i verksamheten ska under alla omständigheter vara så korta som möjligt.

32. Förlikningskommittén ska växelvis sammanträda i Europaparlamentets och rådets lokaler för att garantera att de båda institutionerna på ett rättvist sätt bidrar med den utrustning som behövs, inbegripet för tolkning.

33. Förlikningskommittén ska ha tillgång till kommissionens förslag, rådets gemensamma ståndpunkt, kommissionens yttrande över denna, Europaparlamentets föreslagna ändringar, kommissionens yttrande över dessa samt ett gemensamt arbetsdokument från Europaparlamentets och rådets delegationer. Detta arbetsdokument bör göra det möjligt för användarna att lätt identifiera de frågor som ska diskuteras och att hänvisa till dem på ett effektivt sätt. Kommissionen ska, som en allmän regel, yttra sig inom tre veckor efter den tidpunkt när den officiellt erhållit resultatet från Europaparlamentets omröstning och senast när förlikningsförfarandet inleds.

34. Ordförandena får förelägga förlikningskommittén texter för godkännande.

35. Enighet om ett gemensamt utkast ska fastställas på ett sammanträde i förlikningskommittén eller senare genom skriftväxling mellan ordförandena. En kopia av dessa skrivelser ska vidarebefordras till kommissionen.

36. Om förlikningskommittén uppnår enighet om ett gemensamt utkast ska den texten, efter juristlingvisternas slutgranskning, föreläggas ordförandena för formellt godkännande. För att respektera tidsfristerna kan emellertid i undantagsfall ett förslag till gemensamt utkast föreläggas ordförandena för godkännande.

37. Ordförandena ska översända det godkända gemensamma utkastet till Europaparlamentets talman och rådets ordförande i en gemensamt undertecknad skrivelse. Om förlikningskommittén inte kan enas om ett gemensamt utkast, ska ordförandena meddela Europaparlamentets talman och rådets ordförande detta i en gemensamt undertecknad skrivelse. Sådana skrivelser ska betraktas som officiella handlingar. Kopior av sådana skrivelser ska översändas till kommissionen för kännedom. De arbetsdokument som används i förlikningsarbetet kommer att finnas tillgängliga i varje institutions arkiv så snart förfarandet har avslutats.

38. Europaparlamentets sekretariat och rådets generalsekretariat ska gemensamt och tillsammans med kommissionens generalsekretariat fungera som förlikningskommitténs sekretariat.

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

39. Om Europaparlamentet eller rådet bedömer det som absolut nödvändigt att förlänga de tidsfrister som avses i artikel 251 i fördraget, ska de meddela detta till ordföranden respektive talmannen i den andra institutionen och kommissionen.

40. Om enighet uppnås vid första eller andra behandlingen eller vid förlikningen, ska juristlingvistavdelningarna vid Europaparlamentet och rådet i nära samarbete och gemensamt samförstånd slutgranska den överenskomna texten.

41. Inga ändringar får göras i en text som man uppnått enighet om utan uttryckligt och på vederbörlig nivå avgivet godkännande från såväl Europaparlamentet som rådet.

42. Slutgranskningen ska göras med vederbörlig hänsyn till Europaparlamentets och rådets olika förfaranden, särskilt i fråga om tidsfrister för avslutande av interna förfaranden. Institutionerna åtar sig att inte utnyttja de tidsfrister som fastställts för juristlingvisternas slutgranskning av rättsakterna för att på nytt ta upp diskussioner om sakfrågor.

43. Europaparlamentet och rådet ska komma överens om en gemensam utformning av de texter som utarbetats gemensamt av dessa institutioner.

44. Institutionerna åtar sig att i största möjliga utsträckning använda gemensamt godkända standardformuleringar i de rättsakter som antagits enligt medbeslutandeförfarandet, särskilt när det gäller bestämmelser om utövande av genomförandebefogenheter (i enlighet med beslutet om kommittéförfarandet⁽¹⁾), ikraftträdande, införlivande och tillämpning av rättsakter och respekt för kommissionens initiativrätt.

45. Institutionerna kommer att sträva efter att hålla en gemensam presskonferens för att meddela att lagstiftningsprocessen har utmynnat i ny lagstiftning vid första eller andra behandlingen eller vid förlikningen. De kommer också att sträva efter att utarbeta gemensamma pressmeddelanden.

⁽¹⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23). Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

46. När Europaparlamentet och rådet har antagit en rättsakt i enlighet med medbeslutandeförfarandet ska texten för undertecknande översändas till Europaparlamentets talman och rådets ordförande och till dessa institutioners generalsekreterare.

47. Europaparlamentets talman och rådets ordförande ska erhålla texten för undertecknande på sina respektive språk och ska i den utsträckning det är möjligt underteckna texten samtidigt vid en gemensam ceremoni, som ska anordnas varje månad för att underteckna viktiga rättsakter i närvaro av medierna.

48. Den gemensamt undertecknade texten ska översändas för offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Offentliggörandet ska normalt ske inom två månader efter det att Europaparlamentet och rådet har antagit rättsakten.

49. Om en institution finner ett skrivfel eller uppenbart fel i en text (eller i någon av språkversionerna) ska den genast underrätta de övriga institutionerna. I de fall då felet berör en rättsakt som ännu inte är antagen av vare sig Europaparlamentet eller rådet, ska Europaparlamentets och rådets juristlingvister, i nära samarbete, utarbeta ett nödvändigt corrigendum. I de fall då felet berör en rättsakt som redan är antagen av den ena eller båda av dessa institutioner, oavsett om den är offentliggjord eller inte, ska Europaparlamentet och rådet, efter gemensam överenskommelse, anta ett corrigendum eller en rättelse, som utarbetas enligt deras respektive förfaranden.

BILAGA XXI

UPPFÖRANDEKOD FÖR FÖRHANDLINGAR I DET ORDINARIE LAGSTIFTNINGSFÖRFARANDET ⁽¹⁾**1. Inledning**

I denna uppförandekod fastställs de allmänna principerna inom parlamentet för hur förhandlingar ska genomföras under alla faser av det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i syfte att öka insynen och ansvarsskyldigheten, särskilt i en tidig fas av förfarandet ⁽²⁾. Den kompletterar "den gemensamma förklaringen om praktiska bestämmelser för det ordinarie lagstiftningsförfarandet" som parlamentet, rådet och kommissionen kommit överens om ⁽³⁾, och som är mer inriktad på förhållandet mellan dessa institutioner.

Inom parlamentet ska det ansvariga utskottet vara det huvudansvariga organet under förhandlingarna, både vid första och andra behandlingen.

2. Beslut att inleda förhandlingar

Parlamentet ska i regel utnyttja alla möjligheter som erbjuds i alla faser av det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Beslutet att försöka nå en överenskommelse tidigt i lagstiftningsprocessen ska vara ett beslut som fattas i varje enskilt fall, varvid hänsyn ska tas till de enskilda ärendenas speciella egenskaper. Beslutet ska vara politiskt motiverat med hänsyn till t.ex. politiska prioriteringar, förslagens okontroversiella eller tekniska karaktär, en brådskande situation och/eller ett visst ordförandeskaps inställning till ett enskilt ärende.

Möjligheten att inleda förhandlingar med rådet ska läggas fram som ett förslag av föredraganden inför det ansvariga utskottet, och beslutet att vidta en sådan åtgärd ska fattas antingen med bred konsensus eller, vid behov, genom omröstning.

3. Förhandlingsgruppens sammansättning

Utskottets beslut att inleda förhandlingar med rådet och kommissionen i syfte att nå en överenskommelse ska även inbegripa ett beslut om sammansättningen av parlamentets förhandlingsgrupp. Politisk jämvikt ska i regel beaktas och alla politiska grupper ska vara företrädare åtminstone på tjänstemannanivå i förhandlingarna.

De behöriga enheterna vid parlamentets generalsekretariat ska ansvara för den praktiska organisationen av förhandlingarna.

4. Förhandlingsgruppens förhandlingsmandat

Ändringsförslag som antagits av ett utskott eller i kammaren ska i regel utgöra grunden för mandatet för parlamentets förhandlingsgrupp. Utskottet kan också fastställa prioriteringar och en tidsgräns för förhandlingarna.

I det särskilda fall då förhandlingar om en överenskommelse vid första behandlingen äger rum före omröstningen i utskottet, ska utskottet ge parlamentets förhandlingsgrupp vägledning.

5. Anordnande av trepartsmöten

För principens skull och för att öka insynen ska trepartsmöten som äger rum inom Europaparlamentet och rådet tillkännages.

Förhandlingar vid trepartsmöten ska grunda sig på ett gemensamt dokument som anger respektive institutions ståndpunkt med avseende på varje enskilt ändringsförslag, och även eventuella kompromisstexter som delats ut vid trepartsmöten (t.ex. då det är praxis att ha ett dokument med fyra kolumner). Kompromisstexter som läggs fram för diskussion vid ett kommande sammanträde ska i så stor utsträckning som möjligt delas ut i förväg till alla deltagare.

Om nödvändigt ska tolktjänster tillhandahållas parlamentets förhandlingsgrupp ⁽⁴⁾.

6. Återkoppling och beslut om överenskommelser

Efter varje trepartsmöte ska förhandlingsgruppen rapportera till utskottet om resultatet av förhandlingarna och göra alla utdelade texter tillgängliga för utskottet. Om detta inte är möjligt på grund av den tidsmässiga planeringen ska förhandlingsgruppen träffa skuggföredragandena tillsammans med samordnarna för en fullständig uppdatering.

⁽¹⁾ I enlighet med talmanskonferensens beslut av den 18 september 2008.

⁽²⁾ Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt förhandlingar som äger rum i de faser av förfarandet där insynen inom parlamentet är mycket begränsad. Detta gäller för förhandlingar: Före omröstningen i utskottet vid första behandlingen i syfte att nå en överenskommelse vid första behandlingen; efter parlamentets första behandling i syfte att nå en tidig överenskommelse vid andra behandlingen.

⁽³⁾ Se bilaga XX.

⁽⁴⁾ I enlighet med presidiets beslut av den 10 december 2007.

Utskottet ska behandla varje överenskommelse som uppnått eller uppdatera förhandlingsgruppens mandat om ytterligare förhandlingar skulle krävas. Om detta inte är möjligt på grund av den tidsmässiga planeringen, särskilt vid andra behandlingen, ska beslutet om överenskommelsen fattas av föredraganden och skuggföredragandena, om nödvändigt tillsammans med utskottsordföranden och samordnarna. Det måste finnas tillräckligt med tid från det att förhandlingarna har avslutats och fram till omröstningen i kammaren för att de politiska grupperna ska kunna utarbeta sin slutliga ståndpunkt.

7. Stöd

Förhandlingsgruppen ska förses med alla resurser som krävs för att den ska kunna utföra sitt arbete ordentligt. Detta stöd bör omfatta en administrativ stödgrupp som utgörs av utskottssekretariatet, föredragandens politiska rådgivare, medbeslutandeselekretariatet och rättstjänsten. Beroende på det enskilda ärendet och i vilken fas förhandlingarna befinner sig kan denna grupp utökas.

8. Slutförande

Överenskommelsen mellan parlamentet och rådet ska bekräftas skriftligen genom en officiell skrivelse. Inga förändringar får göras av en överkommen text utan uttryckligt godkännande, på lämplig nivå, från både Europaparlamentet och rådet.

9. Förlikning

Principerna i denna uppförandekod ska även tillämpas för förlikningsförfarandet, varvid parlamentets delegation ska vara det huvudansvariga organet inom parlamentet.
